

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ترجمه عبارات منتخب قرآن کریم

«ویژه طرح حفظ عمومی»

- ❖ عنوان: ترجمه عبارات منتخب قرآن کریم
- ❖ گرد آورندگان: حسین افتخاریان، حسین تقی پور، مهدی شکری
- ❖ ناظرین: دکتر محمد مهدی بحر العلوم و دکتر کریم دولتی
- ❖ نوبت نشر: اول - بهار ۱۴۰۱
- ❖ قیمت: رایگان
- ❖ ناشر: انتشارات تلاوت وابسته به سازمان دارالقرآن الکریم.
- ❖ نشانی: تهران، خیابان حافظ، خیابان رشت، جنب کوچه ستوده، ش ۳۹.
- ❖ تلفن: ۰۲۱-۷۷۶۳۵۵۰۰

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی ما شاهد رشد روز افزون فعالیتهای قرآنی در سطوح مختلف در سطح کشور بوده ایم که یکی از این محورها، جریان حفظ قرآن کریم بوده که با ورود بخش مردمی در کنار نهادهای فرهنگی و قرآنی، همه ساله تعداد زیادی از آحاد جامعه توفیق حفظ قرآن را پیدا نمودند. پس از آنکه مقام معظم رهبری در سال ۱۳۹۰ قله و چشم انداز مد نظر در حوزه حفظ در سطح کشور مبنی بر تربیت ۱۰ میلیون حافظ را مطرح نمودند، فعالیتهای حفظ قرآن با شتاب بیشتری رو به توسعه و گسترش نهاد.

در این بین طرح های مختلفی که در ده های اخیر در حوزه حفظ قرآن بوجود آمد، می توان از طرح «اعطای مدرک تخصصی به حفاظ» نام برد که همه ساله حافظان قرآن کریم که به صورت تخصصی موضوع حفظ را پیگیری می کنند در این آزمونها شرکت و مدارک تخصصی مربوطه را دریافت می کنند. به موازات فعالیتهای تخصصی حفظ ضرورت داشت این مساله در گستره عمومی نیز بسط پیدا کرده و آن دسته از حافظانی که به صورت تخصصی و حرفه ای موضوع حفظ قرآن را پیگیری نمی کنن و بلکه بصورت عمومی، حافظ اجزا مختلف قرآن از یک جز تا سی جز هستن نیز در این جریان حضور داشته باشند، طرح «اعطای مدرک حفظ عمومی» نیز از سوی شورای عالی انقلاب فرهنگی در کنار طرح حفظ تخصصی مصوب گردید. با توجه به اینکه دبیر خانه حفظ تخصصی قرآن در سازمان دارالقرآن الکریم مستقر بوده، دبیر خانه طرح ملی حفظ عمومی نیز به سازمان دارالقرآن الکریم واگذار گردید تا این سازمان اقدامات اجرایی لازم را جهت اخذ و اعطای مدارک تخصصی و عمومی حفظ به عمل آورد. البته این نکات حائز اهمیت است که تمام فعالیت های حفظ قرآن در کشور، ذیل ستادی تحت عنوان «ستاد راهبری حفظ» تعریف شده است که دستگاه های مختلف فرهنگی و قرآنی کشور عضو این ستاد بوده و وظیفه سیاستگذاری، تصمیم گیری، برنامه ریزی، نظارت جریان حفظ در کشور بر عهده این ستاد ملی می باشد.

آن دسته از حافظانی که قصد دارند در طرح آزمون و اعطای مدرک حفظ عمومی قرآن کریم شرکت کنند، در صورتیکه قصد دارند از ۵ جز به بالا محفوظات خود را به بوته آزمون بگذارند، طبق آئین نامه موجود علاوه بر «حسن حفظ» باید رشته های «فصاحت» و «درک معنا» را نیز امتحان بدهند که این اثر برای رشته «درک معنا» توسط جمعی از مولفین گردآوری شده است. در این اثر هدف بر آن بوده است که از هر صفحه قرآن عثمان طه ۶۰۴ صفحه ای، ۵ عبارت کوتاه و تقریباً آسان قرآن انتخاب شود تا حافظ محترم نسبت به آموزش ترجمه و درک معنا این ۵ عبارت آموزش لازم را ببیند و در صورتیکه فرد حافظ کل قرآن باشد، حدوداً با ترجمه و درک معنا ۳۰۰۰ آیه و عبارت کوتاه قرآنی آشنا می شود.

در هر صفحه از این اثر ۱۰ عبارت ذکر شده است که شماره صفحه قرآن عثمان طه نیز در ابتدای هر ۵ عبارت آمده است تا حافظ محترم بداند این عبارت از صفحه چند قرآن عثمان طه انتخاب و ترجمه شده است.

در صورتیکه یک حافظ بتواند این مجموعه را به خوبی آموزش ببیند، می تواند بسیاری از آیات و عبارات قرآن را ترجمه کند و از این طریق ضمن حفظ قرآن با ترجمه و مفاهیم آن نیز آشنا شود. بر همین اساس این اثر برای رشته درک معنا طرح ملی حفظ عمومی قرآن کریم از سوی سازمان دارالقرآن الکریم به عنوان دبیرخانه این طرح ملی تهیه و گردآوری شده است.

امید است همگان در ذیل سایه قرآن و عترت در مسیر سعادت انسانی خود قدم برداریم و به حیات طیبه قرآنی نائل گردیم.

۱- ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ (بقره، ۲)

این کتاب هیچ تردیدی در آن نیست.

۲- وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (بقره، ۳)

از آنچه به ایشان روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند.

۳- وَمَا أَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ (بقره، ۴)

و آنچه پیش از تو نازل شده است.

۴- وَيَا آخِرَةَ هُمْ يُوقِنُونَ (بقره، ۴)

و آنانند که به آخرت یقین دارند.

۵- وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (بقره، ۵)

و آنان همان رستگاران هستند.

۶- سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ (بقره، ۶)

چه بیمشان دهی چه بیمشان ندهی بر ایشان یکسان است.

۷- خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ (بقره، ۷)

خداوند مهر نهاده بر دل‌های آنان و بر شنوایی ایشان.

۸- فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا (بقره، ۱۰)

در دل‌هایشان مرضی است و خدا بر مرضشان افزود.

۹- إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ (بقره، ۱۴)

در حقیقت ما با شما ییم ما فقط [آنان را] مسخره می‌کنیم.

۱۰- اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ (بقره، ۱۵)

خدا [است که] ریشخندشان می‌کند.

۱۱- وَتَرَكُهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ (بقره، ۱۷)

و در میان تاریکیهایی که نمی بینند رهایشان کرد.

۱۲- يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ (بقره، ۱۹)

از [شدت] صاعقه سر انگشتان خود را در گوشهایشان می نهند.

۱۳- وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ (بقره، ۲۰)

و اگر خدا می خواست شنوایی و بینایی شان را برمی گرفت.

۱۴- أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ (بقره، ۲۱)

پرستش کنید پروردگارتان را که شما خلق کرده است.

۱۵- وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ (بقره، ۲۳)

و غیر از خدا، شاهدان و گواهان خود را فرا خوانید.

۱۶- وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (بقره، ۲۵)

و در آنجا همسرانی پاکیزه خواهند داشت و در آنجا جاودانه بمانند.

۱۷- وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ (بقره، ۲۷)

و آنچه را خداوند به پیوستنش امر فرموده می گسلند.

۱۸- كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا (بقره، ۲۸)

چگونه خدا را منکرید با آنکه مردگانی بودید.

۱۹- هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا (بقره، ۲۹)

اوست آن کسی که آنچه در زمین است همه را برای شما آفرید.

۲۰- فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (بقره، ۲۹)

و آنها را به صورت هفت آسمان را استوار کرد و او به هر چیزی داناست.

۲۱- قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا (بقره، ۳۰)
[فرشتگان] گفتند آیا در آن کسی را می گماری که در آن فساد انگیزد.

۲۲- وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا (بقره، ۳۱)
و [خدا] همه [معانی] نامها را به آدم آموخت.

۲۳- لَا عَلَّمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا (بقره، ۳۲)
ما را جز آنچه [خود] به ما آموخته ای هیچ دانشی نیست.

۲۴- قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ (بقره، ۳۳)
فرمود: ای آدم ایشان را از اسامی آنان خبر ده.

۲۵- أَبِي وَاسْتَكْبَرُ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (بقره، ۳۴)
سر باز زد و کبر ورزید و از کافران شد.

۲۶- وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ (بقره، ۴۰)
و به پیمانم وفا کنید تا به پیمانتان وفا کنم و تنها از من بترسید.

۲۷- وَلَا تَكُونُوا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِهِ (بقره، ۴۱)
و نخستین منکر آن نباشید.

۲۸- وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ (بقره، ۴۲)
و حق را به باطل نپوشانید.

۲۹- أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ (بقره، ۴۴)
آیا مردم را به نیکی فرمان می دهید و خود را فراموش می کنید.

۳۰- وَأَنْتُمْ يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا (بقره، ۴۸)
و بترسید از روزی که هیچ کس چیزی [از عذاب خدا] را از کسی دفع نمی کند.

۳۱- وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ (بقره، ۴۹)

و در آن [امر بلا و] آزمایش بزرگی از جانب پروردگارتان بود.

۳۲- ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِّن بَعْدِهِ (بقره، ۵۱)

آنگاه در غیاب وی شما گوساله را [به پرستش] گرفتید.

۳۳- لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً (بقره، ۵۵)

هرگز به تو ایمان نخواهیم آورد تا خدا را آشکارا ببینیم.

۳۴- ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ (بقره، ۵۶)

سپس شما را پس از مرگتان برانگیختیم.

۳۵- وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (بقره، ۵۷)

والی آنان [بر ما ستم نکردند بلکه بر خویشتن ستم روا می داشتند].

۳۶- فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ (بقره، ۵۸)

پس از (نعمت های) آن هر گونه خواستید بخورید.

۳۷- فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ (بقره، ۶۰)

پس گفتیم با عصایت بر آن تخته سنگ بزن.

۳۸- لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ (بقره، ۶۰)

هرگز بر یک [نوع] خوراک تاب نیاوریم.

۳۹- وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ (بقره، ۶۰)

و [داغ] خواری و ناداری بر [پیشانی] آنان زده شد.

۴۰- ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ (بقره، ۶۱)

این از آن روی بود که سرکشی نموده و از حد درگذرانیده بودند.

۴۱- وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ (بقره، ۶۳)

و چون از شما پیمان محکم گرفتیم و [کوه] طور را بر فراز شما افراشتیم.

۴۲- خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ (بقره، ۶۳)

آنچه را به شما داده ایم با قدرت بگیرید.

۴۳- ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ (بقره، ۶۴)

سپس شما بعد از آن [پیمان] رویگردان شدید.

۴۴- إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً (بقره، ۶۷)

خدا به شما فرمان می دهد که ماده گاوی را سر ببرید.

۴۵- قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (بقره، ۶۷)

گفت: پناه می برم به خدا که [مبادا] از جاهلان باشم.

۴۶- إِنَّ الْبَقْرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا (بقره، ۷۰)

همانا این ماده گاو بر ما مشتبه شده.

۴۷- الْآنَ حِجَّتْ بِالْحَقِّ (بقره، ۷۱)

اینک سخن درست را آوردی.

۴۸- وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ (بقره، ۷۲)

خدا آنچه را که شما می پنهان می کردید آشکار گردانید.

۴۹- ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ (بقره، ۷۴)

سپس دل‌های شما بعد از این [واقعه] سخت گردید.

۵۰- ثُمَّ يَحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ (بقره، ۷۵)

سپس آن را بعد از فهمیدنش تحریف می کردند.

۵۱- اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَسِرُّونَ وَمَا يَعْلِنُونَ (بقره، ۷۷)

خداوند آنچه را پوشیده می دارند و آنچه را آشکار می کنند می داند.

۵۲- فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ (بقره، ۷۹)

پس وای بر ایشان از آنچه دستهایشان نوشته و وای بر ایشان از آنچه به دست می آورند.

۵۳- وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ (بقره، ۸۳)

و چون از فرزندان اسرائیل پیمان گرفتیم.

۵۴- وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ (بقره، ۸۳)

و با مردم [به زبان] خوش سخن بگوئید و نماز را برپا دارید.

۵۵- ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيلاً مِّنْكُمْ (بقره، ۸۳)

آنگاه جز اندکی از شما [همگی] روی برتافتید.

۵۶- وَلَا تُخْرِجُونَ اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ (بقره، ۸۴)

و یکدیگر را از سرزمین خود بیرون نکنید.

۵۷- اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ (بقره، ۸۵)

آیا شما به پاره ای از کتاب ایمان می آورید و به پاره ای کفر می ورزید.

۵۸- وَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ (بقره، ۸۷)

و عیسی پسر مریم را معجزه های آشکار بخشیدیم.

۵۹- فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ (بقره، ۸۷)

گروهی را تکذیب کردید و گروهی را کشتید.

۶۰- بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ (بقره، ۸۸)

بلکه خدا به سزای کفرشان لعنتشان کرده است.

۶۱- يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا (بقره، ۸۹)

بر کسانی که کافر شده بودند پیروزی می جستند.

۶۲- يَتَسَامَا اسْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ (بقره، ۹۰)

به چه بد بهایی خود را فروختند.

۶۳- قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا (بقره، ۹۱)

گفتند ما به آنچه بر [پیامبر] خودمان نازل شده ایمان می آوریم.

۶۴- ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعَجَلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ (بقره، ۹۲)

سپس آن گوساله را در غیاب وی [به خدایی] گرفتید و ستمکار شدید.

۶۵- وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا (بقره، ۹۳)

و گوش فرا دهید گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم.

۶۶- فَتَمَنُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (بقره، ۹۴)

پس اگر راست می گوئید آرزوی مرگ کنید.

۶۷- وَلَنْ يَتَمَنَّوهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ (بقره، ۹۵)

ولی به سبب کارهایی که از پیش کرده اند هرگز آن را آرزو نخواهند کرد.

۶۸- وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ (بقره، ۹۶)

و آنان را مسلماً حریصترین مردم به زندگی خواهی یافت.

۶۹- فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ (بقره، ۹۷)

او قرآن را به فرمان خدا بر قلب تو نازل کرده است.

۷۰- أَوْكَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ (بقره، ۱۰۰)

و مگر نه این بود که [یهود] هر گاه پیمانی بستند گروهی از ایشان آن را دور افکندند.

۷۱- وَمَا هُمْ بِبَصَائِرٍ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا يَأْذِنُ اللَّهُ (بقره، ۱۰۲)

بدون فرمان خدا نمی توانستند به وسیله آن به احدی زیان برسانند.

۷۲- وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ (بقره، ۱۰۲)

چیزی می آموختند که برایشان زیان داشت و سودی بدیشان نمی رسانید.

۷۳- وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ (بقره، ۱۰۲)

و بد چیزی است آنچه خود را به آن فروختند.

۷۴- وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا (بقره، ۱۰۴)

و بگویند انظرنا و [این توصیه را] بشنوید.

۷۵- وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ (بقره، ۱۰۵)

و خدا هر که را خواهد به رحمت خود اختصاص می دهد.

۷۶- نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا (بقره، ۱۰۶)

بهتر از آن یا مانندش را می آوریم.

۷۸- أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ (بقره، ۱۰۸)

آیا می خواهید از پیامبر خود [چیزی را] درخواست کنید.

۷۸- فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ (بقره، ۱۰۹)

پس عفو کنید و درگذرید تا خدا فرمان خویش را بیاورد.

۷۹- وَمَا تَقَدَّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ (بقره، ۱۱۰)

و هر گونه نیکی که برای خویش از پیش فرستید آن را نزد خدا باز خواهید یافت.

۸۰- وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى (بقره، ۱۱۱)

و گفتند هرگز کسی به بهشت درنیاید مگر آنکه یهودی یا نصرانی باشد.

۸۱- وَقَالَتِ النَّصَارَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ (بقره، ۱۱۳)

نصرانی ها گفتند: یهودیان بر حق نیستند.

۸۲- أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ (بقره، ۱۱۴)

آنان حق ندارند جز ترسان در آن [مسجد] ها درآیند.

۸۳- وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ (بقره، ۱۱۶)

و گفتند: خداوند فرزندی برای خود اختیار کرده است او منزه است.

۸۴- فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (بقره، ۱۱۷)

فقط می گوید: [موجود] باش پس [فورا موجود] می شود.

۸۵- لَوْلَا يَكْلِمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ (بقره، ۱۱۸)

چرا خدا با ما سخن نمی گوید یا برای ما معجزه ای نمی آید.

۸۶- وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى (بقره، ۱۲۰)

و هرگز یهودیان و نصرانیان از تو راضی نمی شوند.

۸۷- الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ (بقره، ۱۲۱)

کسانی که کتاب [آسمانی] به آنان داده ایم [و] آن را چنانکه باید می خوانند.

۸۸- وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا (بقره، ۱۲۳)

و بترسید از روزی که هیچ کس چیزی [از عذاب خدا] را از کسی دفع نمی کند.

۸۹- قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ (بقره، ۱۲۴)

فرمود پیمان من به ستم کاران نمی رسد.

۹۰- رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا (بقره، ۱۲۶)

پروردگارا این [سرزمین] را شهری امن گردان.

۹۱- وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (بقره، ۱۲۸)
و توبه ما را بپذیر، که تو بسیار توبه پذیر و مهربانی.

۹۲- رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ (بقره، ۱۲۸)
پروردگارا ما دو نفر را تسلیم [فرمان] خود قرار ده.

۹۳- فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (بقره، ۱۳۲)
پس البته نباید جز مسلمان بمیرید.

۹۴- أَمَرَ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ (بقره، ۱۳۳)
آیا وقتی که یعقوب را مرگ فرا رسید حاضر بودید.

۹۵- وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (بقره، ۱۳۴)
و از آنچه آنان میکرده اند شما بازخواست نخواهید شد.

۹۶- لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ (بقره، ۱۳۶)
میان هیچ یک از ایشان فرق نمی گذاریم.

۹۷- وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ (بقره، ۱۳۷)
ولی اگر روی برتافتند جز این نیست که سر ستیز [و جدایی] دارند.

۹۸- قُلْ أَتَحْجُونَنَّا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ (بقره، ۱۳۹)
بگو آیا درباره خدا با ما بحث و گفتگو می کنید با آنکه او پروردگار ما و پروردگار شماست.

۹۹- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ (بقره، ۱۴۰)
و کیست ستمکارتر از آن کس که شهادتی از خدا را در نزد خویش پوشیده دارد.

۱۰۰- لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ (بقره، ۱۴۱)
برای ایشان است آنچه به دست آورده اند و برای شماست آنچه به دست آورده اید.

۱۰۱- يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (بقره، ۱۴۲)

خدا هر کس را بخواهد، به راه راست هدایت می کند.

۱۰۲- وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا (بقره، ۱۴۳)

و بدین سان ما شما را امتی میانه قرار دادیم.

۱۰۳- قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ (بقره، ۱۴۴)

پس روی خود را به سوی مسجد الحرام برگردان.

۱۰۴- وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ (بقره، ۱۴۴)

و خداوند از آنچه می کنند غافل نیست.

۱۰۵- وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتِهِمْ (بقره، ۱۴۵)

و تو هیچ گاه از قبله آنان، پیروی نخواهی کرد.

۱۰۶- لَيْكُمُومَنَ الْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ (بقره، ۱۴۶)

حق را کتمان می کنند در حالی که آنان می دانند.

۱۰۷- فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي (بقره، ۱۵۰)

پس از آنها نترسید و از من بترسید.

۱۰۸- يُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ (بقره، ۱۵۱)

شما را پاکیزه می کند و کتاب (قرآن) و حکمت را به شما تعلیم می دهد.

۱۰۹- فَادْكُرُونِي أذكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ (بقره، ۱۵۲)

پس به یاد من باشید تا به یاد شما باشم! و مرا شکر کنید و مرا کفران نکنید.

۱۱۰- اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ (بقره، ۱۵۳)

از صبر و نماز کمک بگیرید.

۲۴

۱۱۱- وَلَنْبَلُوَنكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ (بقره، ۱۵۵)

و قطعاً شما را با چیزی از ترس و گرسنگی آزمایش می کنیم.

۱۱۲- أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ (بقره، ۱۵۷)

آنانند که از جانب پروردگارشان درودها و رحمتی بر آنان است.

۱۱۳- أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ (بقره، ۱۵۹)

آنانند که خداوند لعنتشان می کند و لعنت کنندگان نیز لعنتشان می کنند.

۱۱۴- إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا (بقره، ۱۶۰)

مگر آنها که توبه کردند و اصلاح نمودند و (آنچه را کتمان کرده بودند) آشکار ساختند.

۱۱۵- لَا يَخْفَىٰ عَنَّهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ (بقره، ۱۶۲)

نه از عذاب آنان کاسته می شود و نه به آنان مهلت داده می شود.

۲۵

۱۱۶- فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا (بقره، ۱۶۴)

پس زمین را پس از مرگش زنده نمود.

۱۱۷- وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ (بقره، ۱۶۵)

کسانی که ایمان آورده اند محبتشان به خداوند بیشتر است.

۱۱۸- وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ (بقره، ۱۶۶)

و عذاب را بینند و همه روابط و پیوندها از آنها بریده شود.

۱۱۹- وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ (بقره، ۱۶۸)

و از گام های (وسوسه انگیز) شیطان، پیروی نکنید.

۱۲۰- إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ (بقره، ۱۶۹)

همانا (شیطان)، شما را به بدی و زشتی فرمان می دهد.

۱۲۱- نَتَّبِعْ مَا الْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا (بقره، ۱۶۹)

پیروی می‌کنیم از آنچه پدرانمان را بر آن یافتیم.

۱۲۲- لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً (بقره، ۱۷۰)

آنها جز صدا و ندایی نمی‌شنوند.

۱۲۳- كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ (بقره، ۱۷۰)

از چیزهای پاکیزه‌ای که روزی شما کرده‌ایم بخورید.

۱۲۴- وَلَا يَكْلِمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ (بقره، ۱۷۴)

و خدا در روز قیامت با آنان سخن نمی‌گوید.

۱۲۵- أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَى (بقره، ۱۷۴)

آنها کسانی هستند که گمراهی را به بهای هدایت خریدند.

۱۲۶- لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ (بقره، ۱۷۷)

نیکی (تنها) این نیست که بگردانید (به هنگام نماز) روی خود را به سوی مشرق یا مغرب.

۱۲۷- وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا (بقره، ۱۷۷)

(کسانی که) به عهد خود هنگامی که عهد بستند وفا می‌کنند.

۱۲۸- كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ (بقره، ۱۷۸)

حکم قصاص در مورد کشتگان، بر شما واجب شده است.

۱۲۹- وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ (بقره، ۱۷۹)

ای صاحبان خرد! برای شما در قصاص، زندگی است.

۱۳۰- فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأْتَمَّا إِيْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يَبْدِلُونَهُ (بقره، ۱۸۱)

پس کسی که آن را بعد از شنیدن تبدیل کرد گناهش تنها بر کسانی است که تبدیلیش می‌کنند

۲۸

۱۳۱- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ (بقره، ۱۸۳)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، روزه بر شما مقرر شده.

۱۳۲- أَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (بقره، ۱۸۴)

روزه گرفتن برای شما بهتر است اگر بدانید.

۱۳۳- شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ (بقره، ۱۸۵)

ماه رمضان ماهی است که قرآن در آن فرو فرستاده شده.

۱۳۴- يَرْيِدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ (بقره، ۱۸۵)

خداوند برای شما آسانی می‌خواهد و برای شما دشواری نمی‌خواهد.

۱۳۵- وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ (بقره، ۱۸۶)

و هنگامی که بندگان من، از تو درباره من سؤال کنند، (بگو): من نزدیکم.

۲۹

۱۳۶- هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ (بقره، ۱۸۷)

آنها لباس شما هستند و شما لباس آنها.

۱۳۷- فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ (بقره، ۱۸۷)

پس توبه شما را پذیرفت و از شما در گذشت.

۳۸- وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ (بقره، ۱۸۸)

و اموالتان را در میان خود به ناحق مخورید.

۱۳۹- وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا (بقره، ۱۸۹)

و از درها وارد خانه‌ها شوید.

۱۴۰- وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقَاتِلُونَكُمْ (بقره، ۱۹۰)

و بجنگید در راه خدا با کسانی که با شما می‌جنگند.

۱۴۱- وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ (بقره، ۱۹۱)

و فتنه از قتل بدتر است.

۱۴۲- وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً (بقره، ۱۹۳)

با آنان بجنگید تا دیگر فتنه‌ای نباشد.

۱۴۳- وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ (بقره، ۱۹۵)

خود را با دست خود به هلاکت نیاندازید.

۱۴۴- وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ (بقره، ۱۹۶)

و حج و عمره را برای خدا به اتمام رسانید.

۱۴۵- فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ (بقره، ۱۹۶)

و هر کس که به (قربانی) دست نیافت، سه روز در ایام حج روزه بدارد.

۱۴۶- الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ (بقره، ۱۹۷)

حج، (در) ماه‌های معینی است.

۱۴۷- وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ (بقره، ۱۹۸)

او(خدا) را یاد کنید همان طور که شما را هدایت نمود.

۱۴۸- فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا (بقره، ۲۰۰)

خدا را یاد کنید، همانگونه که پدران خویش را یاد می‌کنید یا یادی محکم‌تر.

۱۴۹- رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً (بقره، ۲۰۱)

پروردگارا! در دنیا به ما نیکی و در آخرت نیز نیکی مرحمت فرما.

۱۵۰- أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا (بقره، ۲۰۲)

آنها از کار (و دعای) خود، نصیب و بهره‌ای دارند.

۳۲

۱۵۱- وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ (بقره، ۲۰۳)

و خدا را در روزهای معینی یاد کنید.

۱۵۲- وَيَشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ (بقره، ۲۰۴)

خدا را بر آنچه در دل دارند گواه می‌گیرند.

۱۵۳- وَيَهْلِكُ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ (بقره، ۲۰۵)

و کشتزار و نسل را نابود می‌سازد.

۱۵۴- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً (بقره، ۲۰۸)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، همگی در تسلیم و طاعت (خدا) درآیید.

۱۵۵- وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (بقره، ۲۱۰)

و همه کارها به سوی خدا باز گردانده می‌شود.

۳۳

۱۵۶- زَيْنَ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا (بقره، ۲۱۲)

زندگی دنیا برای کافران زینت داده شده است.

۱۵۷- كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً (بقره، ۲۱۲)

مردم (در آغاز) امتی یگانه و یک دست بودند.

۱۵۸- أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ (بقره، ۲۱۴)

آیا گمان کردید داخل بهشت می‌شوید؟

۱۵۹- أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ (بقره، ۲۱۴)

آگاه باشید که یاری خداوند نزدیک است.

۱۶۰- يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ (بقره، ۲۱۵)

از تو می‌پرسند چه چیز انفاق کنند؟ بگو: هر مالی که (می‌خواهید) انفاق کنید.

۱۶۱- عَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ (بقره، ۲۱۶)

چه بسا چیزی را ناخوش دارید، در حالی که خیر شما در آن است.

۱۶۲- عَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ (بقره، ۲۱۶)

چه بسا چیزی را دوست دارید، در حالی که ضرر و شر شما در آن است

۱۶۳- يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ (بقره، ۲۱۷)

از تو، در باره جنگ کردن در ماه حرام، سؤال می‌کنند.

۱۶۴- أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ (بقره، ۲۱۸)

آنها امید به رحمت پروردگار دارند.

۱۶۵- يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ (بقره، ۲۱۹)

از تو درباره شراب و قمار می‌پرسند.

۱۶۶- وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ (بقره، ۲۲۰)

خداوند، مفسد را از مصلح باز می‌شناسد

۱۶۷- وَلَا تَتَّكِفُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يَوْمِنَّ (بقره، ۲۲۱)

وبا زنان مشرک، ازدواج نکنید تا ایمان آورند.

۱۶۸- وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ (بقره، ۲۲۱)

یک غلام باایمان، از یک مرد آزاد بت پرست، بهتر است هر چند شما را به شگفتی آورد.

۱۶۹- وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ (بقره، ۲۲۳)

و بدانید او را ملاقات خواهید کرد و به مؤمنان، بشارت ده!

۱۷۰- وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْصَةً لِإِيمَانِكُمْ (بقره، ۲۲۴)

خدا را در معرض سوگندهای خود قرار ندهید.

﴿ ۳۶ ﴾

۱۷۱- لَا يُوَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ (بقره، ۲۲۵)

خداوند شما را به خاطر سوگندهای بیهوده و لغوتان مؤاخذه نمی‌کند.

۱۷۲- لِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ (بقره، ۲۲۸)

و مردان را (به شهادت اختلاف کم و کیف حقوق) بر آنها (زنان) برتری است.

۱۷۳- تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا (بقره، ۲۲۹)

اینها حدود و مرزهای الهی است، پس از آن تجاوز نکنید.

۱۷۴- وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (بقره، ۲۲۹)

و هر کس از حدود الهی تجاوز کند پس آنان ستمگرانند.

۱۷۵- وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا (بقره، ۲۳۱)

و آیات خدا را به استهزا نگیرید.

﴿ ۳۷ ﴾

۱۷۶- وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ (بقره، ۲۳۱)

و به یاد بیاورید نعمت خدا را بر خودتان.

۱۷۷- ذَلِكَمُ أَرْزَقِي لَكُمْ وَأَطْهَرُ (بقره، ۲۳۲)

این برای شما رشد دهنده‌تر و پاکیزه‌تر است.

۱۷۸- لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا (بقره، ۲۳۳)

هیچ کس جز به قدر توانش مکلف نمی‌شود.

۱۷۹- وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (بقره، ۲۳۳)

و بدانید خدا به آنچه انجام می‌دهید بیناست.

۱۸۰- وَالَّذِينَ يَتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا (بقره، ۲۳۴)

و کسانی از شما که می‌میرند و همسرانی باقی می‌گذارند.

۱۸۱- إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا (بقره، ۲۳۵)

جز آنکه گفتاری پسندیده بگویید.

۱۸۲- أَنْ اللَّهُ يَعْلَمَ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ (بقره، ۲۳۵)

همانا خداوند آنچه در دل دارید می‌داند پس، از (خشم) او بر حذر باشید.

۱۸۳- عَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ (بقره، ۲۳۶)

آن کس که تنگدست است، به اندازه خودش، هدیه‌ای شایسته بدهد!

۱۸۴- وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى (بقره، ۲۳۷)

و گذشت کردن شما به پرهیزکاری نزدیکتر است.

۱۸۵- وَلَا تَنَسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ (بقره، ۲۳۷)

و گذشت و نیکوکاری را در میان خود فراموش نکنید.

۱۸۶- حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى (بقره، ۲۳۸)

بر همه نمازها و (به ویژه) نماز میانه (نماز ظهر یا عصر) محافظت نمایید.

۱۸۷- وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا (بقره، ۲۴۰)

و کسانی از شما که در آستانه مرگ قرار می‌گیرند و همسرانی از خود به جای می‌گذارند.

۱۸۸- كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ (بقره، ۲۴۲)

این چنین خداوند آیات خود را برای شما تبیین می‌کند.

۱۸۹- فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ (بقره، ۲۴۳)

پس خداوند به آنها گفت: بمیرید (و آنها مردند)، سپس آنان را زنده کرد.

۱۹۰- مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا (بقره، ۲۴۵)

کیست که به خداوند وام نیکویی دهد!؟

٤٠

۱۹۱- وَابْعَثْنَا لَنَا مَلِكًا نُنْقِذُكُمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (بقره، ۲۴۶)

و برای ما زمامدار (و فرماندهی) برانگیز تا (تحت فرماندهی او) در راه خدا پیکار کنیم

۱۹۲- إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا (بقره، ۲۴۷)

همانا خداوند «طالوت» را برای زمامداری شما مبعوث (و انتخاب) کرده است.

۱۹۳- وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ (بقره، ۲۴۷)

توان علمی و جسمی او را افزون نموده است.

۱۹۴- إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ (بقره، ۲۴۸)

نشانه حکومت او، این است که صندوق به سوی شما خواهد آمد. در آن، آرامشی است.

۱۹۵- وَاللَّهُ يُوْتِي مَلِكُهُ مَنْ يَشَاءُ (بقره، ۲۴۷)

خداوند، ملکش را به هر کس بخواهد، می بخشد.

٤١

۱۹۶- إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ (بقره، ۲۴۹)

خداوند، شما را به وسیله یک نهر آب، آزمایش می کند.

۱۹۷- قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ (بقره، ۲۴۹)

گفتند: «امروز، ما توانایی مقابله با جالوت و سپاهیان او را نداریم.

۱۹۸- رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا (بقره، ۲۵۰)

پروردگارا صبر و شکیبایی بر ما فرو ریز و قدمهای ما را ثابت و استوار بدار.

۱۹۹- وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ (بقره، ۲۵۱)

و «داوود»، «جالوت» را کشت.

۲۰۰- وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ (بقره، ۲۵۱)

ولی خداوند نسبت به جهانیان لطف و احسان دارد.

۴۲

۲۰۱- تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ (بقره، ۲۵۳)

از آن فرستادگان برخی را بر برخی برتری بخشیدیم.

۲۰۲- وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ (بقره، ۲۵۳)

و عیسی بن مریم را دلایل و نشانه‌های روشن دادیم.

۲۰۳- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ (بقره، ۲۵۴)

ای اهل ایمان! از آنچه به شما روزی کرده‌ایم انفاق کنید.

۲۰۴- يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ (بقره، ۲۵۵)

آنچه پیش روی آن‌ها (آینده) و آنچه پشت سر آن‌ها (گذشته) است را می‌داند.

۲۰۵- قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ (بقره، ۲۵۶)

به یقین (راه) هدایت از گمراهی، روشن شده است.

۴۳

۲۰۶- وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ (بقره، ۲۵۷)

و کسانی که کافر شدند، سرپرست آنان طغیان‌گرانند.

۲۰۷- رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ (بقره، ۲۵۸)

پروردگاری من کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند.

۲۰۸- قَالَ بَلْ لَيْسَتْ مِائَةَ عَامٍ (بقره، ۲۵۹)

[خدا] فرمود: بلکه صد سال درنگ کرده‌ای.

۲۰۹- وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ (بقره، ۲۵۹)

و برای این که تو را نشانه‌ای برای مردم قرار دهیم.

۲۱۰- أَنْ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (بقره، ۲۵۹)

همانا خداوند بر هر کاری تواناست.

۴۴

۲۱۱- رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى (بقره، ۲۶۰)

پروردگار من! به من نشان بده که چگونه مردگان را زنده می کنی؟

۲۱۲- قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ (بقره، ۲۶۰)

گفت چهار پرنده بگیر.

۲۱۳- وَاللَّهُ يَضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ (بقره، ۲۶۱)

خداوند برای هرکه بخواهد، چند برابر می کند.

۲۱۴- لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى (بقره، ۲۶۴)

صدقات خود را با منت نهادن (بر نیازمند) و آزار رساندن باطل نکنید.

۲۱۵- لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا (بقره، ۲۶۴)

به چیزی از آنچه کسب کرده اند، دست نمی یابند.

۴۵

۲۱۶- لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ (بقره، ۲۶۶)

و برای او در آن [باغ] از هر گونه میوه ای [فراهم] باشد.

۲۱۷- أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ (بقره، ۲۶۷)

از اموال خوب و پسندیده که به دست آورده اید، انفاق کنید.

۲۱۸- وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ (بقره، ۲۶۷)

و بدانید که خداوند بی نیاز و ستوده است.

۲۱۹- وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا (بقره، ۲۶۸)

و خدا شما را از سوی خود وعده آمرزش و فزونی رزق می دهد.

۲۲۰- وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (بقره، ۲۶۹)

و جز صاحبان خرد، کسی متذکر نمی شود.

۲۲۱- وَإِنَّ تُخْفُوها وَتُؤْتُوها الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ (بقره، ۲۷۰)

و اگر آنها را پنهان دارید و به تهیدستان دهید برای شما بهتر است.

۲۲۲- إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ (بقره، ۲۷۱)

اگر صدقه‌ها را آشکار کنید، کاری نیکوست.

۲۲۳- وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ (بقره، ۲۷۲)

و آنچه از انفاق کنید، (پاداشش) به طور کامل به شما داده می‌شود.

۲۲۴- يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ (بقره، ۲۷۳)

شخص نادان آن‌ها را از شدت پاکدامنی و پارسایی توانگر و بی‌نیاز به شمار آورد.

۲۲۵- وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (بقره، ۲۷۴)

نه بیمی برای آنان است و نه اندوهگین می‌شوند.

۲۲۶- وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا (بقره، ۲۷۵)

در حالی که خداوند خرید و فروش را حلال و ربا را حرام کرده است.

۲۲۷- وَاللَّهُ لَا يَحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ (بقره، ۲۷۶)

و خداوند هیچ ناسپاس گناه کاری را دوست ندارد.

۲۲۸- لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ (بقره، ۲۷۷)

برای آن‌ها نزد پروردگارشان پاداشی شایسته است.

۲۲۹- اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا (بقره، ۲۷۸)

از خدا بپرهیزید! و آنچه را از سود ربا باقی مانده را رها کنید.

۲۳۰- وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ (بقره، ۲۸۰)

و اگر [بدهکار] تنگدست بود [بر شماست که] او را تا هنگام گشایش مهلت دهید.

۲۳۱- وَلَيَكْتُبَنَّ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ (بقره، ۲۸۲)

و باید نویسنده‌ای (سندش را) در بین خودتان به عدالت بنویسد.

۲۳۲- وَاسْتَشْهِدُوا شَهِدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ (بقره، ۲۸۲)

و دو نفر از مردانتان را شاهد بگیرید.

۲۳۳- فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ (بقره، ۲۸۲)

و اگر دو مرد نبود یک مرد و دو زن (را شاهد بگیرید).

۲۳۴- فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا (بقره، ۲۸۲)

پس (در این صورت) بر شما باکی نیست که آن را ننویسید.

۲۳۵- وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (بقره، ۲۸۲)

و خدا به هر چیزی داناست.

۲۳۶- وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثَمٌ قَلْبُهُ (بقره، ۲۸۳)

و هرکس آن را پنهان نماید، بدون شک دلش گنهکار است.

۲۳۷- فَيَعْفُرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ (بقره، ۲۸۴)

پس هرکه را بخواند می‌آمرزد و هرکه را بخواند عذاب می‌کند.

۲۳۸- لَا نَفَرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ (بقره، ۲۸۵)

ما میان هیچ‌یک از پیامبران فرقی قائل نیستیم.

۲۳۹- لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا (بقره، ۲۸۶)

خداوند هیچ‌کس را جز به اندازه طاقتش تکلیف نمی‌کند.

۲۴۰- وَلَا نُحْمِلُنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ (بقره، ۲۸۶)

آنچه که طاقتش را نداریم بر ما مقرر مفرما.

۲۴۱- نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ (آل عمران، ۳)

این کتاب را به تدریج، به حق و راستی بر تو نازل کرد.

۲۴۲- وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ (آل عمران، ۴)

خداوند توانای شکست‌ناپذیر و صاحب انتقام است.

۲۴۳- فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ (آل عمران، ۷)

پس برای فتنه‌انگیزی از متشابهات آن پیروی می‌کنند.

۲۴۴- رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا (آل عمران، ۸)

پروردگارا! دل‌هایمان را پس از آنکه هدایت‌مان فرمودی، منحرف مکن.

۲۴۵- إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ (آل عمران، ۳)

یقیناً خدا خلاف وعده نمی‌کند.

۲۴۶- وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ (آل عمران، ۱۰)

و ایشان هیزم دوزخند.

۲۴۷- كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ (آل عمران، ۱۱)

آیات ما را انکار کردند، پس خداوند هم آن‌ها را به گناهانشان دچار کیفر کرد.

۲۴۸- سَتُعَلِّبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ (آل عمران، ۱۲)

به زودی شکست خواهید خورد و به سوی دوزخ محشور خواهید شد.

۲۴۹- وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ (آل عمران، ۱۴)

و خداست که بازگشت نیکو نزد اوست.

۲۵۰- قُلْ أَأَنْتُمْ خَيْرٌ مِّنْ ذَلِكُمْ (آل عمران، ۱۵)

بگو آیا شما را به بهتر از این آگاه کنم؟

۵۲

۲۵۱- وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ (آل عمران، ۱۷)

و فرمانبرداران، انفاق کنندگان، و اهل استغفار در سحرهایند.

۲۵۲- أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ (آل عمران، ۲۰)

من و پیروانم خود را تسلیم خدا کرده‌ام.

۲۵۳- وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ (آل عمران، ۲۰)

و اگر روی بر تابند، پس فقط رساندن [پیام] بر عهده توست.

۲۵۴- وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ (آل عمران، ۲۱)

و مردمی را که امر به عدالت می‌کنند، به قتل می‌رسانند.

۲۵۵- أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ (آل عمران، ۲۲)

آنها کسانی هستند که اعمالشان در دنیا و آخرت تباه گشته.

۵۳

۲۵۶- وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (آل عمران، ۲۴)

و تهمت‌هایشان آنان را در دینشان فریفته ساخت.

۲۵۷- وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ (آل عمران، ۲۵)

و به هر کس [پاداش] دستاوردش به تمام [و کمال] داده شود.

۲۵۸- وَتَرَزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (آل عمران، ۲۷)

و هر که را اراده کنی بی حساب روزی می‌دهی.

۲۵۹- لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ (آل عمران، ۲۸)

مؤمنان نباید کافران را به جای اهل ایمان سرپرست و دوست خود انتخاب نمایند.

۲۶۰- إِنْ تُخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعَلِّمَهُ اللَّهُ (آل عمران، ۲۹)

اگر آنچه را در سینه‌های شماست پنهان بدارید یا آشکار کنید خداوند به آن آگاه است.

۲۶۱- قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي (آل عمران، ۳۱)

بگو: اگر خدا را دوست می دارید، پس از من پیروی کنید.

۲۶۲- فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ (آل عمران، ۳۲)

و اگر روی برتافتند، پس در حقیقت خدا کافران را دوست نمی دارد.

۲۶۳- وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِيَدِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (آل عمران، ۳۶)

در واقع من، او و نسلش را از (وسوسه های) شیطان رانده شده، در پناه تو قرار می دهم.

۲۶۴- فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ (آل عمران، ۳۷)

و پروردگارش او [مریم] را با قبول نیکویی پذیرفت.

۲۶۵- إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (آل عمران، ۳۷)

یقیناً خدا هر کس را [شایسته بداند و] بخواهد، بی شمار روزی می دهد.

۲۶۶- رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً (آل عمران، ۳۸)

پروردگارا! از جانب خود، نسل پاکیزه ای به من ببخش.

۲۶۷- وَهُوَ قَائِمٌ يَصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ (آل عمران، ۳۹)

و در حالی که او در محراب ایستاده، نیایش می کرد.

۲۶۸- وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ (آل عمران، ۴۰)

در حالی که به یقین پیری به سراغ من آمده و زخم نازاست!!!

۲۶۹- يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي (آل عمران، ۴۳)

ای مریم! برای برای پروردگار خود فروتنی کن و سجده به جای آور و رکوع نما.

۲۷۰- ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ (آل عمران، ۴۴)

این، از خبرهای پوشیده است که آن را به تو وحی می کنیم.

۲۷۱- وَيَكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا (آل عمران، ۴۶)

و با مردم، در گاهواره و در حالت کهولت (میانسالی) سخن می گوید.

۲۷۲- أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ (آل عمران، ۴۹)

من از گل، برای شما [چیزی] همانند شکل پرنده می سازم.

۲۷۳- وَأَنْتُمْ كُمْرٌ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ (آل عمران، ۴۹)

و از آنچه می خورید و آنچه در خانه هایتان ذخیره می کنید، به شما خبر می دهم!!!

۲۷۴- فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ (آل عمران، ۵۲)

و هنگامی که عیسی از آنان احساس کفر (ومخالفت) کرد.

۲۷۵- آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَا مُسْلِمُونَ (آل عمران، ۵۲)

به خدا ایمان آوردیم و گواه باش که ما تسلیم هستیم.

۲۷۶- وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (آل عمران، ۵۳)

و فرستاده [ات] را پیروی نمودیم پس ما را در زمره گواهان بنویس.

۲۷۷- فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ بَيْتَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (آل عمران، ۵۵)

پس در مورد آنچه که همواره در آن اختلاف می کردید، میان شما داوری خواهیم کرد.

۲۷۸- فَأَعَدِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ (آل عمران، ۵۶)

پس در دنیا و آخرت، آنان را با عذاب شدیدی، عذاب خواهیم کرد.

۲۷۹- الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (آل عمران، ۶۰)

حق، از جانب پروردگار توست پس از تردیدکنندگان مباش.

۲۸۰- ثُمَّ نَبَّهْلُ فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ (آل عمران، ۶۱)

سپس مباهله می کنیم و لعنت خدا را بر دروغگویان قرار می دهیم.

۲۸۱- فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ (آل عمران، ۶۳)

و اگر روی برتابند، پس در حقیقت خدا به [حال] فسادگران، داناست.

۲۸۲- تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ (آل عمران، ۶۴)

بیایید، به سوی سخنی که میان ما و میان شما یکسان است.

۲۸۳- فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ (آل عمران، ۶۶)

پس چرا درباره آنچه شما بدان هیچ دانشی ندارید، بحث (و ستیز) می‌کنید؟!!!

۲۸۴- إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ (آل عمران، ۶۸)

در حقیقت سزاوارترین مردم به ابراهیم، کسانی هستند که از او پیروی کردند.

۲۸۵- وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ (آل عمران، ۶۹)

گروهی از اهل کتاب آرزو دارند که کاش شما را [از راه خدا] گمراه کنند.

۲۸۶- لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ (آل عمران، ۷۱)

چرا حق را به باطل مُشْتَبِه می‌کنید و حق را پنهان می‌دارید.

۲۸۷- إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ (آل عمران، ۷۳)

فضل و رحمت به دست خداست، به هر کس بخواهد می‌دهد.

۲۸۸- إِنْ تَأْمَنُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ (آل عمران، ۷۵)

اگر او را بر مال فراوانی امین شماری، آن را به تو بازمی‌گرداند!!!

۲۸۹- لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يَكَلِّمُهُمُ اللَّهُ (آل عمران، ۷۷)

برایشان در آخرت بهره‌ای نیست و خدا با آنان سخن نمی‌گوید.

۲۹۰- لَا يَكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ (آل عمران، ۷۷)

خدا با آنان سخن نمی‌گوید و در قیامت به آنان نظر [لطف و رحمت] نمی‌نماید.

٦٠

۲۹۱- وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ (آل عمران، ۷۸)

و بر خدا دروغ می‌بندند، در حالی که آنان می‌دانند.

۲۹۲- كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ (آل عمران، ۷۹)

(مردمی) ربّانی باشید، به سبب آنکه همواره کتاب [خدا] را می‌آموختید.

۲۹۳- وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا (آل عمران، ۸۰)

و نسیزد که به شما فرمان دهد که فرشتگان و پیامبران را خدایان خود گیرید.

۲۹۴- أَيْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (آل عمران، ۸۱)

آیایس از آنکه شما مسلمان شدید، به شما دستور کفر ورزیدن می‌دهد؟!

۲۹۵- فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (آل عمران، ۸۳)

پس کسانی که بعد از این (پیمان محکم)، روی برتابند، پس تنها آنها نافرمان‌بردارند.

٦١

۲۹۶- وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ (آل عمران، ۸۵)

و هرکه جز اسلام، دینی طلب کند، هرگز از او پذیرفته نمی‌شود.

۲۹۷- لَا نَفْرَقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (آل عمران، ۸۴)

میان هیچ یک از آنان فرق نمی‌گذاریم و ما تنها تسلیم او هستیم.

۲۹۸- لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ (آل عمران، ۸۸)

عذاب از آنان کاسته نمی‌شود و آنان مهلت داده نمی‌شوند.

۲۹۹- لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ (آل عمران، ۹۰)

هرگز توبه آنان، پذیرفته نخواهد شد و آنها گمراهان [واقعی] هستند.

۳۰۰- أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ (آل عمران، ۹۱)

آنها، برایشان عذابی دردناک است و هیچ یاورى برایشان نیست.

۶۲

۳۰۱- كُلُّ الصَّعَامِ كَانَ جَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ (آل عمران، ۹۳)

همه خوراکی ها بر بنی اسرائیل حلال بود.

۳۰۲- فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا (آل عمران، ۹۵)

بنابراین از آیین ابراهیم که یکتاپرست (و حق گرا) بود پیروی کنید.

۳۰۳- فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ (آل عمران، ۹۷)

در آن نشانه هایی روشن، مقام ابراهیم است.

۳۰۴- يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ (آل عمران، ۹۸)

ای اهل کتاب! چرا به آیات خدا کفر می ورزید؟

۳۰۵- يَرْدُوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ (آل عمران، ۱۰۰)

شما را پس از ایمانتان به کفر بازمی گردانند.

۶۳

۳۰۶- وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (آل عمران، ۱۰۲)

و نمیرید مگر در حالی که [در برابر او و فرمان ها و احکامش] تسلیم باشید.

۳۰۷- وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ (آل عمران، ۱۰۳)

و شما بر لب گودالی از آتش بودید.

۳۰۸- وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ (آل عمران، ۱۰۴)

و باید از شما گروهی باشند که [همه مردم را] به سوی خیر دعوت نمایند

۳۰۹- فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (آل عمران، ۱۰۶)

پس به کیفر آنکه کفر می ورزیدید، این عذاب را بچشید.

۳۱۰- وَمَا اللَّهُ يَرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ (آل عمران، ۱۰۸)

و خدا هیچ ستم و بیدادی بر جهانیان نمی خواهد.

۶۴

۳۱۱- وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ (آل عمران، ۱۱۰)

و اگر اهل کتاب ایمان می آوردند قطعاً برای آنان بهتر بود.

۳۱۲- وَإِنْ يِقَاتِلُوكُمْ يُولُوكُمُ الْأَدْبَارَ (آل عمران، ۱۱۱)

و اگر با شما بجنگند به شما پشت کرده.

۳۱۳- ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ (آل عمران، ۱۱۲)

و این به سبب آنست که نافرمانی نمودند و همواره تجاوز می کردند.

۳۱۴- يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آتَاءَ اللَّيْلِ (آل عمران، ۱۱۳)

آیات خدا را در ساعاتی از شب می خوانند.

۳۱۵- وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يَكْفُرُوهُ (آل عمران، ۱۱۵)

و هر کار خیری انجام دهند، هرگز نادیده [و مورد ناسپاسی] قرار نخواهند گرفت.

۶۵

۳۱۶- مَثَلُ مَا يَنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (آل عمران، ۱۱۷)

مثل آنچه [کافران] در این زندگی دنیا انفاق می کنند.

۳۱۷- وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ (آل عمران، ۱۱۸)

و آنچه سینه هایشان [از کینه و نفرت] پنهان می دارد بزرگ تر است.

۳۱۸- هَا أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّوهُمْ وَلَا يُحِبُّوكُمْ (آل عمران، ۱۱۹)

آگاه باشید! این شما هستید که آنان را دوست دارید و آنان شما را دوست ندارند.

۳۱۹- قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ (آل عمران، ۱۱۹)

بگو: با خشمتان بمیرید.

۳۲۰- وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا (آل عمران، ۱۲۰)

و اگر بدی و ناخوشی به شما رسد به سبب آن خوشحال می شوند.

۳۲۱- إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا (آل عمران، ۱۲۲)

در آن هنگام دو گروه از شما بر آن شدند که سستی و ناتوانی نشان دهند.

۳۲۲- وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ (آل عمران، ۱۲۳)

و بی تردید خدا در [جنگ] بدر شما را یاری داد، در حالی که ناتوان بودید.

۳۲۳- وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ (آل عمران، ۱۲۶)

و خدا آن را قرار نداد جز بشارتی برای شما.

۳۲۴- لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ (آل عمران، ۱۲۸)

زمام چیزی از امور در اختیار تو نیست.

۳۲۵- وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (آل عمران، ۱۳۲)

و از خدا و پیامبر فرمان برید تا مورد رحمت قرار گیرید.

۳۲۶- وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ (آل عمران، ۱۳۳)

و بشتابید به سوی آمرزشی از پروردگارتان.

۳۲۷- الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ (آل عمران، ۱۳۴)

آنان که در گشایش و تنگ دستی انفاق می کنند.

۳۲۸- وَلَمْ يَصِرُوا عَلَى مَا فَعَلُوا (آل عمران، ۱۳۵)

و بر آنچه مرتکب شده اند، پا فشاری نمی کنند.

۳۲۹- خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ (آل عمران، ۱۳۶)

در آن جاودانه اند؛ و پاداش عمل کنندگان، نیکوست.

۳۳۰- وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ (آل عمران، ۱۴۰)

و ما این روزها را در میان مردم می گردانیم [تا عبرت گیرند].

۳۳۱- وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ (آل عمران، ۱۴۴)

و به زودی خدا سپاس گزاران را پاداش می دهد.

۳۳۲- وَمَنْ يَرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا (آل عمران، ۱۴۵)

و هر که خواستار پاداش آخرت باشد، او را از آن می بخشیم.

۳۳۳- فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (آل عمران، ۱۴۶)

پس در برابر آسیب هایی که در راه خدا به آنان رسید، سستی نکردند.

۳۳۴- اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا (آل عمران، ۱۴۷)

گناهان ما و زیاده روی در کارمان را بر ما ببخش.

۳۳۵- فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا (آل عمران، ۱۴۸)

پس خدا به آنان عطا فرمود پاداش این دنیا را.

۳۳۶- بَلَى اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ (آل عمران، ۱۵۰)

بلکه خدا یار و سرپرست شماست؛ و او بهترین یاری دهندگان است.

۳۳۷- سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ (آل عمران، ۱۵۱)

به زودی در دل های کافران ترس می اندازیم.

۳۳۸- وَمِنْكُمْ مَنْ يَرِيدُ الْآخِرَةَ (آل عمران، ۱۵۲)

و برخی از شما خواهان آخرت بود.

۳۳۹- وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُحْرَاكُمْ (آل عمران، ۱۵۳)

در حالی که که پیامبر، شما را از پشت سرتان فرا می خواند.

۳۴۰- لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ (آل عمران، ۱۵۳)

تا بر آنچه از دستتان رفته اندوهگین نشوید.

۷۰

۳۴۱- وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ (آل عمران، ۱۵۴)

و گروهی که فکر حفظ جانشان آنان را پربیشان خاطر کرده بود.

۳۴۲- يُظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ (آل عمران، ۱۵۴)

و درباره خدا گمان ناحق و ناروا هم چون گمان های [زمان] جاهلیت می بردند.

۳۴۳- يَحْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ (آل عمران، ۱۵۴)

آنان در دل هایشان چیزی را پنهان می کنند که برای تو آشکار نمی سازند.

۳۴۴- وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ (آل عمران، ۱۵۵)

و یقیناً خدا از آنان در گذشت.

۳۴۵- لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ (آل عمران، ۱۵۶)

تا خدا این را حسرتی در دل هایشان قرار دهد.

۷۱

۳۴۶- وَلَئِن مَّتَّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ (آل عمران، ۱۵۸)

و اگر بمیرید یا شهید شوید، به سوی خدا محشور خواهید شد.

۳۴۷- فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ (آل عمران، ۱۵۹)

پس به مهر و رحمتی از سوی خدا با آنان نرم خوی شدی.

۳۴۸- إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ (آل عمران، ۱۶۰)

اگر خدا شما را یاری کند، هیچ کس بر شما چیره و غالب نخواهد شد.

۳۴۹- وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يُغَلَّ (آل عمران، ۱۶۱)

هیچ پیامبری حق ندارد خیانت ورزد.

۳۵۰- ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ (آل عمران، ۱۶۱)

سپس به هر کس آنچه را کسب کرده به طور کامل داده خواهد شد.

﴿ ۷۲ ﴾

۳۵۱- وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ (آل عمران، ۱۶۶)

و آنچه روزی که دو گروه با هم رویاروی شدند به شما رسید به اذن خدا بود.

۳۵۲- تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا (آل عمران، ۱۶۷)

بیایید در راه خدا بجنگید یا دفاع کنید.

۳۵۳- هُمْ لِلْكَافِرِينَ يَوْمِئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ (آل عمران، ۱۶۷)

آنان در آن روز به کفر نزدیک تر بودند تا ایمان.

۳۵۴- بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ (آل عمران، ۱۶۹)

بلکه زنده اند و نزد پروردگارشان روزی داده می شوند.

۳۵۵- فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ (آل عمران، ۱۷۰)

در حالی که خدا به آنچه از بخشش و احسان خود به آنان عطا کرده شادمانند.

﴿ ۷۳ ﴾

۳۵۶- فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ (آل عمران، ۱۷۴)

پس با نعمت و بخششی از سوی خدا بازگشتند.

۳۵۷- إِنَّمَا ذَلِكَمُ الشَّيْطَانُ يَحْوِفُ أَوْلِيَاءَهُ (آل عمران، ۱۷۵)

در حقیقت این شیطان است که دوستانش را می ترساند.

۳۵۸- إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيُزَادُوا إِثْمًا (آل عمران، ۱۷۸)

جز این نیست که مهلتشان می دهیم تا بر گناه خود بیفزایند.

۳۵۹- وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ (آل عمران، ۱۷۹)

ولی خدا از میان فرستادگانش هر کس را بخواهد برمی گزیند.

۳۶۰- وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ (آل عمران، ۱۷۹)

و اگر ایمان آورید و تقوا پیشه کنید، برای شما پاداشی بزرگ خواهد بود.

۳۶۱- وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ (آل عمران، ۱۸۱)

می گوئیم: عذاب سوزان را بچشید.

۳۶۲- فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (آل عمران، ۱۸۳)

اگر راستگویید، پس چرا آنان را کشتید؟

۳۶۳- جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ (آل عمران، ۱۸۴)

دلایل روشن، و نوشته ها و کتاب روشنگر را آورده بودند.

۳۶۴- وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ (آل عمران، ۱۸۵)

و بدون تردید روز قیامت پاداش هایتان به طور کامل به شما داده می شود.

۳۶۵- لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ (آل عمران، ۱۸۶)

یقیناً در اموال و جان هایتان امتحان خواهید شد.

۳۶۶- وَأَشْرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا (آل عمران، ۱۸۷)

و در برابر آن اندک بهایی به دست آوردند.

۳۶۷- وَيَجِبُونَ أَنْ يَحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا (آل عمران، ۱۸۸)

و دوست دارند به آنچه انجام نداده اند ستایش شوند.

۳۶۸- إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَحْزَيْتَهُ (آل عمران، ۱۹۲)

بی تردید هر که را تو در آتش در آوری، قطعاً خوار و رسوایش کرده ای.

۳۶۹- وَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّيْنَا مَعَ الْأَبْرَارِ (آل عمران، ۱۹۳)

و بدی هایمان را از ما بیپوشان، و ما را در زمره نیکوکاران بمیران.

۳۷۰- رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ (آل عمران، ۱۹۴)

پروردگارا! آنچه را که به وسیله فرستادگانت به ما وعده داده ای به ما عطا فرما.

۷۶

۳۷۱- لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ (آل عمران، ۱۹۵)

من عمل هیچ عمل کننده‌ای از شما را تباه نمی‌کنم.

۳۷۲- وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا (آل عمران، ۱۹۵)

و در راه من آزار دیدند، و جنگیدند و کشته شدند.

۳۷۳- مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ (آل عمران، ۱۹۷)

برخورداری اندک است؛ سپس جایگاهشان دوزخ است.

۳۷۴- خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ (آل عمران، ۱۹۸)

در آنجا جاودانه اند. پذیرایی از سوی خداست.

۳۷۵- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا (آل عمران، ۲۰۰)

ای اهل ایمان! شکیبایی کنید، و دیگران را هم به شکیبایی وادارید.

۷۷

۳۷۶- وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً (نساء، ۱)

و از آن دو تن، مردان و زنان بسیاری را پراکنده و منتشر ساخت.

۳۷۷- وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَيَثَ بِالطَّيِّبِ (نساء، ۲)

و [اموال] پست و بی ارزش [خود] را با [اموال] مرغوب و با ارزش [آنان] عوض نکنید.

۳۷۸- فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا (نساء، ۴)

آن را حلال و گوارا بخورید.

۳۷۹- وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ (نساء، ۶)

و یتیمان را [نسبت به امور زندگی] بیازمایید تا زمانی که به حد ازدواج برسند.

۳۸۰- وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ (نساء، ۶)

و هر که تهیدست است به اندازه متعارف مصرف نماید.

۳۸۱- لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ (نساء، ۷)

برای مردان از آنچه پدر و مادر و نزدیکان به جای می گذارند سهمی است.

۳۸۲- فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا (نساء، ۹)

از خدا پروا کنند، و سخنی درست و استوار گویند.

۳۸۳- إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا (نساء، ۱۰)

فقط در شکم های خود آتش می خورند.

۳۸۴- لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ (نساء، ۱۱)

سهم پسر مانند سهم دو دختر است.

۳۸۵- وَلَا بُوَيْهَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ (نساء، ۱۱)

و برای هر یک از پدر و مادر میّت، یک ششم میراث است.

۳۸۶- فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلِكُمُ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكْنَ (نساء، ۱۲)

و اگر فرزندی داشته باشند یک چهارم میراث حقّ شماست.

۳۸۷- مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ (نساء، ۱۲)

پس از وصیتی که نسبت به مال خود می کنند یا بدهی [که باید پرداخت شود].

۳۸۸- فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ (نساء، ۱۲)

و اگر بیش از این باشند در یک سوم میراث شریک اند.

۳۸۹- وَذَلِكَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ (نساء، ۱۳)

و آن است کامیابی (موفقیت) بزرگ.

۳۹۰- يَدْخُلُهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا (نساء، ۱۴)

او را در آتشی درآورد که در آن جاودانه است.

۸۰

۳۹۱- فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ (نساء، ۱۵)

چهار نفر مرد از خودتان را بر آنان به گواهی بخواهید.

۳۹۲- فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا (نساء، ۱۶)

و اگر توبه کنند و [مفاسد خود را] اصلاح نمایند از آنان دست بردارید.

۳۹۳- ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ (نساء، ۱۷)

سپس به زودی توبه می کنند.

۳۹۴- لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا (نساء، ۱۹)

برای شما ارث بردن از زنان از روی اکراه حلال نیست.

۳۹۵- إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ (نساء، ۱۹)

مگر آنکه کار زشت آشکاری مرتکب شوند.

۸۱

۳۹۶- أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مُبِينًا (نساء، ۲۰)

آیا آن را با تکیه به تهمت و گناهی آشکار پس می گیرید؟!

۳۹۷- وَأَخْذَنْ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا (نساء، ۲۱)

و آنان از شما پیمانی محکم گرفته اند.

۳۹۸- وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ (نساء، ۲۲)

و با زنانی که پدرانتان با آنان ازدواج کرده اند ازدواج نکنید.

۳۹۹- إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا (نساء، ۲۲)

یقیناً این عمل، عملی بسیار زشت و منفور و بد راهی است.

۴۰۰- حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ (نساء، ۲۳)

بر شما حرام شده است: مادرانتان و دخترانتان.

۴۰۱- أُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ (نساء، ۲۴)

غیر از اینها برای شما حلال شده است.

۴۰۲- وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ (نساء، ۲۵)

و خداوند به ایمان شما داناتر است.

۴۰۳- وَأَنْتُمْ أَجُورُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ (نساء، ۲۵)

و مهرهایشان را به طور پسندیده به آنان بپردازید.

۴۰۴- وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ (نساء، ۲۵)

و صبر کردن برای شما بهتر است.

۴۰۵- يَرْيَدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ (نساء، ۲۶)

خداوند می خواهد برای شما روشن کند.

۴۰۶- وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا (نساء، ۲۸)

و انسان، ضعیف آفریده شده است.

۴۰۷- وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا (نساء، ۳۰)

و کسی که آن را (خوردن مال غیر و کشتن نفس را) از روی تجاوز و ستم به جا آورد.

۴۰۸- نُدْخِلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا (نساء، ۳۱)

شما را به جایگاهی گرامی درآوریم.

۴۰۹- لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا كَتَبُوا (نساء، ۳۲)

برای مردان بهره‌ای است از آنچه کسب کرده‌اند.

۴۱۰- وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَاتُّوهُمُ نَصِيبُهُمْ (نساء، ۳۳)

کسانی که با آنها پیمان بسته‌اید، نصیبشان را بپردازید.

۴۱۱- الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ (نساء، ۳۴)

مردان، سرپرست و نگهبان زنانند.

۴۱۲- وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا (نساء، ۳۴)

و اگر از جدایی و شکاف میان آن دو (همسر) بیم داشته باشید.

۴۱۳- وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا (نساء، ۳۶)

و خدا را بپرستید و چیزی را شریک او قرار ندهید.

۴۱۴- إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا (نساء، ۳۶)

همانا خداوند کسی را که متکبر و فخرفروش است را دوست ندارد.

۴۱۵- الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ (نساء، ۳۷)

کسانی که بخل می‌ورزند، و مردم را به بخل دعوت می‌کنند.

۴۱۶- وَالَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِيَاءَ النَّاسِ (نساء، ۳۸)

و همان کسانی که اموالشان را به ریا و برای نشان دادن به مردم انفاق می‌کنند.

۴۱۷- إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ (نساء، ۴۰)

به یقین خداوند هموزن ذره‌ای (به کسی) ستم نمی‌کند.

۴۱۸- لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى (نساء، ۴۳)

در حال مستی به نماز نزدیک نشوید.

۴۱۹- فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا (نساء، ۴۳)

پس اگر آب (برای وضو یا غسل) نیافتید، با خاک پاکی تیمم کنید.

۴۲۰- يَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ (نساء، ۴۴)

گمراهی را می‌خرند و می‌خواهند که شما نیز از راه حق گمراه شوید.

۴۲۱- مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يَحْرَفُونَ الْكَلِمَةَ عَنْ مَوَاضِعِهِ (نساء، ۴۶)

بعضی از یهودیان، سخنان را از جایگاهش تحریف می کنند.

۴۲۲- وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ (نساء، ۴۶)

و لکن خداوند آنها را به واسطه کفرشان لعن و طرد کرده است.

۴۲۳- أَوْلَعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ (نساء، ۴۷)

یا آنها را لعن و طرد کنیم چنان که اصحاب سبت را لعن کردیم.

۴۲۴- أَنْظِرْ كَيْفَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ (نساء، ۵۰)

بنگر چگونه بر خداوند دروغ می بندند.

۴۲۵- هُوَلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا (نساء، ۵۱)

آنها، از کسانی که ایمان آورده اند، هدایت یافته ترند!؟

۴۲۶- أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ (نساء، ۵۴)

یا اینکه آنها به مردم به خاطر آنچه خداوند از فضلش به آنها داده حسد می ورزند؟

۴۲۷- لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ (نساء، ۵۷)

در آنجا (بهشت) همسرانی پاکیزه برای آنها خواهد بود.

۴۲۸- إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا (نساء، ۵۸)

خداوند به شما فرمان می دهد که امانتها را به صاحبانش بدهید.

۴۲۹- إِنَّ اللَّهَ نِعَمًا يُعْظِمُكُمْ بِهِ (نساء، ۵۸)

حقاً که خداوند شما را به نیکو اندرزی موعظه می کند.

۴۳۰- أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ (نساء، ۵۹)

اطاعت کنید خدا را! و اطاعت کنید پیامبر خدا و اولو الامر [اوصیای پیامبر] را.

۴۳۱- وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا (نساء، ۶۰)

و شیطان می خواهد آنها را به گمراهی دور و درازی گمراه سازد.

۴۳۲- رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يُصَدُّونَ عَنكَ صُدُودًا (نساء، ۶۱)

منافقان را می بینی که از تو به شدت اعراض می کنند و دیگران را نیز باز می دارند.

۴۳۳- فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ (نساء، ۶۳)

پس از آنان روی بگردان و آنها را پند ده.

۴۳۴- وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا (نساء، ۶۳)

و آنها را پند ده و به آنها سخنی رسا و مؤثر در جانشان بگوی.

۴۳۵- لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا (نساء، ۶۴)

بی تردید خدا را بسیار توبه پذیر و مهربان می یافتند.

۴۳۶- وَإِذَا لَاتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا (نساء، ۶۷)

و در این صورت، پاداش بزرگی از ناحیه خود به آنها می دادیم.

۴۳۷- حَسَنٌ أَوْلِيكَ رَفِيقًا (نساء، ۶۹)

آنها رفیقهای خوبی هستند.

۴۳۸- يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا (نساء، ۷۳)

ای کاش ما هم با آنها بودیم و به رستگاری (و پیروزی) بزرگی می رسیدیم

۴۳۹- الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ (نساء، ۷۴)

کسانی که زندگی دنیا را به آخرت فروخته اند.

۴۴۰- وَمَنْ يقاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلْ أَوْ يَغْلِبْ (نساء، ۷۴)

و آن کس که در راه خدا پیکار کند و کشته شود.

۴۴۱- وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا (نساء، ۷۵)

(پروردگارا) برای ما از جانب خود سرپرستی قرار ده.

۴۴۲- إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا (نساء، ۷۶)

بی تردید مکر و فریب شیطان همواره ضعیف است.

۴۴۳- أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ (نساء، ۷۸)

هر جا باشید، مرگ شما را درمی یابد.

۴۴۴- فَمَا لَهُمْ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا (نساء، ۷۸)

پس این گروه را چه شده که حاضر نیستند سخنی را درک کنند؟!

۴۴۵- مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ (نساء، ۷۹)

آنچه از نیکی ها به تو می رسد، از طرف خداست.

۴۴۶- وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا (نساء، ۸۰)

و هر که روی برتابد ما تو را نگهبان بر (اعمال) آنها نفرستاده ایم.

۴۴۷- وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يَبْتَئُونَ (نساء، ۸۱)

و خداوند آنچه را که جلسات شبانه در سر می پرورند می نویسد.

۵۴۸- فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ (نساء، ۸۴)

در راه خدا پیکار کن! تنها مسئول وظیفه خود هستی.

۴۴۹- وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ (نساء، ۸۵)

و هر کس به کار بد وساطت کند، بهره ای از کیفر خواهد داشت.

۴۵۰- وَإِذَا حُيِّئْتُمْ بِهِ فَمِنْكُمْ أَحْسَنُ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا. (نساء، ۸۶)

و چون به شما تحیت و درودی گفته شد شما تحیتی نیکوتر از آن یا همانند آن را بگویید.

۹۲

۴۵۱- وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا (نساء، ۸۷)

و چه کسی در سخن از خدا راستگوتر است!؟

۴۵۲- وَمَنْ يَضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا (نساء، ۸۸)

هر که را خداوند گمراه کند، هرگز راهی برای نجاتش نخواهی یافت.

۴۵۳- وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ (نساء، ۹۰)

اگر خداوند می خواست آنان را بر شما مسلط می کرد و آنان با شما پیکار می کردند.

۴۵۴- فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا (نساء، ۹۰)

خداوند برای شما راهی برای تعرض و جنگ با آنان قرار نداده است.

۴۵۵- فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ (نساء، ۹۱)

آنان را هر جا یافتید، بگیرید و بکشید.

۹۳

۴۵۶- وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً (نساء، ۹۲)

هیچ فرد باایمانی نباید مؤمنی را به قتل برساند، مگر اینکه از روی اشتباه باشد.

۴۵۷- فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامًا شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ (نساء، ۹۲)

آن کس که دسترسی (به آزاد کردن برده) ندارد، پس باید دو ماه پی در پی روزه بگیرد.

۴۵۸- وَمَنْ يَقتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ (نساء، ۹۳)

و هر کس به عمد مؤمنی را بکشد پس کیفرش دوزخ است.

۴۵۹- فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ (نساء، ۹۴)

غنیمتهای فراوانی (برای شما) نزد خداست.

۴۶۰- إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا (نساء، ۹۴)

همانا خداوند به آنچه انجام می دهید آگاه است.

۴۶۱- فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا (نساء، ۹۵)

و مجاهدان را بر ترک کنندگان جهاد با پاداش عظیمی، برتری بخشیده است.

۴۶۲- أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا (نساء، ۹۷)

مگر سرزمین خدا، پهناور نبود که در آن مهاجرت کنید؟!

۴۶۳- فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ (نساء، ۹۹)

ممکن است خداوند، آنها را مورد عفو قرار دهد.

۴۶۴- وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ (نساء، ۱۰۰)

و کسی که از خانه خود به قصد هجرت به سوی خدا و فرستاده اش بیرون رود.

۴۶۵- إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا (نساء، ۱۰۱)

بی تردید کافران همواره برای شما دشمنی آشکارند.

۴۶۶- وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ (نساء، ۱۰۲)

و چون در میان آنها باشی و برای آنها نماز (خوف به جماعت) برپا کنی.

۴۶۷- لَوْ تَعَفَّلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ (نساء، ۱۰۲)

اگر شما از سلاح‌ها و ساز و برگ‌های خود غفلت کنید.

۴۶۸- فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ (نساء، ۱۰۳)

خدا را یاد کنید ایستاده، و نشسته، به پهلو خوابیده.

۴۶۹- إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا (نساء، ۱۰۳)

بی تردید نماز همواره بر مؤمنان مقرر است واجب.

۴۷۰- إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ (نساء، ۱۰۵)

و همانا ما این کتاب را بر تو به حق (هدفی والا و عقلانی) فرو فرستادیم.

۴۷۱- وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ (نساء، ۱۰۷)

و از کسانی که به نفس خویش خیانت می‌کنند دفاع مکن.

۴۷۲- يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ (نساء، ۱۰۸)

[گناهانشان را] از مردم نهان می‌دارند، حال آنکه [نمی‌توانند] از خداوند نهان دارند.

۴۷۳- وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءاً أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ (نساء، ۱۱۰)

و هر کس که بدی کند یا بر خویشتن ستم روا دارد.

۴۷۴- وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا (نساء، ۱۱۲)

و هر کس خطایی یا گناهی انجام دهد.

۴۷۵- عَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ (نساء، ۱۱۳)

(خدا) آنچه را نمی‌دانستی به تو آموخت.

۴۷۶- لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ (نساء، ۱۱۴)

در بسیاری از رازگویی و سخنان در گوشی آنها خیری نیست.

۴۷۷- إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ (نساء، ۱۱۴)

همانا خداوند نمی‌بخشد که به او شرک آورده شود.

۴۷۸- لَا تَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا (نساء، ۱۱۸)

حتماً از بندگانت سهمی معین برخواهم گرفت.

۴۷۹- وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ (نساء، ۱۲۰)

و هر کس شیطان را به جای خدا سرپرست و یاور خود گیرد.

۴۸۰- وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُوراً (نساء، ۱۲۰)

و شیطان جز فریب به آنان وعده نمی‌دهد.

۴۸۱- وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلاً (نساء، ۱۲۲)

و چه کسی در گفتار از خدا راستگوتر است!؟

۴۸۲- مَنْ يَعْمَلْ سُوءاً يُجْزَ بِهِ (نساء، ۱۲۳)

هر کس کار بدی انجام دهد، به او جزا داده می شود.

۴۸۳- وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلاً (نساء، ۱۲۵)

و خداوند ابراهیم را دوست گرفت.

۴۸۴- وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ (نساء، ۱۲۶)

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است، از آن خداست.

۴۸۵- وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ (نساء، ۱۲۷)

اینکه با یتیمان به عدل و قسط رفتار نمایید.

۴۸۶- وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ (نساء، ۱۲۹)

شما هرگز نمی توانید (از نظر محبت قلبی) در میان زنان، عدالت برقرار کنید.

۴۸۷- وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يَغْنِ اللَّهُ كُلاًّ مِنْ سَعْتِهِ (نساء، ۱۳۰)

و اگر آن دو از یکدیگر جدا شدند، خداوند هر يك را از کرم و وسعت خویش بی نیاز می کند.

۴۸۸- وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ (نساء، ۱۳۱)

و ما به کسانی که کتاب آسمانی به آنها داده شده بود، سفارش کردیم.

۴۸۹- إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ (نساء، ۱۳۳)

ای مردم! اگر او بخواهد، شما را از میان می برد.

۴۹۰- مَنْ كَانَ يَرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا (نساء، ۱۳۴)

هر کس پاداش دنیا را بخواهد.

﴿ ۱۰۰ ﴾

۴۹۱- فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا (نساء، ۱۳۵)

پس پیرو هوای نفس نباشید تا بتوانید به عدالت رفتار کنید.

۴۹۲- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا (نساء، ۱۳۶)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ایمان (واقعی) بیاورید.

۴۹۳- إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا (نساء، ۱۳۸)

به راستی آنان که ایمان آوردند، سپس کافر شدند.

۴۹۴- الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ (نساء، ۱۳۹)

همان کسانی که کافران را به جای مؤمنان یاور و دوست خود می‌گیرند.

۴۹۵- أَيْبَتُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ (نساء، ۱۳۹)

آیا عزت را نزد آنان (کافران) می‌جویند؟

﴿ ۱۰۱ ﴾

۴۹۶- فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ (نساء، ۱۴۱)

پس خداوند روز قیامت، میان شما داوری خواهد کرد.

۴۹۷- وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالًا (نساء، ۱۴۲)

و چون به نماز برخیزند، باکسالت به نماز می‌ایستند.

۴۹۸- إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ (نساء، ۱۴۵)

بی‌گمان منافقان در طبقه پایین تر آتش [جهنم] جای دارند.

۴۹۹- وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا (نساء، ۱۴۵)

و در آینده خداوند مؤمنان را پاداشی بزرگ خواهد داد.

۵۰۰- مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ (نساء، ۱۴۷)

خدا چه نیازی به مجازات شما دارد اگر شکرگزاری کنید و ایمان آورید؟

۱۰۲

۵۰۱- فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوقًا قَدِيرًا (نساء، ۱۴۹)

همانا خداوند گذشت کننده تواناست.

۵۰۲- وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخَذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (نساء، ۱۵۰)

و می خواهند میان آن (دو) راهی را اتخاذ کنند.

۵۰۳- وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا (نساء، ۱۵۱)

و برای کافران عذاب خوارکننده‌ای آماده کرده‌ایم.

۵۰۴- أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمُ أَجْرُهُمْ (نساء، ۱۵۲)

(خداوند) به زودی پاداششان را عطا می‌کند.

۵۰۵- وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا (نساء، ۱۵۴)

و از آنان پیمان محکم شدیدی گرفتیم.

۱۰۳

۵۰۶- وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا (نساء، ۱۵۴)

و از آن‌ها پیمانی محکم گرفتیم.

۵۰۷- بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ (نساء، ۱۵۵)

بلکه به سبب کفرشان بر آنها (دل‌هایشان) مهر زدیم.

۵۰۸- وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ (نساء، ۱۵۷)

در صورتی که او را نکشتند و به دار نیاویختند، بلکه بر آنها مُشْتَبِه شد.

۵۰۹- حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ (نساء، ۱۶۰)

چیزهای پاکیزه‌ای را که بر آنان حلال شده بود، حرام گردانیدیم.

۵۱۰- أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا (نساء، ۱۶۲)

ایشان (کسانی) هستند که به زودی پاداش بزرگی عطایشان خواهیم کرد.

۱۰۴

۵۱۱- وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ (نساء، ۱۶۴)

و [به] پیامبرانی که سرگذشتشان را پیش از این برایت گفتیم.

۵۱۲- لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ (نساء، ۱۶۶)

ولی خداوند به آنچه بر تو به علم و دانشش نازل کرده گواهی می‌دهد.

۵۱۳- لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ (نساء، ۱۶۸)

خداوند بر آن نیست که آنان را ببامرزد و به راهی هدایتشان کند.

۵۱۴- وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا (نساء، ۱۶۹)

در حالی که آن (کار) بر خدا آسان است.

۵۱۵- قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ (نساء، ۱۷۰)

قطعاً فرستاده‌ای از سوی پروردگارتان به درستی و راستی به سویتان آمد.

۱۰۵

۵۱۶- وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ (نساء، ۱۷۱)

و درباره خداوند جز به راستی و درستی سخن مگویید.

۵۱۷- وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ (نساء، ۱۷۱)

و نگویید (خدا ترکیبی از) سه تاست بازایستید که به خیر شماست.

۵۱۸- لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ (نساء، ۱۷۲)

مسیح هرگز از این که بنده خدا باشد، امتناع ندارد.

۵۱۹- فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ (نساء، ۱۷۳)

پاداششان را به طور کامل می‌دهد و از احسانش بر آنان می‌افزاید.

۵۲۰- فَسَيَدْخُلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ (نساء، ۱۷۵)

پس بزودی آنها را در رحمتی و احسانی از نزد خود وارد خواهد کرد و هدایتشان می‌کند.

۵۲۱- وَهُوَ يَرِيثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا (نساء، ۱۷۶)

و او (برادر) میراث به جا مانده (خواهر) اش را به ارث می برد؛ اگر برایش فرزند نباشد.

۵۲۲- فَلِلَّذَكَرِمِثْلُ حَظِّ الْأُنثَىٰ (نساء، ۱۷۶)

سهم ارث هر مرد دو برابر زن است.

۵۲۳- إِنْ أَلَّ اللَّهُ بِحُكْمٍ مَا يَرِيدُ (مائده، ۱)

خداوند آنچه را بخواهد فرمان می دهد.

۵۲۴- وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ (مائده، ۲)

یکدیگر را بر انجام کارهای نیک و پرهیزکاری یاری کنید.

۵۲۵- وَأَنْتُمْ أَلَّ اللَّهُ إِنْ أَلَّ اللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ (مائده، ۲)

و از خدا پروا کنید که خدا سخت کیفر است.

۵۲۶- حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ (مائده، ۳)

(خوردن) گوشت مُردار و خون و گوشت خوک بر شما حرام شد.

۵۲۷- الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ (مائده، ۳)

امروز کافران از (نابودی) دینتان نا امید شدند.

۵۲۸- الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ (مائده، ۳)

امروز برای شما دینتان را کامل کردم.

۵۲۹- يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ (مائده، ۴)

از تو می پرسند چه چیزی بر آنان حلال شده است؟

۵۳۰- وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ (مائده، ۵)

و هرکس کفر ورزد قطعاً عملش تباه شده.

۱۰۸

۵۳۱- فَاعْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ (مائده، ۶)

صورت و دست هایتان را تا آرنج بشویید.

۵۳۲- وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ (مائده، ۶)

و بخشی از سر و روی پاهایتان را تا برآمدگی پشت آن‌ها مسح کنید.

۵۳۳- مَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ (مائده، ۶)

خدا نمی‌خواهد [با احکامش] بر شما تنگی و مشقت قرار دهد.

۵۳۴- وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا (مائده، ۸)

و نباید دشمنی با گروهی شما را از عدالت‌ورزی بازدارد.

۵۳۵- اَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ (مائده، ۸)

عدالت ورزید که به پرهیزکاری نزدیک‌تر است.

۱۰۹

۵۳۶- وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا (مائده، ۱۲)

و از آنان دوازده سرپرست برانگیختیم.

۵۳۷- لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ (مائده، ۱۲)

گناهانتان را محو می‌کنم و شما را در بهشت‌هایی وارد می‌کنم.

۵۳۸- فَقَدْ صَلَّىٰ سِوَاءَ السَّبِيلِ (مائده، ۱۲)

پس به یقین راه راست را گم کرده است.

۵۳۹- فِيمَا نَقَضُوا مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ (مائده، ۱۳)

پس آنان را به علت پیمان‌شکنی از رحمت خود راندم.

۵۴۰- وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ (مائده، ۱۳)

و به فراموشی سپردند بهره‌ای از آنچه را به وسیله آن یادآوری شدند.

۵۴۱- فَأَعْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ (مائده، ۱۴)
پس بین آنان تا روز قیامت دشمنی و کینه افکندیم.

۵۴۲- وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ (مائده، ۱۴)
و به زودی خدا آنها را از آنچه همواره انجام می دادند، آگاه می کند.

۵۴۳- قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ (مائده، ۱۵)
یقیناً از سوی خداوند برای شما نور و کتابی روشنگر آمده است.

۵۴۴- وَيُخْرِجُهُمُ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ (مائده، ۱۶)
و آنها را به توفیق خود از تاریکی ها به سوی روشنایی بیرون می آورد.

۵۴۵- وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا (مائده، ۱۷)
در حالی که فرمانروایی آسمان ها و زمین و آنچه بین آن دو می باشد، از آن خداست.

۵۴۶- وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يَأْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ (مائده، ۲۰)
و آنچه به هیچ کس از جهانیان نداده بود، به شما عطا کرد.

۵۴۷- وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ (مائده، ۲۱)
عقبگرد (فرار) نکنید! که از زیان کاران خواهید شد.

۵۴۸- وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يُخْرِجُوا مِنْهَا (مائده، ۲۲)
و ما هرگز در آن جا وارد نمی شویم؛ تا آنها از آن جا بیرون روند.

۵۴۹- فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ (مائده، ۲۲)
چنانچه از آن جا بیرون روند، البته ما وارد خواهیم شد.

۵۵۰- وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (مائده، ۲۳)
و اگر مؤمن هستید، فقط بر خداوند توکل کنید.

۵۵۱- فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ (مائده، ۲۵)

پس بین ما و این گروه گنهگار جدایی انداز.

۵۵۲- قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً (مائده، ۲۶)

گفت ورود به این سرزمین مقدس تا چهل سال بر آنان حرام شد.

۵۵۳- وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ (مائده، ۲۷)

و داستان دو فرزند آدم را بر اساس درستی و راستی بر آنان بخوان.

۵۵۴- فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ (مائده، ۳۰)

پس نفسش، کشتن برادرش را در نظرش آسان جلوه داد.

۵۵۵- فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ (مائده، ۳۱)

پس خداوند کلاغی را برانگیخت که زمین را می کاوید.

۵۵۶- وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا (مائده، ۳۲)

و هرکس شخصی را از مرگ برهاند، گویی همه ی انسان ها را زنده کرده است.

۵۵۷- ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا (مائده، ۳۳)

این برای آنان در دنیا مایه رسوایی و خواری است.

۵۵۸- وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (مائده، ۳۴)

و در راه او جهاد کنید باشد که شما رستگار شوید.

۵۵۹- اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ (مائده، ۳۵)

از خدا پروا کنید و دست آویز و وسیله ای برای تقرب به سوی او بجویید.

۵۶۰- وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (مائده، ۳۵)

و در راه او جهاد کنید تا رستگار شوید.

۵۶۱- فَأَقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءَ بِمَا كَسَبَا (مائده، ۳۷)

به کیفر آنچه بدست آورده‌اند، دست‌هایشان را قطع کنید.

۵۶۲- قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ (مائده، ۴۱)

با دهان‌هایشان گفتند: ایمان آوردیم؛ در حالی که دل‌هایشان ایمان نیاورده بود.

۵۶۳- لَا يَحْزُنُكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ (مائده، ۴۱)

کسانی که به سوی انکار حقایق می‌شتابند، تو را غمگین نسازند.

۵۶۴- يَحْرِقُونَ الْكَلِمَةَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ (مائده، ۴۱)

سخنان (خدا در تورات) را پس از استواری در جایگاه‌هایش، دگرگون می‌کنند.

۵۶۵- أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يَرِدِ اللَّهُ أَنْ يَطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ (مائده، ۴۱)

اینان کسانی هستند که خداوند نخواسته دل‌هایشان را پاک کند.

۵۶۶- فَإِنْ جَاؤُكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ (مائده، ۴۲)

اگر نزد تو آمدند بین آنها در آنچه تو را داور قرار می‌دهند، داوری کن.

۵۶۷- وَإِنْ تَعَرَّضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّكَ شَيْئاً (مائده، ۴۲)

و اگر روی برتابی، هیچ‌زبانی به تو نمی‌رسانند.

۵۶۸- وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ (مائده، ۴۲)

و چون بینشان داوری نمودی، به عدالت داوری کن.

۵۶۹- إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ (مائده، ۴۴)

براستی که ما تورات را در حالی که در آن، رهنمود و نور بود فرو فرستادیم.

۵۷۰- فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ (مائده، ۴۵)

و هر که از آن (قصاص) ببخشد، پس آن (گذشت) کفاره‌ای برای [گناهان] اوست.

۱۱۶

۵۷۱- وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ (مائده، ۴۷)

و باید اهل انجیل بر پایه‌ی آنچه خداوند در آن نازل کرده داوری کنند.

۵۷۲- لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمَنْهَاجًا (مائده، ۴۸)

برای هر یک از شما (ملت‌ها) آیین و راه روشنی قرار دادیم.

۵۷۳- فَيَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (مائده، ۴۸)

پس شما را به آنچه همواره در مورد آن اختلاف می‌کردید، آگاه می‌کند.

۵۷۴- وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ (مائده، ۴۹)

و در میان آنها، بر طبق آنچه خدا فرو فرستاده داوری کن.

۵۷۵- أَلَمْ يَرِدْ اللَّهُ أَنْ يَصِيبَهُمْ بَعْضُ ذُنُوبِهِمْ (مائده، ۴۹)

همانا خداوند می‌خواهد آنان را به سبب پاره‌ای از گناهانشان، مجازات کند.

۱۱۷

۵۷۶- وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ (مائده، ۵۱)

هر کس از شما دوستی و ولایت آنان را بپذیرد، قطعاً از آنها خواهد بود.

۵۷۷- فَيَصْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ (مائده، ۵۲)

در نتیجه بر آنچه در دل هایشان پنهان می‌داشتند، پشیمان شوند.

۵۷۸- حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ (مائده، ۵۳)

اعمالشان ضایع و بی‌اثر گشت، پس زیانکار شدند.

۵۷۹- فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ (مائده، ۵۴)

و در آینده خداوند گروهی را می‌آورد که آنها را دوست دارد و آنها (نیز) او را دوست دارند.

۵۸۰- ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ (مائده، ۵۴)

این، بخشش خداست آن را به هر کس بخواهد (و شایسته بداند) می‌دهد.

۵۸۱- قُلْ هَلْ أَنْتُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ (مائده، ۵۹)

بگو آیا شما را خبر دهم به بدتر از آن؟

۵۸۲- وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ (مائده، ۶۱)

در حالی که با کفر وارد می‌شوند و با کفر بیرون می‌روند.

۵۸۳- غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا (مائده، ۶۴)

دست‌های خودشان بسته باد! و بر آنان به سبب گفتارشان لعنت باد!

۵۸۴- بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ (مائده، ۶۴)

بلکه هر دو دست خدا همواره گشوده و باز است؛ هرگونه بخواهد، روزی می‌دهد.

۵۸۵- كَلِّمًا أَوْ قَدُورًا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ (مائده، ۶۴)

هرگاه آتشی برای جنگ با مؤمنان افروختند، خدا آن را خاموش کرد.

۵۸۶- وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ (مائده، ۶۶)

و بسیاری از آنها آنچه را انجام می‌دهند، بد است.

۵۸۷- بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ (مائده، ۶۷)

آنچه از سوی پروردگارت بر تو نازل شده، ابلاغ کن.

۵۸۸- وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ (مائده، ۶۷)

اگر انجام ندهی، پیام خدا را به مردم نرسانده‌ای!

۵۸۹- وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ (مائده، ۶۸)

و بی‌تردید آنچه بر تو نازل شده، بر (طغیان و کفر) بسیاری از آنها می‌افزاید.

۵۹۰- فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ (مائده، ۷۰)

گروهی را منکر می‌شدند و گروهی را می‌کشتند.

۱۲۰

۵۹۱- ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرًا مِنْهُمْ (مائده، ۷۱)

سپس بسیاری از آنان کور و کر شدند.

۵۹۲- فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ (مائده، ۷۲)

بی تردید خدا بهشت را بر او حرام کرده است.

۵۹۳- أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ (مائده، ۷۴)

آیا به سوی خدا باز نمی گردند و از او درخواست آمرزش نمی کنند؟

۵۹۴- مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ (مائده، ۷۵)

مسیح، فرزند مریم جز فرستاده ای [از سوی خدا] نیست.

۵۹۵- أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ (مائده، ۷۵)

بنگر چگونه دلایل را برای آنها بیان می کنیم.

۱۲۱

۵۹۶- لَا تَتَّبِعُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ (مائده، ۷۷)

در دینتان به ناحق، غلو و گزافه گویی نکنید.

۵۹۷- وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ (مائده، ۷۷)

و از خواسته های گروهی که یقیناً پیش از این گمراه شدند، پیروی نکنید.

۵۹۸- ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ (مائده، ۷۸)

این بدان سبب بود، که نافرمانی کردند، و همواره تعدی می نمودند.

۵۹۹- تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا (مائده، ۸)

بسیاری از آنان را می بینی، با کسانی که کفر ورزیده اند، دوستی می کنند.

۶۰۰- وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (مائده، ۸۱)

ولی بسیاری از آنان گنهکار و نافرمانند.

۶۰۱- تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ (مائده، ۸۳)

دیدگانیشان را می بینی لبریز از اشک می شود.

۶۰۲- لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ (مائده، ۸۷)

چیزهای پاکیزه ای را که خدا برای شما حلال کرده بر خود حرام نکنید.

۶۰۳- وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ (مائده، ۸۸)

و از خدایی که به او ایمان دارید، پروا کنید.

۶۰۴- لَا يَأْخُذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ (مائده، ۸۹)

خدا شما را به خاطر سوگندهای لغو و بی هدفتان مجازات نمی کند.

۶۰۵- ذَلِكَ كَفَّارَةٌ لِّأَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ (مائده، ۸۹)

این است کفاره سوگندهایتان زمانی که سوگند خوردید [و آن را شکستید].

۶۰۶- إِنَّمَا يَرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ (مائده، ۹۱)

مسلماً شیطان می خواهد با شراب و قمار، میان شما دشمنی و کینه اندازد.

۶۰۷- لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ (مائده، ۹۴)

تا خدا کسی را که در نهان از او می ترسد، معلوم و مشخص نماید.

۶۰۸- فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ (مائده، ۹۴)

هر که پس از این تجاوز کند برای او عذابی دردناک است.

۶۰۹- لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ (مائده، ۹۵)

در حالی که در احرام هستی، شکار را نکشید.

۶۱۰- وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ (مائده، ۹۵)

و هر که به (شکار کردن) بازگردد، خدا از او انتقام می گیرد.

﴿ ۱۲۴ ﴾

۶۱۱- وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا (مائده، ۹۶)

و شکار صحرا و بیابان تا زمانی که مُحرم هستید، بر شما حرام است.

۶۱۲- جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ (مائده، ۹۷)

خدا، [زیارت] کعبه، آن خانه با حرمت، را وسیله برپایی مردم قرار داد.

۶۱۳- وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ (مائده، ۹۹)

و خدا آنچه را آشکار می کنید و آنچه را پنهان می دارید، می داند.

۶۱۴- قُلْ لَا يَسْتَوِي الْحَبِيثُ وَالطَّيِّبُ (مائده، ۱۰۰)

بگو: ناپاک و پاک یکسان نیستند.

۶۱۵- وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ (مائده، ۱۰۳)

ولی کسانی که کفر ورزیده اند بر خدا دروغ می بندند.

﴿ ۱۲۵ ﴾

۶۱۶- قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا (مائده، ۱۰۴)

گویند: روش و آیینی که پدرانمان را بر آن یافته ایم، ما را بس است.

۶۱۷- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ (مائده، ۱۰۵)

ای اهل ایمان! مراقب خود باشید.

۶۱۸- لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ (مائده، ۱۰۵)

اگر شما هدایت یافتید، گمراهی کسی که گمراه شده به شما زیانی نمی رساند.

۶۱۹- تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ (مائده، ۱۰۶)

هر دو را بعد از نماز حبس کنید، پس به خدا سوگند یاد می کنند.

۶۲۰- وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ (مائده، ۱۰۶)

و شهادت الهی را پنهان نمی کنیم.

۶۲۱- يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ (مائده، ۱۰۹)

روزی که خدا پیامبران را جمع می کند.

۶۲۲- اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ (مائده، ۱۱۰)

نعمتم را بر خود و بر مادرت یاد کن.

۶۲۳- وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ (مائده، ۱۱۰)

و هنگامی که از گِل، مجسمه ای به شکل پرنده می ساختی.

۶۲۴- قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (مائده، ۱۱۱)

گفتند: ایمان آوردیم و شاهد باش که ما تسلیم هستیم.

۶۲۵- نُزِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا (مائده، ۱۱۳)

می خواهیم از آن بخوریم و دل های ما آرامش یابد.

۶۲۶- رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ (مائده، ۱۱۴)

ای پروردگار ما! برای ما از آسمان سفره ای پر از غذا نازل کن.

۶۲۷- إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ (مائده، ۱۱۶)

اگر آن را گفته باشم یقیناً تو آن را می دانی.

۶۲۸- تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي (مائده، ۱۱۶)

تو از آنچه در جان من است آگاهی.

۶۲۹- وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ (مائده، ۱۱۷)

و تا زمانی که در میان آنان بودم گواشان بودم.

۶۳۰- هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ (مائده، ۱۱۹)

این روزی است که راستان را راستی و صدقشان سود دهد.

﴿ ۱۲۸ ﴾

۶۳۱- ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ (انعام، ۱)

باز کافران برای پروردگارشان شریک و همتا قرار می دهند.

۶۳۲- ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ (انعام، ۲)

سپس برای عمر شما مدتی مقرر کرد، و اجل حتمی و ثابت نزد اوست.

۶۳۳- يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ (انعام، ۳)

خداست که نهان و آشکار شما را می داند و نیز به آنچه به دست می آورید، آگاه است.

۶۳۴- فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ (انعام، ۶)

سپس آنان را به کیفر گناهانشان هلاک کردیم.

۶۳۵- وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْأَمْرُ (انعام، ۸)

اگر فرشته ای نازل کنیم، کار تمام می شود.

﴿ ۱۲۹ ﴾

۶۳۶- وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا (انعام، ۹)

اگر او را فرشته ای قرار می دادیم، یقیناً وی را به شکل مردی در می آوردیم.

۶۳۷- الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (انعام، ۱۲)

فقط کسانی که سرمایه وجودشان را دچار خسران کرده اند، ایمان نمی آورند.

۶۳۸- وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ (انعام، ۱۳)

و همه موجوداتی که در شب و روز آرام دارند، در مالکیت خدا هستند.

۶۳۹- مَنْ يَصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ (انعام، ۱۶)

هر کس در آن روز، عذاب از او برگردانده شود، قطعاً خدا به او رحم کرده.

۶۴۰- وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ (انعام، ۱۸)

اوست که بر بندگانش چیره و غالب است.

۱۳۰

۶۴۱- وَأَوْحَىٰ إِلَيْنَا هَذَا الْقُرْآنَ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ (انعام، ۱۹)

و این قرآن به من وحی شده تا به وسیله آن شما را بیم دهم.

۶۴۲- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (انعام، ۲۱)

ستمکارتر از کسی که بر خدا دروغ بسته، کیست؟

۶۴۳- آيِنَ شُرَكَائِكُمْ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ (انعام، ۲۲)

شریکانتان که آنان را شریک خدا می پنداشتید، کجایند.

۶۴۴- قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ (انعام، ۲۳)

گفتند: به خدا پروردگارمان سوگند، که ما مشرک نبودیم!!

۶۴۵- وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (انعام، ۲۴)

و آنچه را به دروغ شریک خدا می دانستند از دستشان رفت و گم شد.

۱۳۱

۶۴۶- وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ (انعام، ۲۸)

و اگر به دنیا بازگردانده شوند، یقیناً به کفر و شرکی که از آن نهی شده اند بازمی گردند.

۶۴۷- قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ (انعام، ۳۰)

خدا می فرماید: آیا این حق نیست؟

۶۴۸- وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ (انعام، ۳۱)

و آنان بار سنگین گناهانشان را بر دوش می کشند.

۶۴۹- وَلِلدَّارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ (انعام، ۳۲)

و یقیناً سرای آخرت برای آنان که همواره پرهیزکاری می کنند، بهتر است.

۶۵۰- وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ (انعام، ۳۴)

و قطعاً بخشی از سرگذشت پیامبران به تو رسیده است.

۱۳۲

۶۵۱- وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ (انعام، ۳۶)

و خدا مردگان را [در قیامت] برمی انگیزد، آنگه به سوی او بازگردانده می شوند.

۶۵۲- مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ (انعام، ۳۸)

ما چیزی را در کتاب فروگذار نکرده ایم.

۶۵۳- فَأَخَذْنَا هُمْ بِالْبِئْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ (انعام، ۴۲)

پس آنان را به تنگی معیشت و بیماری دچار کردیم، باشد که فروتنی و زاری کنند.

۶۵۴- وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (انعام، ۴۳)

و شیطان اعمال ناپسندی که همواره مرتکب می شدند در نظرشان آراست.

۶۵۵- فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا (انعام، ۴۵)

در نتیجه ریشه کسانی که ستم ورزیدند، بریده شد.

۱۳۳

۶۵۶- أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ (انعام، ۴۶)

بنگر چگونه آیات خود را به صورت های گوناگون بیان می کنیم

۶۵۷- وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ (انعام، ۴۸)

و پیامبران را جز مژده دهنده و بیم رسان نمی فرستیم

۶۵۸- هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ (انعام، ۵۰)

آیا نابینا و بینا یکسانند؟! پس چرا نمی اندیشید!؟

۶۵۹- وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ (انعام، ۵۱)

و با آن (قرآن) کسانی را که از محشور شدن به سوی پروردگارشان می ترسند، هشدار ده.

۶۶۰- وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ (انعام، ۵۲)

و آنان که بامدادان و شامگاهان پروردگارشان را می خوانند از خود مران.

۱۳۴

۶۶۱- أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ (انعام، ۵۳)

آیا خدا به سپاس گزاران داناتر نیست؟

۶۶۲- كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ (انعام، ۵۴)

پروردگارتان رحمت را بر خود لازم و مقرر کرده.

۶۶۳- وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ (انعام، ۵۵)

و این گونه آیات را بیان می کنیم.

۶۶۴- إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ (انعام، ۵۷)

من بر دلیل روشنی از سوی پروردگارم هستم و حال آنکه شما آن را تکذیب کردید.

۶۶۵- وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا أَعْلَمُهَا (انعام، ۵۹)

و هیچ برگگی نمی افتد مگر آنکه آن را می داند.

۱۳۵

۶۶۶- ثُمَّ يَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (انعام، ۶۰)

سپس شما را به آنچه همواره انجام می دادید آگاه می کند.

۶۶۷- أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاكِمِينَ (انعام، ۶۲)

آگاه باشید فرمانروایی مخصوص اوست؛ و او سریع ترین حساب گران است.

۶۶۸- قُلْ مَنْ يَنْجِيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ (انعام، ۶۳)

بگو: چه کسی شما را از تاریکی های خشکی و دریا نجات می دهد؟

۶۶۹- قُلِ اللَّهُ يَنْجِيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ (انعام، ۶۴)

بگو: خدا شما را از آن [سختی ها] و از هر اندوهی نجات می دهد.

۶۷۰- لِكُلِّ نَبِيٍّ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ (انعام، ۶۷)

برای هر خبری قرارگاهی است، و به زودی خواهید دانست.

﴿۱۳۶﴾

۶۷۱- وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا (انعام، ۷۰)

و کسانی که دینشان را بازی و سرگرمی گرفتند و زندگی دنیا آنان را فریفت و گذار.

۶۷۲- لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ (انعام، ۷۰)

و او را جز خدا سرپرست و یاور و شفیع نباشد.

۶۷۳- لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى (انعام، ۷۱)

در حالی که برای او یارانی است که وی را به سوی هدایت دعوت می کنند.

۶۷۴- وَأَمْرًا يُنْسَلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (انعام، ۷۱)

و ما مأموریم که تسلیم پروردگار جهانیان باشیم.

۶۷۵- وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ (انعام، ۷۳)

و روزی که می گوید: باش، پس بی درنگ می باشد؛ گفتارش حق است.

﴿۱۳۷﴾

۶۷۶- إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (انعام، ۷۴)

قطعاً من تو را و قومت را در گمراهی آشکار می بینم.

۶۷۷- فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ (انعام، ۷۶)

هنگامی که ستاره غروب کرد، گفت: من غروب کنندگان را دوست ندارم.

۶۷۸- قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ (انعام، ۷۸)

این پروردگار من است این بزرگتر است.

۶۷۹- قَالَ أَتَحْجُونَنِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ (انعام، ۸۰)

گفت: آیا درباره خدا با من محاجه می کنید و حال آنکه او مرا هدایت کرد؟

۶۸۰- فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ (انعام، ۸۱)

کدام یک از دو گروه به ایمنی سزاوارترند؟

۱۳۸

۶۸۱- وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ (انعام، ۸۳)

و آن حجت و برهان ما بود که به ابراهیم در برابر قومش عطا کردیم.

۶۸۲- وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (انعام، ۸۷)

و آنان را برگزیدیم و به راهی راست هدایت نمودیم.

۶۸۳- وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَلَيْهِمَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (انعام، ۸۸)

و اگر آنان شرک ورزیده بودند، قطعاً آن چه انجام می دادند از دستشان می رفت.

۶۸۴- أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهَادِهِمُ اقْتَدِهْ (انعام، ۹۰)

آنان کسانی هستند که خدا هدایتشان کرد، پس به هدایت آنان اقتدا کن.

۶۸۵- قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا (انعام، ۹۰)

بگو: در برابر رسالتم پاداشی از شما نمی خواهم.

۱۳۹

۶۸۶- وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ (انعام، ۹۱)

آنان خدا را آن گونه که سزاوار اوست نشناختند.

۶۸۷- وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ (انعام، ۹۱)

و حقایقی که نه شما می دانستید و نه پدرانتان [به وسیله تورات] به شما آموخته شد.

۶۸۸- وَلِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا (انعام، ۹۲)

برای این است که مردم مکه و کسانی را که پیرامون آنند بیم دهی.

۶۸۹- الْيَوْمَ نُجْزِيَنَّ عَذَابَ الْهَوْنِ (انعام، ۹۳)

امروز به عذاب خوارکننده ای مجازات می شوید.

۶۹۰- وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ (انعام، ۹۴)

قطعا تنها به نزد ما آمدید.

۱۴۰

۶۹۱- إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى (انعام، ۹۵)

بی تردید خدا شکافنده دانه و هسته است.

۶۹۲- وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا (انعام، ۹۶)

و شب را برای آرامش و خورشید و ماه را وسیله حساب قرار داده.

۶۹۳- وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ (انعام، ۹۸)

و اوست که شما را از یک تن آفرید.

۶۹۴- انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ (انعام، ۹۹)

به میوه اش چون میوه دهد و به رسیدن با تأمل بنگرید.

۶۹۵- وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ (انعام، ۱۰۰)

[مشرکان] برای خدا شریکانی از جن قرار دادند، در حالی که همه آنها را خدا آفرید.

۱۴۱

۶۹۶- لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ (انعام، ۱۰۳)

چشم ها او را در نمی یابند، ولی او چشم ها را درمی یابد.

۶۹۷- فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا (انعام، ۱۰۴)

پس هر که ببیند به سود خود اوست و هر که کوردل شود به زیان خود اوست.

۶۹۸- أَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ (انعام، ۱۰۶)

و از مشرکان روی بگردان.

۶۹۹- وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ (انعام، ۱۰۸)

و معبودانی را که کافران به جای خدا می پرستند، دشنام ندهید.

۷۰۰- كَذَلِكَ زِينًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ (انعام، ۱۰۸)

این گونه برای هر امتی عملشان را آراستیم.

۷۰۱- وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ (انعام، ۱۱۲)

و اگر پروردگارت می خواست، چنین نمی کردند.

۷۰۲- أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا (انعام، ۱۱۴)

آیا غیر خدا را به داوری طلبیم؟!

۷۰۳- يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ (انعام، ۱۱۴)

(یهود و نصاری) می دانند که این کتاب، از طرف پروردگارت به حق نازل گشته است.

۷۰۴- وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا (انعام، ۱۱۵)

و کلام پروردگارت، در صداقت و عدالت به حد کمال و تمام رسید.

۷۰۵- فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ (انعام، ۱۱۸)

پس از آنچه بر آن نام خدا برده شده بخورید.

۷۰۶- إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ (انعام، ۱۱۹)

مسلم پروردگار تو به (حال) تجاوزکاران داناتر است.

۷۰۷- وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ (انعام، ۱۲۰)

و گناه آشکار و پنهان را ترك کنید.

۷۰۸- كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (انعام، ۱۲۲)

این گونه برای کافران، اعمال (زشتی) که انجام می دادند، تزیین شده است.

۷۰۹- وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ (انعام، ۱۲۳)

مکر و نیرنگ نمی زنند جز به خودشان و درک نمی کنند.

۷۱۰- اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ (انعام، ۱۲۴)

خداوند داناتر است که رسالت خود را در کجا قرار دهد.

﴿١٤٤﴾

۷۱۱- قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ (انعام، ۱۲۶)

قطعا ما آیات خود را برای گروهی که پند می‌پذیرند به تفصیل بیان کرده‌ایم.

۷۱۲- وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (انعام، ۱۲۷)

و او، یاور آنهاست بخاطر اعمال (نیکی) که انجام می‌دادند.

۷۱۳- وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا (انعام، ۱۲۸)

و به اجلی که برای ما مقرر داشته بودی رسیدیم.

۷۱۴- وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا (انعام، ۱۲۹)

ما این گونه بعضی از ستمگران را به بعضی دیگر وامی‌گذاریم.

۷۱۵- وَيَنْذِرُوكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا (انعام، ۱۳۰)

و شما را از ملاقات چنین روزی بیم می‌دادند.

﴿١٤٥﴾

۷۱۶- وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا (انعام، ۱۳۲)

و برای هر کس بر اساس آنچه انجام داده‌اند درجاتی است.

۷۱۷- وَمَا رُبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ (انعام، ۱۳۲)

پروردگار تو از آنچه می‌کنند غافل نیست.

۷۱۸- قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ (انعام، ۱۳۵)

بگو: ای قوم من هر کار در قدرت دارید بکنید.

۷۱۹- فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ (انعام، ۱۳۶)

و بگمان خود گفتند: این مال خداست.

۷۲۰- وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ (انعام، ۱۳۷)

و اگر خداوند می‌خواست چنین نمی‌کردند.

﴿١٤٦﴾

۷۲۱- وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرِّثُ حِجْرًا (انعام، ۱۳۸)

و گفتند: این قسمت از چهارپایان و زراعت ممنوع است.

۷۲۲- خَالِصَةً لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمَةً عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا (انعام، ۱۳۹)

خاص مردان ماست و بر همسران ما حرام شده است.

۷۲۳- وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ (انعام، ۱۴۰)

آنچه را خدا به آنها روزی داده بود، بر خود حرام کردند.

۷۲۴- كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ (انعام، ۱۴۱)

از میوه آن، هنگامی که به ثمر می نشیند، بخورید.

۷۲۵- كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ (انعام، ۱۴۲)

از آنچه خدا روزی شما کرده بخورید.

﴿١٤٧﴾

۷۲۶- نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنِ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (انعام، ۱۴۳)

به من از روی دانش خبر دهید اگر راستگو باشید.

۷۲۷- وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ (انعام، ۱۴۴)

و از شتر دو جفت و از گاو دو جفت (بیافرید).

۷۲۸- فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (انعام، ۱۴۴)

پس کیست ستمکارتر از کسی که بر خداوند دروغ بزند.

۷۲۹- فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا (انعام، ۱۴۵)

اینها همه پلیدند. یا [قربانی] از روی نافرمانی.

۷۳۰- ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبِعْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (انعام، ۱۴۶)

این چیزی است که آنها را به خاطر ستمشان کیفر دادیم و حقا که ما راست گفتاریم.

﴿١٤٨﴾

۷۳۱- وَلَا يَرُدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ (انعام، ۱۴۷)

و عذاب او هرگز از گروه گنهکاران بازگردانده نمی‌شود.

۷۳۲- لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا (انعام، ۱۴۸)

اگر خدا می‌خواست نه ما شرک می‌آوردیم و نه پدران ما.

۷۳۳- قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا (انعام، ۱۴۸)

بگو: آیا نزد شما علمی (مستدل) هست تا برای ما بیرون آورید؟!

۷۳۴- فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ (انعام، ۱۵۰)

اگر آنها گواهی دهند، تو با آنان (همصدا نشو!) و گواهی نده!

۷۳۵- تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ (انعام، ۱۵۱)

بیایید آنچه را پروردگارتان بر شما حرام کرده است برایتان بخوانم.

﴿١٤٩﴾

۷۳۶- وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ (انعام، ۱۵۲)

و پیمانه و ترازو را عادلانه به تمام بدهید.

۷۳۷- وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ (انعام، ۱۵۳)

این راه مستقیم من است، از آن پیروی کنید.

۷۳۸- وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ (انعام، ۱۵۵)

و این کتابی است پر برکت، که ما (بر تو) نازل کردیم از آن پیروی کنید.

۷۳۹- فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ (انعام، ۱۵۷)

بی گمان دلیلی از (جانب) پروردگارتان برایتان آمده است.

۷۴۰- فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ (انعام، ۱۵۷)

بس چه کسی ستمکارتر است از آن که آیات خدا را تکذیب کند.

﴿ ۱۵۰ ﴾

۷۴۱- هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ (انعام، ۱۵۸)

آیا جز این انتظار دارند که فرشتگان (عذاب) بر آنها بیایند.

۷۴۲- مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلِهَا (انعام، ۱۶۰)

هر کس کار نیکی به جا آورد او را ده برابر آن پاداش است.

۷۴۳- إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (انعام، ۱۶۱)

همانا پروردگارم مرا به راه راست هدایت کرده است.

۷۴۴- فَيَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (انعام، ۱۶۴)

پس (خداوند) شما را از آنچه در آن اختلاف داشتید، خبر خواهد داد.

۷۴۵- وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ (انعام، ۱۶۵)

و او کسی است که شما را جانشینان (و نمایندگان) خود در زمین ساخت.

﴿ ۱۵۱ ﴾

۷۴۶- اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ (اعراف، ۳)

از چیزی که از طرف پروردگارتان بر شما نازل شده، پیروی کنید.

۷۴۷- فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ (اعراف، ۶)

پس البته از کسانی که [پیامبر] به سوی آنان فرستاده شد، پرسش می کنیم.

۷۴۸- فَمَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (اعراف، ۸)

پس هر کس کارهای سنجش شده اش سنگین باشد، پس آنان همان رستگارانند.

۷۴۹- وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ (اعراف، ۱۰)

و برای شما در آن (زمین)، (انواع) وسایل زندگی را فراهم ساختیم.

۷۵۰- وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ (اعراف، ۱۱)

ما شما را آفریدیم سپس صورت بندی کردیم.

۱۵۲

۷۵۱- خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ (اعراف، ۱۲)
 مرا از آتش آفریده‌ای و او را از گِل.

۷۵۲- قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يَبْعُثُونَ (اعراف، ۱۴)

گفت: «مرا تا روزی که (مردم) برانگیخته می‌شوند مهلت ده (و زنده بگذار!)»

۷۵۳- لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ (اعراف، ۱۸)

جهنم را از شما همگی پر می‌کنم.

۷۵۴- وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَلنَّاصِحِينَ (اعراف، ۲۱)

و برای آن دو سوگند مؤکد یاد کرد که حتما من برای شما از خیرخواهانم.

۸۵۵- أَلَمْ أَنهَكُمَا عَن تِلْكَ الشَّجَرَةِ (اعراف، ۲۲)

آیا من شما را از آن درخت نهی نکردم؟!

۱۵۳

۷۵۶- لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ (اعراف، ۲۴)

و برای شما در زمین، قرارگاه و وسیله بهره‌گیری تا زمان معینی خواهد بود.

۷۵۷- فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ (اعراف، ۲۵)

در آن [زمین] زنده می‌شوید و در آن می‌میرید و (در رستاخیز) از آن خارج خواهید شد.

۷۵۸- يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ (اعراف، ۲۷)

ای فرزندان آدم! شیطان شما را نفریبد.

۷۵۹- أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (اعراف، ۲۸)

آیا چیزی به خدا نسبت می‌دهید که نمی‌دانید؟

۷۶۰- وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ (اعراف، ۲۹)

روی [و توجه] خویش نزد هر مسجدی [و هنگام هر نمازی به سوی او] فرا دارید.

۷۶۱- کُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا (اعراف، ۳۱)

بخورید و بیاشامید و اسراف مکنید.

۷۶۲- فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ (اعراف، ۳۴)

پس هر گاه اجلشان فرا رسد، نه می‌توانند لحظه‌ای تأخیر اندازند و نه پیشی گیرند.

۷۶۳- فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ (اعراف، ۳۵)

پس کسانی که تقوا و صلاح پیشه کنند، هیچ ترسی بر آنان نیست.

۷۶۴- أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ (اعراف، ۳۷)

آنان بهره‌ی خود را از کتاب خواهند برد.

۷۶۵- آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ (اعراف، ۳۷)

کجاست آنچه (و آنکه) به جای خداوند می‌خواندید؟

۷۶۶- كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا (اعراف، ۳۸)

هر زمان که گروهی وارد (جهنم) می‌شوند، گروه هم‌کیش خود را لعن می‌کنند.

۷۶۷- فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ (اعراف، ۳۹)

پس عذاب را به سزای آنچه می‌کردید بچشید.

۷۶۸- لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ (اعراف، ۴۰)

درهای آسمان برای آنها گشوده نمی‌شود.

۷۶۹- لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا (اعراف، ۴۲)

ما هیچ کس را جز به اندازه توانش مکلف نمی‌کنیم.

۷۷۰- أُوْرْتُمْوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (اعراف، ۴۳)

این بهشت را در برابر اعمالی که انجام می‌دادید، به ارث بردید.

۱۵۶

۷۷۱- وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ (اعراف، ۴۴)
و بهشتیان دوزخیان را صدا می‌زنند.

۷۷۲- عَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ (اعراف، ۴۶)

روی «اعراف» مردانی هستند که هر يك [از دو گروه را] به سیمایشان می‌شناسند.

۷۷۳- رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (اعراف، ۴۷)

پروردگارا، ما را در زمره گروه ستمکاران قرار مده

۷۷۴- ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ (اعراف، ۴۹)

داخل بهشت شوید، که ترسی برای شما نیست.

۷۷۵- الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا (اعراف، ۵۱)

همانها که دین و آیین خود را سرگرمی و بازیچه گرفتند.

۱۵۷

۷۷۶- قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ (اعراف، ۵۳)

همانا رسولان پروردگاران برای ما حق را آوردند

۷۷۷- ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً (اعراف، ۵۵)

پروردگارتان را با تضرع و پنهانی بخوانید.

۷۷۸- وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا (اعراف، ۵۶)

و در زمین پس از اصلاح آن فساد نکنید.

۷۷۹- إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (اعراف، ۵۶)

همانا رحمت خدا به نیکوکاران نزدیک است.

۷۸۰- فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ (اعراف، ۵۷)

و با آن (آب)، از هر گونه میوه‌ای بیرون می‌آوریم.

۷۸۱- لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ (اعراف، ۵۹)

همانا ما نوح را به سوی قوم خود فرستادیم.

۷۸۲- قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ (اعراف، ۶۱)

گفت: ای قوم من، مرا هیچ گمراهی نیست.

۷۸۳- أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ (اعراف، ۶۲)

رسالت‌ها و پیام‌های پروردگارم را به شما می‌رسانم

۷۸۴- وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا (اعراف، ۶۴)

و کسانی که آیات ما را تکذیب کردند، غرق کردیم.

۷۸۵- قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ (اعراف، ۶۷)

گفت: ای قوم من! در من هیچ سفاقت و سبک مغزی نیست.

۷۸۶- فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (اعراف، ۶۹)

پس نعمت‌های خدا را به یاد آورید، باشد که رستگار شوید.

۷۸۷- قَالُوا أَجِئْنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ (اعراف، ۷۰)

(قوم عاد به حضرت هود) گفتند: آیا به سوی ما آمده‌ای که فقط خدا را به پرستیم

۷۸۸- فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ (اعراف، ۷۱)

پس منتظر (قهر الهی) باشید، من هم با شما از منتظرانم.

۷۸۹- فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا (اعراف، ۷۲)

سرانجام، او و کسانی را که با او بودند، با رحمت خود نجات بخشیدیم.

۷۹۰- وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا (اعراف، ۷۳)

و به سوی (قوم) ثمود، برادرشان صالح را (فرستادیم)

۱۶۰

۷۹۱- وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (اعراف، ۷۴)

و در روی زمین تبهکارانه به فساد برنخیزید.

۷۹۲- قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ (اعراف، ۷۵)

گفتند: ما به آنچه که به آن رسالت یافته است، باور داریم.

۷۹۳- فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ (اعراف، ۷۷)

پس آن ماده شتر را پی کردند و از فرمان پروردگارشان سرکشی نمودند.

۷۹۴- لَقَدْ أَرْسَلْنَاكَ رَسُولًا بِرَبِّي (اعراف، ۷۹)

به راستی من پیام پروردگارم را به شما رساندم.

۷۹۵- وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ (اعراف، ۷۹)

و برای شما خیر خواهی کردم ولی خیر خواهان را دوست نمی دارید.

۱۶۱

۷۹۶- فَأَتَجَنَّبُهَا وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ (اعراف، ۸۲)

ما او و خاندانش را رهایی بخشیدیم جز همسرش

۷۹۷- فَأَنْظَرُ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ (اعراف، ۸۴)

پس بنگر سرانجام کار مجرمان چه شد.

۷۹۸- وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا (اعراف، ۸۵)

در روی زمین، بعد از آنکه اصلاح شده است، فساد نکنید.

۷۹۹- وَادْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ (اعراف، ۸۶)

و به خاطر بیاورید زمانی را که اندک بودید، و او شما را فزونی داد.

۸۰۰- فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا (اعراف، ۸۷)

پس صبر کنید تا آنکه خداوند در میان ما داوری کند.

۱۶۲

۸۰۱- وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا (اعراف، ۸۹)

و برای ما شایسته نیست که به آن بازگردیم.

۸۰۲- وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا (اعراف، ۸۹)

علم پروردگار ما، بر همه چیز گسترده است.

۸۰۳- فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (اعراف، ۹۱)

پس زلزله آنان را فرو گرفت و در خانه هایشان از پا در آمدند.

۸۰۴- الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا (اعراف، ۹۲)

کسانی که شعیب را تکذیب کردند، گویا در آن سکونت نداشتند.

۸۰۵- ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ (اعراف، ۹۵)

سپس نیکی (و نعمت) را به جای بدی (و سختی) قرار دادیم.

۱۶۳

۸۰۶- لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ (اعراف، ۹۶)

حتماً برکاتی از آسمان و زمین بر آنان می گشودیم.

۸۰۷- أَهْلًا مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَّا يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا (اعراف، ۹۷)

و آیا اهل این آبادی ها ایمن شده اند، از اینکه سختی ما، نیمروز به آنان در رسد؟

۸۰۸- فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ (اعراف، ۹۹)

و [حال آنکه] جز گروه زیانکاران از ترفند خدا ایمن نمی باشند.

۸۰۹- كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ (اعراف، ۱۰۱)

این گونه خدا بر دل های کافران مهر می نهد.

۸۱۰- فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ (اعراف، ۱۰۳)

پس بنگر فرجام فسادگران چگونه بوده است.

۱۶۴

۸۱۱- قَالَ إِنَّ كُنْتُمْ جِئْتُمْ بِآيَةٍ فَاتِّبِعُوا بِهَا (اعراف، ۱۰۶)

فرعون) گفت: اگر نشانه‌ای آورده‌ای، پس بیاورش.

۸۱۲- وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاطِرِينَ (اعراف، ۱۰۸)

و دستش را بیرون آورد، پس به ناگاه، آن برای بینندگان، سفید شد.

۸۱۳- يَا تُوكَّ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ (اعراف، ۱۱۲)

(تا) هر ساحر دانایی را نزد تو آورند.

۸۱۴- سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ (اعراف، ۱۱۶)

دیدگان مردم را افسون کردند و آنان را هراسان کردند.

۸۱۵- فَعَلَبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ (اعراف، ۱۱۹)

پس [فرعونیان] در آنجا مغلوب شدند و با ذلت و خواری بازگشتند.

۱۶۵

۸۱۶- إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرَتُمْوهُ فِي الْمَدِينَةِ (اعراف، ۱۲۳)

حتماً این فریبی است که در این شهر (نقشه) آن را فریبکاری کردید.

۸۱۷- قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ (اعراف، ۱۲۵)

گفتند: ما به سوی پروردگارمان بازمی‌گردیم.

۸۱۸- وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا (اعراف، ۱۲۶)

و تو ما را جز به این سبب به کیفر نمی‌رسانی که ما به آیات پروردگارمان ایمان آوردیم.

۸۱۹- قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا (اعراف، ۱۲۸)

موسی به قومش گفت: از خدا یاری جوئید و شکیبایی کنید.

۸۲۰- عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَهْلِكَ عَدُوُّكُمْ (اعراف، ۱۲۹)

امید است پروردگارتان دشمن شما را هلاک کند.

۸۲۱- فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ (اعراف، ۱۳۱)

و هنگامی که نیکی به آنان روی می‌آورد، می‌گفتند: این فقط برای ماست.

۸۲۲- فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ (اعراف، ۱۳۳)

پس تکبر ورزیدند، و گروهی خلافکار شدند.

۸۲۳- لَئِنْ كَشَفْنَا عَنْكَ الرِّجْزَ لَتُؤْمِنَنَّ لَكَ (اعراف، ۱۳۴)

اگر این عذاب را از ما برطرف کنی، یقیناً به تو ایمان می‌آوریم.

۸۲۴- فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ (اعراف، ۱۳۶)

پس، از آنان انتقام گرفتیم، و آنان را در دریا غرق کردیم.

۸۲۵- وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ (اعراف، ۱۳۷)

و آنچه (از کاخ‌ها،) فرعون و قومش پیوسته می‌ساختند؛ درهم کوبیدیم.

۸۲۶- وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ (اعراف، ۱۳۸)

و بنی اسرائیل را از دریا عبور دادیم.

۸۲۷- قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا (اعراف، ۱۴۰)

گفت آیا غیر از خدا، معبودی برای شما بجوئیم؟

۸۲۸- فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً (اعراف، ۱۴۲)

پس وقت معین (میعادگاه) پروردگارش (با او)، چهل شب تمام شد.

۸۲۹- وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ (اعراف، ۱۴۲)

و (امورشان را) اصلاح کن و راه فسادگران را پیروی مکن.

۸۳۰- فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ (اعراف، ۱۴۳)

و هنگامی که به هوش آمد، گفت: منزهی تو! به سوی تو بازگشتم.

۱۶۸

۸۳۱- إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي (اعراف، ۱۴۴)

تو را با رسالت های خویش، و با سخن گفتنم (با تو)، بر مردم (برتری دادم) برگزیدم.

۸۳۲- فَخُذْ مَا آتَيْتَكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ (اعراف، ۱۴۴)

پس آنچه را به تو داده ام بگیر، و از سپاسگزاران باش.

۸۳۳- وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا (اعراف، ۱۴۶)

و اگر راه هدایت را ببینند آن را (به عنوان) راهی بر نمی گزینند.

۸۳۴- هَلْ يَجْزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (اعراف، ۱۴۷)

آیا جز آنچه را همواره انجام می دادند کیفر داده می شوند؟!

۸۳۵- أَنَّهُ لَا يَكْفُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا (اعراف، ۱۴۸)

که آن [گوساله] با آنان سخن نمی گوید و به هیچ راهی راهنمایی شان نمی کند؟!

۱۶۹

۸۳۶- قَالَ بِنَسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي (اعراف، ۱۵۰)

گفت: بعد از من، چه بد جانشینانی برایم بودید.

۸۳۷- إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي (اعراف، ۱۵۰)

این گروه مرا تضعیف کردند و نزدیک بود مرا بکشند.

۸۳۸- سَيْنَالَهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ (اعراف، ۱۵۲)

بزودی خشمی از جانب پروردگارشان، و خواری به آنان خواهد رسید.

۸۳۹- وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ (اعراف، ۱۵۴)

و هنگامی که خشم موسی فرو نشست، الواح را برگرفت.

۸۴۰- أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا (اعراف، ۱۵۵)

آیا ما را به خاطر گناهی که سبک مغزنامان مرتکب شدند، هلاک می کنی؟

۸۴۱- وَاکْتَبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ (اعراف، ۱۵۶)

و برای ما، در این دنیا و در آخرت نیکی مقتر فرما.

۸۴۲- يَا مُرْهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ (اعراف، ۱۵۷)

آنان را به [کار] پسندیده فرمان می دهد، و آنان را از [کار] ناپسند منع می کند.

۸۴۳- اتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ (اعراف، ۱۵۷)

و از نوری که بر او نازل شده پیروی نمودند.

۸۴۴- لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ (اعراف، ۱۵۸)

هیچ معبودی جز او نیست زنده می کند و می میراند.

۸۴۵- أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ (اعراف، ۱۵۹)

گروهی هستند که به حق راهنمایی می کنند، و بر (اساس) آن دادگری می کنند.

۸۴۶- قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَهُمْ (اعراف، ۱۶۰)

هر (گروهی از) مردم آبشخور خود را می شناختند.

۸۴۷- وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ (اعراف، ۱۶۰)

و به موسی - آنگاه که قومش از او آب خواستند - وحی کردیم.

۸۴۸- وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ (اعراف، ۱۶۱)

و هنگامی را که به آنها گفته شد در این آبادی ساکن شوید.

۸۴۹- فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ (اعراف، ۱۶۲)

(عذابی) اضطراب آور از آسمان بر آنان فرستادیم.

۸۵۰- كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ (اعراف، ۱۶۳)

اینگونه آنان را به آنچه همواره (در مورد آن) نافرمانی می کردند، می آزمایشیم.

۱۷۲

۸۵۱- قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ (اعراف، ۱۶۴)

گفتند: (این پندها) عذری نزد پروردگار شماست و شاید آنها پارسا شوند.

۸۵۲- أَنْجِيَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ (اعراف، ۱۶۵)

کسانی را که از بدی (ها) منع می‌کردند، نجات دادیم.

۸۵۳- إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ (اعراف، ۱۶۷)

قطعاً پروردگارت زود کیفر است.

۸۵۴- وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (اعراف، ۱۶۸)

و آنان را با نیکی‌ها و بدی‌ها آزمودیم، تا شاید آنان باز گردند.

۸۵۵- وَالَّذِينَ يَمْسِكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ (اعراف، ۱۷۰)

و کسانی که به کتاب (الهی) تمسک جویند، و نماز به پا دارند.

۱۷۳

۸۵۶- وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ (اعراف، ۱۷۱)

و هنگامی که کوه را برکنندیم، همچون سایبانی بالای سرشان قرار دادیم.

۸۵۷- أَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ (اعراف، ۱۷۲)

و آنان را بر خودشان گواه ساخت (و فرمود:): آیا پروردگار شما نیستیم؟

۸۵۸- فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ (اعراف، ۱۷۵)

و شیطان در پی او افتاد، و از گمراهان شد.

۸۵۹- وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ (اعراف، ۱۷۶)

و لیکن او در زمین (دنیاپرستی)، ماندگار شد، و از هوس خویش پیروی کرد.

۸۶۰- مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ (اعراف، ۱۷۸)

هر کس را که خدا راهنمایی کند، پس او هدایت (واقعی) یافته است.

﴿۱۷۴﴾

۸۶۱- لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا (اعراف، ۱۷۹)

برایشان دل هایی است که با آنها فهم عمیق نمی کنند.

۸۶۲- أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ (اعراف، ۱۷۹)

آنان همانند چهارپایانند، بلکه آنان گمراه ترند.

۸۶۳- وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا (اعراف، ۱۸۰)

و نام های نیکو فقط از آن خداست پس او را با آنها بخوانید.

۸۶۴- وَأَمْلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ (اعراف، ۱۸۳)

و به آنان مهلت می دهم، [چرا] که نقشه من، استوار است.

۸۶۵- يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا (اعراف، ۱۸۷)

درباره قیامت از تو می پرسند که وقوع آن چه وقت است؟

﴿۱۷۵﴾

۸۶۶- وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتَ مِنَ الْخَيْرِ (اعراف، ۱۸۸)

و اگر از غیب آگاهی داشتی، حتماً خیر (خویش) را می افزودم.

۸۶۷- فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (اعراف، ۱۹۰)

و خدا از آنچه شریک [او] قرار می دهند، برتر است.

۸۶۸- أَيْشُرُّونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئاً (اعراف، ۱۹۱)

آیا چیزی را شریک [خدا] قرار می دهند که هیچ چیزی را نمی آفریند.

۸۶۹- وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ (اعراف، ۱۹۳)

و اگر آنها را به سوی هدایت فرا خواندی، از شما پیروی نمی کنند.

۸۷۰- أَلَهُمْ أَزْجُلٌ يَمْسُونَ بِهَا (اعراف، ۱۹۵)

آیا برای آن (معبود) ان پاهایی است که با آنها راه بروند؟

۱۷۵

۸۷۱- إِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ (اعراف، ۱۹۶)

براستی که سرپرست من، خدایی است که کتاب [قرآن] را فرو فرستاده.

۸۷۲- وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ (اعراف، ۱۹۸)

و آنها را می بینی، در حالی که به تو می نگرند. و آنان نمی بینند!

۸۷۳- خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ (اعراف، ۱۹۹)

عفو (و مدارا پیش) گیر و به (کار) پسندیده فرمان ده.

۸۷۴- وَإِنَّمَا يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ (اعراف، ۲۰۰)

و اگر وسوسه‌ای از شیطان تو را تحریک کند، پس به خدا پناه ببر.

۸۷۵- وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا (اعراف، ۲۰۲)

و هنگامی که قرآن خوانده شود، پس بدان گوش فرا دهید و ساکت باشید.

۱۷۷

۸۷۶- فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ (انفال، ۱)

از خدا پروا کنید و بین خود را اصلاح نمایید.

۸۷۷- إِذَا ثَلَيْتَ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا (انفال، ۲)

هنگامی که آیات او بر آنان خوانده شود بر ایمانشان می افزاید.

۸۷۸- يَجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ (انفال، ۶)

پس از آنکه حق روشن شد با تو در این حق مجادله و ستیزه می کنند.

۸۷۹- كَانُوا يَسْأَلُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ (انفال، ۶)

گویا به سوی مرگ رانده می شوند و آن را با چشم خود می بینند!

۸۸۰- لِيَحِقَّ الْحَقُّ وَيَبْطُلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ (انفال، ۸)

تا حق را ثابت و باطل را نابود سازد، هر چند مجرمان خوش نداشته باشند.

۱۷۸

۸۸۱- إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبِّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ (انفال، ۹)

هنگامی را که از پروردگارتان یاری خواستید و او درخواست شما را اجابت کرد.

۸۸۲- إِذْ يَغْشِيكُمْ التُّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ (انفال، ۱۱)

هنگامی که [خدا] خواب سبک آرام بخشی را بر شما پوشانید

۸۸۳- وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ (انفال، ۱۱)

و تا دل هایتان را محکم سازد و گام ها را با آن استوار دارد.

۸۸۴- سَأَلْتِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ (انفال، ۱۲)

بزودی در دل های کسانی که کفر ورزیدند وحشت می افکنم.

۸۸۵- وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرَ (انفال، ۱۶)

و مقصدش جهنم است و چه بد فرجامی است.

۱۷۹

۸۸۶- وَلِيَبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا (انفال، ۱۷)

تا بدین (وسيله) مؤمنان را با آزمایش نیکویی بیازماید.

۸۸۷- أَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ (انفال، ۱۸)

در حقیقت خدا سست کننده نیرنگ کافران است.

۸۸۸- وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ (انفال، ۲۱)

و همانند کسانی نباشید که گفتند: شنیدیم. و حال آنکه آنان نمی شنیدند.

۸۸۹- اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ (انفال، ۲۴)

چون خدا و پیامبر، شما را فرا خواندند تا به شما حیات ببخشند، آنان را اجابت کنید.

۸۹۰- أَنَّ اللَّهَ يُحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ (انفال، ۲۴)

خدا میان مرد و دلش حائل می شود.

۱۸۰

۸۹۱- وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ (انفال، ۲۶)

و به یاد آورید هنگامی را که شما در روی زمین، اندک [و] مستضعف بودید.

۸۹۲- وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ (انفال، ۲۸)

و بدانید که اموال شما و فرزندانان [وسیله] آزمایش است.

۸۹۳- إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا (انفال، ۲۹)

اگر از خدا پروا کنید، برای شما برای تشخیص حق از باطل قرار می دهد.

۸۹۴- وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ (انفال، ۳۰)

فریبکاری می کنند و خدا ترفند می زند، و خدا بهترین ترفند زندگان است.

۸۹۵- وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ (انفال، ۳۳)

و خدا بر آن نیست که آنان را در حالی که تو در میان آنان به سر میبری، عذاب کند.

۱۸۱

۸۹۶- فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (انفال، ۳۵)

پس به کیفر کفری که همواره می ورزیدید، عذاب [دنیا و آخرت را] بچشید.

۸۹۷- ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَغْلِبُونَ (انفال، ۳۶)

سپس حسرتی بر آنان خواهد شد، سپس شکست می خورند.

۸۹۸- فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ (انفال، ۳۷)

و همگی آن [ان] را متراکم سازد، و در جهنم قرارش (ان) دهد.

۸۹۹- إِنْ يَنْتَهُوا يَغْفِرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ (انفال، ۳۸)

اگر بازایستند، آنچه گذشته است برایشان آمرزیده می شود.

۹۰۰- فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (انفال، ۳۹)

پس اگر [از کفر] بازایستند قطعاً خدا به آنچه انجام می دهند بیناست.

۹۰۱- لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْنَةٍ (انفال، ۴۲)

تا هر که هلاک می شود از روی دلیلی روشن هلاک شود.

۹۰۲- وَلَوْ أَرَأَيْتَهُمْ كَثِيرًا لَفَشَلْتُمْ (انفال، ۴۳)

و اگر آنان را بسیار و زیاد نشان می داد، قطعاً سست می شدید.

۹۰۳- وَيَقْلِلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ (انفال، ۴۴)

و شما را در چشم آنان اندک نشان داد.

۹۰۴- لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا (انفال، ۴۴)

تا خدا کاری را که انجام شدنی بود، تحقق دهد.

۹۰۵- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا (انفال، ۴۵)

ای اهل ایمان! هنگامی که با گروهی برخورد کردید، ایستادگی نمایید.

۹۰۶- وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ (انفال، ۴۶)

و با یکدیگر نزاع مکنید که سست و بد دل می شوید و قدرت و شوکتتان از میان می رود.

۹۰۷- وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ (انفال، ۴۸)

و گفت: امروز هیچ کس از مردمان [با ایمان] پیروز شونده بر شما نیست.

۹۰۸- وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ (انفال، ۴۸)

و گفت: من از شما [یاران و پیروانم] بیزارم، من چیزی را می بینم که شما نمی بینید.

۹۰۹- يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ (انفال، ۵۰)

بر چهره و پشتشان ضربات سنگینی می کوبند.

۹۱۰- وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ (انفال، ۵۱)

و گر نه خدا نسبت به بندگانش ستمکار نیست.

۹۱۱- وَأَعْرِفْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَانُوا ظَالِمِينَ (انفال، ۵۴)

و فرعونیان را غرق کردیم و همه آنان ستمکار بودند.

۹۱۲- إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا (انفال، ۵۵)

یقیناً بدترین جنبنندگان نزد خدا کسانی هستند که کافرند.

۹۱۳- وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا (انفال، ۵۹)

و آنان که کافرند گمان نکنند که با پیمان شکنی خود پیشی جسته‌اند.

۹۱۴- وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ (انفال، ۶۰)

و هر چه در راه خدا هزینه کنید، پاداشش به طور کامل به شما داده می‌شود.

۹۱۵- وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْتَحِ لَهَا (انفال، ۶۱)

و اگر به صلح گراییدند، تو [نیز] بدان گرای.

۹۱۶- وَإِنْ يَرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ (انفال، ۶۲)

و اگر بخواهند تو را بفریبند، یقیناً خدا تو را بس است.

۹۱۷- لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ (انفال، ۶۳)

اگر همه آنچه روی زمین است، خرج می‌کردی نمی‌توانستی میان دل‌هایشان الفت اندازی.

۹۱۸- يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ (انفال، ۶۵)

ای پیامبر! مؤمنان را به جنگ برانگیز.

۹۱۹- إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ (انفال، ۶۵)

اگر از شما بیست نفر صابر باشند بر دویست نفر چیره می‌شوند.

۹۲۰- وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ (انفال، ۶۶)

اگر از شما صد نفر باشند بر دویست نفر چیره می‌شوند.

۹۲۱- وَإِنْ يَرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ (انفال، ۷۱)

و اگر بخواهند به تو خیانت ورزند، آنان پیش از این هم به خدا خیانت ورزیدند.

۹۲۲- وَإِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ (انفال، ۷۲)

و اگر در امور دین از شما یاری طلبند، بر شماست که آنان را یاری دهید.

۹۲۳- إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ (انفال، ۷۳)

اگر شما [فرمان پیوند را] به اجرا نگذارید فتنه در زمین پیدا خواهد شد.

۹۲۴- وَالَّذِينَ آوَا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا (انفال، ۷۴)

و آنان که مهاجران را پناه دادند و یاری کردند، مؤمنان حقیقی فقط آنانند.

۹۲۵- وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ (انفال، ۷۵)

و برخی خویشاوندان در کتاب خدا مقدر شده از برخی دیگر سزاوارترند.

۹۲۶- فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ (توبه، ۲)

بنابراین، چهار ماه حرام را در زمین گردش کنید.

۹۲۷- أَنْ اللَّهُ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ (توبه، ۳)

یقیناً خدا و پیامبرش از مشرکان بیزارند

۹۲۸- وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ (توبه، ۳)

و اگر روی بگردانید، بدانید که شما عاجز کننده خدا نیستید.

۹۲۹- فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ (توبه، ۴)

پس به پیمانشان تا پایان مدتشان وفادار باشید.

۹۳۰- وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ (توبه، ۶)

اگر یکی از مشرکان از تو پناه خواست، پس پناهش بده.

۹۳۱- فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ (توبه، ۷)

پس تا زمانی که با شما پایداری کنند، شما هم به پیمانتان با آنان پایداری کنید.

۹۳۲- يَرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ (توبه، ۸)

شما را با زبانشان خشنود می کنند، ولی دل هایشان امتناع دارد.

۹۳۳- اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا (توبه، ۹)

آیات خدا را در برابر بهایی اندک فروختند.

۹۳۴- فَقَاتِلُوا أَلِئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ (توبه، ۱۲)

با پیشوایان کفر بجنگید که آنان را هیچ تعهدی نیست.

۹۳۵- أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ (توبه، ۱۳)

برای چه نمی جنگید با گروهی که پیمان های خود را شکستند؟

۹۳۶- قَاتِلُوهُمْ يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ (توبه، ۱۴)

با آنان بجنگید تا خدا آنان را به دست شما عذاب کند و رسوایشان نماید.

۹۳۷- وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (توبه، ۱۵)

و خدا توبه هر کس را بخواهد می پذیرد؛ و خدا دانا و حکیم است.

۹۳۸- مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ (توبه، ۱۷)

و مشرکان حق و صلاحیت آباد کردن مساجد خدا را ندارند.

۹۳۹- أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ (توبه، ۱۷)

اینانند که اعمالشان تباه و بی اثر است و در آتش جاودانه اند.

۹۴۰- فَعَسَى أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ (توبه، ۱۸)

پس امید است که اینان از راه یافتگان باشند.

۹۴۱- يَبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَاتٍ (توبه، ۲۱)

پروردگارشان آنان را به رحمت و خشنودی و بهشت ها مژده می دهد.

۹۴۲- خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ (توبه، ۲۲)

همواره در آنجا جاودانه اند؛ یقیناً نزد خدا پاداشی بزرگ است.

۹۴۳- وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (توبه، ۲۳)

و کسانی از شما که آنان را دوست و سرپرست خود گیرند، هم اینانند که ستمکارند.

۹۴۴- فَتَرَيُّوهُ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ (توبه، ۲۴)

پس منتظر بمانید تا خدا فرمانش را بیاورد.

۹۴۵- لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ (توبه، ۲۵)

بی تردید خدا شما را در جبهه های زیاد و عرصه های بسیار یاری کرد.

۹۴۶- ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ (توبه، ۲۷)

سپس خدا بعد از این توبه هر کس را که بخواهد می پذیرد.

۹۴۷- إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ (توبه، ۲۸)

جز این نیست که مشرکان پلیدند؛ پس نباید به مسجدالحرام نزدیک شوند.

۹۴۸- وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ (توبه، ۳۰)

و یهود گفتند: عُزیر، پسر خداست.

۹۴۹- اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ (توبه، ۳۱)

آنان دانشمندان و راهبانان را به جای خدا به خدایی گرفتند.

۹۵۰- وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا (توبه، ۳۱)

در حالی که مأمور نبودند مگر اینکه معبود یگانه را بپرستند.

۱۹۲

۹۵۱- يَرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ (توبه، ۳۲)

همواره می خواهند نور خدا را با سخنان باطل خود خاموش کنند.

۹۵۲- هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ (توبه، ۳۳)

اوست که پیامبرش را با هدایت و دین حق فرستاد.

۹۵۳- هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ (توبه، ۳۵)

این است ثروتی که برای خود اندوختید، پس کیفر زراندوزی خود را بچشید.

۹۵۴- ذَلِكَ الدِّينُ الْقِيمَ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ (توبه، ۳۶)

این است حساب استوار و پایدار؛ پس در این چهار ماه بر خود ستم روا مدارید.

۹۵۵- وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً (توبه، ۳۶)

و با همه مشرکان همان گونه که آنان با همه شما می جنگند، بجنگید.

۱۹۳

۹۵۶- يَضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا (توبه، ۳۷)

کافران را به سبب آن گمراه می کنند.

۹۵۷- يَحِلُّونَهُ عَامًا وَيَحْرِمُونَهُ عَامًا (توبه، ۳۷)

یک سال ماه حرام را حلال می شمارند و در دیگر سال آن را حرام می دانند.

۹۵۸- أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ (توبه، ۳۸)

آیا به زندگی دنیا به جای آخرت دل خوش شده اید؟

۹۵۹- إِلَّا تَتَفَرُّوا يَعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (توبه، ۳۹)

اگر بیرون نروید، خدا شما را به عذابی دردناک عذاب می کند.

۹۶۰- وَأَيْدِهِمْ يُخَنِّدُونَ لَمْ تَرَوْهَا (توبه، ۴۰)

و او را با لشکریانی که شما ندیدید، نیرومند ساخت.

۹۶۱- ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (توبه، ۴۱)

اگر دانا [ی به حقایق] باشید این برای شما بهتر است.

۹۶۲- وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ (توبه، ۴۲)

و به زودی به خدا سوگند می‌خورند که اگر توانایی داشتیم یقیناً با شما بیرون می‌آمدیم.

۹۶۳- إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ (توبه، ۴۵)

فقط کسانی از تو اجازه ترک جهاد می‌خواهند که به خدا و روز قیامت ایمان ندارند.

۹۶۴- وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً (توبه، ۴۶)

و اگر برای بیرون رفتن تصمیم جدی داشتند، مسلماً برای آن ساز و برگ آماده می‌کردند.

۹۶۵- وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ (توبه، ۴۷)

و در میان شما جاسوسانی برای آنان هستند و خدا به ستمکاران داناست.

۹۶۶- لَقَدْ ابْتَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ (توبه، ۴۸)

قطعاً پیش از این هم فتنه جویی می‌کردند و امور را بر تو وارونه و دگرگون می‌ساختند

۹۶۷- وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَقْتُلْنِي (توبه، ۴۹)

برخی از آنان می‌گویند: ما را اجازه ترک نبرد ده و به فتنه دچار مکن.

۹۶۸- قُلْ لَنْ يَصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا (توبه، ۵۱)

بگو: هرگز به ما جز آنچه خدا لازم و مقرر کرده، نخواهد رسید.

۹۶۹- قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنِ (توبه، ۵۲)

بگو: آیا درباره ما جز یکی از دو نیکی [پیروزی یا شهادت] را انتظار می‌برید؟

۹۷۰- قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَنْ يَقْبَلَ مِنْكُمْ (توبه، ۵۳)

بگو: چه از روی میل یا بی میلی انفاق کنید، هرگز از شما پذیرفته نشود.

۱۹۶

۹۷۱- فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ (توبه، ۵۵)

اموال و فرزندانشان تو را به شگفت نیآورد.

۹۷۲- وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِيَّاهُمْ لِمَنْكُمُ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ (توبه، ۵۶)

به خدا سوگند یاد می کنند که حتماً از زمره شمايند؛ در صورتی که از شما نيستند.

۹۷۳- وَإِنْ لَمْ يَعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْحَطُونَ (توبه، ۵۸)

و اگرآز آن داده نشود، ناگاه خشمگين می شوند.

۹۷۴- حَسْبُنَا اللَّهُ سَيِّئَاتِنَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ (توبه، ۵۹)

خدا ما را بس است؛ خدا به زودی از فضل و احسان خود به ما عطا می کنند.

۹۷۵- وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (توبه، ۶۱)

و برای آنانکه همواره پیامبر خدا را آزار می دهند، عذابی دردناک است.

۱۹۷

۹۷۶- وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ (توبه، ۶۲)

شايسته تر است که خدا و رسولش را خشنود کنند.

۹۷۷- قُلْ اسْتَهِزُّوا إِنَّا لِلَّهِ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ (توبه، ۶۴)

بگو: مسخره کنید، خدا آنچه را از آن بیمناک و نگرانيد، آشکار خواهد کرد.

۹۷۸- قُلْ أَيْدِي اللَّهِ وَأَيْتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ (توبه، ۶۵)

بگو: آيا خدا و آيات او و پیامبرش را مسخره می کرديد؟!

۹۷۹- لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ (توبه، ۶۶)

عذرخواهی نکنيد که يقيناً شما پس از ايمانتان کافر شديد.

۹۸۰- نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (توبه، ۶۷)

خدا را فراموش کردند و خدا هم آنان را محروم کرد؛ يقيناً منافقانند که فاسق اند.

﴿۱۹۸﴾

۹۸۱- كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا (توبه، ۶۹)

آنان از شما نیرومندتر و اموال و فرزندانشان بیشتر بود.

۹۸۲- أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ (توبه، ۶۹)

اینانند که اعمالشان در دنیا و آخرت تباه و بی اثر است.

۹۸۳- أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ (توبه، ۷۰)

آیا خبر کسانی که پیش از آنان بودند به اینان نرسیده؟

۹۸۴- فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْطِيَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (توبه، ۷۰)

خدا بر آن نبود که به آنان ستم ورزد، ولی آنان بودند که همواره بر خود ستم می کردند.

۹۸۵- وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (توبه، ۷۲)

و چنین و رضایتی از سوی خدا بزرگ تر است؛ این همان کامیابی بزرگ است.

﴿۱۹۹﴾

۹۸۶- جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ (توبه، ۷۳)

با کافران و منافقان به جهاد برخیز و نسبت به آنان سخت گیری کن.

۹۸۷- يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ (توبه، ۷۴)

همواره سوگند می خورند که نگفته اند، در صورتی که سخن کفرآمیز گفته اند.

۹۸۸- وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَعْذِبْهُمْ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا (توبه، ۷۴)

و اگر روی برگردانند، خدا آنان را به عذابی دردناک مجازات خواهد کرد.

۹۸۹- فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ جَحَلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا (توبه، ۷۶)

هنگامی که خدا احسانش به آنان عطا کرد نسبت به آن بخل ورزیدند و روی گرداندند.

۹۹۰- أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ (توبه، ۷۸)

آیا ندانستند که خدا اسرار و پنهان سخن گفتن آنان را می داند.

۲۰۰

۹۹۱- إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ (توبه، ۸۰)

اگر برای آنان هفتاد بار هم آمرزش بخواهی، خدا هرگز آنان را نخواهد آمرزید.

۹۹۲- فَلْيُصْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا (توبه، ۸۲)

باید کمتر بخندند و بسیار بگریند.

۹۹۳- فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا (توبه، ۸۳)

پس بگو: هرگز با من بیرون نخواهید آمد.

۹۹۴- وَلَا تَصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا (توبه، ۸۴)

و هرگز به جنازه هیچ کدام از آنان نماز مخوان.

۹۹۵- وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ (توبه، ۸۶)

و می گویند: بگذار که ما با خانه نشینان باشیم.

۲۰۱

۹۹۶- وَطَبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ (توبه، ۸۷)

و بر دل هایشان مهر تیره بختی زده شده پس آنان نمی فهمند.

۹۹۷- أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (توبه، ۸۹)

خدا برای آنان بهشت هایی را آماده کرده است که از زیر آن نهرها جاری است.

۹۹۸- وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤَدِّنَ لَهُمْ (توبه، ۹۰)

عذر آورندگان از بادیه نشینان نزد تو آمدند تا به آنان اجازه داده شود.

۹۹۹- سَيَصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (توبه، ۹۰)

به زودی به کسانی از آنان که کفر ورزیدند، عذابی دردناک خواهد رسید.

۱۰۰۰- قُلْتُ لَا أَحَدٌ مَّا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ (توبه، ۹۲)

گفتی: بر مرکبی دسترسی ندارم تا شما را به جهاد برم.

۲۰۲

۱۰۰۱- يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ (توبه، ۹۴)

نزد شما عذر می‌خواهند، چون به سوی آنان باز آیید.

۱۰۰۲- فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ (توبه، ۹۵)

پس از آنان رویگردان شوید. به راستی آنان پلیدند.

۱۰۰۳- فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ (توبه، ۹۶)

همانا خداوند از گروه فاسقان راضی نمی‌شود.

۱۰۰۴- الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا (توبه، ۹۷)

بادیه‌نشینان عرب در کفر و نفاق شدیدترند.

۱۰۰۵- مَا يَنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ (توبه، ۹۹)

آنچه را که انفاق می‌کند [مایه] قربت در نزد خدا است.

۲۰۳

۱۰۰۶- رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ (توبه، ۱۰۰)

خداوند از آنان خشنود شد و [آنان نیز] از او خشنود شدند.

۱۰۰۷- سَعَدَّ لَهُمْ مَرَاتِبٌ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ (توبه، ۱۰۱)

دو بار آنان را عذاب خواهیم کرد، آن‌گاه به عذابی بزرگ باز گردانده می‌شوند.

۱۰۰۸- خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا (توبه، ۱۰۳)

از اموالشان زکات بگیر تا آنان را با آن پاک داری و رشدشان دهی

۱۰۰۹- إِنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ (توبه، ۱۰۴)

تنها خداوند است که توبه را از بندگانش می‌پذیرد.

۱۰۱۰- وَآخِرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ (توبه، ۱۰۶)

و گروه دیگری کارشان متوقف بر فرمان خداست.

۲۰۴

۱۰۱۱- وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا (توبه، ۱۰۷)

و کسانی هستند که مسجدی را برگزیده‌اند برای زیان رساندن (به مردم) و کفر.

۱۰۱۲- فِيهِ رِجَالٌ مَّحْبُوبُونَ أَنْ يَتَّهَرُوا (توبه، ۱۰۸)

در آن، مردانی هستند که دوست می‌دارند پاکیزه باشند.

۱۰۱۳- وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (توبه، ۱۰۹)

و خداوند گروه ستمگران را هدایت نمی‌کند.

۱۰۱۴- يقاتلون في سبيلِ اللَّهِ فيقتلون ويقتلون (توبه، ۱۱۱)

در راه خدا پیکار می‌کنند، می‌کشند و کشته می‌شوند.

۱۰۱۵- فَاسْتَبَشِرُوا ببيعكم الذي بايعتم به (توبه، ۱۱۱)

اکنون بشارت باد بر شما، به داد و ستدی که با خدا کرده‌اید.

۲۰۵

۱۰۱۶- وَالتَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ (توبه، ۱۱۲)

و نهی‌کنندگان از منکر و پاسداران حدود خدا.

۱۰۱۷- إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ (توبه، ۱۱۴)

همانا ابراهیم، اهل آه و ناله (از ترس خدا) و بردبار بود.

۱۰۱۸- وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ (توبه، ۱۱۵)

و خداوند بر آن نیست که گروهی را پس از آنکه هدایتشان کرد، بیراه بگذارد.

۱۰۱۹- مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (توبه، ۱۱۶)

و شما را جز خداوند، هیچ سرپرست و یآوری نیست.

۱۰۲۰- الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ (توبه، ۱۱۷)

کسانی که از او (پیامبر) پیروی کردند در زمان عسرت و شدت (در جنگ تبوك).

﴿ ۲۰۶ ﴾

۱۰۲۱- وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ (توبه، ۱۱۸)

و دانستند که از خداوند جز به سوی او پناهگاهی نیست.

۱۰۲۲- وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ (توبه، ۱۲۰)

و نه اینکه به [حفظ] جانهای خویش رغبت نمایند و از جان وی (پیامبر) روگردان شوند.

۱۰۲۳- وَلَا يَنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً (توبه، ۱۲۱)

هیچ مال اندک یا فراوانی را (در مسیر جهاد) انفاق نمی کنند.

۱۰۲۴- وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً (توبه، ۱۲۲)

شایسته نیست مؤمنان همگی (بسوی میدان جهاد) کوچ کنند.

۱۰۲۵- وَلَيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ (توبه، ۱۲۲)

تا قومشان را چون به سویشان باز آیند، بیم دهند.

﴿ ۲۰۷ ﴾

۱۰۲۶- قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ (توبه، ۱۲۳)

با کسانی از کافران که به شما نزدیکند، کارزار کنید.

۱۰۲۷- وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ (توبه، ۱۲۴)

و چون سوره‌ای فرستاده شود، کسی از آنان هست که می گوید.

۱۰۲۸- أَوْ لَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ (توبه، ۱۲۶)

آیا آنها نمی بینند که در هر سال آزمایش می شوند؟

۱۰۲۹- صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ (توبه، ۱۲۷)

خداوند دلهایشان را (از حق) منحرف ساخته چرا که آنها، گروهی هستند که نمی فهمند.

۱۰۳۰- لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ (توبه، ۱۲۸)

به یقین، رسولی از خود شما به سویتان آمد.

﴿ ۲۰۸ ﴾

۱۰۳۱- قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ (یونس، ۲)
کافران گفتند: «این مرد، ساحر آشکاری است!»

۱۰۳۲- مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ (یونس، ۳)
هیچ شفاعت کننده‌ای مگر پس از اجازه او نیست.

۱۰۳۳- إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيدُهُ (یونس، ۴)
او آفرینش [هستی] را آغاز می‌کند، سپس آن را باز می‌گرداند.

۱۰۳۴- هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً (یونس، ۵)
او کسی است که خورشید را درخشان قرار داد.

۱۰۳۵- مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ (یونس، ۵)
خداوند آنها را جز برای (هدف) حق نیافریده.

﴿ ۲۰۹ ﴾

۱۰۳۶- أُولَئِكَ مَاوَاهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (یونس، ۷)
آنها جایگاهشان آتش است، بخاطر کارهایی که انجام می‌دادند.

۱۰۳۷- يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ (یونس، ۹)
پروردگارش آنها را در پرتو ایمانشان هدایت می‌کند.

۱۰۳۸- فَتَنْذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا (یونس، ۱۱)
کسانی که ایمان به لقای ما ندارند، به حال خود رها می‌کنیم.

۱۰۳۹- كَذَلِكَ زِينٌ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (یونس، ۱۱)
این گونه برای اسرافکاران، اعمالشان زینت داده شده است.

۱۰۴۰- ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ (یونس، ۱۴)
سپس شما را جانشینان آنها در روی زمین پس از ایشان قرار دادیم.

۲۱۰

۱۰۴۱- أَنْتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ (یونس، ۱۵)

خواندنی ای غیر از این بیاور، یا آن را تبدیل کن.

۱۰۴۲- فَقَدْ لَبِئْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ (یونس، ۱۶)

به راستی که پیش از آن عمری در میان شما مانده ام.

۱۰۴۳- يَقُولُونَ هَوْلًا سَفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ ﴿۱۸﴾ (یونس، ۱۸)

می گویند: «اینها شفیعان ما نزد خدا هستند!»

۱۰۴۴- وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا (یونس، ۱۸)

(در آغاز) مردم جز امتی واحد نبودند، پس دچار اختلاف شدند.

۱۰۴۵- فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ (یونس، ۲۰)

بگو: «غیب (و معجزات) تنها برای خدا (و به فرمان او) است.

۲۱۱

۱۰۴۶- إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمَكُرُونَ (یونس، ۲۱)

همانا فرستادگان ما آنچه مکر می کنید می نویسند.

۱۰۴۷- هُوَ الَّذِي يَسِيرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ (یونس، ۲۲)

او همان است که شما را در خشکی و دریا سیر می دهد.

۱۰۴۸- أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْكُمُ عَلَى أَنْفُسِكُمْ (یونس، ۲۳)

همانا سرکشی شما فقط به زیان خودتان است.

۱۰۴۹- أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا (یونس، ۲۴)

(ناگهان) فرمان ما، شب هنگام یا در روز، (برای نابودی آن) فرامی رسد.

۱۰۵۰- وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ (یونس، ۲۵)

و خداوند (بشر را) به سرای صلح و سلامت دعوت می کند.

۱۰۵۱- لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ (یونس، ۲۵)

برای آنان که نیکی کنند، پاداشی نیکوتر (از نظر کیفی) و افزون تر (از نظر کمی) خواهد بود.

۱۰۵۲- فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ (یونس، ۲۹)

پس گواهی خداوند میان ما و شما کافی است.

۱۰۵۳- وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (یونس، ۳۰)

و آنچه دروغ می بافتند از (چشم) آنان ناپدید می گردد.

۱۰۵۴- أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ (یونس، ۳۱)

یا چه کسی مالک (و خالق) گوش و چشمهاست؟

۱۰۵۵- وَمَنْ يَدْبُرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ (یونس، ۳۱)

و چه کسی امور (جهان) را تدبیر می کند؟ بزودی (در پاسخ) می گویند: «خدا»

۱۰۵۶- قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ (یونس، ۳۴)

بگو: (فقط) خداوند، آفرینش را آغاز می کند و سپس باز می گرداند.

۱۰۵۷- وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا (یونس، ۳۵)

و بیشتر آنها، جز از گمان (و پندارهای بی اساس)، پیروی نمی کنند.

۱۰۵۸- قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ (یونس، ۳۸)

بگو: (اگر راست می گویند) یک سوره همانند آن بیاورید.

۱۰۵۹- بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعَلَمِهِ (یونس، ۳۹)

بلکه چیزی را تکذیب کردند که آگاهی از آن نداشتند.

۱۰۶۰- فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ (یونس، ۴۱)

بگو: عمل من برای من، و عمل شما برای شماست.

۱۰۶۱- أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى (یونس، ۴۳)

آیا تو می توانی نابینایان را هدایت کنی.

۱۰۶۲- كَأَنْ لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ (یونس، ۴۵)

آن چنان که (احساس می کنند) گویی جز ساعتی از روز، (در دنیا) توقف نکردند.

۱۰۶۳- وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ (یونس، ۴۸)

و می گویند: «این وعده (مجازات) کی خواهد بود؟»

۱۰۶۴- قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا (یونس، ۴۹)

بگو: من برای خودم زیان و سودی را مالک نیستم

۱۰۶۵- هَلْ تَحْزَنُونَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ (یونس، ۵۲)

آیا جز در برابر آنچه می کردید کیفر می بینید؟

۱۰۶۶- أَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ (یونس، ۵۴)

و هنگامی که عذاب را ببینند (از شرمساری) پشیمانی خود را پنهان می کنند.

۱۰۶۷- قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ (یونس، ۵۷)

به یقین برای شما پند و اندرز از جانب پروردگارتان آمده.

۱۰۶۸- قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ (یونس، ۵۹)

بگو: آیا خداوند به شما اجازه داده، یا بر خدا افترا می بندید؟

۱۰۶۹- وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ (یونس، ۶۰)

اما اکثر آنها سپاسگزاری نمی کنند.

۱۰۷۰- وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا (یونس، ۶۱)

و هیچ عملی را انجام نمی دهید، مگر اینکه ما گواه بر شما هستیم.

۲۱۶

۱۰۷۱- لَهْمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ (يونس، ۶۱)

آنان را در زندگی دنیا و در آخرت بشارت است.

۱۰۷۲- وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً (يونس، ۶۵)

سخن آنها تو را غمگین نسازد! تمام عزت (و قدرت)، از آن خداست.

۱۰۷۳- هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ (يونس، ۶۶)

او کسی است که شب را برای شما آفرید، تا در آن آرامش بیابید.

۱۰۷۴- أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (يونس، ۶۸)

آیا به خداوند چیزی را که نمی دانید نسبت می دهید؟!

۱۰۷۵- مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا نُفِّرْ إِلَيْنَا مَرَجِعُهُمْ (يونس، ۷۰)

بهره‌ای (ناچیز) از دنیا دارند سپس بازگشتشان بسوی ماست.

۲۱۷

۱۰۷۶- وَآتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ (يونس، ۷۱)

سرگذشت نوح را بر آنها بخوان.

۱۰۷۷- وَأَمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (يونس، ۷۲)

و من مأمورم که از مسلمین [تسلیم شدگان در برابر فرمان خدا] باشم!

۱۰۷۸- فَتَجَبَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ (يونس، ۷۳)

و ما، او و کسانی را که با او در کشتی بودند، نجات دادیم.

۱۰۷۹- كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ (يونس، ۷۴)

اینچنین بر دل‌های تجاوزکاران مهر می نهیم (تا چیزی را درک نکنند)!

۱۰۸۰- قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ (يونس، ۷۶)

آنها گفتند: قطعاً این يك جادوی آشکار است.

﴿ ۲۱۸ ﴾

۱۰۸۱- وَقَالَ فِرْعَوْنُ اَنْتُنِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ (یونس، ۷۹)

و فرعون گفت: هر جادوگر دانا (و ماهر در فن سحر) را نزد من آورید.

۱۰۸۲- وَيَحِقُّ لِلَّهِ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ (یونس، ۸۲)

و خداوند حق را به کلمات خود ثابت و پایدار می‌کند؛ هر چند گنهکاران ناخشنود شوند!

۱۰۸۳- اِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ (یونس، ۸۳)

فرعون، برتری جویی در زمین داشت.

۱۰۸۴- وَنَحْنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (یونس، ۸۶)

و ما را به رحمت خویش، از گروه کافران نجات ده.

۱۰۸۵- فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ (یونس، ۸۸)

(آنها) ایمان نیاورند تا عذاب دردناک را ببینند.

﴿ ۲۱۹ ﴾

۱۰۸۶- قَالَ قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا (یونس، ۸۹)

[خداوند] فرمود: دعای شما دو تن پذیرفته شد.

۱۰۸۷- الْاَنَ وَ قَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَ كُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ (یونس، ۹۱)

آیا اکنون؟ حال آنکه پیش از این نافرمانی کردی و از تباهکاران بودی

۱۰۸۸- فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ (یونس، ۹۳)

و اختلاف نکردند، مگر بعد از آنکه علم و آگاهی به سراغشان آمد!

۱۰۸۹- فَسَلِّ الَّذِينَ يَقْرُؤْنَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ (یونس، ۹۴)

پس بپرس از کسانی که پیش از تو کتاب آسمانی را می‌خواندند.

۱۰۹۰- وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ (یونس، ۹۵)

و از آنها مباش که آیات خدا را تکذیب کردند.

۲۲۰

۱۰۹۱- أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ (یونس، ۹۹)

آیا تو می خواهی مردم را مجبور سازی که ایمان بیاورند؟!

۱۰۹۲- وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ (یونس، ۱۰۰)

و خداوند پلیدی (تردید و کفر) را بر کسانی که نمی اندیشند مقرر می دارد.

۱۰۹۳- كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَاجِ الْمُؤْمِنِينَ (یونس، ۱۰۳)

این گونه بر ما حق است که مؤمنان (به تو را نیز) رهایی بخشیم.

۱۰۹۴- وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم (یونس، ۱۰۴)

تنها خداوندی را می پرستم که شما را می میراند.

۱۰۹۵- وَأَنَّ أَقَمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا (یونس، ۱۰۵)

روی خود را به آیین توحید متوجه کن.

۲۲۱

۱۰۹۶- وَإِنْ يَرِدْكَ بَحِيرٌ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ (یونس، ۱۰۷)

و اگر اراده خیری برای تو کرد هیچ کس مانع فضل او نخواهد شد.

۱۰۹۷- وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ (یونس، ۱۰۹)

و شکیبا باش تا این که خدا حکم کند.

۱۰۹۸- إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ (هود، ۲)

من از سوی او برای شما بیم دهنده و بشارت دهنده ام!

۱۰۹۹- يَمَتِّعُكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى (هود، ۳)

شما را تا زمانی معین از بهره ای نیکو بهره مند سازد.

۱۱۰۰- يَعْلَمُ مَا يَسْرُونَ وَ مَا يَعْلَمُونَ (هود، ۵)

خداوند می داند آنچه را پنهان می کنند و آنچه را آشکار می سازند.

۱۱۰۱- أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ (هود، ۸)

آگاه باشید! روزی که عذاب به آنها رسد، از آنها بازگشتنی و بازداشتنی نیست.

۱۱۰۲- لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا (هود، ۷)

تا شما را بیازماید که کدامتان نیکوکارترید.

۱۱۰۳- وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (هود، ۸)

و آنچه (عذاب) را که مسخره می کردند، آنان را فراگرفت.

۱۱۰۴- أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ (هود، ۱۱)

برای اینان آمرزشی ویژه، و پاداشی بزرگ است.

۱۱۰۵- وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (هود، ۱۲)

و خداوند بر هر چیزی (کاری) کارساز است.

۱۱۰۶- وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ (هود، ۱۳)

و جز خدا، هر کسی را می توانید فرا خوانید!

۱۱۰۷- وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (هود، ۱۶)

و آنچه را در آن ساختند تباه شد و آنچه را همواره انجام می دادند، باطل است.

۱۱۰۸- وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ (هود، ۱۷)

و هرکس از گروه‌ها که به آن کفر ورزند، وعده گاهشان آتش است.

۱۱۰۹- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (هود، ۱۸)

ستمکارتر از کسی که به خداوند دروغ ببندد کیست؟

۱۱۱۰- أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ (هود، ۱۸)

آگاه باشید! لعنت خدا بر ستمکاران باد!

۲۲۴

۱۱۱۱- وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ (هود، ۲۰)

و برای آنها سرپرستان و یاورانی جز خدا نیست.

۱۱۱۲- مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يَبْصُرُونَ (هود، ۲۰)

توانایی و تاب شنیدن را نداشتند و حقایق از روی بصیرت نمی دیدند.

۱۱۱۳- لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ (هود، ۲۲)

بی گمان اینان در آخرت از همه زیان کارترند.

۱۱۱۴- هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (هود، ۲۴)

آیا (مثال) و صفشان یکسان است؟ آیا متذکر نمی شوید؟

۱۱۱۵- إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَمِّ (هود، ۲۶)

همانا من بر شما از عذاب روزی دردناک می ترسم.

۲۲۵

۱۱۱۶- وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا (هود، ۲۹)

و ای قوم [من]! از شما هیچ مالی بر این (رسالت) نمی طلبم.

۱۱۱۷- وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ (هود، ۳۰)

و ای قوم من! اگر آنان را طرد کنم، چه کسی مرا در برابر (عذاب) خدا یاری می دهد؟

۱۱۱۸- فَأْتِنَا بِمَا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ (هود، ۳۲)

پس اگر از راستگویانی، آنچه را (از عذاب) به ما وعده می دهی، برای ما بیاور.

۱۱۱۹- قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي (هود، ۳۵)

بگو اگر من آن را به دروغ نسبت دهم، پس خلافتکاری ام، بر عهده من است.

۱۱۲۰- وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِينَا (هود، ۳۷)

و زیر نظر ما و (براساس) وحی ما، کشتی را بساز.

﴿ ۲۲۶ ﴾

۱۱۲۱- فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ (هود، ۳۹)

پس به زودی خواهید دانست به چه کسی در دنیا عذابی ذلت بار خواهد رسید.

۱۱۲۲- قُلْنَا اَحْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ (هود، ۴۰)

گفتیم: از هر (حیوانی) یک جفت نر و ماده در کشتی سوار کن.

۱۱۲۳- ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا (هود، ۴۱)

در آن سوار شوید، که روان شدنش و ایستادنش به نام خداست

۱۱۲۴- قَالَ سَاوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ (هود، ۴۳)

گفت: به زودی به کوهی که مرا از غرق شدن نگه دارد، پناه می برم.

۱۱۲۵- وَقِيلَ يَا اَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ (هود، ۴۴)

وگفته شد: ای زمین! آب خود را فرو بر.

﴿ ۲۲۷ ﴾

۱۱۲۶- اِنِّي اَعْطٰكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِيْنَ (هود، ۴۶)

و همانا تو را اندرز می دهم که (مبادا) از نا آگاهان باشی.

۱۱۲۷- وَاِلَّا تَعْفُرْ لِي وَتَرْحَمْنِي اَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ (هود، ۴۷)

چنانچه مرا نیامرزی و به من رحم نکنی، از زیان کاران خواهم بود.

۱۱۲۸- تِلْكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا اِلَيْكَ (هود، ۴۹)

این [مطلب] از خبرهای غیب است که آن را به سوی تو وحی می کنیم.

۱۱۲۹- اِنْ اَجْرِي اِلَّا عَلٰى الَّذِي فَطَرَنِي (هود، ۵۱)

پاداشم فقط بر عهده کسی است که مرا آفریده.

۱۱۳۰- اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا اِلَيْهِ (هود، ۵۲)

از پروردگارتان آمرزش بخواهید، و به سوی او بازگردید.

۲۲۸

۱۱۳۱- وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ (هود، ۵۴)

گواه باشید که من نسبت به آنچه غیر از او، شریک قرار می‌دهید، بیزارم.

۱۱۳۲- مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا (هود، ۵۶)

هیچ جنبنده‌ای نیست مگر آن که (خداوند) مهارش را در دست گرفته است.

۱۱۳۳- إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ (هود، ۵۷)

همانا پروردگارم بر هر چیزی نگهبان است.

۱۱۳۴- وَاتَّبِعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ (هود، ۵۹)

و فرمان هر زورگویی ستیزه‌جویی را پیروی نمودند.

۱۱۳۵- أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا (هود، ۶۲)

آیا ما را از پرستش آنچه پدرانمان می‌پرستیدند، باز می‌داری؟

۲۲۹

۱۱۳۶- فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ (هود، ۶۳)

پس اگر او را نافرمانی کنم چه کسی در برابر خدا مرا یاری می‌کند؟

۱۱۳۷- هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوْهَا (هود، ۶۴)

این ناقه خداست، که برای شما نشانه‌ای است؛ پس رهایش کنید.

۱۱۳۸- فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ (هود، ۶۵)

گفت: سه روز در خانه‌هایتان از زندگی برخوردار باشید.

۱۱۳۹- وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ (هود، ۶۷)

آن فریاد (مرگبار)، ستمکاران را فراگرفت.

۱۱۴۰- وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى (هود، ۶۹)

به راستی فرستادگان ما برای ابراهیم مژده آوردند.

﴿ ۲۳۰ ﴾

۱۱۴۱- قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ (هود، ۷۲)

گفت: ای وای! آیا فرزند می‌زایم؟ در حالی که زنی پیرم.

۱۱۴۲- وَإِنَّهُمْ أَتَاهُمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ (هود، ۷۶)

و بی‌تردید آنان را عذابی بدون بازگشت خواهد بود.

۱۱۴۳- فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي صَنِيفِي (هود، ۷۸)

از خدا پروا کنید و مرا در میان مهمانانم خوار (رسوا) نکنید.

۱۱۴۴- فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ (هود، ۸۱)

پس خانوادهاات را در پاره‌ای از شب حرکت بده.

۱۱۴۵- إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ (هود، ۸۱)

یقیناً وعده‌گاهشان (برای نزول عذاب) صبح است، آیا صبح نزدیک نیست؟

﴿ ۲۳۱ ﴾

۱۱۴۶- وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ (هود، ۸۲)

و بارانی از سنگِ گلِ لایه‌لایه به هم چسبیده بر آن فروریختیم.

۱۱۴۷- وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ (هود، ۸۴)

و بر شما از عذابِ روزی فراگیر بیمناکم.

۱۱۴۸- أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ (هود، ۸۵)

بیمانه و ترازو را به عدالت پُر و کامل کنید.

۱۱۴۹- بَقِيَتْ لِلَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (هود، ۸۶)

اگر مؤمن هستید، آنچه خداوند باقی می‌گذارد؛ برای شما بهتر است.

۱۱۵۰- إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ (هود، ۸۸)

تا جایی که توان دارم جز اصلاح (امور شما) را نمی‌خواهم.

﴿ ۲۳۲ ﴾

۱۱۵۱- وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ (هود، ۹۰)

از پروردگارتان آمرزش بخواهید، سپس به سوی او بازگردید.

۱۱۵۲- مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ (هود، ۹۱)

بسیاری از مطالبی که می‌گویی نمی‌فهمیم.

۱۱۵۳- قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ (هود، ۹۱)

گفتند: ای شعیب! بسیاری از آنچه را می‌گویی، نمی‌فهمیم.

۱۱۵۴- وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ (هود، ۹۳)

و منتظر بمانید که من هم با شما منتظرم..

۱۱۵۵- أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعَدَتْ نَمُودَ (هود، ۹۵)

(هان!) آگاه باشید! مدین از رحمت خدا دور باد! همان‌گونه که نمودیان دور شدند.

﴿ ۲۳۳ ﴾

۱۱۵۶- وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ (هود، ۹۹)

و در این دنیا و روز قیامت به لعنتی بدرقه شدند.

۱۱۵۷- ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ (هود، ۱۰۰)

این از اخبار شهرهاست که برای تو حکایت می‌کنیم.

۱۱۵۸- ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لُهُ النَّاسُ (هود، ۱۰۳)

[و] آن روزی است که مردم را برای آن گرد می‌آورند.

۱۱۵۹- وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ (هود، ۱۰۴)

ما آن را جز برای مدتی اندک به تأخیر نمی‌اندازیم.

۱۱۶۰- الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا (هود، ۱۰۸)

کسانی که نیکبخت شدند، پس در بهشتند، در حالی که در آنجا جاودانه‌اند.

۲۳۴

۱۱۶۱- وَإِنَّا لَمُوقِفُهُمْ نَصِيْبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ (هود، ۱۰۹)

ما سهمشان را از عذاب کامل و بدون کم و کاست خواهیم داد.

۱۱۶۲- فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ (هود، ۱۱۲)

پس همانگونه که فرمان یافته‌ای ایستادگی کن و نیز آنها که همراهت روی آورده‌اند.

۱۱۶۳- وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ (هود، ۱۱۴)

و نماز را در دو طرف روز، و ساعات نخستین شب برپا دار (بخوان)

۱۱۶۴- إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ (هود، ۱۱۴)

یقیناً نیکی‌ها، بدی‌ها را (از بین) می‌برد.

۱۱۶۵- وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (هود، ۱۱۵)

و شکیبایی کن که یقیناً خدا پاداش نیکوکاران را تباه نمی‌کند.

۲۳۵

۱۱۶۶- وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً (هود، ۱۱۸)

و اگر پروردگارت می‌خواست، هرآینه همه مردم را امتی واحد قرار می‌داد.

۱۱۶۷- وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ (هود، ۱۱۸ و ۱۱۹)

و همواره (درباره دین) در اختلافند، مگر کسانی که پروردگارت مورد رحمت قرارشان داده.

۱۱۶۸- وَإِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ (هود، ۱۲۳)

و همه کارها به او بازگردانده می‌شود.

۱۱۶۹- نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ (یوسف، ۳)

ما بهترین سرگذشت‌ها را برایت بیان می‌کنیم.

۱۱۷۰- وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ (یوسف، ۳)

در حالی که تو پیش از آن (در باره‌ی این سرگذشت) از بی‌خبران بودی.

۲۳۶

۱۱۷۱- إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ (یوسف، ۵)
مسئلاً شیطان برای انسان دشمنی آشکار است.

۱۱۷۲- لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلِّسَّائِلِينَ (یوسف، ۷)
یقیناً در (داستان) یوسف و برادرانش نشانه‌هایی برای پرسشگران است.

۱۱۷۳- قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ (یوسف، ۱۰)
یکی از آنان گفت: یوسف را نکشید.

۱۱۷۴- أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ (یوسف، ۱۲)
فردا او را با ما روانه کن از مراتع برخوردار شود و بازی کند.

۱۱۷۵- قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ (یوسف، ۱۳)
گفت اینکه او را ببرید، مرا سخت اندوهگین می‌کند.

۲۳۷

۱۱۷۶- وَجَاؤُاْ أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ (یوسف، ۱۶)

و (برادران) عصرگاهان در حالی که می‌گریستند، نزد پدرشان آمدند.

۱۱۷۷- وَجَاؤُاْ عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ (یوسف، ۱۸)
و خونی دروغین را بر پیراهنش آوردند.

۱۱۷۸- وَسَرَّوْهُ بَثْمَنٍ يَّجْنِسُ ذَرَاهِمَ مَعْدُودَةَ (یوسف، ۲۰)
او را به بهایی ناچیز درهمی چند فروختند.

۱۱۷۹- وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ (یوسف، ۲۱)

این‌گونه در سرزمین مصر جایگاه ویژه به یوسف بخشیدیم.

۱۱۸۰- وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا (یوسف، ۲۲)

و چون یوسف به توانایی و کمال رسید به او حکمت و دانش عطا کردیم.

﴿ ۲۳۸ ﴾

۱۱۸۱- كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ (یوسف، ۲۴)

این گونه بدی و زشتی را از او برطرف کردیم.

۱۱۸۲- إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ (یوسف، ۲۶)

اگر پیراهنش از پیش رو چاک خورده، (زلیخا) راست می گوید.

۱۱۸۳- وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ (یوسف، ۲۷)

و اگر پیراهنش از پشت دریده شده، (زلیخا) دروغ می گوید.

۱۱۸۴- إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ (یوسف، ۲۸)

این (فتنه) از نیرنگ شما زنان است، بی تردید نیرنگتان بزرگ است.

۱۱۸۵- أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ (یوسف، ۲۹)

از این (پیشامد) درگذر! و تو (زلیخا) از گناهت استغفار کن!

﴿ ۲۳۹ ﴾

۱۱۸۶- وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا (یوسف، ۳۱)

و به هر یک از آنان [برای خوردن میوه] کاردی داد.

۱۱۸۷- فَلَمَّا رَأَيْتَهُ أُكْبِرْتَهُ وَقَطَّعْتَ أَيْدِيَهُنَّ (یوسف، ۳۱)

چون او را دیدند بزرگش یافتند و دست های خود را بریدند.

۱۱۸۸- السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ (یوسف، ۳۳)

زندان نزد من از آنچه مرا به آن دعوت می کنند، محبوب تر است.

۱۱۸۹- وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ (یوسف، ۳۶)

دو جوان با یوسف وارد زندان شدند.

۱۱۹۰- نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (یوسف، ۳۶)

از تعبیرش ما را خبر ده! همانا ما تو را از نیکوکاران می بینیم.

۱۱۹۱- مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ (يوسف، ۳۸)

برای ما (شایسته) نیست که چیزی چون بُت‌ها را شریک خدای یکتا قرار دهیم.

۱۱۹۲- أَمَرَ الْأَنْبِيَاءَ أَنْ تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ (يوسف، ۴۰)

فرمان داده جز او را نپرستید.

۱۱۹۳- أَمَا أَحَدُكُمْ فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا (يوسف، ۴۱)

اما یکی از شما به صاحب (سرور) خود، شراب می‌نوشاند.

۱۱۹۴- فَلَيْتَ فِي السِّجْنِ بِضَعِ سِنِينَ (يوسف، ۴۲)

در نتیجه چند سالی در زندان ماند.

۱۱۹۵- أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ (يوسف، ۴۳)

مرا درباره خواب‌ها خبر دهید اگر برای خواب تعبیری دارید.

۱۱۹۶- وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ (يوسف، ۴۴)

و ما به تعبیر خواب‌های پریشان و آشفته دانا نیستیم.

۱۱۹۷- أَنَا أَنْبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ (يوسف، ۴۵)

همانا من شما را از تعبیر آن خبر می‌دهم، پس مرا (به زندان) بفرستید.

۱۱۹۸- ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعُ شِدَادٍ (يوسف، ۴۸)

آن‌گاه پس از آن، هفت سال سخت پیش می‌آید.

۱۱۹۹- حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلَّمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ (يوسف، ۵۱)

خداوند پاک و منزّه است، ما در او هیچ بدی سراغ نداریم.

۱۲۰۰- وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ (يوسف، ۵۲)

و همانا خداوند نیرنگ خیانت‌کاران را به نتیجه نمی‌رساند.

۱۲۰۱- إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ (یوسف، ۵۳)

نفس قطعاً به بدی امر می کند.

۱۲۰۲- قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ (یوسف، ۵۵)

[یوسف] گفت: مرا بر خزانه های این سرزمین بگمار.

۱۲۰۳- وَلَا جُرْأَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (یوسف، ۵۷)

و البته اجر آخرت برای کسانی که ایمان آورده و پرهیزگاری می نمودند بهتر است.

۱۲۰۴- قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ (یوسف، ۵۹)

گفت برادر پدری خود را نزد من آورید.

۱۲۰۵- وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ (یوسف، ۶۲)

و [یوسف] به غلامان خود گفت سرمایه های آنان را در بارهایشان بگذارید.

۱۲۰۶- قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (یوسف، ۶۴)

پس خدا بهترین نگهبان است و اوست مهربانترین مهربانان.

۱۲۰۷- وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ (یوسف، ۶۷)

و گفت ای پسران من [همه] از يك دروازه [به شهر] وارد نشوید.

۱۲۰۸- إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ (یوسف، ۶۷)

فرمان جز برای خدا نیست بر او توکل کردم.

۱۲۰۹- وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ (یوسف، ۶۸)

او از [برکت] آنچه به او آموخته بودیم دارای دانشی [فراوان] بود.

۱۲۱۰- فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (یوسف، ۶۹)

پس از آنچه انجام می دادند ناراحت نباش.

۲۴۴

۱۲۱۱- جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ (يوسف، ۷۰)

ظرف آبخوری را در بار برادرش نهاد.

۱۲۱۲- قَالُوا وَقَبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَقْقِدُونَ (يوسف، ۷۱)

[برادران] در حالی که به آنان روی کردند گفتند چه گم کرده اید.

۱۲۱۳- لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ (يوسف، ۷۳)

شما خوب می دانید که ما نیامده ایم در این سرزمین فساد کنیم.

۱۲۱۴- قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ (يوسف، ۷۴)

گفتند: پس اگر دروغ بگویید کیفرش چیست.

۱۲۱۵- إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ (يوسف، ۷۷)

اگر او دزدی کرده پیش از این [نیز] برادرش دزدی کرده است.

۲۴۵

۱۲۱۶- فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ (يوسف، ۸۱)

بگویید ای پدر پسرت دزدی کرده.

۱۲۱۷- وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا (يوسف، ۸۲)

و از [مردم] شهری که در آن بودیم بپرس.

۱۲۱۸- عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا (يوسف، ۸۳)

امید که خدا همه آنان را به سوی من [باز] آورد.

۱۲۱۹- وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ (يوسف، ۸۴)

و چشمانش از اندوه سپید شد.

۱۲۲۰- وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (يوسف، ۸۶)

و از [عنایت] خدا چیزی می دانم که شما نمی دانید.

۲۴۶

۱۲۲۱- لَا يَأْسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ (يوسف، ۸۷)

جز گروه کافران کسی از رحمت خدا نومید نمی شود.

۱۲۲۲- يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَّا الضُّرَّ (يوسف، ۸۸)

ای عزیز به ما و خانواده ما آسیب رسیده است.

۱۲۲۳- هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ (يوسف، ۸۹)

آیا دانستید با یوسف و برادرش چه کردید.

۱۲۲۴- وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ (يوسف، ۹۳)

و همه کسان خود را نزد من آورید.

۱۲۲۵- قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ (يوسف، ۹۵)

گفتند: به خدا سوگند که تو سخت در گمراهی دیرین خود هستی.

۲۴۷

۱۲۲۶- أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا (يوسف، ۹۶)

آن [پیراهن] را بر چهره او انداخت پس بینا شد.

۱۲۲۷- قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا (يوسف، ۹۷)

گفتند: ای پدر برای گناهان ما آمرزش خواه.

۱۲۲۸- ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ (يوسف، ۹۹)

ان شاء الله با [امن و] امان داخل مصر شوید.

۱۲۲۹- وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ (يوسف، ۱۰۰)

و به من احسان کرد آنگاه که مرا از زندان خارج ساخت.

۱۲۳۰- تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقَنِي بِالصَّالِحِينَ (يوسف، ۱۰۱)

مرا مسلمان بمیران و مرا به شایستگان ملحق فرما.

۲۴۸

۱۲۳۱- وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ (یوسف، ۱۰۶)

و بیشترشان به خدا ایمان نمی آورند جز اینکه شریک می گیرند.

۱۲۳۲- أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ (یوسف، ۱۰۷)

آیا ایمنند از این که عذاب فراگیر خدا به آنان دررسد.

۱۲۳۳- أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ (یوسف، ۱۰۸)

با بینایی به سوی خدا دعوت می کنم.

۱۲۳۴- وَلَذَارُ الْأَخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا (یوسف، ۱۰۹)

و قطعاً سرای آخرت برای کسانی که پرهیزگاری کرده اند بهتر است.

۱۲۳۵- لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ (یوسف، ۱۱۱)

به راستی در سرگذشت آنان برای خردمندان عبرتی است.

۲۴۹

۱۲۳۶- وَالَّذِي أَنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ (رعد، ۱)

و آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو نازل شده حق است.

۱۲۳۷- ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ (رعد، ۲)

آنگاه بر عرش استیلا یافت.

۱۲۳۸- يَفْصَلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ يَلْقَاءُ رَبَّكُمْ تَوَقُّونَ (رعد، ۲)

و آیات را به روشنی بیان می نماید امید که شما به لقای پروردگارتان یقین حاصل کنید.

۱۲۳۹- وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ (رعد، ۳)

و از هر گونه میوه ای در آن دو جفت قرار داد.

۱۲۴۰- وَأُولَئِكَ الْأَعْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ (رعد، ۵)

اینان همان کسانی که در گردنهایشان زنجیرهاست.

۱۲۴۱- وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ (رعد، ۶)

و به راستی پروردگار تو نسبت به مردم با بخشایشگر است.

۱۲۴۲- إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ (رعد، ۷)

تو فقط هشداردهنده ای و برای هر قومی هدایتگری است.

۱۲۴۳- عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ (رعد، ۹)

دانای نهان و آشکار [و] بزرگ بلندمرتبه است.

۱۲۴۴- وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ (رعد، ۱۱)

و چون خدا برای قومی آسیبی بخواهد هیچ برگشتی برای آن نیست.

۱۲۴۵- وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ (رعد، ۱۳)

و صاعقه ها را فرو می فرستند و با آنها هر که را بخواهد مورد اصابت قرار می دهد.

۱۲۴۶- لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ (رعد، ۱۴)

هیچ جوابی به آنان نمی دهند.

۱۲۴۷- قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ (رعد، ۱۶)

بگو پروردگار آسمانها و زمین کیست بگو خدا.

۱۲۴۸- أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ (رعد، ۱۶)

یا برای خدا شریکانی قرار داده اند که مانند آفرینش او آفریده اند.

۱۲۴۹- كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ (رعد، ۱۷)

خداوند مثلها را چنین می زند

۱۲۵۰- لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَى (رعد، ۱۸)

برای کسانی که پروردگارشان را اجابت کرده اند پاداش بس نیکوست.

۲۵۲

۱۲۵۱- إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ (رعد، ۱۹)

تنها خردمندانند که عبرت می گیرند.

۱۲۵۲- الَّذِينَ يُوْفُونَ بَعْدَ اللَّهِ وَلَا يُنْقِضُونَ الْمِيثَاقَ (رعد، ۲۰)

همانان که به پیمان خدا وفادارند و عهد [او] را نمی شکنند.

۱۲۵۳- وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ (رعد، ۲۲)

و کسانی که برای طلب خشنودی پروردگارشان شکیبایی کردند.

۱۲۵۴- سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ (رعد، ۲۴)

درود بر شما به [پاداش] آنچه صبر کردید راستی.

۱۲۵۵- اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ (رعد، ۲۶)

خدا روزی را برای هر که بخواهد گشاده یا تنگ می گرداند.

۲۵۳

۱۲۵۶- عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ (رعد، ۳۰)

بر او توکل کرده ام و بازگشت من به سوی اوست.

۱۲۵۷- لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا (رعد، ۳۱)

اگر خدا می خواست قطعا تمام مردم را هدایت می کرد.

۱۲۵۸- وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلُوبًا سَمُوهُمْ (رعد، ۳۳)

و برای خدا شریکانی قرار دادند بگو نامشان را ببرید.

۱۲۵۹- بَلْ زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ (رعد، ۳۳)

بلکه برای کسانی که کافر شده اند نیرنگشان آراسته شده.

۱۲۶۰- وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ (رعد، ۳۴)

و برای ایشان در برابر خدا هیچ نگهدارنده ای نیست.

۲۵۴

۱۲۶۱- تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا (رعد، ۳۵)

این است فرجام کسانی که پرهیزگاری کرده اند.

۱۲۶۲- إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبٍ (رعد، ۳۶)

به سوی او می خوانم و بازگشتم به سوی اوست.

۱۲۶۳- وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ (رعد، ۳۸)

و هیچ پیامبری نباید جز به اذن خدا معجزه ای بیاورد.

۱۲۶۴- يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُنْثِثُ (رعد، ۳۹)

خدا آنچه را بخواهد محو یا اثبات می کند.

۱۲۶۵- وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ (رعد، ۴۲)

و به زودی کافران بدانند که فرجام آن سرای از کیست.

۲۵۵

۱۲۶۶- وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا (رعد، ۴۳)

و کسانی که کافر شدند می گویند تو فرستاده نیستی.

۱۲۶۷- وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ (ابراهیم، ۲)

و وای بر کافران از عذابی سخت.

۱۲۶۸- الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ (ابراهیم، ۳)

همانان که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح می دهند.

۱۲۶۹- وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ (ابراهیم، ۴)

و ما هیچ پیامبری را جز به زبان قومش نفرستادیم.

۱۲۷۰- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (ابراهیم، ۵)

قطعا در این [یادآوری] برای هر شکیبای سپاسگزاری عبرتهاست.

۱۲۷۱- وَيَذَّبُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ (ابراهیم، ۶)

و پسران‌تان را سر می بریدند و زنان‌تان را زنده می گذاشتند.

۱۲۷۲- لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ (ابراهیم، ۷)

اگر سپاسگزاری کنید [نعمت] شما را افزون خواهم کرد.

۱۲۷۳- وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ (ابراهیم، ۹)

و گفتند ما به آنچه شما به آن ماموریت دارید کافریم.

۱۲۷۴- أَلَمْ يَأْتِ اللَّهَ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (ابراهیم، ۱۰)

مگر در باره خدا پدید آورنده آسمانها و زمین تردیدی هست.

۱۲۷۵- تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا (ابراهیم، ۱۰)

می خواهید ما را از آنچه پدرانمان می پرستیدند باز دارید.

۱۲۷۶- وَلَكِنَّ اللَّهَ يُمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ (ابراهیم، ۱۱)

ولی خدا بر هر يك از بندگانش که بخواهد منت می نهد.

۱۲۷۷- وَلَنْصَبِرَنَّ عَلَىٰ مَا أَدَيْتُمُونَا (ابراهیم، ۱۲)

و البته ما بر آزاری که به ما رساندید شکیبایی خواهیم کرد.

۱۲۷۸- فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنْهَلِكَنَّ الظَّالِمِينَ (ابراهیم، ۱۳)

پس پروردگارشان به آنان وحی کرد که حتما ستمگران را هلاک خواهیم کرد.

۱۲۷۹- وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ (ابراهیم، ۱۵)

و [پیامبران از خدا] گشایش خواستند و هر زورگوی لجوجی نومید شد.

۱۲۸۰- وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ (ابراهیم، ۱۷)

و مرگ از هر جانبی به سویش می آید.

۲۵۸

۱۲۸۱- إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ (ابراهيم، ۱۹)
اگر بخواهد شما را می برد و خلق تازه ای می آورد.

۱۲۸۲- وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ (ابراهيم، ۲۰)
و این [کار] بر خدا دشوار نیست.

۱۲۸۳- فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ (ابراهيم، ۲۲)
مرا ملامت نکنید و خود را ملامت کنید.

۱۲۸۴- إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونَ مِنْ قَبْلُ (ابراهيم، ۲۲)
من به آنچه پیش از این مرا [در کار خدا] شریک می دانستید کافرم.

۱۲۸۵- تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ (ابراهيم، ۲۳)
درویشان در آنجا سلام است.

۲۵۹

۱۲۸۶- تُؤْتِي أْكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا (ابراهيم، ۲۵)
میوه اش را هر دم به اذن پروردگارش می دهد.

۱۲۸۷- يَتَّبِعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ (ابراهيم، ۲۷)
خدا کسانی را که ایمان آورده اند با سخن استوار ثابت می گرداند.

۱۲۸۸- جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَبْسُ الْقَرَارُ (ابراهيم، ۲۹)
جهنم است، در آن وارد می شوند و چه بد قرارگاهی است.

۱۲۸۹- وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ (ابراهيم، ۳۰)
و برای خدا ماندهایی قرار دادند تا [مردم را] از راه او گمراه کنند.

۱۲۹۰- وَيَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً (ابراهيم، ۳۱)
و از آنچه به ایشان روزی داده ایم پنهان و آشکارا انفاق کنند.

۲۶۰

۱۲۹۱- وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ (ابراهیم، ۳۴)

و از هر چه از او خواستید به شما عطا کرد.

۱۲۹۲- وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا (ابراهیم، ۳۴)

و اگر نعمت خدا را شماره کنید نمی توانید آن را به شمار درآورید.

۱۲۹۳- وَأَرْزُقُهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ (ابراهیم، ۳۷)

از محصولات [مورد نیازشان] روزی ده باشد که سپاسگزاری کنند.

۱۲۹۴- رَبَّنَا إِنَّكَ تَعَلَّمْ مَا نَخْفِي وَمَا نُعَلِنُ (ابراهیم، ۳۸)

پروردگارا بی گمان تو آنچه را که پنهان می داریم و آنچه را آشکار می کنیم می دانی.

۱۲۹۵- رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي (ابراهیم، ۴۰)

پروردگارا مرا برپادارنده نماز قرار ده و از فرزندان من نیز.

۲۶۱

۱۲۹۶- وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ (ابراهیم، ۴۴)

و مردم را از روزی که عذاب بر آنان می آید بترسان.

۱۲۹۷- وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ (ابراهیم، ۴۵)

و در سراهای کسانی که بر خود ستم روا داشتند سکونت گزیدید.

۱۲۹۸- فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ (ابراهیم، ۴۷)

پس مپندار که خدا وعده خود را به پیامبرانش خلاف می کند.

۱۲۹۹- يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ (ابراهیم، ۴۸)

روزی که زمین به غیر این زمین و آسمانها مبدل گردد.

۱۳۰۰- هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ (ابراهیم، ۵۲)

این [قرآن] ابلاغی برای مردم است تا به وسیله آن هشدار داده شوند.

۱۳۰۱- ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا (حجر، ۳)

بگذار آنها بخورند، و بهره گیرند.

۱۳۰۲- مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ (حجر، ۵)

هیچ گروهی از اجل خود پیشی نمی‌گیرد و از آن عقب نخواهد افتاد.

۱۳۰۳- إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ (حجر، ۶)

ما قرآن را نازل کردیم و ما بطور قطع نگهدار آنیم.

۱۳۰۴- كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ (حجر، ۱۲)

اینگونه ما (برای اتمام حجت) قرآن را در دل‌های مجرمان راه می‌دهیم.

۱۳۰۵- لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا (حجر، ۱۵)

قطعاً می‌گفتند در حقیقت ما چشم‌بندی شده‌ایم.

۱۳۰۶- وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ (حجر، ۱۷)

و آن را از هر شیطان رانده شده‌ای حفظ کردیم.

۱۳۰۷- وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ (حجر، ۲۱)

و هیچ چیز نیست جز آنکه گنجینه‌های آن نزد ماست.

۱۳۰۸- فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ (حجر، ۲۲)

از آسمان آبی نازل کردیم، و شما را با آن سیراب ساختیم.

۱۳۰۹- وَالْمَجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ (حجر، ۲۶)

و جن را پیش از آن، از آتش گرم و سوزان خلق کردیم.

۱۳۱۰- فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (حجر، ۳۰)

پس فرشتگان همگی شان با همدیگر به سجده در افتادند.

﴿ ۲۶۴ ﴾

۱۳۱۱- قَالَ فَأَخْرَجَ مِنْهَا فَايَاتِكَ رَجِيمًا (حجر، ۳۴)

گفت: پس از آنجا بیرون رو که تو رانده‌ای.

۱۳۱۲- قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يَبْعُثُونَ (حجر، ۳۶)

(شیطان) گفت: خداوندا، پس مرا تا روزی که برانگیخته می‌شوند مهلت ده.

۱۳۱۳- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (حجر، ۴۵)

همانا پرهیزگاران در بوستانها و چشمه سارهایند.

۱۳۱۴- نَبِيِّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (حجر، ۴۹)

بندگانم را خبر ده که من آمرزگار و مهربانم.

۱۳۱۵- وَنَبِّئْهُمْ عَنْ صَيفِ إِبْرَاهِيمَ (حجر، ۵۱)

و آنان را از (داستان) مهمانان ابراهیم خبر ده.

﴿ ۲۶۵ ﴾

۱۳۱۶- قَالَ أَبَشِّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ (حجر، ۵۴)

گفت: آیا به من (چنین) بشارت می‌دهید با اینکه پیر شده‌ام؟!

۱۳۱۷- قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ (حجر، ۵۷)

گفت: «مأموریت شما چیست ای فرستادگان خدا؟»

۱۳۱۸- فَأَسْرِبْ أَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ (حجر، ۶۵)

پس خانواده خود را در پاسی از شب حرکت ده.

۱۳۱۹- وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ (حجر، ۶۷)

اهل شهر آمدند در حالی که شادمان بودند.

۱۳۲۰- قَالُوا أَوْلَمْ نُنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ (حجر، ۷۰)

(تبهکاران شهر) گفتند: آیا ما تو را از (مهمان کردن) مردم منع نکردیم.

۱۳۲۱- فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ (حجر، ۷۳)

سرانجام، هنگام طلوع آفتاب، صیحه آنها را فراگرفت.

۱۳۲۲- وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ (حجر، ۷۴)

و بر آنان سنگ‌هایی از گل سخت بارانیدیم.

۱۳۲۳- وَآتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ (حجر، ۸۱)

و ما نشانه‌های خود را به آنان دادیم پس از آنها رویگردان شدند.

۱۳۲۴- فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (حجر، ۸۴)

پس آنچه که کسب می‌کردند از آنها دفع نکرد.

۱۳۲۵- وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ (حجر، ۸۸)

و بر آنها (که ایمان نمی‌آورند) غمگین مباش و بال تواضعت را برای مؤمنان فرو گستر.

۱۳۲۶- فَوَرَبِّكَ لَنَسْتَلْتَهُمْ أَجْمَعِينَ (حجر، ۹۲)

پس سوگند به پروردگارت که بی‌تردید از همگی آنان (در روز جزا) خواهیم پرسید.

۱۳۲۷- أَنْتَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ (حجر، ۹۲)

تو سینه‌ات از آنچه آنها می‌گویند تنگ می‌شود.

۱۳۲۸- وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ (حجر، ۹۹)

و پروردگارت را پرستش کن تا آنکه یقینی (مرگ)، تو را فرارسد

۱۳۲۹- أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ (نحل، ۱)

فرمان خدا (برای مجازات مشرکان و مجرمان)، فرا رسیده است برای آن عجله نکنید.

۱۳۳۰- خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (نحل، ۳)

آسمانها و زمین را بحق آفرید او برتر است از اینکه همتایی برای او قرار می‌دهند.

﴿ ۲۶۸ ﴾

۱۳۳۱- وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ (نحل، ۹)

و بر خداست که راه راست را (به بندگان) نشان دهد اما بعضی از راه‌ها بیراهه است.

۱۳۳۲- هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ (نحل، ۱۰)

اوست آنکه برای شما از آسمان آبی فرستاد.

۱۳۳۳- يَنْبِثُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ (نحل، ۱۱)

خداوند با آن (آب باران)، برای شما زراعت و زیتون می‌رویاند.

۱۳۳۴- وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ (نحل، ۱۳)

و آنچه برای شما در زمین به رنگهای گوناگون آفرید [مسخر شما کرد]

۱۳۳۵- تَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلًا حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا (نحل، ۱۴)

و زیوری برای پوشیدن (مانند مروارید) از آن استخراج کنید.

﴿ ۲۶۹ ﴾

۱۳۳۶- وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ (نحل، ۱۶)

و نشانه‌هایی قرار داد و (شب هنگام) به وسیله ستارگان هدایت می‌شوند.

۱۳۳۷- وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا (نحل، ۱۸)

و اگر نعمتهای خدا را بشمارید، هرگز نمی‌توانید آنها را احصا کنید.

۱۳۳۸- أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يَبْعَثُونَ (نحل، ۲۱)

آنها مردگانی هستند که هرگز استعداد حیات ندارند و نمی‌دانند در چه زمانی محشور

می‌شوند

۱۳۳۹- لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ (نحل، ۲۵)

آنها باید روز قیامت، بار گناهان خود را بطور کامل بر دوش کشند.

۱۳۴۰- وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ (نحل، ۲۶)

عذاب (الهی) از آن جایی که نمی دانستند به سراغشان آمد.

﴿ ۲۷۰ ﴾

۱۳۴۱- الَّذِينَ تَتَوَقَّأُهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ (نحل، ۲۸)

همانها که فرشتگان (مرگ) روحشان را می گیرند در حالی که به خود ظلم کرده بودند.

۱۳۴۲- فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا (نحل، ۲۹)

اکنون از درهای جهنم وارد شوید در حالی که جاودانه در آن خواهید بود.

۱۳۴۳- الَّذِينَ تَتَوَقَّأُهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ (نحل، ۲۹)

همانها که فرشتگان (مرگ) روحشان را می گیرند در حالی که پاک و پاکیزه اند.

۱۳۴۴- هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ (نحل، ۳۳)

آیا آنها انتظاری جز این دارند که فرشتگان (قبض ارواح) به سراغشان بیایند.

۱۳۴۵- وَ حَاقَّ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (نحل، ۳۴)

و آنچه را (از وعده های عذاب) استهزا می کردند، بر آنان وارد شد.

﴿ ۲۷۱ ﴾

۱۳۴۶- فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (نحل، ۳۵)

آیا پیامبران وظیفه ای جز ابلاغ آشکار دارند؟

۱۳۴۷- فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ (نحل، ۳۶)

و ببینید عاقبت تکذیب کنندگان چگونه بود.

۱۳۴۸- وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ (نحل، ۳۸)

و با جدی ترین سوگندهای خود به خدا سوگند یاد کردند.

۱۳۴۹- لِيَبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُحْتَلِفُونَ فِيهِ (نحل، ۳۹)

برای آن است که (خداوند) چیزی را که مردم در آن اختلاف می کنند روشن سازد.

۱۳۵۰- وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (نحل، ۴۱)

و قطعاً پاداش آخرت بزرگتر خواهد بود اگر می دانستند.

۱۳۵۱- فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (نحل، ۴۳)

و اگر خود نمی دانید از اهل ذکر- یعنی دانایان اهل کتاب- بپرسید.

۱۳۵۲- أَوْ يَأْخُذْهُمْ فِي ثَقَلِيهِمْ فَمَا لَهُمْ بِمُعْجِزِينَ (نحل، ۴۶)

یا آنها را در حال رفت و آمد روزمزه شان بگیرد؟ پس آنها هرگز ناتوان کننده (خدا) نیستند.

۱۳۵۳- يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (نحل، ۵۰)

آنها از پروردگارشان که حاکم بر آنهاست، می ترسند و آنچه را مأموریت دارند انجام می دهند.

۱۳۵۴- وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهِينَ إِنْهَاءً (نحل، ۵۱)

خداوند فرمان داده: دو معبود (برای خود) انتخاب نکنید.

۱۳۵۵- ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرَوْنَ (نحل، ۵۳)

و هنگامی که ناراحتی به شما رسد، فقط او را می خوانید.

۱۳۵۶- تَاللَّهِ لَتَسْتَلْنَ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ (نحل، ۵۶)

به خدا سوگند که از آن دروغی که می بافتید (در روز قیامت) پرسیده خواهید شد.

۱۳۵۷- يَتَوَارَى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ (نحل، ۵۹)

بخاطر بشارت بدی که به او داده شده، از قوم و قبیله خود متواری می گردد

۱۳۵۸- لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ (نحل، ۶۰)

برای کسانی که به آخرت ایمان نمی آورند صفات زشت است.

۱۳۵۹- وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَى (نحل، ۶۲)

و زبان هایشان به دروغ توصیف می کند که عاقبت نیک از آن آنهاست.

۱۳۶۰- تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ (نحل، ۶۳)

به خدا سوگند که به سوی امت‌هایی پیش از تو فرستادیم.

﴿۲۷۴﴾

۱۳۶۱- وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً (نحل، ۶۶)

و در وجود چهارپایان، برای شما (درسهای) عبرتی است

۱۳۶۲- وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ (نحل، ۶۸)

و پروردگار تو به زنبور عسل «وحی» (و الهام غریزی) نمود.

۱۳۶۳- وَمِنْكُمْ مَنْ يَرُدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ (نحل، ۷۰)

و از شما بعضی را بدوران انحطاط پیری می‌رساند.

۱۳۶۴- وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ (نحل، ۷۱)

و خداوند برخی از شما را بر برخی دیگر در روزی، برتری داده است.

۱۳۶۵- وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً (نحل، ۷۲)

و از همسرانتان برای شما فرزندان و نوه‌هایی به وجود آورد.

﴿۲۷۵﴾

۱۳۶۶- فَلَا تَصْرَبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ (نحل، ۷۴)

پس برای خدا مثال‌ها (ی ناروا) ننزید.

۱۳۶۷- ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا (نحل، ۷۵)

خداوند مثلی زده برده مملوکی را

۱۳۶۸- وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ (نحل، ۷۷)

امر قیامت (بقدری نزدیک و آسان است) درست همانند چشم برهم زدن.

۱۳۶۹- وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ (نحل، ۷۸)

و خداوند شما را از شکم مادرانتان خارج نمود.

۱۳۷۰- مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ (نحل، ۷۹)

هیچ کس جز خدا آنها را نگاه نمی‌دارد.

﴿۲۷۶﴾

۱۳۷۱- وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا (نحل، ۸۰)

و از پوست چهارپایان نیز برای شما خانه‌هایی قرار داد.

۱۳۷۲- كَذَلِكَ يَتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ (نحل، ۸۱)

(خداوند) این گونه نعمتهایش را بر شما کامل می‌کند.

۱۳۷۳- يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْكُرُونَهَا (نحل، ۸۱)

آنها نعمت خدا را می‌شناسند سپس آن را انکار می‌کنند.

۱۳۷۴- فَلَا يَخَفُّ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ (نحل، ۸۵)

(عذابشان) از آنان کاسته و کم نمی‌شود و آنان مهلت نمی‌یابند.

۱۳۷۵- وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ (نحل، ۸۷)

و آن روز به پیشگاه خدا سر تسلیم افکنند.

﴿۲۷۷﴾

۱۳۷۶- وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ (نحل، ۸۹)

و تو را بر این امت (یا بر گواهان اعصار) گواه می‌آوریم.

۱۳۷۷- وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ (نحل، ۹۱)

و هنگامی که با خدا عهد بستید، به عهد او وفا کنید

۱۳۷۸- وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا (نحل، ۹۱)

و سوگندها را بعد از محکم ساختن نشکنید.

۱۳۷۹- وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً (نحل، ۹۳)

و اگر خدا می‌خواست قطعاً شما را امتی واحد قرار می‌داد.

۱۳۸۰- وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ (نحل، ۹۳)

و از آنچه انجام می‌دادید حتماً سؤال خواهید شد.

﴿۲۷۸﴾

۱۳۸۱- وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ (نحل، ۹۴)

و سوگندهای خویش را [دستاویز] فریب و خیانت میان خودتان مسازید.

۱۳۸۲- مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ (نحل، ۹۶)

آنچه نزد شماست فانی می‌شود اما آنچه نزد خداست باقی است.

۱۳۸۳- فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (نحل، ۹۸)

هنگامی که قرآن می‌خوانی، از شر شیطان مطرود، به خدا پناه بر.

۱۳۸۴- إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ (نحل، ۱۰۰)

تسلط او تنها بر کسانی است که او را به سرپرستی خود برگزیده‌اند.

۱۳۸۵- وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ (نحل، ۱۰۱)

و چون آیه‌ای را به جای آیه‌ای دیگر آوریم.

﴿۲۷۹﴾

۱۳۸۶- أَنْتُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ (نحل، ۱۰۳)

آنها می‌گویند: این آیات را انسانی به او تعلیم می‌دهد.

۱۳۸۷- إِنَّمَا يَقْتَرِي الكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ (نحل، ۱۰۵)

تنها کسانی دروغ می‌بندند که به آیات خدا ایمان ندارند.

۱۳۸۸- ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ (نحل، ۱۰۷)

این به خاطر آن است که زندگی دنیا (و پست را) بر آخرت ترجیح دادند.

۱۳۸۹- طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ (نحل، ۱۰۸)

خدا بر قلب و گوش و چشمانشان مهر نهاده است.

۱۳۹۰- لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ (نحل، ۱۰۹)

و بی تردید آنها در آخرت همان زیانکارانند.

﴿۲۸۰﴾

۱۳۹۱- وَتُوفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ (نحل، ۱۱۱)

و نتیجه اعمال هر کسی، بی کم و کاست، به او داده می شود.

۱۳۹۲- فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ (نحل، ۱۱۲)

و خداوند لباس گرسنگی و ترس را بر اندامشان پوشانید.

۱۳۹۳- إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ (نحل، ۱۱۵)

همنا خدا برای شما، مردار و خون را حرام کرده است.

۱۳۹۴- إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَفْلِحُونَ (نحل، ۱۱۶)

همانا آنانی که بر خداوند دروغ می بندند رستگار نمی گردند.

۱۳۹۵- مَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (نحل، ۱۱۸)

ما به آنان ستم نکردیم بلکه آنان خود به خویشان ستم می ورزیدند.

﴿۲۸۱﴾

۱۳۹۶- إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ (نحل، ۱۲۰)

همانا ابراهیم [به تنهایی] یک ائمت بود، خدای را با فروتنی فرمانبردار بود.

۱۳۹۷- اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (نحل، ۱۲۱)

[خدای] او را برگزید و به راه راست هدایت نمود.

۱۳۹۸- إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ (نحل، ۱۲۴)

(احکام روز) شنبه تنها برای آنان که در آن اختلاف می ورزیدند مقرر شد.

۱۳۹۹- وَجَادِلْهُمْ بَالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ (نحل، ۱۲۵)

و با آنان به شیوه ای که نیکوتر است مجادله و گفتگو کن.

۱۴۰۰- وَلَا تَكُ فِي صَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ (نحل، ۱۲۷)

و از آن نیرنگ و ترفندی که می‌سازند دلتنگ مباش.

۲۸۲

۱۴۰۱- سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا (اسراء، ۱)

پاک و منزّه است کسی که بنده اش را شبی از مسجد الحرام حرکت داد.

۱۴۰۲- إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا (اسراء، ۳)

همانا او همواره بنده ای بسیار شکرگزار بود.

۱۴۰۳- لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ (اسراء، ۴)

قطعا دو بار در زمین فساد می کنید.

۱۴۰۴- ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ (اسراء، ۶)

سپس به شما پیروزی بر آنان را بازمی گردانیم.

۱۴۰۵- إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا (اسراء، ۷)

اگر نیکی کنید به خود نیکی کرده اید و اگر بدی کنید به خود بدی کرده اید.

۲۸۳

۱۴۰۶- وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا (اسراء، ۸)

و دوزخ را برای کافران، زندانی تنگ قرار داده ایم.

۱۴۰۷- إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ (اسراء، ۹)

مسلمانان قرآن به استوارترین آیین هدایت می کند.

۱۴۰۸- وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ (اسراء، ۱۳)

و هر انسانی، اعمالش را بر گردنش آویخته ایم.

۱۴۰۹- كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا (اسراء، ۱۴)

کافی است که امروز خودت بر خود حسابگر باشی.

۱۴۱۰- وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا (اسراء، ۱۵)

و ما بر آن نبودیم که پیش از فرستادن پیامبری، امتی را عذاب کنیم.

﴿ ۲۸۴ ﴾

۱۴۱۱- وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا (اسراء، ۱۹)

و هر کس خواهان آخرت است و نهایت کوشش را برای آن بکند.

۱۴۱۲- وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا (اسراء، ۲۰)

و عطای پروردگارت در این دنیا (از کسی) منع نخواهد شد.

۱۴۱۳- لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ (اسراء، ۲۲)

با خداوند معبودی دیگر قرار مده.

۱۴۱۴- رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا (اسراء، ۲۴)

پروردگارا! آنان را آنچنان که مرا در کودکی تربیت کردند، مورد مهر و رحمت قرار ده.

۱۴۱۵- وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا (اسراء، ۲۷)

شیطان همواره به پروردگارش بسیار ناسپاس است.

﴿ ۲۸۵ ﴾

۱۴۱۶- يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ (اسراء، ۳۰)

رزق را برای هر که بخواهد وسعت می دهد و تنگ می گیرد.

۱۴۱۷- وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ (اسراء، ۳۲)

فرزندانتان را از بیم تهیدستی نکشید.

۱۴۱۸- ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا (اسراء، ۳۵)

این برای شما بهتر و بازگشتی نیکوتر است.

۱۴۱۹- وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ (اسراء، ۳۶)

از چیزی که به آن علم نداری، پیروی نکن.

۱۴۲۰- لَنْ تَحْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا (اسراء، ۳۷)

هرگز نمی توانی زمین را بشکافی و در بلندی به کوهها برسی.

۲۸۶

۱۴۲۱- ذَلِكَ مِمَّا أُوْحِيَ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ (اسراء، ۳۹)

آن از حکمت‌هایی است که پروردگارت به تو وحی کرده است.

۱۴۲۲- وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا (اسراء، ۴۱)

همانا در این قرآن بیان کرده‌ایم تا متذکر و هشیار شوند.

۱۴۲۳- وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِحَمْدِهِ (اسراء، ۴۴)

و هیچ چیز نیست مگر این که همراه با ستایش او، تسبیح می‌گوید.

۱۴۲۴- وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ (اسراء، ۴۶)

و نیز بر دل‌هایشان پوشش‌هایی گذاشته‌ایم تا آن را نفهمند.

۱۴۲۵- أَنْظِرْ كَيْفَ صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا (اسراء، ۴۹)

ببین چگونه برای تو مثل‌ها زدند و (در نتیجه) گمراه شدند.

۲۸۷

۱۴۲۶- قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيباً (اسراء، ۵۱)

بگو چه بسا نزدیک باشد.

۱۴۲۷- وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ (اسراء، ۵۳)

به بندگانم بگو سخنی را که نیکوتر است بگویند.

۱۴۲۸- إِنْ يَشَأْ يُرْحَمَكُمُ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبِكُمْ (اسراء، ۵۴)

اگر بخواهد شما را مورد رحمت قرار می‌دهد و اگر بخواهد عذابتان می‌کند.

۱۴۲۹- إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوراً (اسراء، ۵۷)

همانا عذاب پروردگارت شایسته پرهیز است.

۱۴۳۰- كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُوراً (اسراء، ۵۸)

انجام این کار در کتاب، لوح محفوظ نگاشته شده است.

﴿ ۲۸۸ ﴾

۱۴۳۱- إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ (اسراء، ۶۰)

یقیناً پروردگارت به مردم احاطه دارد.

۱۴۳۲- فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا (اسراء، ۶۰)

و [لی] جز بر سرکشی بزرگشان نمی افزاید.

۱۴۳۳- قَالَ أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا (اسراء، ۶۱)

(ابلیس) گفت آیا برای کسی که از گِل آفریدی سجده کنم؟

۱۴۳۴- وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا (اسراء، ۶۴)

در حالی که شیطان جز فریب به آنان وعده نمی دهد.

۱۴۳۵- إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ (اسراء، ۶۵)

یقیناً تو را بر بندگانم هیچ تسلطی نیست.

﴿ ۲۸۹ ﴾

۱۴۳۶- فَلَمَّا نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ (اسراء، ۶۷)

و چون شما را به خشکی نجات می دهد از او روی بر می تابید.

۱۴۳۷- أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى (اسراء، ۶۹)

یا ایمن شدید از اینکه بار دیگر شما را به آن (دریا) باز گرداند.

۱۴۳۸- وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى (اسراء، ۷۲)

و هر کس در این (جهان) کور (دل) باشد، پس او در آخرت (نیز) کور (دل) است.

۱۴۳۹- يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمامِهِمْ (اسراء، ۷۱)

به یاد آرید روزی که هر گروهی از مردم را با پیشوایشان می خوانیم.

۱۴۴۰- ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا (اسراء، ۷۵)

آن گاه در برابر ما برای خود یآوری نمی یافتی.

۲۹۰

۱۴۴۱- وَإِذَا لَا يَلْبِثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا (اسراء، ۷۶)

در آن صورت پس از تو جز مدتی اندک درنگ نمی کردند.

۱۴۴۲- إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا (اسراء، ۷۸)

همانا نماز صبح مورد گواهی (فرشتگان شب و روز) است.

۱۴۴۳- عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا (اسراء، ۷۹)

امید است پروردگارت تو را به جایگاهی ستوده برانگیزد.

۱۴۴۴- قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ (اسراء، ۸۴)

بگو هرکس براساس ساختارش (وجودش) عمل می کند.

۱۴۴۵- وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا (اسراء، ۸۵)

و از دانش، جز اندکی به شما داده نشده.

۲۹۱

۱۴۴۶- إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا (اسراء، ۸۷)

مسئلاً احسان او بر تو فراوان و بزرگ است.

۱۴۴۷- فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا (اسراء، ۸۹)

و [لی] بیشتر مردم (از هر کاری) جز انکار سر باز زدند.

۱۱۴۸- أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ (اسراء، ۹۱)

یا باغی از درختان خرما و انگور برایت باشد.

۱۴۴۹- سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا (اسراء، ۹۳)

پروردگار من پاک و منزّه است آیا [من] جز بشری فرستاده هستم؟

۱۴۵۰- إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا (اسراء، ۹۶)

چون او به بندگانش آگاه و بیناست.

۱۴۵۱- وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ (اسراء، ۹۷)

هرکه را خدا هدایت کند، هدایت یافته است.

۱۴۵۲- كَلَّمَا خَبَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا (اسراء، ۹۷)

هرگاه شعله آتشش فرو نشیند، شعله ای دیگر بر آنان می افزاییم.

۱۴۵۳- وَجَعَلْ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ (اسراء، ۹۹)

و برای آنان مدتی معین قرار داده که هیچ تردیدی در آن نیست.

۱۴۵۴- وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ (اسراء، ۱۰۱)

همانا به موسی نه نشانه (معجزه آسای) روشن دادیم.

۱۴۵۵- وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا (اسراء، ۱۰۲)

ای فرعون! مسلماً من تو را هلاک شده می دانم.

۱۴۵۶- وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ (اسراء، ۱۰۵)

و آن (قرآن) را به حق فرو فرستادیم و به حق فرود آمد.

۱۴۵۷- إِذَا يَثْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا (اسراء، ۱۰۷)

هنگامی که (قرآن) بر آنان خوانده می شود، سجده کنان با چانه می افتند.

۱۴۵۸- وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا (اسراء، ۱۱۰)

و نمازت را با صدای بلند مخوان، و (نیز) آن را بسیار آهسته مخوان.

۱۴۵۹- لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ (اسراء، ۱۱۱)

هیچ فرزندی برنگزیده، و برایش هیچ همتایی در فرمانروایی نیست.

۱۴۶۰- وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا (كهف، ۴)

و کسانی را که گفتند: خدا فرزندی گرفت، بیم دهد.

۲۹۴

۱۴۶۱- مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ (كهف، ۵)

نه آنان علمی به آن دارند و نه پدرانشان.

۱۴۶۲- لِنَبَلُوهُمْ أَيْهَمَ أَحْسَنُ عَمَلًا (كهف، ۷)

تا آنان را بیازماییم که کدامیک از ایشان نیکوکارتر است.

۱۴۶۳- وَهَبْنَا لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا (كهف، ۱۰)

و برای ما در کارمان زمینه هدایتی فراهم آور.

۱۴۶۴- نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ (كهف، ۱۳)

ما خبر (سرگذشت) آنها را به حق (به درستی) بر تو حکایت می‌کنیم.

۱۴۶۵- فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (كهف، ۱۵)

پس ستمکارتر از کسی که بر خدا دروغ بندد، کیست؟

۲۹۵

۱۴۶۶- مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ (كهف، ۱۷)

هر که را خدا هدایت کند، او راه یافته است.

۱۴۶۷- وَتَحَسَّبُهُمْ أَيْقَظًا وَهُمْ رُقُودٌ (كهف، ۱۸)

و پنداری که ایشان بیدارند، حال آنکه خفته‌اند.

۱۴۶۸- وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ (كهف، ۱۸)

در حالی که سگشان دو دست خویش بر درگاه غار گشاده است.

۱۴۶۹- فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا (كهف، ۱۹)

تا بنگرد کدامیک از غذاها پاکیزه تر است.

۱۴۷۰- إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ (كهف، ۲۰)

زیرا اگر بر شما دست یابند، سنگسارتان می‌کنند.

﴿ ۲۹۶ ﴾

۱۴۷۱- لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ (كهف، ۲۱)

تا بدانند که وعده خدا حق است.

۱۴۷۲- سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةً رَابِعُهُمْ كَالْبُحْرِ (كهف، ۲۲)

خواهند گفت: سه نفر بودند، چهارمیشان سگشان بود.

۱۴۷۳- قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ (كهف، ۲۲)

بگو: پروردگار من به تعداد آنها دانایتر است.

۱۴۷۴- عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبٍ مِنْ هَذَا رَشَدًا (كهف، ۲۴)

امید است پروردگار مرا به چیزی که به صواب نزدیکتر باشد، راهنمایی کند.

۱۴۷۵- وَآتِلْ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ (كهف، ۲۷)

و آنچه را از کتاب پروردگارت به سوی تو وحی شده، بخوان.

﴿ ۲۹۷ ﴾

۱۴۷۶- وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا (كهف، ۲۸)

و از کسی پیروی مکن که قلبش را از یادمان غافل ساختیم.

۱۴۷۷- يَتَسَّ الشَّرَابِ وَسَاءَتْ مُرْتَقَقًا (كهف، ۲۹)

بد آشامیدنی و بد جایگاهی است.

۱۴۷۸- إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا (كهف، ۳۰)

به درستی که ما پاداش کسی را که نیکوکاری کرده، تباه نخواهیم کرد.

۱۴۷۹- نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَقَقًا (كهف، ۳۱)

خوب پاداشی و نیکو تکیه گاهی است.

۱۴۸۰- كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْهُمُ الْأُكُلَهَا (كهف، ۳۳)

هر دو بوستان، میوه هایش را (به بار) آورد.

۲۹۸

۱۴۸۱- أَكْفَرْتِ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ (كهف، ۳۷)

آیا به کسی کفر می‌ورزی، که تو را از خاک آفرید.

۱۴۸۲- إِنْ تَرَنْ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا (كهف، ۳۹)

اگر می‌بینی من از نظر مال و فرزند از تو کمترم.

۱۴۸۳- يَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا (كهف، ۴۲)

می‌گفت: ای کاش من هیچ کس را شریک پروردگارم قرار نداده بودم.

۱۴۸۴- هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا (كهف، ۴۴)

او از نظر پاداش دادن بهتر، و از نظر فرجام نیکوتر است.

۱۴۸۵- وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا (كهف، ۴۵)

و خدا بر هر چیزی تواناست.

۲۹۹

۱۴۸۶- أَمْالٌ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (كهف، ۴۶)

مال و فرزندان، آرایش و زیور زندگی دنیا هستند.

۱۴۸۷- بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا (كهف، ۴۸)

بلکه می‌پنداشتید برای حسابرسی اعمال شما موعدی قرار نخواهیم داد.

۱۴۸۸- لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا (كهف، ۴۹)

هیچ (عمل) کوچک و بزرگی را فرو نگذاشته، مگر اینکه آن را به شمار آورده است.

۱۴۸۹- كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ (كهف، ۵۰)

از جن بود و از فرمان پروردگارش خارج شد.

۱۴۹۰- مَا أَشْهَدَتْهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (كهف، ۵۱)

آنان را [هنگام] آفرینش آسمانها و زمین شاهد و گواه نگرفتیم.

۳۰۰

۱۴۹۱- وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرِ شَيْءٍ جَدَلًا (كهف، ۵۴)

و انسان از هر چیز، جدل پیشه تر است.

۱۴۹۲- وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوعًا (كهف، ۵۶)

آیات مرا و آنچه را که به آن هشدار یافتند، به ریشخند گرفتند.

۱۴۹۳- لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ (كهف، ۵۸)

اگر به آنچه مرتکب شده اند، آنها را مؤاخذه کند، قطعاً در عذاب آنها شتاب می نمود.

۱۴۹۴- وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا (كهف، ۵۹)

و (مردم) آن آبادی ها را هنگامی که ستم کردند، هلاکشان نمودیم.

۱۴۹۵- فَأَتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا (كهف، ۶۱)

پس (ماهی) راه خود را در دریا پیش گرفت.

۳۰۱

۱۴۹۶- وَمَا أُنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ (كهف، ۶۳)

و جز شیطان از خاطر من نبرد که آن را به یاد داشته باشم.

۱۴۹۷- فَازْتَدَا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا (كهف، ۶۴)

پس جستجوکنان، به دنبال (رد پای) شان باز گشتند.

۱۴۹۸- إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (كهف، ۶۷)

بی گمان تو نمی توانی همپای من، شکیبایی ورزی.

۱۴۹۹- وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا (كهف، ۶۸)

و چگونه بر چیزی که به شناخت آن احاطه نداری شکیبایی کنی؟

۱۵۰۰- قَالَ لَا تَأْخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ (كهف، ۷۳)

گفت: به [سزای] آنچه فراموش کردم، مرا بازخواست مکن.

۳۰۲

۱۵۰۱- إِيَّاكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (كهف، ۷۵)

تو هرگز نمی توانی همپای من صبر کنی.

۱۵۰۲- إِنْ سَأَلْتَهُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي (كهف، ۷۶)

اگر از این پس چیزی از تو پرسیدم دیگر با من همراهی مکن.

۱۵۰۳- قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا (كهف، ۷۷)

اگر می خواستی برای آن مزدی بگیری.

۱۵۰۴- سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا (كهف، ۷۸)

به زودی تو را از تاویل آنچه که نتوانستی بر آن صبر کنی آگاه خواهم ساخت.

۱۵۰۵- وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ (كهف، ۸۲)

و اما دیوار از آن دو پسر [بچه] یتیم در آن شهر بود.

۳۰۳

۱۵۰۶- إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ (كهف، ۸۴)

ما در زمین به او امکاناتی دادیم.

۱۵۰۷- حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ (كهف، ۸۶)

تا آنگاه که به غروبگاه خورشید رسید.

۱۵۰۸- وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا (كهف، ۹۱)

و قطعاً به خبری که پیش او بود احاطه داشتیم.

۱۵۰۹- إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ (كهف، ۹۴)

یاجوج و ماجوج سخت در زمین فساد می کنند.

۱۵۱۰- قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ (كهف، ۹۵)

گفت: آنچه پروردگارم به من در آن تمکن داده بهتر است.

۳۰۴

۱۵۱۱- وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا (کهف، ۹۹)

و در صور دمیده شود همه آنها را گرد آورديم.

۱۵۱۲- وَعَرَّضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرَضًا (کهف، ۱۰۰)

و آن روز جهنم را آشکارا به کافران بنماييم.

۱۵۱۳- قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا (کهف، ۱۰۳)

بگو آیا شما را از زیانکارترین مردم آگاه گردانم.

۱۵۱۴- فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا (کهف، ۱۰۵)

و روز قیامت برای آنها [قدر و] ارزشی نخواهيم نهاد.

۱۵۱۵- إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ (کهف، ۱۱۰)

من هم مثل شما بشری هستم و [لی] به من وحی می شود.

۳۰۵

۱۵۱۶- ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكْرِيَّا (مریم، ۲)

[این] یادى از رحمت پروردگار تو [در باره] بنده اش زکریاست.

۱۵۱۷- قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي (مریم، ۴)

گفت پروردگارا من استخوانم سست گردیده.

۱۵۱۸- يَرْثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ (مریم، ۶)

از من ارث برد و از خاندان یعقوب [نیز] ارث برد.

۱۵۱۹- لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا (مریم، ۷)

قبلا همنامى برای او قرار نداده ايم.

۱۵۲۰- وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا (مریم، ۹)

و تو را در حالى که چیزی نبودى قبلا آفریده ام.

۳۰۶

۱۵۲۱- يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ (مریم، ۱۲)

ای یحیی کتاب [خدا] را به جد و جهد بگیر.

۱۵۲۲- وَيَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا (مریم، ۱۴)

و با پدر و مادر خود نیک رفتار بود و زورگویی نافرمان نبود.

۱۵۲۳- فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا (مریم، ۱۷)

پس روح خود را به سوی او فرستادیم.

۱۵۲۴- قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ (مریم، ۱۸)

[مریم] گفت من از تو به خدای رحمان پناه می برم.

۱۵۲۵- فَتَنَّاَهَا مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْجَازِي (مریم، ۲۴)

پس از زیر [پای] او [فرشته ای] وی را ندا داد که غم مخور.

۳۰۷

۱۵۲۶- فَكُلِّي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا (مریم، ۲۶)

و بخور و بنوش و دیده روشن دار.

۱۵۲۷- مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأًا سَوًّا (مریم، ۲۸)

پدرت مرد بدی نبود.

۱۵۲۸- كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا (مریم، ۲۹)

چگونه با کسی که در گهواره [و] کودک است سخن بگوییم.

۱۵۲۹- قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ (مریم، ۳۰)

[کودک] گفت منم بنده خدا به من کتاب داده.

۱۵۳۰- فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ (مریم، ۳۷)

وای بر کسانی که کافر شدند از مشاهده روزی [دهشتناک] بزرگ.

﴿ ۳۰۸ ﴾

۱۵۳۱- وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ (مریم، ۳۹)

و آنان را از روز حسرت بیم ده آنگاه که کار تمام می شود.

۱۵۳۲- يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ (مریم، ۴۲)

پدر جانم چرا چیزی را که نمی شنود و نمی بیند می پرستی.

۱۵۳۳- إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا (مریم، ۴۴)

شیطان [خدای] رحمان را عصیانگر است.

۱۵۳۴- إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ (مریم، ۴۵)

من می ترسم از جانب [خدای] رحمان عذابی به تو رسد.

۱۵۳۵- وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا (مریم، ۵۰)

و ذکر خیر بلندی برایشان قرار دادیم.

﴿ ۳۰۹ ﴾

۱۵۳۶- وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ (مریم، ۵۲)

و از جانب راست طور او را ندا دادیم.

۱۵۳۷- وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا (مریم، ۵۳)

و به رحمت خویش برادرش هارون پیامبر را به او بخشیدیم.

۱۵۳۸- وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ (مریم، ۵۵)

و خاندان خود را به نماز و زکات فرمان می داد.

۱۵۳۹- وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا (مریم، ۵۷)

و [ما] او را به مقامی بلند ارتقا دادیم.

۱۵۴۰- وَمَا كَانَ رُبُّكَ نَسِيًّا (مریم، ۶۴)

پروردگارت هرگز فراموشکار نبوده است.

۳۱۰

۱۵۴۱- إِذَا مَا مِثُّ لَسَوْفَ أُخْرَجَ حَيًّا (مریم، ۶۶)

آیا وقتی بمیرم راستی زنده [از قبر] بیرون آورده می شوم.

۱۵۴۲- فَوَرَّيْكَ لَنَحْشُرَنَّهِنَّ وَالشَّيَاطِينَ (مریم، ۶۸)

پس به پروردگارت سوگند که آنها را با شیاطین محشور خواهیم ساخت.

۱۵۴۳- وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَاْرِدُهَا (مریم، ۷۱)

و هیچ کس از شما نیست مگر [اینکه] در آن وارد می گردد.

۱۵۴۴- كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا (مریم، ۷۱)

این [امر] همواره بر پروردگارت حکمی قطعی است.

۱۵۴۵- وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى (مریم، ۷۶)

و خداوند کسانی را که هدایت یافته اند بر هدایتشان می افزاید.

۳۱۱

۱۵۴۶- أَطَّلَعَ الْغَيْبِ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا (مریم، ۷۸)

آیا بر غیب آگاه شده یا از [خدای] رحمان عهدهی گرفته است.

۱۵۴۷- وَرَبُّهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا (مریم، ۸۰)

و آنچه را می گوید از او به ارث می بریم و تنها به سوی ما خواهد آمد.

۱۵۴۸- كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا (مریم، ۸۲)

نه چنین است به زودی عبادت ایشان را انکار می کنند و دشمن آنان می گردند.

۱۵۴۹- وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا (مریم، ۸۸)

و گفتند: [خدای] رحمان فرزندی اختیار کرده است.

۱۵۵۰- وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (مریم، ۹۲)

[خدای] رحمان را نسزد که فرزندی اختیار کند.

۱۵۵۱- فَإِنَّمَا يَسْرُنَاهُ بِلِسَانِكَ لِنُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ (مریم، ۹۷)

در حقیقت ما این را بر زبان تو آسان ساختیم تا پرهیزگاران را بدان نوید دهی.

۱۵۵۲- مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى (طه، ۲)

قرآن را بر تو نازل نکردیم تا به رنج افتی.

۱۵۵۳- تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى (طه، ۴)

[کتابی است] نازل شده از جانب کسی که زمین و آسمانهای بلند را آفریده است.

۱۵۵۴- اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى (طه، ۸)

الله خدایی که جز او معبودی نیست [و] نامهای نیکو به او اختصاص دارد.

۱۵۵۵- وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى (طه، ۹)

و آیا خبر موسی به تو رسید.

۱۵۵۶- وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى (طه، ۱۳)

و من تو را برگزیده ام پس بدانچه وحی می شود گوش فراده.

۱۵۵۷- وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى (طه، ۱۷)

و ای موسی در دست راست تو چیست؟

۱۵۵۸- فَالْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى (طه، ۲۰)

پس آن را انداخت و ناگاه ماری شد که به سرعت می خزید.

۱۵۵۹- أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى (طه، ۲۴)

به سوی فرعون برو که او به سرکشی برخاسته است.

۱۵۶۰- إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا (طه، ۳۵)

زیرا تو همواره به [حال] ما بینایی.

۳۱۴

۱۵۶۱- إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ (طه، ۳۸)

هنگامی که به مادرت آنچه را که [باید] وحی می شد وحی کردیم.

۱۵۶۲- وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ (طه، ۴۰)

شخصی را کشتی و [ما] تو را از اندوه رهانیدیم.

۱۵۶۳- قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ (طه، ۴۶)

فرمود مترسید من همراه شما می شنوم و می بینم.

۱۵۶۴- فَأَرْسَلْنَا مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا نُعَذِّبُهُمْ (طه، ۴۷)

پس فرزندان اسرائیل را با ما بفرست و عذابشان مکن.

۱۵۶۵- قَالَ فَمَنْ رُبُّكُمْ يَا مُوسَىٰ (طه، ۴۹)

[فرعون] گفت ای موسی پروردگار شما دو تن کیست.

۳۱۵

۱۵۶۶- لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَىٰ (طه، ۵۲)

پروردگارم نه خطا می کند و نه فراموش می نماید.

۱۵۶۷- فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّىٰ (طه، ۵۳)

پس به وسیله آن گیاهان گوناگون جفت جفت بیرون آوردیم.

۱۵۶۸- مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ (طه، ۵۵)

از این [زمین] شما را آفریده ایم در آن شما را بازمی گردانیم.

۱۵۶۹- وَيَلِكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (طه، ۶۱)

وای بر شما به خدا دروغ مبنیدید.

۱۵۷۰- فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا (طه، ۶۴)

پس نیرنگ خود را گرد آورید و به صف پیش آید.

۳۱۶

۱۵۷۱- فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى (طه، ۶۷)

و موسی در خود بی‌می احساس کرد.

۱۵۷۲- قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى (طه، ۶۸)

گفتیم مترس که تو خود برتری.

۱۵۷۳- لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرٌ كُفُّوا الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ (طه، ۷۱)

قطعا او بزرگ شماست که به شما سحر آموخته است.

۱۵۷۴- وَتَعَلَّمْنَ آيَاتِنَا أَشَدَّ عَذَابًا وَأَتَقَى (طه، ۷۱)

و خوب بدانید عذاب کدام يك از ما سخت تر و پایداتر است.

۱۵۷۵- فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى (طه، ۷۵)

برای آنان درجات والا خواهد بود.

۳۱۷

۱۵۷۶- وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي (طه، ۷۷)

و در حقیقت به موسی وحی کردیم که بندگانم را شبانه ببر.

۱۵۷۷- وَأَصْلَ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى (طه، ۷۹)

و فرعون قوم خود را گمراه کرد و هدایت ننمود.

۱۵۷۸- وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى (طه، ۸۱)

و هر کس خشم من بر او فرود آید قطعا در [ورطه] هلاکت افتاده است.

۱۵۷۹- وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى (طه، ۸۳)

و ای موسی چه چیز تو را [دورا] از قوم خودت به شتاب واداشته است.

۱۵۸۰- وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى (طه، ۸۴)

و من ای پروردگارم به سویت شتافتم تا خشنود شوی.

۳۱۸

۱۵۸۱- فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمُ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِي (طه، ۸۸)

و گفتند این خدای شما و خدای موسی است و فراموش کرد.

۱۵۸۲- وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي (طه، ۹۰)

و پروردگار شما [خدای] رحمان است پس مرا پیروی کنید و فرمان مرا پذیرا باشید.

۱۵۸۳- أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي (طه، ۹۳)

آیا از فرمانم سر باز زدی؟

۱۵۸۴- قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي (طه، ۹۴)

گفت: ای پسر مادرم ریش مرا نگیر.

۱۵۸۵- وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ (طه، ۹۷)

و تو را موعدی خواهد بود که هرگز از آن تخلف نخواهی کرد.

۳۱۹

۱۵۸۶- كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ (طه، ۹۹)

این گونه از اخبار پیشین بر تو حکایت می کنیم.

۱۵۸۷- وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا (طه، ۹۹)

و مسلما به تو از جانب خود ذکر [قرآنی] داده ایم.

۱۵۸۸- وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ (طه، ۱۰۸)

و صداها در مقابل [خدای] رحمان خاشع می گردد.

۱۵۸۹- وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا (طه، ۱۱۱)

و آن کس که ظلمی بر دوش دارد نومید می ماند.

۱۵۹۰- وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا (طه، ۱۱۳)

و این گونه آن را [به صورت] قرآنی عربی نازل کردیم.

۱۵۹۱- وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا (طه، ۱۱۴)

و بگو پروردگارا بر دانشم بیفزای.

۱۵۹۲- وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ (طه، ۱۱۵)

و به یقین پیش از این با آدم پیمان بستیم.

۱۵۹۳- فَلَا يَخْرُجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ (طه، ۱۱۷)

مبادا شما را از بهشت بیرون کند تا تیره بخت گردی.

۱۵۹۴- هَلْ أَدْرَاكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ (طه، ۱۲۰)

آیا تو را به درخت جاودانگی راهنمایی کنم.

۱۵۹۵- ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ (طه، ۱۲۲)

سپس پروردگارش او را برگزید و بر او بخشود و [وی را] هدایت کرد.

۱۵۹۶- قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيْتَهَا (طه، ۱۲۶)

می فرماید همان طور که نشانه های ما بر تو آمد و آن را به فراموشی سپردی.

۱۵۹۷- وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰ (طه، ۱۲۷)

و قطعاً عذاب آخرت سخت تر و پایدارتر است.

۱۵۹۸- فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ (طه، ۱۳۰)

پس بر آنچه می گویند شکبیا باش.

۱۵۹۹- وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا (طه، ۱۳۲)

و کسان خود را به نماز فرمان ده و خود بر آن شکبیا باش.

۱۶۰۰- أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ (طه، ۱۳۳)

آیا دلیل روشن آنچه در صحیفه های پیشین است برای آنان نیامده است.

﴿ ۳۲۲ ﴾

۱۶۰۱- اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ (انبیاء، ۱)

حساب مردم نزدیک شده است، در حالی که آنان در بی خبری، (از آن) روی گردانند.

۱۶۰۲- أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ (انبیاء، ۳)

آیا به سراغ سحر می‌روید، با اینکه (چشم دارید و) می‌بینید؟!

۱۶۰۳- بَلِ اقْتَرَاهُ بَلٌ هُوَ شَاعِرٌ (انبیاء، ۵)

بلکه آنها را به دروغ به خدا نسبت داده، بلکه او يك شاعر است.

۱۶۰۴- وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَداً لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ (انبیاء، ۸)

آنان را پیکرهایی که غذا نخورند قرار ندادیم.

۱۶۰۵- فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ (انبیاء، ۹)

آنها و هر کس را که می‌خواستیم نجات دادیم و مسرفان را هلاک نمودیم.

﴿ ۳۲۳ ﴾

۱۶۰۶- وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً (انبیاء، ۱۱)

و ما چه بسیار آبادی‌هایی را در هم شکستیم که مردمش ستمگر بودند.

۱۶۰۷- وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ (انبیاء، ۱۳)

و به خانه‌هایتان و آنچه در آن کامیاب بودید باز گردید.

۱۶۰۸- وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ (انبیاء، ۱۸)

و ای بر شما از آنچه (خداوند را به آن) توصیف می‌کنید.

۱۶۰۹- يَسْبَحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْثُونَ (انبیاء، ۱۸)

آنان شبانه روز بی آنکه سستی ورزند، خداوند را به پاکی می‌ستایند.

۱۶۱۰- لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ (انبیاء، ۲۳)

او (خداوند) از آنچه انجام می‌دهد سؤال نمی‌شود، اما آنها مورد بازخواست قرار می‌گیرند.

۳۲۴

۱۶۱۱- لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ (انبیاء، ۲۷)

فرشتگان) در کلام بر او سبقت نمی‌گیرند و (تنها) به فرمان او عمل می‌کنند.

۱۶۱۲- وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى (انبیاء، ۲۸)

فرشتگان) جز برای کسی که خداوند رضایت دهد، شفاعت نمی‌کنند.

۱۶۱۳- وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا (انبیاء، ۳۲)

و آسمان را سقفی محفوظ قرار دادیم.

۱۶۱۴- كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ (انبیاء، ۳۳)

هر يك در مدارى شناورند (در حرکتند).

۱۶۱۵- كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ (انبیاء، ۳۵)

هر انسانی طعم مرگ را می‌چشد.

۳۲۵

۱۶۱۶- سَأْرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ (انبیاء، ۳۷)

هر انسانی طعم مرگ را می‌چشد.

۱۶۱۷- فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ (انبیاء، ۴۰)

توانایی دفع آن را ندارند، و به آنها مهلت داده نمی‌شود.

۱۶۱۸- وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلِنَا مِنْ قَبْلِكَ (انبیاء، ۴۱)

(اگر تو را استهزا کنند نگران نباش،) پیامبران پیش از تو را (نیز) استهزا کردند.

۱۶۱۹- أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا (انبیاء، ۴۳)

آیا آنها خدایانی دارند که می‌توانند در برابر ما از آنان دفاع کنند؟!

۱۶۲۰- أَنَا نَاتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا (انبیاء، ۴۴)

آیا نمی‌بینند که ما به سراغ زمین آمده (و با مرگ و فنا) از اطراف آن می‌کاهیم؟

۳۲۶

۱۶۲۱- وَلَا يَسْمَعُ الصُّعُ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ (انبیاء، ۴۵)

اما کران، هنگامی که هشدار داده می شوند دعوت را نمی شنوند.

۱۶۲۲- وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ (انبیاء، ۴۷)

ما ترازوهای عدل را در روز قیامت برپا می کنیم.

۱۶۲۳- وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ (انبیاء، ۵۱)

ما وسیله رشد ابراهیم را از قبل به او دادیم.

۱۶۲۴- قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ (انبیاء، ۵۵)

گفتند: «آیا مطلب حقی برای ما آورده ای، یا شوخی می کنی؟!»

۱۶۲۵- وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ (انبیاء، ۵۷)

و به خدا سوگند، در غیاب شما، نقشه ای برای نابودی بتهایتان می کشم.

۳۲۷

۱۶۲۶- قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا (انبیاء، ۵۹)

گفتند: چه کسی با خدایان ما این چنین کرده؟

۱۶۲۷- فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ (انبیاء، ۶۳)

پس از خودشان پرسید اگر سخن می گویند.

۱۶۲۸- قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ (انبیاء، ۶۸)

گفتند: او را بسوزانید و خدایانتان را یاری کنید.

۱۶۲۹- قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ (انبیاء، ۶۹)

گفتیم: «ای آتش! بر ابراهیم سرد و سالم باش!»

۱۶۳۰- وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ (انبیاء، ۷۰)

و خواستند [در حق] او (ابراهیم) نیرنگ ورزند. پس آنان را زیانکارتر گردانیدیم.

﴿ ۳۲۸ ﴾

۱۶۳۱- وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا (انبیاء، ۷۳)

و آنان را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما، (مردم را) هدایت می‌کردند.

۱۶۳۲- وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ (انبیاء، ۷۴)

و از شهری که اعمال زشت و کثیف انجام می‌دادند، رهایی بخشیدیم.

۱۶۳۳- إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ (انبیاء، ۷۷)

بدرستی که آنان، مردم بدی بودند، پس همه‌ی آنها را غرق کردیم.

۱۶۳۴- سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ (انبیاء، ۷۹)

و کوه‌ها را برای داود رام کردیم.

۱۶۳۵- وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ (انبیاء، ۸۰)

و ساختن زره را بخاطر شما به او تعلیم دادیم.

﴿ ۳۲۹ ﴾

۱۶۳۶- وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ (انبیاء، ۸۲)

و گروهی از شیاطین (را نیز مسخر او قرار دادیم، که در دریا) برایش غواصی می‌کردند.

۱۶۳۷- فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ (انبیاء، ۸۴)

ما دعای او را مستجاب کردیم و ناراحتیهایی را که داشت برطرف ساختیم.

۱۶۳۸- فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ (انبیاء، ۸۷)

چنین می‌پنداشت که ما بر او تنگ نخواهیم گرفت.

۱۶۳۹- رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ (انبیاء، ۸۹)

پروردگار من! مرا تنها مگذار و تو بهترین وارثانی.

۱۶۴۰- وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا (انبیاء، ۹۰)

و در حال بیم و امید ما را می‌خواندند.

۳۳۰

۱۶۴۱- وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ (انبیاء، ۹۱)

و او و فرزندش [مسیح] را نشانه بزرگی برای جهانیان قرار دادیم.

۱۶۴۲- وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ (انبیاء، ۹۵)

و حرام است بر شهرها و آبادیهایی که نابودشان کردیم آنها هرگز باز نخواهند گشت!

۱۶۴۳- وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ (انبیاء، ۹۷)

و وعده حق نزدیک می شود در آن هنگام چشمهای کافران از وحشت از حرکت بازمی ماند.

۱۶۴۴- لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ (انبیاء، ۱۰۰)

برای آنان در آن [دوزخ] ناله های دردناکی است و چیزی نمی شنوند.

۱۶۴۵- إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ (انبیاء، ۱۰۱)

همانا کسانی که از قبل، وعده نیک از سوی ما به آنها داده شده.

۳۳۱

۱۶۴۶- وَهُمْ فِي مَا اسْتَهْتَّ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ (انبیاء، ۱۰۲)

و در آنچه دلشان بخواهد، جاودانه متنعم هستند.

۱۶۴۷- كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ (انبیاء، ۱۰۴)

همان گونه که آفرینش را آغاز کردیم، آن را بازمی گردانیم.

۱۶۴۸- أَنْ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ (انبیاء، ۱۰۵)

همانا بندگان شایسته ام وارث (حکومت) زمین خواهند شد!

۱۶۴۹- إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ (انبیاء، ۱۱۰)

او سخنان آشکار را می داند، و آنچه را کتمان می کنید (نیز) می داند.

۱۶۵۰- وَإِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهُ فِتْنَةً لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ (انبیاء، ۱۱۱)

و من نمی دانم شاید این آزمایشی برای شماست و مایه بهره گیری تا مدتی (معین)!

۱۶۵۱- إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ (حج، ۱)

زلزله رستاخیز امر عظیمی است.

۱۶۵۲- وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ (حج، ۲)

مردم را مست می بینی، در حالی که مست نیستند.

۱۶۵۳- أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ (حج، ۴)

هر کس ولایتش را برگردن نهد، بطور مسلم گمراهش می سازد.

۱۶۵۴- فَأَيًّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ (حج، ۵)

ما شما را از خاک آفریدیم، سپس از نطفه

۱۶۵۵- وَمِنْكُمْ مَن يَرُدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ (حج، ۵)

و بعضی آن قدر عمر می کنند که به بدترین مرحله زندگی (و پیری) می رسند.

۱۶۵۶- وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا (حج، ۷)

و اینکه رستاخیز آمدنی است و شکی در آن نیست.

۱۶۵۷- وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ (حج، ۹)

و در قیامت، عذاب سوزان به آنها می چشانیم!

۱۶۵۸- وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبْ عَلَىٰ وَجْهِهِ (حج، ۱۱)

و اگر مصیبت و آزمایشی به او رسد، دگرگون شود

۱۶۵۹- يَدْعُوا لِمَن صَرَّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ (حج، ۱۳)

کسی را می خواند که ضررش از نفعش بیشتر است.

۱۶۶۰- فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ (حج، ۱۵)

پس بنگرد آیا نیرنگ وی خشم و غیظش را از بین می برد؟

۳۳۴

۱۶۶۱- إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ (حج، ۱۷)

خداوند در میان آنان روز قیامت داوری می‌کند. (و حق را از باطل جدا می‌سازد)

۱۶۶۲- وَمَنْ يَهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ (حج، ۱۸)

و هر که را خداوند خوار سازد، گرامی دارنده‌ای ندارد.

۱۶۶۳- هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ (حج، ۱۹)

این دو [گروه] دشمن [همدیگر] اند. در [باره] پروردگارشان دشمنی ورزیدند.

۱۶۶۴- يَصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ (حج، ۲۰)

آنچه در درونشان است و [نیز] پوستها از آن تافتن می‌شود.

۱۶۶۵- يَحْلَتُونَ فِيهَا مِنْ آسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا (حج، ۲۳)

آنان با دستبندهایی از طلا و مروارید زینت می‌شوند.

۳۳۵

۱۶۶۶- وَهَدُّوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ (حج، ۲۴)

و به سوی سخنان پاکیزه هدایت می‌شوند.

۱۶۶۷- طَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ (حج، ۲۶)

و خانه‌ام را برای طواف‌کنندگان و قیام‌کنندگان و رکوع‌کنندگان و سجدکنندگان پاک ساز.

۱۶۶۸- وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ (حج، ۲۸)

و نام خدا را در روزهایی معلوم.

۱۶۶۹- وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ (حج، ۲۸)

و بینوای فقیر را نیز اطعام نمایید.

۱۶۷۰- وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ (حج، ۳۰)

و از سخن باطل بپرهیزید.

۱۶۷۱- حُنْفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ (حج، ۳۱)

(مراسم حج را انجام دهید) در حالی که همگی خالص برای خدا باشید.

۱۶۷۲- لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى (حج، ۳۳)

در آن (حیوانات قربانی) برای شما تا رسیدن زمان معین (عید قربان) منافی است.

۱۶۷۳- الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ (حج، ۳۵)

کسانی که چون خداوند یاد شود، دل‌هایشان ترسان گردد

۱۶۷۴- وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ (حج، ۳۶)

و شترهای تنومند را برای شما (در مراسم حج) از شعائر خدا قرار داده‌ایم.

۱۶۷۵- لِيُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ (حج، ۳۷)

به پاس آنکه شما را هدایت کرده خدا را تکبیر گویند.

۱۶۷۶- أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنفُسِهِمْ ظَلَمُوا (حج، ۳۹)

به کسانی که جنگ بر آنان تحمیل گردیده، اجازه جهاد داده شده است.

۱۶۷۷- الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ (حج، ۴۱)

همان کسانی که هر گاه در زمین به آنها قدرت بخشیدیم، نماز را برپا می‌دارند.

۱۶۷۸- ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ (حج، ۴۴)

سپس آنها را به قهر و غضب گرفتم، پس عکس العمل شدید من چگونه بود؟

۱۶۷۹- لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا (حج، ۴۶)

دل‌هایی داشته باشند که حقیقت را با آن درک کنند.

۱۶۸۰- تَعَمَّى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ (حج، ۴۶)

دل‌هایی که در میان سینه‌هاست کور می‌گردد.

﴿ ۳۳۸ ﴾

۱۶۸۱- وَلَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ (حج، ۴۷)

خداوند هرگز از وعده خود تخلف نخواهد کرد.

۱۶۸۲- وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ (حج، ۵۱)

و کسانی که در آیات ما تلاش کردند و چنین پنداشتند که می توانند ما را عاجز کنند.

۱۶۸۳- فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ (حج، ۵۲)

خداوند هر چه را که شیطان القا می کرد از بین می برد.

۱۶۸۴- أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ (حج، ۵۴)

این حقی است از سوی پروردگارت و در نتیجه به آن ایمان بیاورند.

۱۶۸۵- حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً (حج، ۵۵)

تا آنکه روز قیامت بطور ناگهانی فرارسد.

﴿ ۳۳۹ ﴾

۱۶۸۶- الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ (حج، ۵۶)

در روز قیامت حکومت برای خداست، او در میان مردم حکم و داوری می کند.

۱۶۸۷- لَيَرْزُقْنَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا (حج، ۵۸)

قطعاً خداوند رزق نیکویی به آنان خواهد داد.

۱۶۸۸- لَيَدْخِلْنَهُمْ مُدْخَلَ بَرِّضُونَهُ (حج، ۵۹)

بی تردید خداوند آنان را در محلی وارد می کند که مورد رضایتشان باشد.

۱۶۸۹- يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ (حج، ۶۱)

شب را در روز فرو می برد.

۱۶۹۰- أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً (حج، ۶۳)

آیا ندیدی که خداوند از آسمان، آبی فرو فرستاد.

﴿ ۳۴۰ ﴾

۱۶۹۱- وَيَمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ (حج، ۶۵)

و آسمان را نگاه داشته تا جز به فرمان او به زمین نیفتد؟

۱۶۹۲- وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يَمِيتُكُمْ (حج، ۶۶)

و او کسی است که شما را زنده کرد، سپس می میراند.

۱۶۹۳- وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ (حج، ۶۸)

و اگر با تو به جدال کردند، بگو: «خدا به آنچه انجام می دهید آگاهتر است.»

۱۶۹۴- وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا (حج، ۷۱)

آنها غیر از خداوند، چیزهایی را می پرستند که او هیچ گونه دلیلی بر آن نازل نکرده است.

۱۶۹۵- تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ (حج، ۷۲)

در چهره کافران آثار انکار مشاهده می کنی.

﴿ ۳۴۱ ﴾

۱۶۹۶- يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ (حج، ۷۳)

ای مردم! مثلی زده شده است، به آن گوش فرا دهید.

۱۶۹۷- لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ (حج، ۷۳)

هرگز نمی توانند مگسی بیافرینند، هر چند برای این کار دست به دست هم دهند.

۱۶۹۸- اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا (حج، ۷۵)

خداوند از فرشتگان رسولانی برمی گزیند.

۱۶۹۹- وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ (حج، ۷۸)

و در دین (اسلام) کار سنگین و سختی بر شما قرار ندارد.

۱۷۰۰- وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ (حج، ۷۸)

و به خدا تمسک جوئید که او مولا و سرپرست شماست.

۳۴۲

۱۷۰۱- الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ (مؤمنون، ۲)

کسانی که آنان در نمازشان فروتنند.

۱۷۰۲- وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ (مؤمنون، ۸)

و کسانی که آنان امانت‌هایشان و پیمان‌هایشان را رعایت می‌کنند.

۱۷۰۳- وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ (مؤمنون، ۱۲)

و به یقین انسان را از چکیده‌ای از گل آفریدیم.

۱۷۰۴- فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (مؤمنون، ۱۴)

و با برکت است خدا که نیکوترین آفرینندگان است.

۱۷۰۵- ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ (مؤمنون، ۱۶)

آن‌گاه شما روز قیامت بدون تردید برانگیخته می‌شوید.

۳۴۳

۱۷۰۶- وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ (مؤمنون، ۱۸)

و از آسمان، آبی به اندازه نازل کردیم.

۱۷۰۷- وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ (مؤمنون، ۲۲)

و بر آن و بر کشتی‌ها حمل می‌شوید.

۱۷۰۸- فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ (مؤمنون، ۲۵)

پس تا مدتی برای (مرگ) او انتظار بکشید.

۱۷۰۹- فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا (مؤمنون، ۲۷)

پس به او وحی کردیم که: زیر نظر ما کشتی بساز.

۱۷۱۰- وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعْرِقُونَ (مؤمنون، ۲۷)

و درباره کسانی که ستم ورزیده‌اند، با من سخن مگوی، زیرا آنها بدون تردید غرق شدنی‌اند.

۳۴۴

۱۷۱۱- رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا (مؤمنون، ۲۹)

پروردگارا! مرا در جایگاهی پرخیر و برکت فرود آور.

۱۷۱۲- إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ (مؤمنون، ۳۰)

مسلماً در این (ماجرا) نشانه‌هایی است و حتماً [ما] آزمایش کننده‌ایم.

۱۷۱۳- يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ (مؤمنون، ۳۳)

می‌خورد از آنچه [شما] از آن می‌خورید و می‌نوشد از آنچه می‌نوشید.

۱۷۱۴- قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ (مؤمنون، ۴۰)

(خداوند) فرمود: پس از اندکی حتماً پشیمان خواهند گشت.

۱۷۱۵- ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ (مؤمنون، ۴۲)

سپس بعد از آنها اقوامی دیگر را به وجود آوردیم.

۳۴۵

۱۷۱۶- مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ (مؤمنون، ۴۳)

هیچ امتی از اجل [معین] خود نه پیش می‌افتد و نه پس می‌ماند.

۱۷۱۷- فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ (مؤمنون، ۴۸)

در نتیجه هر دو را تکذیب کردند و از هلاک شدگان شدند.

۱۷۱۸- كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا (مؤمنون، ۵۱)

از [خوراکی‌های] پاکیزه بخورید، و [کار] شایسته انجام دهید

۱۷۱۹- فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا (مؤمنون، ۵۳)

پس کار [آیین] خود را میان خویش قطعه قطعه کردند.

۱۷۲۰- كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ (مؤمنون، ۵۳)

هر حزبی به آنچه نزدشان است شادمانند.

۳۴۶

۱۷۲۱- یَسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ (مؤمنون، ۶۱)

در کارهای خیر می شتابند، و در آن پیشی می گیرند.

۱۷۲۲- وَلَدِينَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ (مؤمنون، ۶۲)

و نزد ما کتابی است که به حق سخن می گوید.

۱۷۲۳- حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ (مؤمنون، ۶۴)

تا هنگامی که بناگاه ثروتمندان آنها را به عذاب گرفتار ساختیم.

۱۷۲۴- أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ (مؤمنون، ۶۹)

یا فرستاده شان را نشناختند، و [از این رو] آنان او را انکار می کنند؟!

۱۷۲۵- وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (مؤمنون، ۷۳)

و قطعاً تو آنان را به راه راست فرا می خوانی.

۳۴۷

۱۷۲۶- وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ (مؤمنون، ۷۸)

و اوست که برای شما گوش و دیدگان و دلها پدید آورد.

۱۷۲۷- وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (مؤمنون، ۷۹)

و اوست که شما را در زمین آفرید و عاقبت به سوی او گردآوری می شوید.

۱۷۲۸- لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا (مؤمنون، ۸۳)

به یقین این (رستاخیز) به ما و نیاکانمان وعده داده شد.

۱۷۲۹- قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ (مؤمنون، ۸۸)

بگو کیست که [حاکمیت مطلق و] فرمانروایی همه چیز به دست اوست؟

۱۷۳۰- سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ (مؤمنون، ۸۹)

بزودی خواهند گفت از آن خداست! بگو پس چگونه سحر می شوید؟!

﴿ ۳۴۸ ﴾

۱۷۳۱- بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (مؤمنون، ۹۰)

بلکه حق را برای آنان آوردیم و قطعاً آنان دروغ گویند.

۱۷۳۲- رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (مؤمنون، ۹۴)

پروردگارا، مرا در میان گروه ستمکاران قرار مده.

۱۷۳۳- اذْفَع بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ (مؤمنون، ۹۶)

بدی را بدان (شیوه‌ای) که آن نیکوتر است، دفع کن.

۱۷۳۴- وَمِنْ وَّرَائِهِمْ بَرَزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (مؤمنون، ۱۰۰)

و فرا روی آنان برزخی است تا روزی که برانگیخته می‌شوند.

۱۷۳۵- فَمَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (مؤمنون، ۱۰۲)

و کسانی که میزان‌های (عمل) آنان سنگین است، پس تنها آنان رستگارانند.

﴿ ۳۴۹ ﴾

۱۷۳۶- قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا (مؤمنون، ۱۰۶)

می‌گویند: پروردگارا! تیره‌بختی و شقاوت ما بر ما چیره شد.

۱۷۳۷- فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِيَا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمُ ذِكْرِي (مؤمنون، ۱۱۰)

و [لی] آنها را به ریشخند گرفتید، تا (با این کار) یاد مرا از خاطر شما زدودند.

۱۷۳۸- أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا (مؤمنون، ۱۱۵)

و آیا پنداشتید که شما را بی‌هوده آفریده‌ایم؟

۱۷۳۹- فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ (مؤمنون، ۱۱۶)

پس والاتر است خدایی که فرمانروا (سلطان) حق است.

۱۷۴۰- وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ (مؤمنون، ۱۱۸)

و بگو: پروردگارا! [مرا] بیامرز و [بر من] رحم کن و تو بهترین رحم‌کنندگانی.

﴿ ۳۵۰ ﴾

۱۷۴۱- وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ (نور، ۲)

نباید شما را در [اجرای] دین خدا درباره آن دو نفر دلسوزی و مهربانی بگیرد.

۱۷۴۲- وَلَيَشْهَدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ (نور، ۲)

و باید گروهی از مؤمنان، شاهد مجازات آن دو نفر باشند.

۱۷۴۳- وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا (نور، ۴)

و هیچ گواهی را هرگز از آنان نپذیرید.

۱۷۴۴- فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ (نور، ۶)

پس گواهی یکی از آنان، چهار (بار) گواهی دادن به (نام) خداست.

۱۷۴۵- وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ (نور، ۱۰)

و اینکه خدا بسیار توبه پذیر [و] فرزانه است.

﴿ ۳۵۱ ﴾

۱۷۴۶- لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ (نور، ۱۱)

مپندارید که آن (ماجرا) برای شما بد است، بلکه آن برای شما نیکوست.

۱۷۴۷- لِكُلِّ امْرِيٍّ مِّنْهُم مَّا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ (نور، ۱۱)

برای هر انسانی از آنان کیفری به میزان گناهی است که مرتکب شده است.

۱۷۴۸- وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ (نور، ۱۵)

و با دهان هایتان چیزی می گفتید که هیچ آگاهی و دانشی به آن نداشتید

۱۷۴۹- سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ (نور، ۱۶)

(خدایا) منزهی تو، این تهمت بزرگی است!)

۱۷۵۰- وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (نور، ۱۹)

و خدا می داند و شما نمی دانید.

۱۷۵۱- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ (نور، ۲۱)

ای کسانی که ایمان آوردید! از گام‌های شیطان پیروی نکنید.

۱۷۵۲- أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ (نور، ۲۲)

آیا دوست نمی‌دارید که خدا شما را ببامرزد؟

۱۷۵۳- يَوْمَئِذٍ يُوقِفِيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقِّ (نور، ۲۵)

در آن روز، خدا جزای حقیقی آنان را بطور کامل به ایشان خواهد داد.

۱۷۵۴- لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ (نور، ۲۶)

و برای آنان آمرزش و روزی ارجمندی است.

۱۷۵۵- ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (نور، ۲۷)

این برای شما بهتر است باشد که شما متذکر شوید.

۱۷۵۶- فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ (نور، ۲۸)

پس در آن وارد نشوید تا اینکه به شما رخصت داده شود.

۱۷۵۷- وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ (نور، ۲۹)

و خدا آنچه را آشکار می‌نمایید و آنچه را پنهان می‌دارید، می‌داند.

۱۷۵۸- قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ (نور، ۳۰)

به مردان مؤمن بگو چشم‌هایشان را (از نگاه حرام) فرو کاهند.

۱۷۵۹- وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضُنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ (نور، ۳۱)

و به زنان مؤمن بگو چشمانشان را (از نگاه حرام) فرو کاهند.

۱۷۶۰- وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ (نور، ۳۱)

و ای مؤمنان! همگی به سوی خدا بازگردید.

﴿ ۳۵۴ ﴾

۱۷۶۱- إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يَغْنِمِ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ (نور، ۳۲)

اگر نیازمند باشند، خدا از بخشش خود آنان را توانگر می‌سازد.

۱۷۶۲- وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ (نور، ۳۳)

و از مال خدا که به شما داده، به آنان بدهید.

۱۷۶۳- مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ (نور، ۳۵)

مثال نور او همانند چراغدانی است که در آن چراغی باشد.

۱۷۶۴- يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ (نور، ۳۵)

خدا هر کس را بخواهد، به نور خود راهنمایی می‌کند.

۱۷۶۵- يَسْبِخُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ (نور، ۳۶)

و او را در آنجا بامدادان عصرگاهان تسبیح می‌گویند.

﴿ ۳۵۵ ﴾

۱۷۶۶- لَا تُلْهِيمَهُمْ تِجَارَةً وَلَا بَيْعًا عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ (نور، ۳۷)

هیچ داد و ستد و هیچ معامله‌ای، نان را از یاد خدا سرگرمشان نمی‌سازد.

۱۷۶۷- وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (نور، ۳۸)

و خدا به هر کس بخواهد، روزی بی‌شمار می‌دهد.

۱۷۶۸- إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرَاهَا (نور، ۴۰)

هر گاه دستش را خارج کند نزدیک است که آن را نبیند.

۱۷۶۹- فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ (نور، ۴۳)

و باران را می‌بینی که از میان آن (ها) خارج می‌شود

۱۷۷۰- يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ (نور، ۴۳)

نزدیک است درخشندگی برق آن (ابرها)، چشم‌ها را (از بین) ببرد.

﴿ ۳۵۶ ﴾

۱۷۷۱- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ (نور، ۴۴)

یقیناً در این (دگرگونی) برای صاحبان بینش عبرتی است.

۱۷۷۲- فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ (نور، ۴۵)

پس برخی از آنها کسانی هستند که بر شکم خود راه می‌روند.

۱۷۷۳- وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (نور، ۴۶)

و خدا هر که را بخواهد، به راهی راست راهنمایی می‌کند.

۱۷۷۴- أَلَمْ يَأْتِ قُلُوبَهُمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا (نور، ۵۰)

آیا در دل‌های آنان [نوعی] بیماری است، یا شک دارند.

۱۷۷۵- وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ (نور، ۵۳)

و با شدیدترین سوگندهایشان به خدا قسم خوردند.

﴿ ۳۵۷ ﴾

۱۷۷۶- وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (نور، ۵۴)

و بر فرستاده [خدا، ظیفه‌ای] جز رساندن [پیام روشنگر و] آشکار نیست.

۱۷۷۷- وَلَيَبْدَلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا (نور، ۵۵)

و البته بعد از ترسشان (وضعیت) آنان را به آرامش مبدل می‌کند.

۱۷۷۸- يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا (نور، ۵۵)

مرا می‌پرستند [و] هیچ چیز را شریک من نخواهند ساخت.

۱۷۷۹- لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ (نور، ۵۷)

هرگز مپندار، کسانی که کفر ورزیدند، عاجز کننده (خدا) در زمین هستند.

۱۷۸۰- كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ (نور، ۵۸)

اینگونه خدا آیات را برای شما روشن بیان می‌کند.

﴿ ۳۵۸ ﴾

۱۷۸۱- كَذٰلِكَ يَبِيْنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ (نور، ۵۹)

اینگونه خدا آیاتش را برای شما روشن بیان می‌کند.

۱۷۸۲- لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرْجٌ (نور، ۶۱)

هیچ تنگی (و تکلیفی) بر نابینا و هیچ تنگی (و تکلیفی) بر لنگ نیست.

۱۷۸۳- لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا جَمِيْعًا مِّمَّا اَوْشَتَاۗتَا (نور، ۶۱)

بر شما هیچ گناهی نیست که جمعی یا جداگانه (غذا) بخورید.

۱۷۸۴- فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ (نور، ۶۱)

و هنگامی که وارد خانه‌ها شدید، پس بر خودتان سلام کنید.

۱۷۸۵- كَذٰلِكَ يَبِيْنُ اللّٰهُ لَكُمْ الْاٰیٰتِ (نور، ۶۱)

اینگونه خدا آیات را برای شما روشن بیان می‌کند.

﴿ ۳۵۹ ﴾

۱۷۸۶- فَاَذِّنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ (نور، ۶۲)

پس به هر کس از آنان که می‌خواهی رخصت ده.

۱۷۸۷- فَلْيَحْذَرِ الَّذِيْنَ يَخٰلِفُوْنَ عَنۢ اَمْرِهٖ (نور، ۶۳)

پس کسانی که از فرمان او سرپیچی می‌کنند، باید بر حذر باشند.

۱۷۸۸- وَيَوْمَ يَرْجِعُوْنَ اِلَيْهِ فَيَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا (نور، ۶۴)

و روزی که به سوی او بازگردانده می‌شوند؛ آنان را از آنچه انجام داده‌اند، خبر می‌دهد.

۱۷۸۹- تَبٰرَكَ الَّذِیْ نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰۤى عَبْدِهٖ (فرقان، ۱)

سودمند و با برکت است آنکه فرقان را به تدریج بر بنده‌اش نازل کرد.

۱۷۹۰- وَخَلَقَ كُلَّ شَیْءٍ فَقَدْرَهُ تَقْدِيْرًا (فرقان، ۲)

و هر چیزی را آفریده و آن را به اندازه قرار داده، اندازه‌ای درست و دقیق.

۱۷۹۱- وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئاً (فرقان، ۳)

و به جای او معبودانی اختیار کرده‌اند که چیزی را نمی‌آفرینند.

۱۷۹۲- وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرّاً وَلَا نَفْعاً (فرقان، ۳)

و برای خودشان مالک زیان و سودی نیستند.

۱۷۹۳- وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ (فرقان، ۷)

و گفتند این چه پیامبری است که غذا می‌خورد!

۱۷۹۴- انْظُرْ كَيْفَ صَرُّوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا (فرقان، ۹)

بنگر چگونه برای تو مثل‌ها زدند، و گمراه شدند.

۱۷۹۵- وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَبَ بِالسَّاعَةِ سَعيراً (فرقان، ۱۱)

و ما برای آنان که قیامت را تکذیب کنند، آتشی سوزان آماده کرده‌ایم.

۱۷۹۶- لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبوراً واحداً (فرقان، ۱۴)

[به آنها می‌گویند: امروز (تنها) يك بار درخواست مرگ (هلاکت)، نکنید.

۱۷۹۷- لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ (فرقان، ۱۶)

برای آنان آنچه را که بخواهند، در آنجا هست.

۱۷۹۸- فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفاً وَلَا نَصراً (فرقان، ۱۹)

و (در نتیجه) قدرت هیچ‌گونه برگرداندن (عذاب) و یاری کردن (خود) را ندارید.

۱۷۹۹- وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُدِقَهُ عَذَاباً كَبيراً (فرقان، ۱۹)

و هر کس از شما ستم کند، عذابی بزرگ به او می‌چشانیم.

۱۸۰۰- وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ (فرقان، ۲۰)

و برخی شما را [وسیله] آزمایشی برای برخی [دیگر] قرار دادیم، آیا شکیبایی می‌کنید؟

﴿۳۶۲﴾

۱۸۰۱- لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ نُورِي رَبِّنَا (فرقان، ۲۱)

چرا بر ما فرشتگان نازل نشد، یا [چرا] پروردگاران ما را نمی بینیم؟

۱۸۰۲- أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا (فرقان، ۲۴)

اهل بهشت در آن روز، قرارگاهشان بهتر است.

۱۸۰۳- وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا (فرقان، ۲۶)

و بر کافران روزی بسیار دشوار است.

۱۸۰۴- يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا (فرقان، ۲۷)

ای کاش همراه این پیامبر راهی برمی گرفتیم.

۱۸۰۵- إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا (فرقان، ۳۰)

همانا قوم من این قرآن را متروک گذاشتند!

﴿۳۶۳﴾

۱۸۰۶- أُولَئِكَ شَرُّ مَكَّانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا (فرقان، ۳۴)

آنان بدترین جایگاه را دارند، و گمراه ترین مردم اند.

۱۸۰۷- وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا (فرقان، ۳۵)

و برادرش هارون را همراه او دستیار و کمک قرار دادیم.

۱۸۰۸- وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ (فرقان، ۳۷)

و قوم نوح را هنگامی که پیامبران را تکذیب کردند، غرق کردیم.

۱۸۰۹- وَإِذَا رَأَوْكَ إِذْ يَتَخَذُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا (فرقان، ۴۱)

و هنگامی که تو را می بینند جز به مسخره ات نمی گیرند.

۱۸۱۰- أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ (فرقان، ۴۳)

آیا کسی که هوایش را معبود خود گرفته دیدی؟

۱۸۱۱- أَلَمْ تَر إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ (فرقان، ۴۵)

آیا به [قدرت و حکمت] پروردگارت ننگریستی که چگونه سایه را امتداد داد.

۱۸۱۲- وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا (فرقان، ۴۵)

اگر می خواست آن را ساکن قرار می داد.

۱۸۱۳- وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا (فرقان، ۴۸)

و از آسمان آبی پاک و پاک کننده نازل کردیم.

۱۸۱۴- لِنُحْيِي بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا (فرقان، ۴۹)

تا به وسیله آن سرزمینی مرده را زنده کنیم.

۱۸۱۵- وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا (فرقان، ۵۱)

و اگر می خواستیم حتماً در هر شهری بیم دهنده مبعوث می کردیم.

۱۸۱۶- وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا (فرقان، ۵۶)

تو را جز مژده رسان و بیم دهنده نفرستادیم.

۱۸۱۷- وَكَفَىٰ بِهِ بَدُنُوبٍ عِبَادِهِ خَبِيرًا (فرقان، ۵۸)

و کافی است که او به گناهان بندگانش آگاه باشد.

۱۸۱۸- وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا (فرقان، ۶۳)

هنگامی که نادانان آنان را طرف خطاب قرار می دهند سلام می گویند.

۱۸۱۹- وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا (فرقان، ۶۴)

و آنان که شب را برای پروردگارشان با سجده و قیام به صبح می رسانند.

۱۸۲۰- إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا (فرقان، ۶۶)

قطعاً دوزخ بد قرارگاه و بد اقامت گاهی است.

﴿۳۶۶﴾

۱۸۲۱- وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ (فرقان، ۶۸)

و آنان که معبود دیگری را با خدا نمی پرستند.

۱۸۲۲- فَأُولَئِكَ يَبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ (فرقان، ۷۰)

آنانی که خدا بدی هایشان را به خوبی ها تبدیل می کند.

۱۸۲۳- وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا (فرقان، ۷۲)

و هنگامی که بر لغو می گذرند، با بزرگواری و متانت می گذرند.

۱۸۲۴- وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا (فرقان، ۷۴)

و ما را پیشوای پرهیزکاران قرار ده.

۱۸۲۵- أُولَئِكَ يَجْزُونَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا (فرقان، ۷۵)

اینانند که به خاطر صبرشان با غرفه های بهشت پاداششان می دهند.

﴿۳۶۷﴾

۱۸۲۶- فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (شعراء، ۶)

پس به زودی خبرهای آنچه که آن را مسخره می کردند به آنان می رسد.

۱۸۲۷- قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ (شعراء، ۱۲)

گفت: پروردگارا! به راستی می ترسم مرا تکذیب کنند.

۱۸۲۸- وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (شعراء، ۱۴)

و آنان را بر من جرمی است که می ترسم مرا بکشند.

۱۸۲۹- فَقَوْلًا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (شعراء، ۱۶)

پس بگوئید: یقیناً ما فرستاده پروردگار جهانیانیم.

۱۸۳۰- قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا (شعراء، ۱۸)

[فرعون] گفت: آیا ما تو را در کودکی در میان خود نپرورانندیم.

۳۶۸

۱۸۳۱- فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ (شعراء، ۲۱)

چون از شما ترسیدم از دستتان گریختم.

۱۸۳۲- قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ (شعراء، ۲۳)

فرعون گفت: پروردگار جهانیان چیست؟

۱۸۳۳- قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ (شعراء، ۲۵)

[فرعون از روی مسخره] به افراد پیرامونش گفت: آیا نمی شنوید.

۱۸۳۴- قَالَ أَوْلَٰئِكَ يَشِيءُ مُبِينٍ (شعراء، ۳۰)

[موسی] گفت: آیا اگر معجزه آشکاری برایت آورده باشم.

۱۸۳۵- وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ (شعراء، ۳۹)

و به همه مردم گفته شد: آیا شما هم اجتماع خواهید کرد؟

۳۶۹

۱۸۳۶- أَتَيْنَٰ لَنَا لِأَجْرٍ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْعَالِينَ (شعراء، ۴۱)

آیا اگر ما پیروز شویم، حتماً برای ما پاداشی شایسته خواهد بود؟

۱۸۳۷- قَالَ نَعَمْ وَإِنِّكُمْ إِذَا لِمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (شعراء، ۴۲)

گفت: آری، و در آن صورت مسلماً از مقربان [درگاه] خواهید شد.

۱۸۳۸- فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ (شعراء، ۴۶)

پس جادوگران به سجده افتادند.

۱۸۳۹- إِنَّهُ لَكَبِيرٌ كُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ (شعراء، ۴۹)

حتماً او بزرگ شماست که جادوگری را به شما آموخته است.

۱۸۴۰- فَأَخْرَجَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (شعراء، ۵۷)

پس ما آنان را از باغ ها و چشمه سارها بیرون کردیم.

۳۷۰

۱۸۴۱- قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ (شعراء، ۶۲)

گفت: هرگز، بی تردید پروردگارم با من است و به زودی مرا هدایت خواهد کرد.

۱۸۴۲- وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ (شعراء، ۶۵)

و موسی و هر که با او بود، همه را نجات دادیم.

۱۸۴۳- وَآتَلُّ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ (شعراء، ۶۹)

و سرگذشت ابراهیم را بر آنان بخوان.

۱۸۴۴- قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَدْعُونَ (شعراء، ۷۲)

گفت: آیا هنگامی که (آنها را) می خوانید، سخن شما را می شنوند؟

۱۸۴۵- الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ (شعراء، ۷۸)

همان کسی که مرا آفرید و هم او مرا هدایت می کند.

۳۷۱

۱۸۴۶- وَاعْفِرْ لِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ (شعراء، ۸۶)

و پدرم را ببامرز که او از گمراهان است.

۱۸۴۷- وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ (شعراء، ۹۲)

و به آنان گفته شود: آنچه را می پرستیدید، کجایند؟

۱۸۴۸- قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ (شعراء، ۹۶)

در حالی که در آن ج با هم نزاع می کنند [و به بتان] می گویند:

۱۸۴۹- وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ (شعراء، ۹۹)

و ما را جز مجرمان [خائن] گمراه نکردند.

۱۸۵۰- قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْدَلُونَ (شعراء، ۱۱۱)

گفتند: آیا ما به تو ایمان بیاوریم در حالی که فرومایگان از تو پیروی کرده اند؟!

۳۷۲

۱۸۵۱- وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ (شعراء، ۱۱۴)

و من طرد کننده مؤمنان نخواهم بود.

۱۸۵۲- قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ (شعراء، ۱۱۷)

گفت: پروردگارا! همانا قوم من مرا تکذیب کردند.

۱۸۵۳- ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ (شعراء، ۱۲۰)

آن گاه بعد از آن، همه باقی ماندگان را غرق کردیم.

۱۸۵۴- وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ (شعراء، ۱۳۲)

واز کسی که شما را به وسیله آنچه خود می دانید یاری داده، پروا کنید.

۱۸۵۵- إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (شعراء، ۱۳۵)

بی تردید من بر شما از عذاب روزی بزرگ می ترسم.

۳۷۳

۱۸۵۶- إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ (شعراء، ۱۴۲)

هنگامی که برادرشان صالح به آنان گفت: آیا نمی پرهیزید؟

۱۸۵۷- أَأَنْتُمْ كُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ (شعراء، ۱۴۶)

آیا شما را در آنچه اینجا دارید آسوده رها می کنند؟

۱۸۵۸- وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ (شعراء، ۱۵۱)

واز فرمان اسراف گران اطاعت نکنید.

۱۸۵۹- فَآتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (شعراء، ۱۵۴)

اگر راست می گویی معجزه ای بیاور.

۱۸۶۰- فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرْ لِمَا نَادَمِينَ (شعراء، ۱۵۷)

پس ناقه را پی کردند و [از کار خود] پشیمان شدند.

﴿۳۷۴﴾

۱۸۶۱- أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ (شعراء، ۱۶۵)

آیا شما از میان جهانیان به سراغ مردان می روید؟!؟

۱۸۶۲- لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ (شعراء، ۱۶۷)

ای لوط! اگر [از تبلیغ دین] باز نایستی، حتماً تبعید خواهی شد.

۱۸۶۳- رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ (شعراء، ۱۶۹)

پروردگارا! مرا و خانواده ام را آنچه انجام می دهند، نجات بده؛

۱۸۶۴- أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ (شعراء، ۱۸۱)

پیمانان را کامل بدهید و از کم فروشان نباشید.

۱۸۶۵- وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ (شعراء، ۱۸۳)

و از قیمت اشیاء و اجناس مردم (به هنگام خرید) نگاهید.

﴿۳۷۵﴾

۱۸۶۶- قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ (شعراء، ۱۸۵)

گفتند: جز این نیست که تو از جادوشدگانی.

۱۸۶۷- قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ (شعراء، ۱۸۸)

[شعیب] گفت: پروردگارم به آنچه انجام می دهید، داناتر است.

۱۸۶۸- نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (شعراء، ۱۹۳)

که روح الامین آن را نازل کرده است.

۱۸۶۹- فَيَأْتِيهِمْ بَعْتَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (شعراء، ۲۰۲)

که ناگهان در حالی که بی خبرند به سراغشان آید.

۱۸۷۰- أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ (شعراء، ۲۰۴)

آیا به آمدن عذاب ما شتاب می کنند؟

۱۸۷۱- مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ (شعراء، ۲۰۷)

آنچه را همواره از آن برخوردار می یافتند از آنان دفع نخواهد کرد.

۱۸۷۲- وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ (شعراء، ۲۱۴)

و خویشان نزدیکت را هشدار ده.

۱۸۷۳- وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (شعراء، ۲۱۷)

و بر توانای شکست ناپذیر مهربان توکل کن.

۱۸۷۴- هَلْ أَنْبَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينَ (شعراء، ۲۲۱)

آیا شما را خبر دهم که شیطان ها بر چه کسانی نازل می شوند؟

۱۸۷۵- وَأَنْتُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ (شعراء، ۲۲۶)

و مطالبی می گویند که خود عمل نمی کنند.

۱۸۷۶- هُدًىٰ وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ (نمل، ۲)

هدایت کننده [انسان ها] و برای مؤمنان مزده دهنده است.

۱۸۷۷- أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ (نمل، ۵)

اینان کسانی هستند که عذاب سختی برای آنان است.

۱۸۷۸- يَا مُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (نمل، ۹)

ای موسی! یقیناً منم خدای توانای شکست ناپذیر و حکیم.

۱۸۷۹- إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ (نمل، ۱۰)

که همانا پیامبران نزد من نمی ترسند.

۱۸۸۰- إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ (نمل، ۱۱)

مگر کسی که ستم کند ولی پس از بدی نیکی را جایگزین آن نماید.

۳۷۸

۱۸۸۱- وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ (نمل، ۱۴)

و آنها را در حالی که به آن یقین داشتند انکار کردند.

۱۸۸۲- وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ (نمل، ۱۶)

و از هر چیزی به ما عطا شده است.

۱۸۸۳- قَالَتْ نَمَلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ (نمل، ۱۸)

مورچه ای گفت: ای مورچگان! به خانه هایتان درآیید.

۱۸۸۴- مَا لِي لَا أَرَى الْهُدَى (نمل، ۲۰)

مرا چه شده که هدهد را نمی بینم؟

۱۸۸۵- بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَّابِنَا يُقِينِ (نمل، ۲۲)

و [من] از [سرزمین] سبا خبری مهم و یقینی برایت آورده ام.

۳۷۹

۱۸۸۶- إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ (نمل، ۲۳)

به راستی من زنی را یافتم که بر آنان حکومت می کند.

۱۸۸۷- وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ (نمل، ۲۵)

و آنچه را پنهان می دارید و آنچه را آشکار می کنید، می داند.

۱۸۸۸- قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (نمل، ۲۷)

گفت: به زودی تأمل و بررسی می کنم که آیا راست گفته ای یا از دروغگویانی.

۱۸۸۹- أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ (نمل، ۳۱)

و بر من برتری مجوید و همه با حالت تسلیم نزد من آیید.

۱۸۹۰- وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ (نمل، ۳۵)

من به سوی آنان هدیه ای [قابل توجه] می فرستم.

۳۸۰

۱۸۹۱- فَمَا آتَانِي اللَّهُ خَيْرًا مِمَّا آتَاكُمْ (نمل، ۳۶)

آنچه خدا به من عطا کرده، بهتر است از آنچه به شما داده.

۱۸۹۲- أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ (نمل، ۳۹)

من آن را پیش از آنکه از مسند خود برخیزی نزد تو می آورم.

۱۸۹۳- وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَّبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ (نمل، ۴۰)

و هر کس ناسپاسی ورزد، زیرا پروردگارم بی نیاز و کریم است.

۱۸۹۴- فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرَشُكَ (نمل، ۴۲)

پس زمانی که [ملکه سبا] آمد، گفتند: آیا تخت تو نیز این گونه است؟

۱۸۹۵- وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (نمل، ۴۴)

همراه سلیمان، تسلیم [فرمان ها و احکام] خدا، پروردگار جهانیان شدم.

۳۸۱

۱۸۹۶- لَوْلَا تَسْتَعْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (نمل، ۴۶)

چرا از خدا درخواست آمرزش نمی کنید تا مورد رحمت قرار گیرید؟!

۱۸۹۷- قَالُوا أَطِيرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ (نمل، ۴۷)

گفتند: ما به تو و همراهانت فال بد زده ایم.

۱۸۹۸- مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (نمل، ۴۹)

ما زمان هلاک شدن خانواده اش حضور نداشتیم و یقیناً راستگوییم.

۱۸۹۹- وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (نمل، ۵۰)

آنها نقشه مهمی کشیدند و ما هم نقشه مهمی؛ در حالی که آنها درک نمی کردند.

۱۹۰۰- وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (نمل، ۵۳)

و آنان را که ایمان آوردند و همواره پرهیزکاری می کردند، نجات دادیم.

۳۸۲

۱۹۰۱- أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ (نمل، ۵۶)

خاندان لوط را از شهر و دیار خود بیرون کنید.

۱۹۰۲- سَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ (نمل، ۵۹)

سلام و درود بر بندگان او که آنها را برگزیده.

۱۹۰۳- أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا (نمل، ۶۱)

یا کسی که زمین را مستقر و آرام قرار داد.

۱۹۰۴- أَمَّنْ يَجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ (نمل، ۵۹)

یا کسی که دعای مضطر را اجابت می‌کند.

۱۹۰۵- أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ (نمل، ۶۲)

یا کسی که شما را در تاریکی های صحرا و دریا هدایت می‌کند.

۳۸۳

۱۹۰۶- قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (نمل، ۶۴)

بگو: «دلیلتان را بیاورید اگر راست می‌گویید.»

۱۹۰۷- بَلِ آذَارِكْ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ (نمل، ۶۶)

آنها [مشرکان] اطلاع صحیحی درباره آخرت ندارند.

۱۹۰۸- لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِن قَبْلُ (نمل، ۶۸)

این وعده‌ای است که به ما و پدرانمان از پیش داده شده.

۱۹۰۹- وَلَا تَكُنْ فِي صَيْقِلٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ (نمل، ۷۰)

و سینه‌ات از توطئه آنان تنگ نشود.

۱۹۱۰- وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ (نمل، ۷۴)

و پروردگارت آنچه را در سینه‌هایشان پنهان می‌دارند بخوبی می‌داند.

۱۹۱۱- إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ (نمل، ۷۸)
 پروردگار تو میان آنها در قیامت به حکم خود داوری می‌کند.

۱۹۱۲- وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَن ضَلَالَتِهِمْ (نمل، ۸۱)
 و نیز نمی‌توانی کوران را از گمراهیشان برهانی.

۱۹۱۳- وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا (نمل، ۸۵)
 فرمان عذاب بخاطر ظلمشان بر آنها واقع می‌شود.

۱۹۱۴- وَيَوْمَ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ (نمل، ۸۷)
 و (به خاطر آورید) روزی را که در «صور» دمیده می‌شود،

۱۹۱۵- وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً (نمل، ۸۸)
 کوه‌ها را می‌بینی، و آنها را ساکن و جامد می‌پنداری.

۱۹۱۶- وَهُمْ مِنْ فَرَجٍ يَوْمَئِذٍ أَمِنُونَ (نمل، ۸۹)
 و آنان از وحشت آن روز در امانند.

۱۹۱۷- إِنَّمَا أَمِرتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ (نمل، ۹۱)
 (بگو:) من مأمورم پروردگار این شهر (مقدس مگه) را عبادت کنم.

۱۹۱۸- مَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ (نمل، ۹۲)
 و هر کس گمراه گردد (زیانش متوجه خود اوست) بگو: من فقط از اندازکنندگانم.

۱۹۱۹- يَذِيحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ (قصص، ۴)
 پسرانشان را سر می‌برید و زنانشان را زنده نگه می‌داشت.

۱۹۲۰- نَجَعَلَهُمْ أَيْمَةً وَنَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ (قصص، ۵)
 آنان را پیشوایان و وارثان روی زمین قرار دهیم.

﴿ ۳۸۶ ﴾

۱۹۲۱- فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ (قصص، ۷)

و هنگامی که بر او ترسیدی، وی را در دریا (ی نیل) بیفکن.

۱۹۲۲- فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا (قصص، ۸)

خاندان فرعون او را از آب گرفتند، تا سرانجام دشمن آنان و مایه اندوهشان گردد.

۱۹۲۳- لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا (قصص، ۹)

او را نکشید شاید برای ما مفید باشد.

۱۹۲۴- وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ (قصص، ۱۱)

و (مادر موسی) به خواهر او گفت: «وضع حال او را پیگیری کن.»

۱۹۲۵- فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا (قصص، ۱۳)

ما او را به مادرش بازگردانیم تا چشمش روشن شود.

﴿ ۳۸۷ ﴾

۱۹۲۶- فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ (قصص، ۱۵)

ناگهان دو مرد را دید که به جنگ و نزاع مشغولند.

۱۹۲۷- رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي (قصص، ۱۶)

پروردگارا! من به خویشتم ستم کردم مرا ببخش.

۱۹۲۸- فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ (قصص، ۱۸)

پس موسی در شهر (مصر) با حال ترس صبح کرد در حالی که منتظر بود.

۱۹۲۹- أَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِمَا نَعْبُدُ بِأَلْمَسِ (قصص، ۱۹)

می خواهی! مرا بکشی همان گونه که دیروز انسانی را کشتی؟!!

۱۹۳۰- فَاحْرُجْ إِلَيَّ لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ (قصص، ۲۰)

فوراً (از شهر) خارج شو، که من از خیرخواهان توام.

۱۹۳۱- وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ (قصص، ۲۳)

گروهی از مردم را در آنجا دید که چهارپایان خود را سیراب می‌کنند.

۱۹۳۲- فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ (قصص، ۲۵)

ناگهان یکی از آن دو (زن) به سراغ او آمد در حالی که با نهایت حیا گام برمی‌داشت.

۱۹۳۳- قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ (قصص، ۲۶)

یکی از آن دو (دختر) گفت: «پدرم! او را استخدام کن.»

۱۹۳۴- مَا أُرِيدُ أَنْ أَسُقَّ عَلَيْكَ (قصص، ۲۷)

من نمی‌خواهم کار سنگینی بر دوش تو بگذارم.

۱۹۳۵- قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ (قصص، ۲۸)

[موسی] گفت: این [پیمان] میان من و تو باشد.

۱۹۳۶- قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا (قصص، ۲۹)

به خانواده‌اش گفت: درنگ کنید که من آتشی دیده‌ام.

۱۹۳۷- فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ (قصص، ۳۱)

چون آن را دید که می‌جنبید که گویی ماری است.

۱۹۳۸- قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا (قصص، ۳۳)

عرض کرد: «پروردگارا! من يك تن از آنان را کشته‌ام.»

۱۹۳۹- وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا (قصص، ۳۴)

و برادرم هارون زبانش از من فصیحتر است.

۱۹۴۰- قَالَ سَنَنْشُدُ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ (قصص، ۳۵)

فرمود: بزودی بازوان تو را بوسیله برادرت محکم می‌کنیم.

﴿ ۳۹۰ ﴾

۱۹۴۱- مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آيَاتِنَا الْأُولَىٰ (قصص، ۳۶)

ما هرگز چنین چیزی را در نیاکان خود نشنیده ایم.

۱۹۴۲- مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي (قصص، ۳۸)

من خدایی جز خودم برای شما سراغ ندارم.

۱۹۴۳- وَظَنُوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يَرْجِعُونَ (قصص، ۳۹)

و پنداشتند بسوی ما بازگردانده نمی شوند.

۱۹۴۴- وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ (قصص، ۴۱)

و آنان [فرعونیان] را پیشوایانی قرار دادیم که به آتش (دوزخ) دعوت می کنند.

۱۹۴۵- وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ (قصص، ۴۲)

و روز قیامت از زشت رویانند.

﴿ ۳۹۱ ﴾

۱۹۴۶- وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ (قصص، ۴۵)

ولی ما اقوامی را در اعصار مختلف خلق کردیم، و زمانهای طولانی بر آنها گذشت.

۱۹۴۷- وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا (قصص، ۴۶)

تو در کنار طور نبودی زمانی که ما ندا دادیم

۱۹۴۸- رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا (قصص، ۴۷)

پروردگارا! چرا رسولی برای ما نفرستادی

۱۹۴۹- لَوْلَا أَوْتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ (قصص، ۴۸)

چرا [به این پیامبر] مانند آنچه به موسی داده شد، داده نشده است؟

۱۹۵۰- فَأَعْلَمَ أَنَّمَا يُتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ (قصص، ۵۰)

بدان که تنها از خواسته های [نفسانی] خود پیروی می کنند.

﴿ ۳۹۲ ﴾

۱۹۵۱- وَإِذَا يَثْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ (قصص، ۵۳)

و چون بر آنان خوانده می‌شود، گویند: به آن ایمان آوردیم.

۱۹۵۲- أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا (قصص، ۵۴)

اینانند که پاداششان به [جبران] آنکه بردباری ورزیدند، دو بار [به آنان] داده شود.

۱۹۵۳- وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ (قصص، ۵۵)

و چون [سخن] بیهوده را بشنوند، از آن روی گردانند.

۱۹۵۴- إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ (قصص، ۵۶)

[ای پیامبر] هر کس را که دوست می‌داری، نمی‌توانی هدایت کنی.

۱۹۵۵- وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ (قصص، ۵۹)

و پروردگارت هرگز نابود کننده شهرها نیست.

﴿ ۳۹۳ ﴾

۱۹۵۶- ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ (قصص، ۶۱)

سپس روز قیامت (برای حساب و جزا) از احضارشدگان خواهد بود؟

۱۹۵۷- آيِنَ شُرَكَائِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ (قصص، ۶۲)

کجا هستند همتایانی که برای من می‌پنداشتید؟

۱۹۵۸- فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ (قصص، ۶۴)

معبودهایشان را می‌خوانند، ولی جوابی به آنان نمی‌دهند.

۱۹۵۹- فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ (قصص، ۶۶)

در آن روز، همه اخبار به آنان پوشیده می‌ماند، (پس می‌توانند) از یکدیگر سؤالی کنند.

۱۹۶۰- وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ (قصص، ۶۸)

پروردگار تو هر چه بخواهد می‌آفریند و هر چه بخواهد برمی‌گزیند.

﴿ ۳۹۴ ﴾

۱۹۶۱- وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ (قصص، ۷۲)

و از رحمت اوست که برای شما شب و روز قرار داد.

۱۹۶۲- آيِنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ (قصص، ۷۴)

کجايند همتاياني که برای من می پنداشتيد؟!

۱۹۶۳- وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (قصص، ۷۵)

و تمام آنچه را افترا می بستند از (نظر) آنها گم خواهد شد.

۱۹۶۴- إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى (قصص، ۷۶)

همانا قارون از قوم موسی بود.

۱۹۶۵- وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ (قصص، ۷۷)

و همان گونه که خدا به تو نیکی کرده نیکی کن.

﴿ ۳۹۵ ﴾

۱۹۶۶- قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي (قصص، ۷۸)

(قارون) گفت: «این ثروت را بوسیله دانشی که نزد من است به دست آورده‌ام!»

۱۹۶۷- فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ (قصص، ۷۹)

(روزی قارون) با تمام زینت خود در برابر قومش ظاهر شد.

۱۹۶۸- وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ (قصص، ۸۰)

و کسانی که به آنها دانش (الهی و دینی) داده شده بود گفتند.

۱۹۶۹- لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا (قصص، ۸۲)

اگر نه این بود که خدا بر ما منت نهاد ما را نیز به زمین فرو می برد.

۱۹۷۰- مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا (قصص، ۸۴)

هر کس کار نیکو (در مرحله اعتقاد و عمل) آورد، برای او بهتر از آن هست.

﴿۳۹۶﴾

۱۹۷۱- قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ (قصص، ۸۵)

بگو: پروردگار من، به کسی که هدایت را آورده داناتر است.

۱۹۷۲- فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ (قصص، ۸۶)

پس هرگز پشتیبان کافران مباش.

۱۹۷۳- وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ (قصص، ۸۸)

و با خدای یکتا خدای دیگری مخوان.

۱۹۷۴- وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ (عنکبوت، ۳)

بی تردید کسانی را که پیش از آنها بودند آزمودیم.

۱۹۷۵- وَمَنْ جَاهَدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ (عنکبوت، ۶)

و هر کس جهاد کند جز این نیست که به سود خود جهاد می کند.

﴿۳۹۷﴾

۱۹۷۶- وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ (عنکبوت، ۷)

و عمل های آنها را که بسیار نیکو است پاداش می دهیم.

۱۹۷۷- وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا (عنکبوت، ۸)

و انسان را به نیکی به پدر و مادر سفارش کردیم.

۱۹۷۸- أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ (عنکبوت، ۱۰)

آیا خداوند به آنچه در سینه های جهانیان است داناتر نیست؟!

۱۹۷۹- اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلَنَحْمِلَ خَطَايَاكُمْ (عنکبوت، ۱۲)

شما از راه ما پیروی کنید تا ما گناهان شما را بر عهده گیریم.

۱۹۸۰- فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا (عنکبوت، ۱۴)

او را در میان آنان هزار سال مگر پنجاه سال، درنگ کرد.

۳۹۸

۱۹۸۱- فَأَتَجَمَّيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ (عنكبوت، ۱۵)

پس او و کشتی‌نشینان را نجات دادیم.

۱۹۸۲- وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (عنكبوت، ۱۷)

و او را بپرستید و او را سپاس‌گزارید، که همه به سوی او بازگردانده می‌شوید.

۱۹۸۳- وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (عنكبوت، ۱۸)

وظیفه فرستاده (خدا) جز ابلاغ آشکار نیست.

۱۹۸۴- ثُمَّ اللَّهُ يَنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ (عنكبوت، ۲۰)

سپس خداوند (به همین گونه) جهان آخرت را ایجاد می‌کند.

۱۹۸۵- وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ (عنكبوت، ۲۲)

و شما هرگز نمی‌توانید خدا را عاجز کنید، نه در زمین و نه در آسمان.

۳۹۹

۱۹۸۶- قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ (عنكبوت، ۲۴)

گفتند: او را بکشید یا بسوزانید.

۱۹۸۷- إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا (عنكبوت، ۲۵)

شما به جای خدا بت‌هایی را اختیار کرده‌اید.

۱۹۸۸- وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ (عنكبوت، ۲۷)

و نبوت و کتاب آسمانی را در دودمانش قرار دادیم.

۱۹۸۹- وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ (عنكبوت، ۲۹)

و در مجلس‌تان اعمال ناپسند انجام می‌دهید.

۱۹۹۰- قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ (عنكبوت، ۳۰)

(لوط) عرض کرد: «پروردگارا! مرا در برابر این قوم تبه‌کار یاری فرما.»

۱۹۹۱- وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى (عنكبوت، ۳۱)

و هنگامی که فرستادگان ما بشارت (تولد فرزند) برای ابراهیم آوردند.

۱۹۹۲- قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا (عنكبوت، ۳۲)

گفتند: ما به کسانی که در آن هستند آگاه‌تریم.

۱۹۹۳- وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا (عنكبوت، ۳۵)

و ما بسوی «مدین»، برادرشان «شعیب» را فرستادیم.

۱۹۹۴- فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ (عنكبوت، ۳۷)

(ولی) آنها او را تکذیب کردند، و به این سبب زلزله آنان را فراگرفت.

۱۹۹۵- وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ (عنكبوت، ۳۸)

شیطان اعمالشان را برای آنان آراسته بود.

۱۹۹۶- فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ (عنكبوت، ۳۹)

آنان در زمین برتری جویی کردند، ولی نتوانستند بر خدا پیشی گیرند.

۱۹۹۷- وَمِنْهُمْ مَنْ حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ (عنكبوت، ۴۰)

و بعضی دیگر را در زمین فرو بردیم.

۱۹۹۸- إِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ (عنكبوت، ۴۱)

در حالی که سست‌ترین خانه‌های خانه عنكبوت است.

۱۹۹۹- وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ (عنكبوت، ۴۳)

اینها مثالهایی است که ما برای مردم می‌زنیم.

۲۰۰۰- إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ (عنكبوت، ۴۵)

نماز (انسان را) از زشتیها و گناه بازمی‌دارد.

۴۰۲

۲۰۰۱- وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ (عنکبوت، ۴۶)
و با اهل کتاب جز به آن (شیوه‌ای) که آن نیکوتر است مناظره نکنید.

۲۰۰۲- وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ (عنکبوت، ۴۷)

و آیات ما را جز کافران انکار نمی‌کنند.

۲۰۰۳- وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ (عنکبوت، ۴۸)

و پیش از این (قرآن) هیچ کتابی نمی‌خواندی.

۲۰۰۴- وَلَا تَحْطُهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ (عنکبوت، ۴۸)

و با دستت آن را نمی‌نوشتی وگرنه باطل‌گرایان حتماً شك می‌کردند.

۲۰۰۵- قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيداً (عنکبوت، ۵۲)

بگو کافی است که خدا میان من و شما شاهد باشد.

۴۰۳

۲۰۰۶- وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ (عنکبوت، ۵۴)

در حالی که یقیناً دوزخ، فراگیرنده کافران است.

۲۰۰۷- كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ (عنکبوت، ۵۷)

هر شخصی چشنده مرگ است.

۲۰۰۸- الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (عنکبوت، ۵۹)

کسانی که شکیبایی کردند و تنها بر پروردگارشان توکل می‌کنند.

۲۰۰۹- اللَّهُ يَسُطُّ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ (عنکبوت، ۶۲)

خدا، روزی را برای هر کس از بندگانش که بخواهد گسترده می‌سازد.

۲۰۱۰- فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا (عنکبوت، ۶۳)

و با آن زمین را، پس از مردنش زنده نمود.

۴۰۴

۲۰۱۱- وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ (عنکبوت، ۶۴)

و قطعاً زندگی (حقیقی)، فقط سرای آخرت است.

۲۰۱۲- فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ (عنکبوت، ۶۵)

و هنگامی که آنان را به سوی خشکی نجات دهد، به ناگاه آنان شرک می ورزند.

۲۰۱۳- أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ (عنکبوت، ۶۷)

پس آیا به باطل ایمان می آورند و نعمت خدا را انکار می کنند؟

۲۰۱۴- وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا (عنکبوت، ۶۹)

و کسانی که در (راه) ما تلاش کنند، قطعاً به راه‌های خود، رهنمونشان خواهیم کرد.

۲۰۱۵- وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيَعْلَبُونَ (روم، ۳)

و آنان بعد از شکستشان، بزودی پیروز خواهند شد.

۴۰۵

۲۰۱۶- يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (روم، ۷)

[تنها] ظاهری از زندگی دنیا را می شناسند.

۲۰۱۷- وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ (روم، ۸)

و همانا بسیاری از مردم به دیدار پروردگارشان کافرند.

۲۰۱۸- فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ (روم، ۹)

تا بنگرند، فرجام کسانی که پیش از آنان بودند، چگونه بوده است؟

۲۰۱۹- اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ (روم، ۱۱)

خدا آفرینش را آغاز می کند، سپس آن را باز می گرداند.

۲۰۲۰- وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِّدُ يَتَفَرَّقُونَ (روم، ۱۴)

و روزی که ساعت (قیامت) برپا می شود، در آن روز (مردم) پراکنده می شوند.

﴿٤٠٦﴾

۲۰۲۱- فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ (روم، ۱۷)

و خدا منزّه است هنگامی که به شب در آیید، و هنگامی که به بامداد در آیید.

۲۰۲۲- وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ (روم، ۲۰)

و از نشانه‌های او، این است که شما را از خاک آفرید.

۲۰۲۳- وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً (روم، ۲۱)

و در بین شما دوستی و رحمت قرارداد.

۲۰۲۴- وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ (روم، ۲۳)

و از نشانه‌های او خواب شما در شب و روز است.

۲۰۲۵- وَمِنْ آيَاتِهِ يَرْيَكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا (روم، ۲۴)

و از نشانه‌های او، این است که برق را برای ترس و امید به شما می‌نماید.

﴿٤٠٧﴾

۲۰۲۶- وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ (روم، ۲۵)

و از نشانه‌های او این است که آسمان و زمین به فرمانش برپاست.

۲۰۲۷- كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (روم، ۲۸)

اینگونه آیات را برای گروهی که خردورزی می‌کنند شرح می‌دهیم.

۲۰۲۸- فَطَرَتَ اللَّهُ الَّذِينَ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا (روم، ۳۰)

سرشت الهی است که (خدا) مردم را بر (اساس) آن آفریده.

۲۰۲۹- مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ (روم، ۳۱)

در حالی که روی آورندگان به سوی او هستید و از او پروا کنید و نماز را برپا دارید.

۲۰۳۰- كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ (روم، ۳۲)

در حالی که هر گروهی به آنچه نزد آنان است، شادمانند!

۲۰۳۱- دَعَا رَهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ (روم، ۳۳)

پروردگارشان را در حالی که به سوی او روی آورده‌اند، می‌خوانند.

۲۰۳۲- وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا (روم، ۳۶)

و هرگاه به مردم رحمتی را چشانیم، به آن شادمان می‌شوند.

۲۰۳۳- فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ (روم، ۳۸)

پس حق خویشاوند و مسکین و در راه مانده را بده.

۲۰۳۴- سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (روم، ۴۰)

او منزّه و برتر است از اینکه به او شرک ورزند.

۲۰۳۵- لِيَذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (روم، ۴۱)

تا [کیفر] برخی از آنچه را انجام داده‌اند به آنان بچشانند، باشد که برگردند.

۲۰۳۶- فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ (روم، ۴۲)

پس بنگرید که سرانجام کسانی که پیش‌تر بودند، چگونه بود؟

۲۰۳۷- وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ (روم، ۴۴)

و آنان که کار شایسته انجام دهند، برای خود آماده می‌کنند.

۲۰۳۸- لِيَتَّبِعُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (روم، ۴۶)

برای اینکه از روزی او بجویید، و باشد که شما سپاس‌گزاری کنید.

۲۰۳۹- وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ (روم، ۴۷)

و یاری مؤمنان حقی بر عهده ماست.

۲۰۴۰- إِنَّ ذَٰلِكَ لُمُحَى الْمَوْتَىٰ (روم، ۵۰)

بی‌تردید آن [خدای قدرتمند] زنده‌کننده مردگان است.

۴۱۰

۲۰۴۱- وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ (روم، ۵۳)

و تو هدایت کننده کوردلان از گمراهی شان نیستی.

۲۰۴۲- ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً (روم، ۵۴)

آن گاه بعد از نیرومندی و توانایی، ناتوانی و پیری قرار داد.

۲۰۴۳- يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ (روم، ۵۴)

(خدا) آنچه را بخواهد می آفریند، و او دانا [و] تواناست.

۲۰۴۴- فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ (روم، ۵۷)

پس در آن روز عذرخواهی کسانی که ستم کرده اند، به آنان سود نمی دهد.

۲۰۴۵- كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ (روم، ۵۹)

خدا این گونه بر دل های کسانی که معرفت و دانش ندارند، مهر [تیره بختی] می نهد.

۴۱۱

۲۰۴۶- الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ (لقمان، ۴)

کسانی که نماز را برپا می دارند و زکات را می پردازند.

۲۰۴۷- أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ (لقمان، ۶)

آنانند که برایشان عذابی خوارکننده، خواهد بود.

۲۰۴۸- خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا (لقمان، ۱۰)

آسمان ها را بدون ستون هایی که آنها را ببینید آفریده.

۲۰۴۹- وَالَّذِي فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ (لقمان، ۱۰)

و در زمین کوه هایی استوار افکنده است تا شما را نلرزاند.

۲۰۵۰- فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ (لقمان، ۱۱)

پس به من نشان دهید آنها که غیر اویند، چه چیزی آفریده اند؟

۴۱۲

۲۰۵۱- وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ (لقمان، ۱۲)

و هر که ناسپاسی کند، خدا بی نیاز و ستوده است.

۲۰۵۲- أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ (لقمان، ۱۴)

برای من و پدر و مادرت سپاس گزاری کن؛ بازگشت [همه] به سوی من است.

۲۰۵۳- وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا (لقمان، ۱۵)

و [لی] در دنیا با آن دو بطور پسندیده همنشینی کن.

۲۰۵۴- إِنَّ اللَّهَ لَا يَجِبُ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (لقمان، ۱۸)

همانا خدا هیچ متکبرخیال پرداز فخرفروشی را دوست ندارد!

۲۰۵۵- وَأَقْصِدْ فِي مَسْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ (لقمان، ۱۹)

و در راه رفتنت میانه رو باش و از صدایت بکاه.

۴۱۳

۲۰۵۶- وَأَسْبَغْ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً (لقمان، ۲۰)

و نعمت های آشکار و نهانش را بر شما فراوان و کامل ارزانی داشته.

۲۰۵۷- قَالُوا بَلَىٰ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا (لقمان، ۲۱)

می گویند: بلکه ما از آنچه پدرانمان را بر آن یافته ایم، پیروی می کنیم.

۲۰۵۸- وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ (لقمان، ۲۳)

و هر کس کفر ورزد، کفرش تو را اندوهگین نسازد.

۲۰۵۹- إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ (لقمان، ۲۶)

یقیناً خدا همان بی نیاز و ستوده است.

۲۰۶۰- مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ (لقمان، ۲۸)

آفرینش شما و برانگیختن شما جز همانند (آفرینش و برانگیختن) يك شخص نیست.

﴿ ٤١٤ ﴾

۲۰۶۱- أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ (لقمان، ۲۹)

آیا نظر نکرده‌ای که خدا شب را در روز وارد می‌کند؟

۲۰۶۲- كُلُّ يَوْمٍ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى (لقمان، ۲۹)

که هر کدام تا مدتی معین روانند.

۲۰۶۳- إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (لقمان، ۳۱)

بی‌تردید در این [واقعیت] برای هر شکیبای سپاس‌گزاری نشانه‌هایی است.

۲۰۶۴- فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ (لقمان، ۳۲)

و [الی] چون نجاتشان داد و به خشکی رساند برخی از آنان میانه‌رو هستند.

۲۰۶۵- وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا (لقمان، ۳۴)

و هیچ‌کس نمی‌داند فردا چه چیزی [از خیر و شر] به دست می‌آورد.

﴿ ٤١٥ ﴾

۲۰۶۶- مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ (سجده، ۴)

برای شما جز او هیچ یاور و شفاعت‌کننده‌ای نیست.

۲۰۶۷- الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ (سجده، ۷)

همان کسی که آنچه را آفرید نیکو ساخت.

۲۰۶۸- وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ (سجده، ۷)

و آفرینش انسان را از گل آغاز کرد.

۲۰۶۹- ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ (سجده، ۹)

آن‌گاه او را [از جهت اندام] درست و نیکو نمود و از روح خود در وی دمید.

۲۰۷۰- بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ (سجده، ۱۰)

بلکه آنان منکر دیدار پروردگارشان هستند.

۴۱۶

۲۰۷۱- وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا (سجده، ۱۳)

و اگر می خواستیم هدایت هر کسی را [از روی اجبار] به او عطا می کردیم.

۲۰۷۲- فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا (سجده، ۱۴)

پس به کیفر آنکه دیدار امروزتان را فراموش کردید، [عذاب دوزخ را] بچشید.

۲۰۷۳- فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ (سجده، ۱۷)

پس هیچ کس نمی داند چه چیزهایی برای آنها پنهان داشته اند.

۲۰۷۴- أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا (سجده، ۱۸)

آیا کسی که مؤمن باشد، همانند کسی است که فاسق است؟

۲۰۷۵- وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ (سجده، ۲۰)

اما کسانی که نافرمانی کرده اند، اقامتگاهشان آتش است.

۴۱۷

۲۰۷۶- وَلَنَذِيقَنَّاهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذْيِ (سجده، ۲۱)

و بی تردید به آنها عذاب نزدیک تر [در دنیا] می چشانیم.

۲۰۷۷- وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا (سجده، ۲۴)

و از آنان پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما (مردم را) راهنمایی می کردند.

۲۰۷۸- أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ (سجده، ۲۶)

و آیا برای آنها روشن نکرد که چه بسیار گروه هایی را پیش از آنها هلاک کردیم؟!

۲۰۷۹- وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (سجده، ۲۸)

و (کافران) می گویند اگر راست گوئید، این پیروزی (شما) چه وقت است؟!

۲۰۸۰- فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَانتظروا إِيَّاهُمْ مُنتظرون (سجده، ۳۰)

پس، از آنان روی گردان و منتظر باش که آنان (نیز) منتظرند.

﴿ ٤١٨ ﴾

۲۰۸۱- اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ (احزاب، ۱)

از خدا پروا بدار و از کافران و منافقان اطاعت مکن.

۲۰۸۲- وَأَتَّبِعْ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ (احزاب، ۲)

و از آنچه از پروردگارت به سوی تو وحی می شود پیروی کن.

۲۰۸۳- مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرِجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ (احزاب، ۴)

خدا برای هیچ مردی دو دل در درونش قرار نداده است.

۲۰۸۴- التِّي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ (احزاب، ۶)

پیامبر، نسبت به مؤمنان از خودشان سزاوارتر است.

۲۰۸۵- كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا (احزاب، ۶)

این امری ثبت شده در کتاب [خدا] است.

﴿ ٤١٩ ﴾

۲۰۸۶- وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِيثَاقًا غَلِيظًا (احزاب، ۷)

و از همه آنان پیمانی محکم و استوار گرفتیم.

۲۰۸۷- وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا (احزاب، ۸)

و برای کافران عذابی دردناک آماده کرده است.

۲۰۸۸- فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا (احزاب، ۹)

پس بادی [کوبنده] و لشکریانی که آنها را نمی دیدید، بر (علیه) آنها فرستادیم.

۲۰۸۹- يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا (احزاب، ۱۳)

ای مردم یثرب (مدینه) هیچ منزلگاهی برای شما نیست؛ پس بازگردید.

۲۰۹۰- وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَارَ (احزاب، ۱۵)

و همانا آنان از پیش با خدا پیمان بسته بودند که [به دشمن] پشت نکنند.

﴿ ۴۲۰ ﴾

۲۰۹۱- قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ (احزاب، ۱۶)

بگو اگر از مرگ بگریزید، گریز برای شما سودی نخواهد داشت.

۲۰۹۲- رَأَيْتُمْ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ (احزاب، ۱۹)

آنان را می بینی که به تو می نگرند در حالی که چشمانشان (از ترس) می چرخد.

۲۰۹۳- أُولَئِكَ لَمْ يَوْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ (احزاب، ۱۹)

آنان (در حقیقت) ایمان نیاورده اند، پس خدا اعمالشان را تباه کرد.

۲۰۹۴- لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ (احزاب، ۲۱)

یقیناً برای شما در [روش و رفتار] پیامبر خدا الگویی نیکوست.

۲۰۹۵- وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا (احزاب، ۲۲)

و [جنگ] جز بر ایمان و تسلیم آنها نیفزود.

﴿ ۴۲۱ ﴾

۲۰۹۶- فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ (احزاب، ۲۳)

پس از آنها کسی است که پیمانش را به پایان رسانده و از آنها کسی است که منتظر است.

۲۰۹۷- لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ (احزاب، ۲۴)

تا خدا راستگویان را بخاطر راستی شان پاداش دهد.

۲۰۹۸- فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا (احزاب، ۲۶)

در حالی که دسته ای را می کشتید و دسته ای را اسیر می کردید.

۲۰۹۹- أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا (احزاب، ۲۹)

برای نیکوکاران از شما، پاداش بزرگی آماده ساخته است.

۲۱۰۰- وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا (احزاب، ۳۰)

و آن (کار) بر خدا آسان است.

۴۲۲

۲۱۰۱- نُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ (احزاب، ۳۱)

پاداشش را دو برابر به او می دهیم.

۲۱۰۲- وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا (احزاب، ۳۱)

و برای او رزقی نیکو و با ارزش آماده کرده ایم.

۲۱۰۳- وَأَطِيعَنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ (احزاب، ۳۳)

و از خدا و رسولش اطاعت کنید.

۲۱۰۴- وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ (احزاب، ۳۳)

و نماز را برپا دارید و زکات بدهید.

۲۱۰۵- وَادْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ (احزاب، ۳۴)

و آنچه را از آیات خدا در خانه های شما می خوانند به یاد داشته باشید.

۴۲۳

۲۱۰۶- وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا (احزاب، ۳۶)

و هرکس خدا و پیامبرش را نافرمانی کند یقیناً به صورتی آشکار گمراه شده است.

۲۱۰۷- وَتَخَفَى فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ (احزاب، ۳۷)

و تو در باطن خود چیزی را پنهان می داشتی که خدا آشکار کننده آن بود.

۲۱۰۸- سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ (احزاب، ۳۸)

این روش خدا درباره افراد گذشته است.

۲۱۰۹- مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ (احزاب، ۴۰)

محمد، پدر هیچ یک از مردان شما نیست.

۲۱۱۰- وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (احزاب، ۴۲)

و صبح و شام او را تسبیح گوید.

۲۱۱۱- تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ (احزاب، ۴۴)

دروود و تحیت [خدا] بر آنان، روزی که با او دیدار می کنند، سلام است.

۲۱۱۲- إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا (احزاب، ۴۵)

به راستی ما تو را شاهد [بر امت] و مژده رسان و بیم دهنده فرستادیم.

۲۱۱۳- وَدَاعِيَا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا (احزاب، ۴۶)

و تو را دعوت کننده به سوی خدا به فرمان او و چراغی فروزان قرار دادیم.

۲۱۱۴- وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ (احزاب، ۴۸)

و از کافران و منافقان اطاعت مکن.

۲۱۱۵- قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ (احزاب، ۵۰)

یقیناً ما آنچه را در مورد همسران بر آنان لازم و مقرّر داشته ایم، می دانیم.

۲۱۱۶- وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ (احزاب، ۵۱)

و خدا آنچه را در دل های شماست می داند.

۲۱۱۷- لَا يَحِلُّ لَكَ النَّسَاءُ مِنْ بَعْدُ (احزاب، ۵۲)

از این پس زنان دیگر برای تو حلال نیست.

۲۱۱۸- لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ (احزاب، ۵۳)

به خانه های پیامبر جز آنکه به شما اجازه دهند داخل نشوید.

۲۱۱۹- وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا (احزاب، ۵۳)

ولی هنگامی که دعوت شدید وارد شوید.

۲۱۲۰- ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ (احزاب، ۵۳)

این برای قلب های شما و قلب های آنان پاکیزه تر است.

۴۲۶

۲۱۲۱- صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا (احزاب، ۵۶)

بر او درود فرستید و آن گونه که شایسته است، تسلیم او باشید.

۲۱۲۲- إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ (احزاب، ۵۷)

قطعاً آنان که خدا و پیامبرش را می آزارند، خدا لعنتشان می کند.

۲۱۲۳- فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا (احزاب، ۵۸)

بی تردید بهتان و گناه بزرگی بر عهده گرفته اند.

۲۱۲۴- ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ يَعْرِفَنَ فَلَا يُؤْذِينَ (احزاب، ۵۹)

این به اینکه شناخته شوند نزدیک تر است و مورد آزار قرار نخواهند گرفت.

۲۱۲۵- وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا (احزاب، ۶۲)

و برای شیوه و روش خدا هرگز تغییر و دگرگونی نخواهی یافت.

۴۲۷

۲۱۲۶- وَمَا يَدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا (احزاب، ۶۳)

و تو چه می دانی؟ شاید قیامت نزدیک باشد.

۲۱۲۷- إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا (احزاب، ۶۴)

همانا خدا کافران را لعنت کرده و آتشی افروخته برای آنان آماده کرده است.

۲۱۲۸- يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَّا اطَّعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ (احزاب، ۶۶)

می گویند: ای کاش ما [در دنیا] از خدا و پیامبر اطاعت کرده بودیم.

۲۱۲۹- رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ (احزاب، ۶۸)

پروردگارا! آنان را از عذاب دو چندان ده.

۲۱۳۰- اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا (احزاب، ۷۰)

از خدا پروا کنید و سخن درست و استوار گویید.

﴿ ۴۲۸ ﴾

۲۱۳۱- وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَبِيرُ (سبأ، ۱)

و همه ستایش ها در آخرت مخصوص اوست، و او حکیم و آگاه است.

۲۱۳۲- يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا (سبأ، ۲)

[خدا] آنچه در زمین فرو می رود و آنچه از آن بیرون می آید را می داند.

۲۱۳۳- وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا (سبأ، ۳)

و آنچه از آسمان فرود می آید و آنچه در آن بالا می رود.

۲۱۳۴- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ (سبأ، ۳)

و کافران گفتند: قیامت بر ما نخواهد آمد.

۲۱۳۵- أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ (سبأ، ۴)

اینانند که برای آنان آمرزشی و رزقی نیکو خواهد بود.

﴿ ۴۲۹ ﴾

۲۱۳۶- إِنْ نَشَأْ نُخَسِّفْ بِهِمُ الْأَرْضَ (سبأ، ۹)

ما اگر بخواهیم آنان را در زمین فرو می بریم.

۲۱۳۷- إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ (سبأ، ۹)

در این برای هر بنده بازگشت کننده، نشانه ای است.

۲۱۳۸- وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا (سبأ، ۱۰)

همانا به داود از سوی خود فضلی بزرگ عطا کردیم.

۲۱۳۹- وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (سبأ، ۱۱)

کار شایسته انجام دهید؛ یقیناً من به آنچه انجام می دهید بینايم.

۲۱۴۰- وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ (سبأ، ۱۳)

و از بندگانم اندکی سپاس گزارند.

۴۳۰

۲۱۴۱- لَقَدْ كَانَ لِسِيَّ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةً (سبأ، ۱۵)

یقیناً برای قوم سبا در جای اقامتشان نشانه‌ای وجود داشت.

۲۱۴۲- سَيُرَوْنَ فِيهَا لَيَالِيًّ وَآيَامًا آمِنِينَ (سبأ، ۱۸)

شب‌ها و روزها با امنیت در آنها مسافرت کنید.

۲۱۴۳- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (سبأ، ۱۹)

همانا در این برای هر صبرکننده سپاس‌گزاری عبرت‌هاست.

۲۱۴۴- وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ (سبأ، ۲۱)

و او (ابلیس) را بر آنان هیچ تسلطی نبود.

۲۱۴۵- قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ (سبأ، ۲۲)

بگو: کسانی را که به جای خدا [سزاوار پرستیدن] پنداشته‌اید بخوانید.

۴۳۱

۲۱۴۶- وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ (سبأ، ۲۳)

شفاعت در پیشگاه خدا جز برای کسانی که به آنان اذن دهد سودی ندارد.

۲۱۴۷- وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (سبأ، ۲۴)

و بی‌تردید ما یا شما بر هدایت یا در گمراهی آشکار هستیم.

۲۱۴۸- قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا (سبأ، ۲۵)

بگو: شما از گناه ما بازخواست نخواهید شد.

۲۱۴۹- وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (سبأ، ۲۹)

و می‌گویند: اگر راست‌گویید این وعده کی خواهد بود؟

۲۱۵۰- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ (سبأ، ۳۱)

و کافران گفتند: ما به این قرآن، هرگز ایمان نمی‌آوریم.

﴿۴۳۲﴾

۲۱۵۱- أَتَمُنُّ صَدَدَنَا كُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ (سبأ، ۳۲)

آیا ما شما را از هدایت الهی بعد از آنکه به شما رسید باز داشتیم؟

۲۱۵۲- هَلْ يَجْزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (سبأ، ۳۳)

آیا جز آنچه را انجام می دادند جزا داده می شوند.

۲۱۵۳- وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا (سبأ، ۳۵)

و گفتند: اموال و فرزندان ما (از شما) بیشتر است.

۲۱۵۴- إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ (سبأ، ۳۶)

یقیناً پروردگارم روزی را برای هر کس بخواهد وسعت می دهد یا تنگ می گیرد.

۲۱۵۵- فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الصَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا (سبأ، ۳۷)

پس اینانند که برای آنان در برابر آنچه انجام داده اند، پاداش مضاعف است.

﴿۴۳۳﴾

۲۱۵۶- قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ (سبأ، ۴۱)

می گویند: تو منزهی، تو سرپرست و یار مایی نه آنان.

۲۱۵۷- فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا (سبأ، ۴۲)

امروز برای یکدیگر مالک سود و زیانی نیستید.

۲۱۵۸- وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرَىٰ (سبأ، ۴۳)

و می گویند: این (قرآن) جز دروغی ساختگی نیست.

۲۱۵۹- وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا (سبأ، ۴۴)

هیچ کتابی به آنان نداده ایم که آن را بخوانند.

۲۱۶۰- وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا (سبأ، ۴۴)

و هیچ کتابی به آنان نداده ایم که آن را بخوانند.

﴿ ۴۳۴ ﴾

۲۱۶۱- قُلْ إِنْ صَلَلْتُ فَأَيْمًا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي (سبأ، ۵۰)

بگو: اگر من گمراه شده باشم، فقط به زیان خود گمراه شده ام.

۲۱۶۲- وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ (سبأ، ۵۴)

و [در نتیجه] میان آنان و همه خواسته هایشان جدایی انداخته شد.

۲۱۶۳- الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (فاطر، ۱)

همه ستایش ها ویژه خداست که آفریننده آسمان ها و زمین است.

۲۱۶۴- يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ (فاطر، ۱)

هرچه بخواهد در آفرینش می افزاید.

۲۱۶۵- مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا (فاطر، ۲)

چون خدا رحمتی را برای مردم بگشاید، بازدارنده ای برای آن نیست.

﴿ ۴۳۵ ﴾

۲۱۶۶- فَلَا تَعْرَبْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا (فاطر، ۵)

پس این زندگی دنیا [ی زودگذر،] شما را نفریبید.

۲۱۶۷- إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا (فاطر، ۶)

بی تردید شیطان، دشمن شماست، پس او را دشمن خود بگیرید.

۲۱۶۸- فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ (فاطر، ۸)

پس مبادا جانت به سبب حسرت هایی که بر آنان می خوری از بین برود.

۲۱۶۹- مَنْ كَانَ يَرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا (فاطر، ۱۰)

کسی که عزت می خواهد، پس [باید آن را از خدا بخواهد، زیرا] همه عزت ویژه خداست.

۲۱۷۰- مَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ (فاطر، ۱۱)

هیچ ماده ای باردار نمی شود و بارش را نمی نهد مگر به علم او.

﴿ ۴۳۶ ﴾

۲۱۷۱- لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (فاطر، ۱۲)

تا شما از فضل او بجویند و باشد که سپاس گزاری کنید.

۲۱۷۲- يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ (فاطر، ۱۳)

شب را در روز و روز را در شب داخل می کند.

۲۱۷۳- ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ (فاطر، ۱۳)

این است خدا پروردگار شما، فرمانروایی، ویژه اوست.

۲۱۷۴- إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ (فاطر، ۱۴)

اگر آنها را بخوانید، خواندنتان را نمی شنوند.

۲۱۷۵- يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ (فاطر، ۱۵)

ای مردم! شما باید نیازمندان به خدا.

﴿ ۴۳۷ ﴾

۲۱۷۶- وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ (فاطر، ۱۹)

نابینا و بینا [کافر و مؤمن،] یکسان نیستند.

۲۱۷۷- إِنْ اللَّهُ يَشَاءُ مَنْ يَشَاءُ (فاطر، ۲۲)

بی تردید خدا [دعوت حق را] به هر کس بخواهد می شنواند.

۲۱۷۸- إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ (فاطر، ۲۳)

تو فقط بیم دهنده ای.

۲۱۷۹- جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ (فاطر، ۲۵)

پیامبرانشان معجزه های آشکار برای آنان آوردند.

۲۱۸۰- إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ (فاطر، ۲۸)

از بندگان خدا فقط دانشمندان از او می ترسند.

۴۳۸

۲۱۸۱- وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُأْتِنُ اللَّهُ (فاطر، ۳۲)

و برخی از آنان به اذن خدا در کارهای خیر [بر دیگران] پیشی می گیرند.

۲۱۸۲- وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ (فاطر، ۳۴)

و می گویند: همه ستایش ها ویژه خداست که اندوه را از ما برطرف کرد.

۲۱۸۳- وَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا (فاطر، ۳۶)

و نه عذاب از آنان سبک می شود.

۲۱۸۴- رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ (فاطر، ۳۷)

پروردگارا! ما را بیرون بیاور تا کار شایسته انجام دهیم غیر آنچه انجام می دادیم.

۲۱۸۵- إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (فاطر، ۳۸)

یقیناً خدا دانای غیب آسمان ها و زمین است.

۴۳۹

۲۱۸۶- هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ (فاطر، ۳۹)

او کسی است که شما را در زمین جانشینان [دیگران] قرار داد.

۲۱۸۷- أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ (فاطر، ۴۰)

به من نشان دهید که چه چیزی از زمین را آفریده اند.

۲۱۸۸- إِنَّ اللَّهَ يَمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا (فاطر، ۴۱)

یقیناً خدا آسمان ها و زمین را از اینکه فرو ریزند، نگه می دارد.

۲۱۸۹- فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا (فاطر، ۴۲)

پس چون بیم دهنده برای آنان آمد، آنان را جز نفرت از هدایت نیفزود.

۲۱۹۰- فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا (فاطر، ۴۳)

پس هرگز برای سنت خدا تبدیلی نمی یابی.

۲۱۹۱- فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا (فاطر، ۴۵)

پس هنگامی که اجلشان فرا رسد؛ بی تردید خدا [به احوال] بندگانش بیناست.

۲۱۹۲- تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (یس، ۵)

[قرآن] نازل شده توانای شکست ناپذیر و مهربان است.

۲۱۹۳- لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ (یس، ۶)

تا مردمی را بیم دهی که پدرانشان را بیم نداده اند.

۲۱۹۴- إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا (یس، ۸)

مسلماناً ما غل هایی بر گردنشان نهاده ایم.

۲۱۹۵- إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ (یس، ۱۱)

بیم دادنت فقط برای کسی ثمربخش است که از قرآن پیروی کند.

۲۱۹۶- إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا (یس، ۱۴)

زمانی که دو پیامبر را به سوی آنان فرستادیم، پس آن دو را انکار کردند.

۲۱۹۷- إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ (یس، ۱۵)

شما فقط دروغ می گوئید.

۲۱۹۸- وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (یس، ۱۷)

و بر عهده ما جز رساندن آشکار [پیام وحی] نیست.

۲۱۹۹- وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي (یس، ۲۲)

و مرا چیست کسی را نپرستم که مرا آفریده روان نیست.

۲۲۰۰- إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ (یس، ۲۵)

[ای رسولان!] بی تردید به پروردگار شما ایمان آورده ام؛ بنابراین از من بشنوید.

۲۲۰۱- ما يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (یس، ۳۰)
هیچ پیامبری برای هدایت آنان نیامد مگر اینکه او را استهزا می کردند!

۲۲۰۲- وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ (یس، ۳۲)

و همه آنان (روز قیامت) نزد ما احضار می شوند!

۲۲۰۳- آيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا (یس، ۳۳)

زمین مرده برای آنها آیتی است، ما آن را زنده کردیم.

۲۲۰۴- وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا (یس، ۳۸)

و خورشید که پیوسته بسوی قرارگاهش در حرکت است.

۲۲۰۵- وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ (یس، ۴۰)

و نه شب بر روز پیشی می گیرد.

۲۲۰۶- وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ (یس، ۴۲)

و برای آنها مرکبهای دیگری همانند آن آفریدیم.

۲۲۰۷- إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ (یس، ۴۴)

مگر اینکه رحمت ما شامل حال آنان شود، و تا زمان معینی از این زندگی بهره گیرند.

۲۲۰۸- فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ (یس، ۵۰)

نمی توانند وصیتی کنند یا به سوی خانواده خود بازگردند.

۲۲۰۹- قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا (یس، ۵۲)

گویند: ای وای بر ما، چه کسی ما را از خوابگاهمان برانگیخت؟

۲۲۱۰- فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا (یس، ۵۴)

پس امروز هیچ کسی به هیچ مقداری ستم نمی شود.

۲۲۱۱- إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ (یس، ۵۵)

بهشتیان، امروز به نعمتهای خدا مشغول و مسرورند.

۲۲۱۲- وَامْتَاذُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ (یس، ۵۹)

(و به آنها می گویند:) جدا شوید امروز ای گنهکاران.

۲۲۱۳- اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ (یس، ۶۴)

امروز به [سزای] کفر خویش به آن در آیید.

۲۲۱۴- وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَاتِبِهِمْ (یس، ۶۷)

و اگر بخواهیم آنها را در جای خود مسخ می کنیم.

۲۲۱۵- وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ (یس، ۶۹)

ما هرگز شعر به او [پیامبر] نیاموختیم، و شایسته او نیست (شاعر باشد).

۲۲۱۶- وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ (یس، ۷۳)

و برای آنان بهره ها و نوشیدنیهایی گوارا در آن است پس آیا شکرگزاری نمی کنند؟!

۲۲۱۷- لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ (یس، ۷۵)

خدایان، توان یاری آنان را ندارند و اینها به عنوان لشکر بت ها احضار می شوند.

۲۲۱۸- أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ (یس، ۷۷)

آیا انسان ندید (و نیاندیشید) که ما او را از نطفه ای (بی مقدار) آفریدیم؟

۲۲۱۹- الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا (یس، ۸۰)

(اوست) آن که برای شما از درخت سبز، آتش آفرید.

۲۲۲۰- فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ (یس، ۸۳)

پس منزه است خداوندی که مالکیت و حاکمیت همه چیز در دست اوست.

۴۴۶

۲۲۲۱- إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ (صافات، ۶)
ما آسمان نزدیک [پایین] را با ستارگان آراستیم.

۲۲۲۲- فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ حَلَقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا (صافات، ۱۱)

پس از آنان نظر بخواه که آفرینش آنان سخت تر است یا کسانی که ما آفریدیم؟

۲۲۲۳- إِذَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ (صافات، ۱۶)

(می گویند:) آیا چون مردیم و خاک و استخوان شدیم آیا برانگیخته خواهیم شد؟!

۲۲۲۴- فَاتِّمَّا هِيَ رَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ (صافات، ۱۹)

همانا قیامت با یک صیحه است، پس آن گاه آنان (صحنه قیامت را) خواهند دید.

۲۲۲۵- وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ (صافات، ۲۴)

آنها را نگهدارید که باید بازپرسی شوند!

۴۴۷

۲۲۲۶- وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ (صافات، ۲۷)

(و در این حال) رو به یکدیگر کرده و از هم می پرسند.

۲۲۲۷- فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ (صافات، ۳۱)

پس فرمان پروردگارمان بر ما سزاوار آمد ما واقعاً باید [عذاب را] بچشیم.

۲۲۲۸- وَمَا نُجِزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ نَعْمَلُونَ (صافات، ۳۹)

و جز به آنچه انجام می دادید کیفر داده نمی شوید.

۲۲۲۹- بَيضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ (صافات، ۴۶)

شرابی سفید و درخشنده، و لذتبخش برای نوشندگان.

۲۲۳۰- قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ (صافات، ۵۱)

گوینده ای از آنها می گوید: همانا مرا (در دنیا) همنشینی بود.

۲۲۳۱- فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ (صافات، ۵۵)

پس از حال او اطلاع می یابد، پس او را در میان دوزخ می بیند.

۲۲۳۲- إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّينَ (صافات، ۵۹)

مگر همان مرگ اولی (که گذشت) و ما دیگر عذاب نخواهیم شد.

۲۲۳۳- فَإِنَّهُمْ لَا يَكُلُونَ مِنْهَا فَمَا لُؤْنٌ مِنْهَا الْبُطُونَ (صافات، ۶۶)

پس دوزخیان از آن می خورند و شکم ها را از آن پر می کنند.

۲۲۳۴- وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ (صافات، ۷۱)

بی گمان قبل از آنان، اکثر پیشینیان (نیز) گمراه شدند.

۲۲۳۵- وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ (صافات، ۷۵)

و نوح، ما را خواند و چه خوب اجابت کننده ای هستیم.

۲۲۳۶- وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ (صافات، ۷۷)

و تنها ذریه او را باقی گذاشتیم.

۲۲۳۷- إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (صافات، ۸۴)

چون با دلی سالم روی به پروردگارش نهاد.

۲۲۳۸- فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ (صافات، ۹۱)

آن گاه [در نهان] رو به معبودانشان نهاد و گفت: آیا نمی خورید؟

۲۲۳۹- فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ (صافات، ۹۸)

آن گاه در حق او نیرنگ ورزیدند، و آنان را فروتر قرار دادیم.

۲۲۴۰- قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ (صافات، ۱۰۲)

گفت: پدرم! هر چه دستور داری اجرا کن.

۲۲۴۱- قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (صافات، ۱۰۵)
آن رؤیا را تحقق بخشیدی! ما این گونه، نیکوکاران را جزا می دهیم.

۲۲۴۲- وَبَشِّرْنَاهُ يَاسْحَاقُ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ (صافات، ۱۱۲)
ما او را به اسحاق - پیامبری از شایستگان - بشارت دادیم!

۲۲۴۳- وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ (صافات، ۱۱۶)
و آنها را یاری کردیم تا بر دشمنان خود پیروز شدند.

۲۲۴۴- إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (صافات، ۱۲۲)
آن دو از بندگان مؤمن ما بودند.

۲۲۴۵- أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ (صافات، ۱۲۵)
آیا بت «بعل» را می خوانید و بهترین آفریدگاران را رها می سازید؟!

۲۲۴۶- فَكَذَّبُوهُ فَأَيُّهَا لَمُحْضِرُونَ (صافات، ۱۲۷)
اما آنها او را تکذیب کردند ولی به یقین همگی احضار می شوند.

۲۲۴۷- إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ (صافات، ۱۳۴)
آن گاه که او و همه ی خانواده اش را نجات دادیم.

۲۲۴۸- لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (صافات، ۱۴۴)
تا روز قیامت در شکم ماهی می ماند.

۲۲۴۹- وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ (صافات، ۱۴۷)
و او را به سوی جمعیت یکصد هزار نفری - یا بیشتر - فرستادیم.

۲۲۵۰- أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ (صافات، ۱۵۰)
آیا ما فرشتگان را مؤنث آفریدیم و آنها ناظر بودند؟!

۲۲۵۱- وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا (صافات، ۱۵۸)

و [آن کافران] بین او و جنیان [رابطه] خویشاوندی مقرر کردند.

۲۲۵۲- وَمَا مِثْلًا لِإِلَّهِ مَقَامٌ مَعْلُومٌ (صافات، ۱۶۴)

و هیچ کس از ما نیست مگر آن که برای او جایگاهی معین است.

۲۲۵۳- وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ (صافات، ۱۷۱)

و عده قطعی ما برای بندگان فرستاده ما از پیش مسلم شده.

۲۲۵۴- وَأَبْصَرَهُمْ فَسَوَّفَ بَبْصُرُونِ (صافات، ۱۷۵)

و (عناد و لجاجت) آنان را بنگر، پس به زودی (کیفر عنادشان را) خواهند دید.

۲۲۵۵- سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ (صافات، ۱۸۰)

پاك و منزّه است پروردگار تو، پروردگار عزیز، از آن چه درباره‌ی او توصیف می‌کنند.

۲۲۵۶- كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ (ص، ۳)

چه بسیار اقوامی را که پیش از آنها هلاک کردیم.

۲۲۵۷- وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ (ص، ۴)

آنها تعجب کردند که پیامبر بیم‌دهنده‌ای از میان آنان به سویشان آمده.

۲۲۵۸- أُنزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا (ص، ۸)

آیا از میان همه‌ی ما، قرآن بر او نازل شده است؟

۲۲۵۹- جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ (ص، ۱۱)

اینها لشکر کوچک شکست خورده‌ای از احزابند.

۲۲۶۰- إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ (ص، ۱۴)

هر يك (از این گروه‌ها) رسولان را تکذیب کردند، و عذاب الهی درباره‌ی آنان تحقق یافت.

۴۵۴

۲۲۶۱- وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ (ص، ۱۷)

و به خاطر بیاور بنده ما داوود صاحب قدرت را.

۲۲۶۲- وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَابٌ (ص، ۱۹)

و پرندگان فراگرد هم و همگی سرگشته او بودند.

۲۲۶۳- إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً (ص، ۲۳)

این برادر من است و او نود و نه میش دارد.

۲۲۶۴- إِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ (ص، ۲۵)

و نزد ما دارای مقامی والا و سرانجامی نیکوست!

۲۲۶۵- يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ (ص، ۲۶)

ای داوود! ما تو را خلیفه (و نماینده خود) در زمین قرار دادیم.

۴۵۵

۲۲۶۶- وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا (ص، ۲۷)

ما آسمان و زمین و آنچه را میان آنهاست بیهوده نیافریدیم.

۲۲۶۷- كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ (ص، ۲۹)

این کتابی است پربرکت که بر تو نازل کرده ایم تا در آیات آن تدبیر کنند.

۲۲۶۸- هَبْ لِي مَلِكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي (ص، ۳۵)

(پروردگارا) حکومتی به من عطا کن که بعد از من سزاوار هیچ کس نباشد.

۲۲۶۹- وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ (ص، ۳۷)

و شیاطین را مسخر او کردیم، هر بنا و غواصی از آنها را.

۲۲۷۰- أَنِّي مَسَّيَ الشَّيْطَانَ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ (ص، ۴۱)

شیطان مرا به رنج و عذاب افکنده است.

۲۲۷۱- نِعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ (ص، ۴۴)

چه بنده خوبی که بسیار بازگشت کننده (به سوی خدا) بود.

۲۲۷۲- إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ (ص، ۴۶)

ما آنها را با خلوص ویژه ای خالص کردیم، و آن یادآوری سرای آخرت بود.

۲۲۷۳- إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ (ص، ۵۴)

این روزی ما است که هرگز آن را پایانی نیست.

۲۲۷۴- جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسَأَلُهَا الْإِنْسَانُ (ص، ۵۶)

دوزخ، که در آن وارد می شوند و چه بستر بدی است.

۲۲۷۵- أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَيَنْسَأَلُ الْقَرَارُ (ص، ۶۰)

این عذاب را شما برای ما فراهم ساختید! چه بد قرارگاهی است اینجا.

۲۲۷۶- إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُّمُ أَهْلِ النَّارِ (ص، ۶۴)

این يك واقعیت است گفتگوهای خصمانه دوزخیان.

۲۲۷۷- إِنَّ يَوْحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (ص، ۷۰)

تنها چیزی که به من وحی می شود این است که من اندازکننده آشکاری هستم.

۲۲۷۸- أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ (ص، ۷۵)

آیا تکبر ورزیدی یا واقعا از برترین ها بودی؟

۲۲۷۹- خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ (ص، ۷۶)

مرا از آتش آفریده ای و او را از گل آفریده ای.

۲۲۸۰- قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (ص، ۸۲)

[شیطان] گفت: پس سوگند به شکوهت آنان را همگی گمراه می کنم.

۲۲۸۱- قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ (ص، ۸۶)

بگو: من بر این (رسالت و کتاب) هیچ پاداشی از شما نمی‌طلبم.

۲۲۸۲- إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ (زمر، ۲)

همانا این کتاب را به سوی تو به حق فرو فرستادیم.

۲۲۸۳- مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى (زمر، ۳)

ما آنها را نمی‌پرستیم جز برای آنکه هر چه بیشتر ما را به خدا نزدیک کنند.

۲۲۸۴- يَكُونُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ (زمر، ۵)

شب را بر روز می‌پیچد.

۲۲۸۵- كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى (زمر، ۵)

هر کدام تا سرآمد معینی به حرکت خود ادامه می‌دهند.

۲۲۸۶- وَأَنْزَلْ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ (زمر، ۶)

و برای شما از چهارپایان هشت قسم فرود آورد.

۲۲۸۷- وَلَا تَنْزُرُوا زُرَّةً وَزُرَّةً وَزُرَّةً أُخْرَى (زمر، ۷)

هیچ نفس گنهکاری بار گناه دیگری را بر نمی‌دارد.

۲۲۸۸- قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا (زمر، ۸)

بگو: به کفر خویش اندک مدتی برخوردار باش.

۲۲۸۹- هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ (زمر، ۹)

آیا کسانی که می‌دانند با کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

۲۲۹۰- إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (زمر، ۱۰)

صابران اجر و پاداش خود را بی حساب دریافت می‌دارند.

۲۲۹۱- قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي (زمر، ۱۴)

بگو: من تنها خدا را می پرستم در حالی که دینم را برای او خالص می کنم.

۲۲۹۲- لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ (زمر، ۱۶)

برای آنان از بالای سرشان سایبانهایی از آتش.

۲۲۹۳- الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ (زمر، ۱۸)

همان کسانی که سخنان را می شنوند و از نیکوترین آنها پیروی می کنند.

۲۲۹۴- أَفَأَنْتَ تُتَّقِدُ مَنْ فِي النَّارِ (زمر، ۱۹)

آیا تو می توانی کسی را که در درون آتش است برگیری و نجات دهی؟

۲۲۹۵- ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ (زمر، ۲۱)

سپس با آن زراعتی را خارج می سازد که رنگهای مختلف دارد.

۲۲۹۶- فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ (زمر، ۲۲)

وای بر آنان که قلبهایی سخت در برابر ذکر خدا دارند.

۲۲۹۷- ثُمَّ تَلَيْنُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ (زمر، ۲۳)

سپس برون و درونشان نرم و متوجه ذکر خدا می شود.

۲۲۹۸- فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (زمر، ۲۶)

پس خداوند خواری را در زندگی این دنیا به آنها چشانید.

۲۲۹۹- قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ (زمر، ۲۸)

قرآنی عربی، که بدون هیچ گونه کجی و انحراف است، شاید بپرهیزند.

۲۳۰۰- إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ (زمر، ۳۰)

تو مسلماً خواهی مرد و آنها نیز بی تردید خواهند مرد.

﴿ ۴۶۲ ﴾

۲۳۰۱- أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ (زمر، ۳۲)

آیا دوزخ جایگاهی برای کافران نیست؟

۲۳۰۲- لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ (زمر، ۳۴)

برای آنها نزد پروردگارشان آنچه بخواهند، فراهم است.

۲۳۰۳- وَمَنْ يَضِلِّ اللّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (زمر، ۳۶)

هر که را خدا گمراه کند، او را هیچ هدایت کننده‌ای نخواهد بود.

۲۳۰۴- اَعْمَلُوا عَلٰی مَكَانَتِكُمْ اِنِّیْ اَعْمِلُ (زمر، ۳۹)

هر چه مقدور شماست انجام دهید، که من (هم) انجام می‌دهم.

۲۳۰۵- وَيَجِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ (زمر، ۴۰)

و عذابی پایدار بر او فرود آید.

﴿ ۴۶۳ ﴾

۲۳۰۶- وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا (زمر، ۴۱)

و هر کس گمراه شود پس فقط به زیان خود گمراه می‌شود.

۲۳۰۷- اللّهُ يَتَوَقَّى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا (زمر، ۴۲)

خدا جان‌ها را هنگام مرگشان بطور کامل می‌گیرد.

۲۳۰۸- اَمْ اَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّهِ شُفَعَاءَ (زمر، ۴۳)

بلکه آیا به جای خدا شفاعتگرانی برگزیده اند؟!

۲۳۰۹- وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِيْنَ مِنْ دُونِهِ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ (زمر، ۴۵)

و چون یادی از معبودان دیگر به میان می‌آید، ناگاه شاد می‌شوند!

۲۳۱۰- وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُوْنَ (زمر، ۴۷)

و آنچه را که [از عذاب‌های گوناگون] نمی‌پنداشتند، از سوی خدا آشکار می‌شود.

﴿ ۴۶۴ ﴾

۲۳۱۱- وَحَاقَّ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (زمر، ۴۸)

و آنچه [از عذاب‌هایی] که مسخره می‌کردند، آنها را احاطه خواهد کرد.

۲۳۱۲- فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (زمر، ۵۰)

و [لی] آنچه همواره کسب می‌کردند، (عذاب الهی را) از آنان دفع نکرد.

۲۳۱۳- إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً (زمر، ۵۳)

یقیناً خدا همه گناهان را می‌آمرزد.

۲۳۱۴- وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ (زمر، ۵۴)

و به سوی پروردگارتان بازگردید و تسلیم [فرمان‌ها و احکام] او شوید،

۲۳۱۵- يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ (زمر، ۵۶)

دریغ و افسوس بر کوتاهی و اهمال‌کاری و که درباره خدا کردم.

﴿ ۴۶۵ ﴾

۲۳۱۶- بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا (زمر، ۵۹)

آری، آیاتم به سوی تو آمد، پس تو آنها را انکار کردی.

۲۳۱۷- تَرَىٰ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ (زمر، ۶۰)

می‌بینی کسانی را که بر خدا دروغ بستند، صورت‌هایشان سیاه است.

۲۳۱۸- وَيَنْجِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ (زمر، ۶۱)

و خدا کسانی را که پرهیزکاری کردند، به سبب رستگاری (موفقیت) شان، نجات می‌دهد.

۲۳۱۹- لَيْتَنِّي أَشْرَكَتُ لِيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ (زمر، ۶۵)

اگر شرک بورزی، قطعاً عملت تباه می‌شود.

۲۳۲۰- وَالْأَرْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ (زمر، ۶۶)

و در روز رستاخیز تمام زمین در قبضه (قدرت) اوست.

﴿ ۴۶۶ ﴾

۲۳۲۱- وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا (زمر، ۶۹)

و زمین به نور پروردگارش روشن می شود.

۲۳۲۲- وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ (زمر، ۷۰)

و به هر شخص آنچه انجام داده است به طور کامل داده شود.

۲۳۲۳- وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا (زمر، ۷۱)

و کسانی که کفر ورزیدند، گروه گروه به سوی جهنم رانده می شوند.

۲۳۲۴- قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا (زمر، ۷۱)

(به کافران) گفته می شود از درهای جهنم وارد شوید.

۲۳۲۵- سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ (زمر، ۷۳)

سلام بر شما، پاکیزه و نیکو شدید، پس وارد آن شوید که [در آن] جاودانه اید.

﴿ ۴۶۷ ﴾

۲۳۲۶- وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ (زمر، ۷۵)

و فرشتگان را می بینی که پیرامون عرش حلقه زده اند.

۲۳۲۷- تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (غافر، ۲)

فرو فرستادن کتاب (قرآن) از جانب خدای شکست ناپذیر داناست.

۲۳۲۸- غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ (غافر، ۳)

آمرزنده گناه و پذیرنده توبه.

۲۳۲۹- وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ (غافر، ۵)

و با توسل به باطل برای نابود کردن حق و از میان بردن آن مجادله و ستیزه کردند.

۲۳۳۰- رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا (غافر، ۷)

پروردگارا! از روی رحمت و دانش همه چیز را فرا گرفته ای.

۴۶۸

۲۳۳۱- أَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ (غافر، ۸)

آنان را در بهشت های جاودانی که به آنان وعده داده ای در آور.

۲۳۳۲- وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتُهُ (غافر، ۹)

و هر که را در آن روز نگه داری، بی تردید او را مورد رحمت قرار داده ای.

۲۳۳۳- إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ (غافر، ۱۲)

چون خدا به یگانگی خوانده می شد، انکار می کردید.

۲۳۳۴- وَيَنْزِلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا (غافر، ۱۳)

و از آسمان برای شما روزی نازل می کند.

۲۳۳۵- لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ (غافر، ۱۶)

چیزی از آنان بر خدا پوشیده نمی ماند.

۴۶۹

۲۳۳۶- الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ (غافر، ۱۷)

امروز هر کس را در برابر آنچه انجام داده است، پاداش می دهند.

۲۳۳۷- مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يَطَاعُ (غافر، ۱۸)

برای ستمکاران هیچ گرم نزدیک و شفاعت گری که اطاعت شود، نیست.

۲۳۳۸- يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ (غافر، ۱۹)

چشم های خیانتکار و آنچه سینه ها پنهان می دارند را می داند.

۲۳۳۹- وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ (غافر، ۲۱)

و برای آنان در برابر (عذاب) خدا هیچ نگهدارنده ای نبود.

۲۳۴۰- وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ (غافر، ۲۵)

و نیرنگ کافران جز در گمراهی نیست.

﴿٤٧٠﴾

۲۳۴۱- وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ (غافر، ۲۷)

و موسی گفت در واقع من به پروردگارم و پروردگار شما پناه می‌برم.

۲۳۴۲- إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ (غافر، ۲۸)

زیرا خدا کسی را که اسراف‌کار و بسیار دروغ‌گوست، هدایت نمی‌کند.

۲۳۴۳- وَمَا اللَّهُ يَرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ (غافر، ۳۱)

و خدا ستمی بر بندگان نمی‌خواهد.

۲۳۴۴- إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ (غافر، ۳۲)

بی تردید من بر شما از روزی که مردم یکدیگر را ندا می‌دهند؛ می‌ترسم.

۲۳۴۵- وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (غافر، ۳۳)

و خدا هر کس را در گمراهی وانهد، پس هیچ راهنمایی نخواهد داشت.

﴿٤٧١﴾

۲۳۴۶- كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ (غافر، ۳۴)

اینگونه خدا هر کسی که او اسراف‌کار تردید کننده است را گمراه می‌سازد.

۲۳۴۷- وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ (غافر، ۳۷)

و این‌گونه برای فرعون، بدی کردارش، آراسته شده بود.

۲۳۴۸- وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ (غافر، ۳۷)

و نیرنگ فرعون جز در زیان و هلاکت (او) نبود.

۲۳۴۹- مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا (غافر، ۴۰)

هر کس (کار) بدی انجام دهد، پس جز همانند آن کیفر نخواهد شد.

۲۳۵۰- يَرْزُقُونَ فِيهَا بَغَيْرِ حِسَابٍ (غافر، ۴۰)

در آنجا بی شمار روزی داده می‌شوند.

﴿ ٤٧٢ ﴾

۲۳۵۱- وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْعَقَّارِ (غافر، ۴۲)

و من شما را به سوی شکست ناپذیر بسیار آمرزنده فرا می خوانم.

۲۳۵۲- فَوْقَاةَ اللَّهِ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا (غافر، ۴۵)

و خدا او را از بدی های فریبکاری شان حفظ کرد.

۲۳۵۳- النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا (غافر، ۴۶)

آتشی که بامدادان و شامگاهان بر آن عرضه می شوند.

۲۳۵۴- إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ (غافر، ۴۸)

به یقین خدا بین بندگان (به عدالت) داوری کرده است.

۲۳۵۵- يَخْفَىٰ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ (غافر، ۴۹)

پروردگارتان را بخوانید که روزی از عذاب ما بکاهد.

﴿ ٤٧٣ ﴾

۲۳۵۶- وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ (غافر، ۵۰)

و دعای کافران جز در گمراهی نیست.

۲۳۵۷- يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ (غافر، ۵۲)

روزی که عذرخواهی ستمکاران برای آنان سودی ندارد.

۲۳۵۸- هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ (غافر، ۵۴)

راهنما و یادآوری برای خردمندان است.

۲۳۵۹- وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ (غافر، ۵۵)

و به هنگام صبح و عصر باستایش پروردگارت تسبیح گوی.

۲۳۶۰- لَخَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ (غافر، ۵۷)

مسلماً آفرینش آسمان ها و زمین از آفرینش مردم بزرگ تر است.

﴿ ۴۷۴ ﴾

۲۳۶۱- إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا (غافر، ۵۹)

قطعاً ساعت آمدنی است، در حالی که هیچ تردیدی در آن نیست.

۲۳۶۲- وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ (غافر، ۶۰)

و پروردگاتان گفت: مرا بخوانید تا (دعای) شما را بپذیرم.

۲۳۶۳- جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ (غافر، ۶۱)

شب را برای شما قرار داد تا در آن آرام بگیرید.

۲۳۶۴- اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا (غافر، ۶۴)

خداست که زمین را برای شما جایگاه امن و آسایش قرار داد.

۲۳۶۵- وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (غافر، ۶۶)

و فرمان داده شدم که تسلیم پروردگار جهانیان باشم.

﴿ ۴۷۵ ﴾

۲۳۶۶- وَمِنْكُمْ مَن يَتَوَقَّىٰ مِن قَبْلٍ (غافر، ۶۷)

و برخی از شما کسانی هستند که پیش از ، بطور کامل گرفته می شود.

۲۳۶۷- فَإِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (غافر، ۶۸)

و هنگامی که چیزی را اراده کند، به آن می گوید باش، پس می شود.

۲۳۶۸- كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ (غافر، ۷۴)

این گونه خدا کافران را گمراه می کند.

۲۳۶۹- ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ (غافر، ۷۵)

آن به خاطر آن است که به ناحق همواره در زمین شادمانی می کردید.

۲۳۷۰- ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا (غافر، ۷۶)

از درهای جهنم وارد شوید؛ در حالی که در آنجا ماندگارید.

﴿٤٧٦﴾

۲۳۷۱- وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ (غافر، ۷۸)

و برای هیچ فرستاده‌ای سزاوار نیست نشانه را جز به رخصت خدا بیاورد.

۲۳۷۲- فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ (غافر، ۷۸)

و هنگامی که فرمان خدا رسد به حق داوری شود.

۲۳۷۳- فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ (غافر، ۸۱)

پس کدامیک از نشانه‌های خدا را انکار می‌کنید؟

۲۳۷۴- فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (غافر، ۸۲)

و آنچه که بدست آوردند، آنها را (در برابر عذاب خدا) بی‌نیاز نکرد.

۲۳۷۵- فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا (غافر، ۸۵)

هنگامی که عذاب ما را دیدند، ایمانشان برای آنها نفعی نداشت.

﴿٤٧٧﴾

۲۳۷۶- فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ (فصلت، ۴)

پس بیشترشان رویگردان شدند، و آنان گوش شنوا ندارند.

۲۳۷۷- إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ (فصلت، ۶)

من فقط بشری همانند شما هستم به سوی من وحی می‌شود.

۲۳۷۸- فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ (فصلت، ۶)

پس به سوی او توجه کنید، و از وی آمرزش بخواهید.

۲۳۷۹- وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيًّ مِّنْ فَوْقِهَا (فصلت، ۱۰)

و در روی زمین کوه‌های استواری پدید آورد.

۲۳۸۰- ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ (فصلت، ۱۱)

سپس به آفرینش آسمان پرداخت، در حالی که آن دود بود.

﴿٤٧٨﴾

۲۳۸۱- فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ (فصلت، ۱۲)

و (کار) آنها را به صورت هفت آسمان در دو روز (و دوره) تمام کرد.

۲۳۸۲- وَزَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا (فصلت، ۱۲)

و آسمان پست (دنیا) را با چراغ‌های (ستارگان) آراستیم.

۲۳۸۳- وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَحْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ (فصلت، ۱۶)

و حتماً عذاب آخرت رسوا کننده‌تر است، در حالی که آنان یاری نمی‌شوند.

۲۳۸۴- وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (فصلت، ۱۸)

و کسانی را که ایمان آوردند و همواره پارسایی می‌کردند، نجات دادیم.

۲۳۸۵- شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ (فصلت، ۲۰)

گوش آنها و چشمانشان و پوست‌های (بدن) آنان، به زیانشان گواهی می‌دهند.

﴿٤٧٩﴾

۲۳۸۶- وَقَالُوا لِحُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا (فصلت، ۲۱)

و به پوست‌های (بدن) شان می‌گویند: چرا به زیان ما گواهی دادید؟!

۲۳۸۷- أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ (فصلت، ۲۱)

خدایی که هر چیزی را به سخن آورده، ما را به سخن آورده است.

۲۳۸۸- وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ (فصلت، ۲۳)

و آن گمان (بد) شما بود که به پروردگارتان بردید (داشتید)

۲۳۸۹- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ (فصلت، ۲۶)

و کسانی که کفر ورزیدند گفتند: به این قرآن گوش فرام ندهید.

۲۳۹۰- جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ (فصلت، ۲۷)

به کیفر اینکه همواره آیات ما را انکار می‌کردند.

﴿ ۴۸۰ ﴾

۲۳۹۱- قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا (فصلت، ۳۰)

گفتند: پروردگار ما خداست؛ سپس پایداری کردند.

۲۳۹۲- وَأَبَشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ (فصلت، ۳۰)

و شما را به بهشتی که وعده می دادند، بشارت باد.

۲۳۹۳- وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ (فصلت، ۳۱)

و در آنجا آنچه خودتان میل دارید برای شما (فراهم) است.

۲۳۹۴- وَمَا يَلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ (فصلت، ۳۵)

و جز (کسی که) دارای بهره بزرگ است آن را دریافت نمی کند.

۲۳۹۵- يَسْبَحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ (فصلت، ۳۸)

شب و روز برای او تسبیح می گویند، در حالی که آنان ملول نمی شوند.

﴿ ۴۸۱ ﴾

۲۳۹۶- إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتَى (فصلت، ۳۹)

قطعاً کسی که آن را زنده کرد، زنده کننده مردگان است.

۲۳۹۷- إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ (فصلت، ۴۳)

قطعاً پروردگار تو دارای آمرزش و صاحب کیفر دردناکی است.

۲۳۹۸- أُولَئِكَ ينادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ (فصلت، ۴۴)

آنان (گویی) از مکانی دور ندا داده می شوند.

۲۳۹۹- وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ (فصلت، ۴۵)

و قطعاً آنان در مورد آن (کتاب) در شکی تردید آمیز هستند.

۲۴۰۰- مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا (فصلت، ۴۶)

هرکه کار شایسته کند، به سود خود اوست و هر که بدی کند، به زیان خود اوست.

﴿٤٨٢﴾

۲۴۰۱- وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا يَعْلَمُهُ (فصلت، ۴۷)

و هیچ ماده ای حامله نمی شود و وضع حمل نمی کند مگر به دانش او.

۲۴۰۲- وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ (فصلت، ۴۸)

و آنچه را از پیش [به عنوان شریکان خدا] می پرستیدند از نظرشان گم و ناپدید می شود.

۲۴۰۳- وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُوسُ قُنُوطٌ (فصلت، ۴۹)

و اگر آسیبی به او رسد به شدت مأیوس [و] ناامید می شود.

۲۴۰۴- فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا (فصلت، ۵۰)

یقیناً کسانی را که کافر شدند به اعمالی که انجام داده اند، آگاه خواهیم کرد.

۲۴۰۵- سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ (فصلت، ۵۳)

به زودی نشانه های خود را در کرانه ها و در نفوسشان به آنان نشان خواهیم داد.

﴿٤٨٣﴾

۲۴۰۶- وَالْمَلَائِكَةُ يَسْبِحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ (شوری، ۵)

و فرشتگان، پروردگارشان را همواره همراه با سپاس و ستایش تسبیح می گویند.

۲۴۰۷- اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ (شوری، ۶)

خدا نگهدارنده و مراقب بر [اعمال و گفتار] آنان است.

۲۴۰۸- وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ (شوری، ۷)

و آنان را از روز جمع شدن [یعنی روز قیامت] که تردیدی در آن نیست بترسانی.

۲۴۰۹- فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى (شوری، ۹)

و معبود واقعی خداست، و تنها اوست که مردگان را زنده می کند.

۲۴۱۰- فَحُكِّمَهُ إِلَى اللَّهِ (شوری، ۱۰)

داوری اش با خداست.

۴۸۴

۲۴۱۱- جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا (شوری، ۱۱)

از خودتان برایتان زوج هایی قرار داد.

۲۴۱۲- لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (شوری، ۱۲)

کلیدهای آسمان ها و زمین فقط در سیطره مالکیت اوست.

۲۴۱۳- كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ (شوری، ۱۳)

بر مشرکان آنچه را به سوی آن می خوانی گران است.

۲۴۱۴- وَاسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ (شوری، ۱۵)

و همان گونه که مأموری استقامت کن و از هواهای نفسانی آنان پیروی مکن.

۲۴۱۵- وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ (شوری، ۱۵)

و مأمورم که در میان شما به عدالت رفتار کنم.

۴۸۵

۲۴۱۶- وَمَا يَدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ (شوری، ۱۷)

و تو چه می دانی، شاید قیامت نزدیک باشد.

۲۴۱۷- وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا (شوری، ۱۸)

و کسانی که ایمان دارند از آن بیمناکند.

۲۴۱۸- وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ (شوری، ۲۰)

و او را در آخرت هیچ بهره و نصیبی نیست.

۲۴۱۹- تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا (شوری، ۲۲)

ستمکاران را می بینی که از اعمالی که انجام داده اند، بسیار بیمناکند.

۲۴۲۰- لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ (شوری، ۲۲)

برای آنان هر چه را که بخواهند نزد پروردگارشان فراهم است.

﴿ ٤٨٦ ﴾

۲۴۲۱- ذَلِكِ الَّذِي يَبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ (شوری، ۲۳)

این است چیزی که خدا آن را به بندگانش مژده می دهد.

۲۴۲۲- فَإِنْ يَشَاءِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ (شوری، ۲۴)

پس اگر خدا بخواهد، بر دل تو مهر می نهد.

۲۴۲۳- وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ (شوری، ۲۵)

و اوست که توبه را از بندگانش می پذیرد.

۲۴۲۴- وَهُوَ الَّذِي يَنْزِلُ الْعَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا (شوری، ۲۸)

و اوست که باران را پس از اینکه نومید شدند، نازل می کند.

۲۴۲۵- وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ (شوری، ۲۹)

و او هرگاه بخواهد بر جمع کردنشان تواناست.

﴿ ٤٨٧ ﴾

۲۴۲۶- إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (شوری، ۳۳)

در این واقعیت برای هر شکیبایی سپاس گزاری نشانه هایی است.

۲۴۲۷- فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (شوری، ۳۶)

پس آنچه به شما داده اند، متاع [اندک و زودگذر] زندگی دنیاست.

۲۴۲۸- وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ (شوری، ۳۷)

هنگامی که خشم می گیرند، راه چشم پوشی و گذشت را برمی گزینند.

۲۴۲۹- فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ (شوری، ۴۰)

ولی هر که بگذرد و اصلاح نماید. پاداشش بر عهده خداست.

۲۴۳۰- فَمَا لَهُ مِنْ وَٰلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ (شوری، ۴۴)

او را پس از خدا هیچ سرپرست و یاوری نخواهد بود.

﴿ ۴۸۸ ﴾

۲۴۳۱- وَتَرَاهُمْ يَعْزُضُونَ عَلَيْهَا (شوری، ۴۵)

و آنان را می بینی که بر آن (آتش) عرضه می شوند.

۲۴۳۲- وَمَنْ يَضِلَّ لِلَّهِ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ (شوری، ۴۶)

و هر که را خدا گمراه کند، او را هیچ راهی [به سوی نجات و سعادت] نیست.

۲۴۳۳- مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ (شوری، ۴۷)

آن روز برای شما هیچ پناه گاهی وجود ندارد.

۲۴۳۴- فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا (شوری، ۴۸)

ما تو را بر آنان نگهبان و مراقب نفرستاده ایم.

۲۴۳۵- يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا تُبَاهٍ (شوری، ۴۹)

به هر کس بخواهد دختر عطا می کند.

﴿ ۴۸۹ ﴾

۲۴۳۶- وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (شوری، ۵۲)

بی تردید تو [مردم را] به راهی راست هدایت می نمایی.

۲۴۳۷- إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (زخرف، ۳)

که ما آن را [به زبان] عربی [فصیح و گویا] قرار دادیم تا [در آن] تعقل کنند.

۲۴۳۸- وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ (زخرف، ۶)

و چه بسیار پیامبرانی که در میان پیشینیان فرستادیم.

۲۴۳۹- الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا (زخرف، ۱۰)

همان که این زمین را محل آرامش شما قرار داد.

۲۴۴۰- وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (زخرف، ۱۰)

و برای شما در آن، راه ها پدید آورد تا [به اهداف و مقاصدتان] راه یابید.

۴۹۰

۲۴۴۱- وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ (زخرف، ۱۲)

و برای شما از کشتی ها و چهارپایان و آنچه که سوارش می شوید پدید آورد.

۲۴۴۲- سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا (زخرف، ۱۳)

منزه است کسی که این را برای ما مسخر و رام کرد.

۲۴۴۳- وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ (زخرف، ۱۴)

و یقیناً ما به سوی پروردگاران باز می گردیم.

۲۴۴۴- أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ (زخرف، ۱۶)

آیا از آنچه خدا می آفریند، دخترانی برای خود برگرفته.

۲۴۴۵- وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ (زخرف، ۲۲)

و مسلماً ما هم با پیروی از آثارشان ره یافته ایم.

۴۹۱

۲۴۴۶- وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ (زخرف، ۲۳)

و ما هم حتماً به آثارشان اقتدا می کنیم.

۲۴۴۷- قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (زخرف، ۲۴)

گفتند: ما به آیینی که به آن فرستاده شده اید، کافریم!

۲۴۴۸- فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ (زخرف، ۲۵)

پس با تأمل بنگر سرانجام تکذیب کنندگان چگونه بود.

۲۴۴۹- إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ (زخرف، ۲۷)

مگر کسی که مرا آفریده، که یقیناً او مرا هدایت می کند.

۲۴۵۰- أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ (زخرف، ۳۲)

آیا آنانند که رحمت پروردگارت را تقسیم می کنند؟

﴿٤٩٢﴾

۲۴۵۱- وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ (زخرف، ۳۵)

و آخرت نزد پروردگارت برای پرهیزکاران است.

۲۴۵۲- وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ (زخرف، ۳۷)

و بی تردید آنان (شیطان ها) چنین کسانی را از راه خدا باز می دارند.

۲۴۵۳- يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ (زخرف، ۳۸)

ای کاش میان من و تو فاصله و دوری مشرق و مغرب بود.

۲۴۵۴- فَأِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ (زخرف، ۴۱)

پس اگر تو را از دنیا ببریم، یقیناً از اینان انتقام خواهیم گرفت.

۲۴۵۵- وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ (زخرف، ۴۴)

و مسلماً قرآن برای تو و قوم تو مایه تذکر است و سپس بازخواست خواهید شد.

﴿٤٩٣﴾

۲۴۵۶- وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا (زخرف، ۴۸)

ما هیچ معجزه ای را به آنان نشان نمی دادیم مگر آنکه از مشابهش بزرگ تر بود.

۲۴۵۷- وَقَالُوا يَا آيَةُ السَّاحِرِ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ (زخرف، ۴۹)

و گفتند: ای جادوگر! پروردگارت برای ما بخوان.

۲۴۵۸- قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ (زخرف، ۵۱)

گفت: ای قوم من! آیا حکومت و پادشاهی مصر ویژه من نیست.

۲۴۵۹- أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ (زخرف، ۵۲)

مگر نه این است که من از این کسی که خوار و بی مقدار است بهترم؟

۲۴۶۰- إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ (زخرف، ۵۹)

او نبود جز بنده ای که به او نعمت [نبوت و معجزات را] عطا کردیم.

۴۹۴

۲۴۶۱- وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ (زخرف، ۶۲)

و شیطان شما را باز ندارد، بی تردید او برای شما دشمنی آشکار است.

۲۴۶۲- وَلَا يُبَيِّنْ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ (زخرف، ۶۳)

و تا برای شما [حکم] برخی را که در آن اختلاف می کنید بیان کنم.

۲۴۶۳- إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ (زخرف، ۶۴)

بی تردید خدا پروردگار من و پروردگار شماست، پس او را بپرستید.

۲۴۶۴- فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ (زخرف، ۶۵)

پس وای بر کسانی که [به آیات خدا] ستم ورزیدند از عذاب روزی دردناک.

۲۴۶۵- الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ (زخرف، ۶۷)

در آن روز دوستان برخی شان دشمن یکدیگرند.

۴۹۵

۲۴۶۶- إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ (زخرف، ۷۴)

بی تردید گناهکاران در عذاب دوزخ جاودانه اند.

۲۴۶۷- وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ (زخرف، ۷۶)

و ما بر آنان ستم نکردیم، ولی آنان خود ستمکار بودند.

۲۴۶۸- أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ (زخرف، ۸۰)

آیا آنان گمان می کنند که ما رازشان و سخنان در گوشی آنان را نمی شنویم؟

۲۴۶۹- فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ (زخرف، ۸۱)

من [در این امت] نخستین پرستنده او بودم.

۲۴۷۰- وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ (زخرف، ۸۷)

و اگر از آنان بپرسی: چه کسی آنان را آفریده است؟ یقیناً می گویند: خدا.

۲۴۷۱- إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ (دخان، ۳)

به راستی ما آن را در شبی پربرکت نازل کردیم؛ زیرا که همواره بیم دهنده بوده ایم.

۲۴۷۲- رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (دخان، ۶)

به سبب رحمتی از سوی پروردگار توست؛ بی تردید او شنوا و داناست.

۲۴۷۳- بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ (دخان، ۹)

بلکه آنان در شک اند بازی می کنند.

۲۴۷۴- رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ (دخان، ۱۲)

[همه می گویند: پروردگارا! این عذاب را از ما برطرف کن که ما ایمان می آوریم.

۲۴۷۵- ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ (دخان، ۱۴)

آن گاه از او روی گرداندند و گفتند: تعلیم یافته ای دیوانه است!!

۲۴۷۶- وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ (دخان، ۱۹)

و در برابر خدا گردنکشی نکنید.

۲۴۷۷- كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (دخان، ۲۵)

چه بسیار بوستان ها و چشمه سارانی که آنان بر جای گذاشتند.

۲۴۷۸- كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ (دخان، ۲۸)

چنین بود و ما همه آنها را به قومی دیگر به میراث دادیم.

۲۴۷۹- وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ (دخان، ۳۰)

همانا ما بنی اسرائیل را از آن عذاب خوارکننده نجات دادیم.

۲۴۸۰- فَأْتُوا يَا بَنِي آدَمَ إِنَّا كُنْتُمْ صَادِقِينَ (دخان، ۳۶)

اگر شما راستگویید پدران ما را [زنده کنید و نزد ما] بیاورید.

﴿ ۴۹۸ ﴾

۲۴۸۱- إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ (دخان، ۴۰)

بی تردید روز جدایی [حق از باطل] وعده گاه همه آنهاست.

۲۴۸۲- ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ (دخان، ۴۹)

بچش که تو همان ارجمند و بزرگواری!!

۲۴۸۳- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ (دخان، ۵۱)

مسلماناً پرهیزکاران در جایگاه امنی خواهند بود.

۲۴۸۴- يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ أَمِينٍ (دخان، ۵۵)

در آنجا هر میوه ای را آسوده خاطر می طلبند.

۲۴۸۵- فَإِنَّمَا يَسَّرْنَا بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (دخان، ۵۸)

پس جز این نیست که ما قرآن را با زبان تو آسان ساختیم تا آنان متذکر شوند.

﴿ ۴۹۹ ﴾

۲۴۸۶- تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (جاثیه، ۲)

این کتاب نازل شده از سوی خدای توانای شکست ناپذیر و حکیم است.

۲۴۸۷- فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ (جاثیه، ۶)

به کدام سخن بعد از [سخن] خدا و نشانه هایش ایمان می آورند؟

۲۴۸۸- وَيَلْ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ (جاثیه، ۷)

وای بر هر دروغگوی گنهکار.

۲۴۸۹- وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا (جاثیه، ۹)

و هنگامی که به چیزی از آیات ما آگاه می شود، آن را به مسخره گیرد.

۲۴۹۰- لِيَتَجَرَّيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ (جاثیه، ۱۲)

تا کشتی ها به فرمانش در آن روان شوند.

۲۴۹۱- وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا (جائیه، ۱۵)

و هرکس مرتکب بدی شود به زیان خود اوست.

۲۴۹۲- فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ (جائیه، ۱۷)

اختلاف نکردند مگر پس از آنکه دانش و آگاهی برای آنان آمد.

۲۴۹۳- وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ (جائیه، ۱۸)

و از هواهای نفسانی کسانی که معرفت و آگاهی ندارند، پیروی مکن.

۲۴۹۴- إِيَّاهُمْ لَنْ يَعْنُوا عَنكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا (جائیه، ۱۹)

آنان در برابر هرگز تو را بی نیاز نمی کنند.

۲۴۹۵- هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ (جائیه، ۲۰)

این [قرآن و آیین] وسایل بینایی و بصیرت برای مردم است.

۲۴۹۶- فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (جائیه، ۲۳)

پس چه کسی است که بعد از خدا او را هدایت کند؟ آیا متذکر [حقایق] نمی شوید؟

۲۴۹۷- وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ (جائیه، ۲۴)

آنان را نسبت به آنچه می گویند یقینی در کار نیست.

۲۴۹۸- وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْسِرُ الْمُبْطِلُونَ (جائیه، ۲۷)

و روزی که قیامت برپا شود، آن روز است که اهل باطل زیان خواهند دید.

۲۴۹۹- كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا (جائیه، ۲۸)

هر امتی به سوی نامه اعمالش خوانده می شود.

۲۵۰۰- وَيَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا (جائیه، ۳۳)

همه اعمال بدی که مرتکب شده اند، برای آنان آشکار می شود.

۵۰۲

۲۵۰۱- مَا وَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ (جاثیه، ۳۴)

جایگاه شما آتش است و شما را هرگز یاری کنندگانی نیست.

۲۵۰۲- ذَلِكَُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُؤًا (جاثیه، ۳۵)

این (عذاب‌ها) به سبب آن است که شما آیات خدا را به مسخره گرفتید.

۲۵۰۳- وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (جاثیه، ۳۷)

و برای اوست کبریا و عظمت در آسمانها و زمین.

۲۵۰۴- وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ (احقاف، ۳)

و کسانی که کفر ورزیدند، از آنچه انذار شده‌اند رویگردانند.

۲۵۰۵- وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ (احقاف، ۵)

چه کسی گمراه‌تر است از آن کس که معبودی غیر خدا را می‌خواند.

۵۰۳

۲۵۰۶- هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ (احقاف، ۸)

او کارهایی را که شما در آن وارد می‌شوید بهتر می‌داند

۲۵۰۷- قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ (احقاف، ۹)

بگو: «من پیامبر نوظهوری نیستم.»

۲۵۰۸- لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا (احقاف، ۱۱)

اگر این چیز خوبی بود آنها در پذیرش آن بر ما سبقت نمی‌گرفتند.

۲۵۰۹- فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ (احقاف، ۱۱)

خواهند گفت: این (کتاب) دروغی قدیم و کهنه است.

۲۵۱۰- وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً (احقاف، ۱۲)

و پیش از آن، کتاب موسی که پیشوا و رحمت بود.

۵۰۴

۲۵۱۱- وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا (احقاف، ۱۵)

ما به انسان توصیه کردیم که به پدر و مادرش نیکی کند.

۲۵۱۲- وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ (احقاف، ۱۶)

این وعده راستی است که وعده داده می شدند.

۲۵۱۳- أُولَئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا (احقاف، ۱۶)

آنها کسانی هستند که ما بهترین اعمالشان را قبول می کنیم.

۲۵۱۴- وَلِكُلِّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوا (احقاف، ۱۹)

و هر يك [از آنان] به [حسب] آنچه کرده اند مراتبی دارند.

۲۵۱۵- وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ (احقاف، ۲۰)

و روزی که کافران بر آتش عرضه شوند.

۵۰۵

۲۵۱۶- قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَأْفِكَنَّا عَنْ آلهَتِنَا (احقاف، ۲۲)

آنها گفتند: «آیا آمده ای که ما را (با دروغه‌ها) از معبودانمان بازگردانی؟!»

۲۵۱۷- وَلِكِنِّي أُرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ (احقاف، ۲۳)

ولی شما را قومی می بینیم که پیوسته در نادانی هستید.

۲۵۱۸- فَأَصْبَحُوا لَا يَرِي إِلَّا مَسَاكِينَهُمْ (احقاف، ۲۵)

آنها صبح کردند در حالی که چیزی جز خانه هایشان به چشم نمی خورد.

۲۵۱۹- وَحَاقَّ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (احقاف، ۲۶)

و سرانجام آنچه را استهزا می کردند بر آنها وارد شد.

۲۵۲۰- وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (احقاف، ۲۸)

(آری) این بود (نتیجه) دروغ و انحراف آنها و افترا بی که می بستند.

﴿٥٠٦﴾

۲۵۲۱- وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِنَ الْجِنِّ (احقاف، ۲۹)

(به یاد آور) هنگامی که گروهی از جن را به سوی تو متوجه ساختیم.

۲۵۲۲- يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ (احقاف، ۳۱)

ای قوم ما! دعوت کننده الهی را اجابت کنید.

۲۵۲۳- وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ (احقاف، ۳۲)

و او را جز خداوند سرپرستان و یاورانی نیست.

۲۵۲۴- وَيَوْمَ يَعْرُضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ (احقاف، ۳۴)

و روزی که کافران بر آتش (دوزخ) عرضه می شوند.

۲۵۲۵- لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ (احقاف، ۳۵)

گویی [در دنیا] جز ساعتی از روز نمانده اند.

﴿٥٠٧﴾

۲۵۲۶- كَفَرْنَا بِهِمْ سَبِيحَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بِاللَّهِمْ (محمد، ۲)

خداوند گناهانشان را می بخشد و کارشان را اصلاح می کند.

۲۵۲۷- كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ (محمد، ۳)

این گونه خداوند برای مردم مثلهای (زندگی) آنان را بیان می کند.

۲۵۲۸- حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا (محمد، ۴)

تا جنگ بار سنگین خود را بر زمین نهد.

۲۵۲۹- إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ (محمد، ۷)

اگر (آیین) خدا را یاری کنید، شما را یاری می کند و گامهایتان را استوار می دارد.

۲۵۳۰- دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا (محمد، ۱۰)

خداوند آنها را هلاک کرد و برای کافران امثال این مجازاتها خواهد بود.

﴿٥٠٨﴾

۲۵۳۱- يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ (محمد، ۱۲)

بهره‌مند می‌شوند و می‌خورند همان‌گونه که چهارپایان می‌خورند.

۲۵۳۲- أَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ (محمد، ۱۵)

نهرهایی از شیر که طعمش تغییر نکرده.

۲۵۳۳- وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ (محمد، ۱۷)

و کسانی که هدایت یافته‌اند (خداوند) بر هدایتشان افزود.

۲۵۳۴- فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً (محمد، ۱۸)

پس آیا آنها جز قیامت را منتظرند که ناگهان بر آنها فرا رسد؟

۲۵۳۵- وَاسْتَغْفِرْ لَدُنْكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ (محمد، ۱۹)

و برای گناه خود و مردان و زنان باایمان استغفار کن.

﴿٥٠٩﴾

۲۵۳۶- يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ (محمد، ۲۰)

مانند نگاه کسی که در اثر مرگ بیهوش شده باشد به تو می‌نگرند.

۲۵۳۷- فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ (محمد، ۲۱)

پس اگر با خدا از سر صدق درآیند البته برای آنها بهتر خواهد بود.

۲۵۳۸- فَأَصْمَهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ (محمد، ۲۳)

و گوش (باطن) آنها را کر و دیدگان (دل) آنان را کور نموده است.

۲۵۳۹- الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ (محمد، ۲۵)

شیطان اعمال زشتشان را زینت داده و آنان را با آرزوهای طولانی فریفته است.

۲۵۴۰- ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْحَطَ اللَّهُ (محمد، ۲۸)

این بخاطر آن است که آنها از آنچه خداوند را به خشم می‌آورد پیروی کردند.

۲۵۴۱- وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِمَاهُمْ (محمد، ۳۰)

و اگر ما بخواهیم آنها را به تو نشان می دهیم تا آنان را با قیافه هایشان بشناسی.

۲۵۴۲- لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئاً وَسَيُحِطُّ أَعْمَالُهُمْ (محمد، ۳۲)

هرگز زبانی به خدا نمی رسانند و (خداوند) بزودی اعمالشان را نابود می کند.

۲۵۴۳- فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ (محمد، ۳۵)

پس هرگز سست نشوید و به صلح دعوت نکنید در حالی که شما برترید.

۲۵۴۴- إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا (محمد، ۳۷)

که اگر (همه) اموالتان را بخواهد و بر شما اصرار نماید بخل می ورزید.

۲۵۴۵- وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ (محمد، ۳۸)

و اگر (از دین او) روی برتابید به جای شما گروه دیگری را می آورد.

۲۵۴۶- إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا (فتح، ۱)

ما برای تو پیروزی آشکاری فراهم ساختیم.

۲۵۴۷- هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ (فتح، ۴)

او کسی است که آرامش را در دل‌های مؤمنان نازل کرد.

۲۵۴۸- وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قَوْزًا عَظِيمًا (فتح، ۵)

و این نزد خدا رستگاری بزرگی است.

۲۵۴۹- وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (فتح، ۷)

لشکریان آسمانها و زمین تنها از آن خداست.

۲۵۵۰- إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِداً وَمُبَشِّراً وَنَذِيراً (فتح، ۸)

به یقین ما تو را گواه و بشارت دهنده و بیم دهنده فرستادیم.

۲۵۵۱- إِنَّ الَّذِينَ يَبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يَبَايِعُونَ اللَّهَ (فتح، ۱۰)

کسانی که با تو بیعت می‌کنند (در حقیقت) تنها با خدا بیعت می‌نمایند.

۲۵۵۲- يَقُولُونَ بِاللَّسْتَنَةِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ (فتح، ۱۱)

آنها به زبان هایشان چیزی را می‌گویند که در دل هایشان نیست.

۲۵۵۳- وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا (فتح، ۱۲)

و گمان بد کردید و سرانجام (در دام شیطان افتادید و) هلاک شدید.

۲۵۵۴- يَرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَةَ اللَّهِ (فتح، ۱۵)

آنها می‌خواهند کلام خدا را تغییر دهند.

۲۵۵۵- بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا (فتح، ۱۵)

ولی آنها جز اندکی نمی‌فهمند.

۲۵۵۶- سَتُدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ (فتح، ۱۶)

بزودی از شما دعوت می‌شود که بسوی قومی نیرومند و جنگجو بروید.

۲۵۵۷- لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ (فتح، ۱۷)

بر نابینا گناهی نیست.

۲۵۵۸- فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا (فتح، ۱۸)

آرامش را بر دل‌هایشان نازل کرد و پیروزی نزدیکی بعنوان پاداش نصیب آنها فرمود.

۲۵۵۹- وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا (فتح، ۲۰)

خداوند غنائم فراوانی به شما وعده داده بود که آنها را به دست می‌آورید.

۲۵۶۰- سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ (فتح، ۲۳)

این سنت الهی است که در گذشته نیز بوده است.

۲۵۶۱- هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ (فتح، ۲۵)

آنها هستند کسانی که کفر ورزیدند و شما را از (زیارت) مسجد الحرام بازداشتند.

۲۵۶۲- فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ (فتح، ۲۶)

پس خداوند اطمینان و آرامش دل را بر رسول خود و بر مؤمنین فرو فرستاد.

۲۵۶۳- فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا (فتح، ۲۷)

پس خداوند آنچه را شما نمی دانستید دانست.

۲۵۶۴- فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا (فتح، ۲۷)

و پیش از آن پیروزی نزدیکی قرار داد.

۲۵۶۵- وَدِينَ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ (فتح، ۲۸)

و دین حق فرستاد تا آن را بر همه ادیان پیروز کند.

۲۵۶۶- وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ (فتح، ۲۹)

و کسانی که همراه اویند در برابر کفار سرسخت و در میان خودشان مهربانند.

۲۵۶۷- سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ (فتح، ۲۹)

نشانه (عبادت و خشوع) آنها در اثر سجده در رخسارشان پیداست.

۲۵۶۸- لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ (حجرات، ۲)

صدای خود را (هنگام صحبت) بلندتر از صدای پیامبر نکنید.

۲۵۶۹- أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى (حجرات، ۳)

کسانی اند که خداوند دل هایشان را برای پرهیزکاری آزموده.

۲۵۷۰- إِنَّ الَّذِينَ ينادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ (حجرات، ۴)

مسلمانا کسانی که تو را از پشت اتاق هایت صدا می زنند بیشتر آنها نمی فهمند.

۲۵۷۱- إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا (حجرات، ۶)

اگر فاسقی برای شما خبری آورد بررسی و تحقیق کنید.

۲۵۷۲- وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ (حجرات، ۷)

و لکن خدا ایمان را محبوب شما نمود.

۲۵۷۳- وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا (حجرات، ۹)

و اگر دو گروه از مؤمنان با هم جنگیدند میان آنها را اصلاح کنید.

۲۵۷۴- إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ (حجرات، ۱۰)

مؤمنان برادر یکدیگرند پس دو برادر خود را صلح و آشتی دهید.

۲۵۷۵- بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ (حجرات، ۱۱)

بسیار بد است که بر کسی پس از ایمان نام کفرآمیز بگذارید.

۲۵۷۶- اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ (حجرات، ۱۲)

از بسیاری از گمانها بپرهیزید، چرا که بعضی از گمانها گناه است.

۲۵۷۷- وَجَعَلْنَاكُمْ سُعُوبًا وَقَبَائِلَ لَتَعَارَفُوا (حجرات، ۱۳)

و شما را تیره‌ها و قبیله‌ها قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید.

۲۵۷۸- قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا (حجرات، ۱۴)

عربهای بادیه‌نشین گفتند: «ایمان آورده‌ایم» بگو: «شما ایمان نیاورده‌اید.»

۲۵۷۹- يُمْنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا (حجرات، ۱۷)

آنها بر تو منت می‌نهند که اسلام آورده‌اند.

۲۵۸۰- بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ (حجرات، ۱۷)

بلکه خداوند بر شما منت می‌نهد که شما را به سوی ایمان هدایت کرده است.

﴿٥١٨﴾

۲۵۸۱- بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ (ق، ۲)

آنها تعجب کردند که پیامبری اندازگر از میان خودشان آمده.

۲۵۸۲- قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ (ق، ۴)

ولی ما می دانیم آنچه را زمین از بدن آنها می کاهد.

۲۵۸۳- وَالْأَرْضُ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ (ق، ۷)

و زمین را گسترش دادیم و در آن کوه‌هایی عظیم و استوار افکندیم.

۲۵۸۴- وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ (ق، ۱۱)

و بوسیله باران سرزمین مرده را زنده کردیم زنده شدن مُردگان نیز همین گونه است.

۲۵۸۵- بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ (ق، ۱۵)

ولی آنها (با این همه دلایل روشن) باز در آفرینش جدید تردید دارند.

﴿٥١٩﴾

۲۵۸۶- وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ (ق، ۱۶)

و ما به او از رگ قلبش نزدیک‌تریم.

۲۵۸۷- وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ (ق، ۲۱)

هر انسانی وارد محشر می‌گردد در حالی که همراه او حرکت دهنده و گواهی است.

۲۵۸۸- قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ (ق، ۲۱)

(شیطان) همنشین او گوید: پروردگارا، من او را به سرکشی و انداشتم.

۲۵۸۹- وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ (ق، ۳۱)

(در آن روز) بهشت را به پرهیزگاران نزدیک می‌کنند، و فاصله‌ای از آنان ندارد.

۲۵۹۰- لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ (ق، ۳۵)

هر چه بخواهند در آنجا برای آنها هست، و نزد ما نعمتهای بیشتری است.

﴿٥٢٠﴾

۲۵۹۱- وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ (ق، ۴۰)

و در بخشی از شب او را تسبیح کن، و بعد از سجده‌ها.

۲۵۹۲- يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ (ق، ۴۲)

روزی که همگان صیحه رستاخیز را بحق می‌شنوند آن روز، روز خروج است.

۲۵۹۳- ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ (ق، ۴۴)

آن (زنده کردن مردگان) برانگیختنی آسان بر ماست.

۲۵۹۴- فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ (ق، ۴۵)

پس بوسیله قرآن، کسانی را که از عذاب من می‌ترسند متذکر ساز.

۲۵۹۵- إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ (ذاریات، ۵)

(آری سوگند به همه اینها) که آنچه به شما وعده شده قطعاً راست است.

﴿٥٢١﴾

۲۵۹۶- يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ (ذاریات، ۱۲)

می‌پرسند: روز جزا چه زمانی است؟

۲۵۹۷- وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ (ذاریات، ۱۹)

و در اموالشان برای سائل و بینوا حقی بود.

۲۵۹۸- هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ (ذاریات، ۲۴)

آیا خبر مهمانان گرامی ابراهیم به تو رسیده است؟

۲۵۹۹- قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بِنِعْمَةِ رَبِّهِ (ذاریات، ۲۸)

گفتند: مترس و او را به فرزندی دانا مژده دادند.

۲۶۰۰- وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ (ذاریات، ۲۹)

و گفت: پیر زنی نازا هستم؟

۵۲۲

۲۶۰۱- قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ (ذاریات، ۳۱)

(ابراهیم) گفت: پس ای فرستادگان [خدا]، کار شما چیست؟

۲۶۰۲- فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنَيْهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ (ذاریات، ۳۹)

پس با تکیه (بر سپاهیان) روی برتافت و گفت: (او) جادوگر یا دیوانه است!

۲۶۰۳- فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ (ذاریات، ۴۴)

پس آذرخش آنان را فرو گرفت در حالی که آنان نگاه می کردند.

۲۶۰۴- وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ (ذاریات، ۴۷)

و آسمان را با قدرت، بنایش کردیم و قطعاً ما گسترش دهنده ایم.

۲۶۰۵- وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ (ذاریات، ۵۱)

و هیچ معبود دیگری را با خدا قرار ندهید.

۵۲۳

۲۶۰۶- وَذَكَرْ فَإِنَّ الدَّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ (ذاریات، ۵۵)

و تذکر ده، چرا که یادآوری، مؤمنان را سود می بخشد.

۲۶۰۷- وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (ذاریات، ۵۶)

و جن و انسان [ها] را جز برای پرستش خود نیافریدم.

۲۶۰۸- إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ (ذاریات، ۵۸)

فقط خدا بسیار روزی دهنده [و] قدرتمند [و] استوار است.

۲۶۰۹- يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا (طور، ۹)

در روزی که آسمان به طور کامل بچرخد.

۲۶۱۰- الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ (طور، ۱۲)

کسانی که آنان در (باطل) فرو رفته، بازی می کنند.

۲۶۱۱- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ (طور، ۱۷)

در حقیقت پارسایان در بوستان‌ها (ی بهشتی) و نعمت‌های فراوان هستند.

۲۶۱۲- فَاصْبِرْ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ (طور، ۱۸)

در حالی که به آنچه پروردگارشان به آنان داده، شادمانند.

۲۶۱۳- كُلُّ أَمْرٍ إِيمًا كَسَبَ رَهِينٌ (طور، ۲۱)

و هر انسانی در گرو دستاورد (خویش) است.

۲۶۱۴- وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ (طور، ۲۵)

و برخی از آنان به برخی [دیگر] روکرده در حالی که از یکدیگر می‌پرسند.

۲۶۱۵- تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ (طور، ۳۱)

انتظار بکشید که من (نیز) با شما از منتظرانم.

۲۶۱۶- فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ (طور، ۳۴)

پس اگر [در ادعای خود] راست‌گویید، سخنی مانند آن بیاورید.

۲۶۱۷- أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ (طور، ۳۵)

یا از هیچ چیز آفریده شده‌اند، یا آنان آفریننده‌اند؟!

۲۶۱۸- يَوْمَ لَا يَعْنَىٰ عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا (طور، ۴۶)

روزی که نیرنگشان هیچ چیز را از آنان دفع نمی‌کند.

۲۶۱۹- وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا (طور، ۴۸)

و در برابر حکم پروردگارت شکیبایی کن که تو زیر نظرما هستی.

۲۶۲۰- وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ (طور، ۴۹)

و پاره‌ای از شب و هنگام ناپدید شدن ستارگان، خدا را تسبیح گوی.

﴿٥٢٦﴾

۲۶۲۱- فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ (نجم، ۹)

پس [فاصله اش] به اندازه فاصله دو کمان گشت یا نزدیک تر شد.

۲۶۲۲- فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ (نجم، ۱۰)

پس وحی کرد به بنده اش، آنچه را که وحی کرد.

۲۶۲۳- إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمْ (نجم، ۲۳)

آنها جز نام هایی که شما و پدرانتان آنها را نامگذاری کرده اید، نیستند.

۲۶۲۴- إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ (نجم، ۲۳)

جز از گمان و آنچه که خوشایند (هوای) نفس (شان) بود، پیروی نمی نمایند.

۲۶۲۵- وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ (نجم، ۲۳)

و به یقین از جانب پروردگارشان رهنمودی به سراغشان آمده است.

﴿٥٢٧﴾

۲۶۲۶- وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يَعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا (نجم، ۲۸)

و به راستی که گمان، چیزی را از حق بی نیاز نمی سازد.

۲۶۲۷- فَأَعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا (نجم، ۲۹)

پس، از کسی که از یاد ما روی برتافته روی گردان.

۲۶۲۸- الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ (نجم، ۳۲)

کسانی که از گناهان بزرگ و [کارهای] زشت پرهیز می کنند.

۲۶۲۹- أَمْ لَمْ يَنْبَأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ (نجم، ۳۶)

یا از آنچه در کتاب های موسی است با خبر نشده است؟!

۲۶۳۰- أَلَا تَرَىٰ وَاِزْرَةً وَاِزْرَةً وَاِزْرَةً (نجم، ۳۸)

که هیچ باربرداری بار سنگین (گناه) دیگری را بر نمی دارد.

﴿٥٢٨﴾

۲۶۳۱- وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ (نجم، ۴۵)

و اینکه او دو جفت نر و ماده را آفرید.

۲۶۳۲- إِيَّاهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَىٰ (نجم، ۵۳)

زیرا آنها ستمکارتر و سرکش تر بودند.

۲۶۳۳- فَبِأَىٰ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ (نجم، ۵۵)

پس در کدامیک از نعمت های پروردگارت مجادله می کنی؟!

۲۶۳۴- اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ (قمر، ۱)

ساعت (رستاخیز) نزدیک شد و ماه بشکافت!

۲۶۳۵- يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ (قمر، ۶)

روزی که آن دعوت کننده [اسرافیل] آنها را به امری بس دشوار و هولناک دعوت می کند.

﴿٥٢٩﴾

۲۶۳۶- يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ (قمر، ۸)

کافران با هم گویند: این، روز سخت است.

۲۶۳۷- فَدَعَا رَبُّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ (قمر، ۱۰)

و پروردگارش را خواند: که من شکست خورده ام، پس مرا یاری کن.

۲۶۳۸- وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (قمر، ۱۷)

و به یقین قرآن را برای یادآوری آسان ساختیم پس آیا یادآورنده (پندگیرنده ای) هست؟!

۲۶۳۹- سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ (قمر، ۲۶)

فردا به زودی خواهند دانست، چه کسی بسیار دروغگو [و] متکبری هوسباز است!

۲۶۴۰- إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ (قمر، ۲۷)

در حقیقت ما ماده شتر را برای آزمایش آنان می فرستیم.

۵۳۰

۲۶۴۱- فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ (قمر، ۲۹)

پس همراهشان را فرا خواندند و [او] دست به کار شد و [ماده شتر را] پی کرد.

۲۶۴۲- نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نُجْزِي مَنْ شَكَرَ (قمر، ۳۵)

نعمت و رحمتی از سوی ما بود، این گونه کسی را که سپاسگزار است، پاداش می دهیم.

۲۶۴۳- فَأَخَذْنَا هُمْ أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ (قمر، ۴۲)

در نتیجه آنها را [به عذابی سخت] گرفتیم، گرفتن توانایی شکست ناپذیر و نیرومند.

۲۶۴۴- إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ (قمر، ۴۷)

مسلماناً خلافکاران در گمراهی و شعله های فروزان (آتش) اند.

۲۶۴۵- إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ (قمر، ۴۹)

ما هر چیزی را به اندازه آفریدیم.

۵۳۱

۲۶۴۶- وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ (قمر، ۵۰)

و فرمان ما جز فرمان واحدی نیست که مانند يك چشم بر هم زدن است.

۲۶۴۷- فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ (قمر، ۵۵)

در جایگاهی حق و پسندیده نزد پادشاهی توانا.

۲۶۴۸- وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ (الرحمن، ۷)

و آسمان را برافراشت، و ترازو (و معیار) را نهاد.

۲۶۴۹- فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ (الرحمن، ۱۱)

در حالی که در آن، میوه و درخت خرماي دارای شکوفه است.

۲۶۵۰- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (الرحمن، ۱۳)

پس کدامیک از نعمت های پروردگارتان را دروغ می انگارید؟

﴿٥٣٢﴾

۲۶۵۱- يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ (الرحمن، ۲۲)

از آن دو (دریا) مروارید و مرجان بیرون می آید.

۲۶۵۲- وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (الرحمن، ۲۷)

و ذات پروردگارت که شکوهمند و ارجمند است، باقی می ماند.

۲۶۵۳- يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (الرحمن، ۲۹)

هر کس در آسمان و زمین است از او درخواست می کند.

۲۶۵۴- فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ (الرحمن، ۳۷)

پس هنگامی که آسمان شکافته شود و همچون روغن مذاب گلگون گردد.

۲۶۵۵- فَيَوْمَئِذٍ لَا يَسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ (الرحمن، ۳۹)

پس در آن روز هیچ انسان و جنی از پیامد (گناه) اش پرسش نمی شود.

﴿٥٣٣﴾

۲۶۵۶- هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ (الرحمن، ۴۳)

این جهنمی است که خلافاکاران آن را دروغ می انگاشتند.

۲۶۵۷- يُطَوَّفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتِنِ (الرحمن، ۴۴)

در حالی که بین آن و بین آب سوزان جوشان می چرخند.

۲۶۵۸- وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ (الرحمن، ۴۶)

و برای کسی که از مقام پروردگارش بترسد، دو بوستان (بهشتی) است.

۲۶۵۹- مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ (الرحمن، ۵۴)

در حالی که بر بسترهایی تکیه زده اند که داخل های آنها از حریر ضخیم است.

۲۶۶۰- هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ (الرحمن، ۶۰)

آیا پاداش نیکی جز نیکی است؟

۵۳۴

۲۶۶۱- فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَتَخْلٌ وَرُمَّانٌ (الرحمن، ۶۸)

در آنها میوه‌های فراوان و درخت خرما و انار است.

۲۶۶۲- مُتَّكِنِينَ عَلَى رَقِيفٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرِي حِسَانٌ (الرحمن، ۷۶)

بر بالش‌های سبز و فرش‌های زیبا تکیه می‌زنند.

۲۶۶۳- تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (الرحمن، ۷۷)

خجسته و با برکت است نام پروردگارت که شکوهمند و ارجمند است.

۲۶۶۴- وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ (واقعه، ۱۰ و ۱۱)

و پیشگامان پیشگامان، آنان نزدیکان (درگاه الهی)‌اند.

۲۶۶۵- ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ (واقعه، ۱۳ و ۱۴)

جمعی از (ملت‌های) پیشین و اندکی از (ملت‌های) پسین.

۵۳۵

۲۶۶۶- بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ (واقعه، ۱۸)

با قدح‌ها و کوزه‌ها و جامی از (شراب) لبریز.

۲۶۶۷- فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ (واقعه، ۲۸ و ۲۹)

در [جوار درخت] سدر بی‌خار و درخت بزرگ لایه لایه.

۲۶۶۸- وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ (واقعه، ۳۰ و ۳۱)

و سایه گسترده و آبی ریزان.

۲۶۶۹- إِنْهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ (واقعه، ۴۵)

[چرا] که آنها پیش از آن (در دنیا) سردمداران ثروتمند بودند.

۲۶۷۰- لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ (واقعه، ۵۰)

در میعادگاه روز معین جمع‌آوری می‌شوند.

﴿٥٣٦﴾

۲۶۷۱- نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ (واقعہ، ۵۷)

ما شما را آفریدیم پس چرا (باز آفرینی رستاخیز را) تصدیق نمی‌کنید؟!

۲۶۷۲- نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ (واقعہ، ۶۰)

ما در میان شما مرگ را مقدر ساختیم.

۲۶۷۳- أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ (واقعہ، ۶۴)

آیا شما آن را زراعت می‌کنید یا ما زراعت کننده ایم؟!

۲۶۷۴- أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ (واقعہ، ۶۸)

و آیا به آبی که می‌نوشید نظر کرده‌اید؟!

۲۶۷۵- وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ (واقعہ، ۷۶)

و مسلماً آن سوگند بزرگی است اگر (بر فرض) بدانید.

﴿٥٣٧﴾

۲۶۷۶- إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ (واقعہ، ۷۷ و ۷۸)

قطعاً آن (قرآن) خواندنی ارجمندی است، در کتاب پنهان (علم الهی).

۲۶۷۷- وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ (واقعہ، ۸۵)

و ما به او از شما نزدیک‌تریم و لیکن نمی‌بینید.

۲۶۷۸- فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةُ نَعِيمٍ (واقعہ، ۸۹)

پس (برای او) آرامش و [گیاهی] خوشبو و بوستان پر نعمت (بهشت) است.

۲۶۷۹- إِنَّ هَذَا لَهَوْحٌ يَقِينٍ (واقعہ، ۹۵)

قطعاً فقط این (مطالب) حق یقینی است!

۲۶۸۰- سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (حدید، ۱)

آنچه در آسمان‌ها و زمین است برای خدا تسبیح می‌گویند.

۵۳۸

۲۶۸۱- وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (حدید، ۴)

و او به (اسرار) درون سینه‌ها داناست.

۲۶۸۲- يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا (حدید، ۴)

آنچه در زمین داخل می‌شود، و آنچه از آن خارج می‌شود.

۲۶۸۳- وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (حدید، ۸)

و به یقین از شما پیمان محکم گرفته است اگر (آمادگی) ایمان دارید.

۲۶۸۴- وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُتَّقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ (حدید، ۹)

و شما را چه شده که در راه خدا انفاق نمی‌کنید؟

۲۶۸۵- مَنْ ذَا الَّذِي يقرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا (حدید، ۱۱)

کیست که به خدا وامی نیکو دهد؟

۵۳۹

۲۶۸۶- يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ (حدید، ۱۲)

نورشان پیش رو و از جانب راستشان شتابان حرکت می‌کند.

۲۶۸۷- فَالْيَوْمَ لَا يُؤخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا (حدید، ۱۵)

پس امروز نه از شما و نه از کافران فدیة و عوضی دریافت نخواهد شد.

۲۶۸۸- فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ (حدید، ۱۶)

و فاصله [زمانی] بر آنان طولانی گشت پس دل‌هایشان سخت گردید.

۲۶۸۹- اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا (حدید، ۱۷)

بدانید که خدا زمین را بعد از مردنش زنده می‌کند.

۲۶۹۰- يضاعف لهم ولهم أجر كريم (حدید، ۱۸)

برایشان افزوده می‌شود و برای آنان پاداش ارجمندی است.

۵۴۰

۲۶۹۱- اَتَمَّا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ (حدید، ۲۰)

زندگی پست (دنیا)، بازی و سرگرمی است.

۲۶۹۲- وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ (حدید، ۲۰)

و زندگی پست (دنیا) جز کالای فریبنده نیست.

۲۶۹۳- ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ (حدید، ۲۱)

این بخشش خداست آن را به هر که بخواهد (و شایسته بداند) می دهد.

۲۶۹۴- أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ (حدید، ۲۱)

برای کسانی که به خدا و فرستاده اش ایمان آورده اند، آماده شده است.

۲۶۹۵- الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ (حدید، ۲۴)

کسانی که بخل می ورزند و مردم را به بخل فرمان می دهند.

۵۴۱

۲۶۹۶- لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ (حدید، ۲۵)

به یقین فرستادگانمان را با دلیل های روشن (ومعجزه آسا) فرستادیم.

۲۶۹۷- وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ (حدید، ۲۵)

و آهن را فرو فرستادیم که در آن نیرویی شدید و سودهایی برای مردم است.

۲۶۹۸- وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ (حدید، ۲۶)

و در نسل آن دو، نبوت و کتاب [الهی] قرار دادیم.

۲۶۹۹- فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ (حدید، ۲۷)

پس کسانی از آنان که ایمان آوردند پاداششان را دادیم.

۲۷۰۰- وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ (حدید، ۲۹)

و اینکه بخشش به دست خداست، به هر کس بخواهد آن را می دهد.

۲۷۰۱- الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا (مجادله، ۱)

کسی که درباره همسرش با تو گفتگو داشت شنید.

۲۷۰۲- فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ (مجادله، ۴)

کسی که توانایی [آزاد کردن برده را] ندارد دو ماه پی در پی روزه بگیرد.

۲۷۰۳- وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ (مجادله، ۵)

و همانا ما آیات روشنی نازل کردیم.

۲۷۰۴- يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا (مجادله، ۶)

در روزی که خدا همه آنان را برمی انگیزد.

۲۷۰۵- أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ (مجادله، ۶)

خدا [کارهایشان را] برشمرده است و حال آنکه آنها آن را فراموش کرده اند.

۲۷۰۶- مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ (مجادله، ۷)

هیچ گفتگوی محرمانه ای میان سه نفر نیست مگر اینکه او چهارمی آنان است.

۲۷۰۷- لَوْلَا يَعَذِّبْنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ (مجادله، ۸)

چرا خدا ما را به سبب آنچه می گوییم عذاب نمی کند؟!

۲۷۰۸- إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ (مجادله، ۹)

چون با یکدیگر نجوا می کنید، به [قصد] گناه و تعدی با همدیگر نجوا نکنید.

۲۷۰۹- إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ (مجادله، ۱۰)

جز این نیست که گفتگوی محرمانه از [ناحیه] شیطان است.

۲۷۱۰- وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ (مجادله، ۱۰)

ولی نمی تواند هیچ گزندی به آنان برساند مگر به فرمان خدا.

۵۴۴

۲۷۱۱- فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةً (مجادله، ۱۲)

پیش از گفتگوی محرمانه خود صدقه دهید.

۲۷۱۲- وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ (مجادله، ۱۴)

به دروغ سوگند می‌خورند [که از شما بید] و خود آگاهند.

۲۷۱۳- فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ (مجادله، ۱۸)

آنها برای خدا سوگند (دروغ) یاد می‌کنند همان گونه که (امروز) برای شما یاد می‌کنند.

۲۷۱۴- أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ (مجادله، ۱۹)

آگاه باش که حزب شیطان یقیناً همان زیان‌کارانند!

۲۷۱۵- كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي (مجادله، ۲۱)

خدا لازم و مقرر کرده است که بی‌تردید من و پیامبرانم پیروز خواهیم شد.

۵۴۵

۲۷۱۶- أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ (مجادله، ۲۲)

اینانند که خدا ایمان را در دل‌هایشان ثابت و پایدار کرده.

۲۷۱۷- رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ (مجادله، ۲۲)

خدا از آنان خشنود است و آنان هم از خدا خشنودند.

۲۷۱۸- وَظَنُّوا أَنَّهُم مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ (حشر، ۲)

و خودشان پنداشتند که حصارها و دژهای استوارشان در برابر خدا جلوگیری خواهد کرد.

۲۷۱۹- فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا (حشر، ۲)

ولی [اراده کوبنده] خدا از آنجا که گمان نمی‌کردند به سراغشان آمد.

۲۷۲۰- يَخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ (حشر، ۲)

که خانه‌هایشان را به دست خود و به دست مؤمنان ویران کردند.

۵۴۶

۲۷۲۱- وَمَنْ يَشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (حشر، ۴)

و هر کس با خدا دشمنی و مخالفت کند [بداند که] خدا سخت کیفر است.

۲۷۲۲- وَلَكِنَّ اللَّهَ يَسْلُطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ (حشر، ۶)

ولی خدا پیامبرانش را بر هر که بخواهد مسلط و چیره می کند.

۲۷۲۳- وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ (حشر، ۷)

آنچه را پیامبر به شما عطا کرد بگیرید.

۲۷۲۴- وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا (حشر، ۷)

و از آنچه شما را نهی کرد، باز ایستید.

۲۷۲۵- لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ (حشر، ۸)

برای فقیران مهاجری است که از دیار بیرون رانده شده اند.

۵۴۷

۲۷۲۶- رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا (حشر، ۱۰)

پروردگارا! ما و برادرانمان را ببامرز.

۲۷۲۷- لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنُخْرِجَنَّ مَعَكُمْ (حشر، ۱۱)

اگر شما را [از خانه و دیارتان] بیرون کردند، ما هم قطعاً با شما بیرون می آییم.

۲۷۲۸- وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ (حشر، ۱۲)

و اگر با آنان بجنگند آنان را یاری نمی دهند.

۲۷۲۹- تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ (حشر، ۱۴)

آنان را متحد و هم دست می پنداری در حالی که دل هایشان پراکنده است.

۲۷۳۰- فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ (حشر، ۱۶)

هنگامی که کافر شد، گفت: من از تو بیزارم.

﴿ ۵۴۸ ﴾

۲۷۳۱- فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا (حشر، ۱۷)

سرانجامشان این شد که هر دو در آتش اند؛ و در آن جاودانه اند.

۲۷۳۲- وَلَتَنْظُرُنَّ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ (حشر، ۱۸)

و هر کسی باید با تأمل بنگرد که برای فردای خود چه چیزی پیش فرستاده است.

۲۷۳۳- وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ (حشر، ۱۹)

و چون کسانی مباشید که خدا را فراموش کردند و او [نیز] آنان را دچار خودفراموشی کرد.

۲۷۳۴- لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ (حشر، ۲۰)

دوزخیان و بهشتیان یکسان نیستند.

۲۷۳۵- وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَاسٍ لِّعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (حشر، ۲۱)

و این مثل ها را برای مردم می زنیم تا بیندیشند.

﴿ ۵۴۹ ﴾

۲۷۳۶- لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ (ممتحنه، ۱)

دشمنان من و دشمنان خودتان را دوستان خود مگیرید.

۲۷۳۷- يَخْرُجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ (ممتحنه، ۱)

و پیامبر و شما را به خاطر ایمانتان به خدا [از وطن] بیرون می کنند.

۲۷۳۸- وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَحْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ (ممتحنه، ۱)

و من به آنچه پنهان می داشتید و آنچه آشکار کردید دانانترم.

۲۷۳۹- وَيَسْطُورُ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ (ممتحنه، ۲)

و دست هایشان و زبان هایشان را به بدی بر ضد شما می گشایند.

۲۷۴۰- رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا (ممتحنه، ۵)

پروردگارا! ما را وسیله آزمایش برای کافران قرار مده.

۵۵۰

۲۷۴۱- لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ (ممتحنه، ۶)

بی تردید برای شما در [روش و شیوه] آنان سرمشقی نیکوست.

۲۷۴۲- وَأَخْرَجُكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ (ممتحنه، ۹)

و از دیارتان بیرون راندند و در بیرون راندنتان به یکدیگر کمک کردند.

۲۷۴۳- فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ (ممتحنه، ۱۰)

پس اگر آنان را باایمان تشخیص دادید، آنان را به سوی کافران باز مگردانید.

۲۷۴۴- لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ (ممتحنه، ۱۰)

نه این زنان بر آنان (کافران) حلال اند و نه آن کافران بر این زنان حلال اند.

۲۷۴۵- وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ (ممتحنه، ۱۱)

و از خدایی که به او ایمان دارید پروا کنید.

۵۵۱

۲۷۴۶- فَبَايَعَهُنَّ وَأَسْتَعْفِفْنَ لَهُنَّ اللَّهُ (ممتحنه، ۱۲)

با آنان بیعت کن و از خدا برای آنان آمرزش بخواه.

۲۷۴۷- لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ (ممتحنه، ۱۳)

با قومی که خدا بر آنان خشم گرفته، دوستی (سرپرستی) نکنید.

۲۷۴۸- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ (صف، ۲)

ای مؤمنان! چرا چیزی را می گوئید که خود عمل نمی کنید؟

۲۷۴۹- إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا (صف، ۴)

خدا کسانی را دوست دارد که صف زده در راه او جهاد می کنند.

۲۷۵۰- وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ (صف، ۵)

در حالی که می دانید من فرستاده خدا به سوی شما هستم؟

۲۷۵۱- قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ (صف، ۶)

گفتند: این جادویی است آشکار!!

۲۷۵۲- يَرْيُدُونَ لِیُظْفِقُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ (صف، ۸)

می خواهند نور خدا را با دهان هایشان خاموش کنند.

۲۷۵۳- هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ (صف، ۱۰)

آیا شما را به تجارتی راهنمایی کنم که شما را از عذابی دردناک نجات می دهد؟

۲۷۵۴- وَيَذْخُلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (صف، ۱۲)

و شما را در بهشت هایی که از زیر [درختان] آن نهرها جاری است درآورد.

۲۷۵۵- نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ (صف، ۱۳)

یاری و پیروزی نزدیک از سوی خداست.

۲۷۵۶- هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ (جمعه، ۲)

اوست که در میان مردم بی سواد، پیامبری از خودشان برانگیخت.

۲۷۵۷- وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ (جمعه، ۳)

و بر مردمی دیگر که هنوز به آنان نپیوسته اند.

۲۷۵۸- بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ (جمعه، ۵)

چه بد است سرگذشت مردمی که آیات خدا را تکذیب کردند.

۲۷۵۹- وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ (جمعه، ۷)

ولی آنان به سبب گناهایی که مرتکب شده اند هرگز آرزوی مرگ نمی کنند.

۲۷۶۰- إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ (جمعه، ۸)

بی تردید مرگی را که از آن می گریزید با شما دیدار خواهد کرد.

﴿ ۵۵۴ ﴾

۲۷۶۱- فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ (جمعه، ۹)

به سوی ذکر خدا بشتابید و خرید و فروش را رها کنید.

۲۷۶۲- فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنِّي فَضْلَ اللَّهِ (جمعه، ۱۰)

در زمین پراکنده شوید و از فضل و رزق خدا جویا شوید.

۲۷۶۳- مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوَمِنَ التِّجَارَةِ (جمعه، ۱۱)

پاداش و ثوابی که نزد خداست از سرگرمی و تجارت بهتر است.

۲۷۶۴- وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ (منافقون، ۱)

و خدا گواهی می دهد که یقیناً منافقان دروغگویند.

۲۷۶۵- وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ (منافقون، ۴)

چون آنان را ببینی جسم و ظاهرشان تو را به شگفت آورد.

﴿ ۵۵۵ ﴾

۲۷۶۶- وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ (منافقون، ۵)

و آنان را می بینی که متکبرانه [از حق،] روی می گردانند.

۲۷۶۷- وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (منافقون، ۷)

و گنجینه های آسمان ها و زمین از آن خداست.

۲۷۶۸- لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ (منافقون، ۸)

مسلماناً آنکه عزیزتر است آن را که خوارتر است از آنجا بیرون می کند.

۲۷۶۹- لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ (منافقون، ۹)

مبادا اموال و فرزندان شما را از یاد خدا غافل کنند.

۲۷۷۰- وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا (منافقون، ۱۱)

و هرگز خدا کسی را چون اجلس فرا رسد، به تاخیر نمی اندازد.

۵۵۶

۲۷۷۱- هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ (تغابن، ۲)

اوست که شما را آفرید؛ گروهی از شما کافرند.

۲۷۷۲- وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيْرُ (تغابن، ۳)

و شما را صورت‌گیری کرد و صورت‌هایتان را نیکو آراست و بازگشت به سوی اوست.

۲۷۷۳- فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (تغابن، ۵)

پس عقوبت کفرشان را چشیدند و برای آنان عذابی دردناک است.

۲۷۷۴- زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا (تغابن، ۷)

کافران پنداشتند [که پس از مرگ] هرگز برانگیخته نخواهند شد.

۲۷۷۵- فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا (تغابن، ۸)

پس به خدا و پیامبرش و نوری که نازل کردیم، ایمان آورید.

۵۵۷

۲۷۷۶- مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ (تغابن، ۱۱)

هیچ مصیبتی جز به فرمان خدا نرسد.

۲۷۷۷- وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ (تغابن، ۱۱)

و هر کس به خدا ایمان بیاورد، خدا قلبش را [به حقایق] راهنمایی می‌کند.

۲۷۷۸- إِنَّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ (تغابن، ۱۴)

به راستی برخی از همسران و فرزندانان دشمن شمايند.

۲۷۷۹- إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ (تغابن، ۱۵)

اموال و فرزندانان فقط وسیله آزمایش‌اند.

۲۷۸۰- فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ (تغابن، ۱۶)

بنابراین به اندازه استطاعتی که دارید از خدا پروا کنید.

﴿ ۵۵۸ ﴾

۲۷۸۱- وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ (طلاق، ۱)

و هر که از حدود تجاوز کند، یقیناً به خودش ستم ورزیده است.

۲۷۸۲- فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ (طلاق، ۲)

آنان را به صورتی شایسته نگه دارید یا از آنان به طرزی شایسته جدا شوید.

۲۷۸۳- وَأَشْهَدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ (طلاق، ۲)

دو عادل از خودتان را گواه [طلاق] بگیرید.

۲۷۸۴- وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ (طلاق، ۳)

و کسی که بر خدا توکل کند، خدا برایش کافی است.

۲۷۸۵- وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ (طلاق، ۵)

و هر کس از خدا پروا کند، گناهانش را از او محو می کند.

﴿ ۵۵۹ ﴾

۲۷۸۶- فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ (طلاق، ۶)

هزینه آنان را تا زمانی که وضع حمل کنند، بپردازید.

۲۷۸۷- سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا (طلاق، ۷)

خدا به زودی پس از سختی و تنگنا، فراخی و گشایش قرار می دهد.

۲۷۸۸- فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا (طلاق، ۹)

و آنان کیفر سنگین کفر و کبرشان را چشیدند.

۲۷۸۹- فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا (طلاق، ۱۰)

پس ای خردمندان مؤمن! از خدا پروا کنید.

۲۷۹۰- خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ (طلاق، ۱۲)

هفت آسمان و نیز مثل آنها هفت زمین را آفرید.

﴿٥٦٠﴾

۲۷۹۱- يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ (تحریم، ۱)

ای پیامبر! چرا آنچه را که خدا بر تو حلال کرده بر خود حرام می کنی؟

۲۷۹۲- قَالَ نَبِيُّ الْأَعْلَمِ الْخَبِيرُ (تحریم، ۳)

پیامبر گفت: دانای آگاه، به من خیر داد.

۲۷۹۳- فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ (تحریم، ۴)

خدا و جبرئیل و صالح مؤمنان یار اویند.

۲۷۹۴- قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا (تحریم، ۶)

خود و خانواده خود را از آتش حفظ کنید.

۲۷۹۵- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ (تحریم، ۷)

ای کافران! امروز عذرخواهی نکنید.

﴿٥٦١﴾

۲۷۹۶- عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَكْفِرَ عَنْكُمْ (تحریم، ۸)

امید است پروردگارتان گناهانتان را از شما محو کند.

۲۷۹۷- جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ (تحریم، ۹)

با کافران و منافقان جنگ کن و بر آنان سخت بگیر.

۲۷۹۸- وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ (تحریم، ۱۰)

به آن دو گفته شد: با وارد شوندگان وارد آتش شوید.

۲۷۹۹- رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ (تحریم، ۱۱)

پروردگار من، برای من نزد خودت خانه ای در بهشت بنا کن.

۲۸۰۰- وَصَدَقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ (تحریم، ۱۲)

و کلمات پروردگارش و کتاب های او را تصدیق کرد.

﴿ ۵۶۲ ﴾

۲۸۰۱- الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا (ملک، ۳)

همان کسی که هفت آسمان را بر فراز یکدیگر آفرید.

۲۸۰۲- وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ (ملک، ۵)

ما آسمان پایین (نزدیک) را با چراغهای فروزانی زینت بخشیدیم.

۲۸۰۳- سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ (ملک، ۸)

نگهبانان دوزخ از آنها می پرسند: مگر بیم دهنده الهی به سراغ شما نیامد.

۲۸۰۴- قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا (ملک، ۹)

می گویند: آری، بیم دهنده به سراغ ما آمد، ولی ما او را تکذیب کردیم.

۲۸۰۵- فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ (ملک، ۱۱)

اینجاست که به گناه خود اعتراف می کنند دور باشند دوزخیان از رحمت خدا.

﴿ ۵۶۳ ﴾

۲۸۰۶- هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا (ملک، ۱۵)

او کسی است که زمین را برای شما رام کرد.

۲۸۰۷- أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ (ملک، ۱۷)

یا خود را از عذاب خداوند آسمان در امان می دانید.

۲۸۰۸- أَمْنَ هَذَا الَّذِي يُرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ (ملک، ۲۱)

یا کیست آن که به شما روزی دهد اگر خداوند روزیش را از شما بازدارد؟

۲۸۰۹- قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ (ملک، ۲۴)

بگو: اوست آن که شما را در این زمین بیافرید.

۲۸۱۰- وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (ملک، ۲۵)

و (کافران) گویند: این وعده (روز قیامت) کی است اگر شما راستگویید؟

۲۸۱۱- وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ (ملک، ۲۷)

و (به آنها) گفته شود: این همان چیزی است که آن را می خواستید!

۲۸۱۲- فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (ملک، ۲۹)

به زودی خواهید فهمید که چه کسی در گمراهی آشکاری است.

۲۸۱۳- مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ (قلم، ۲)

به نعمت و لطف پروردگارت تو دیوانه نیستی.

۲۸۱۴- مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ (قلم، ۱۲)

و بسیار بخیل و بازدارنده از خیر، تجاوزگر و گناه پیشه است.

۲۸۱۵- أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ (قلم، ۱۴)

(این گناهان را انجام می دهد) به خاطر آنکه صاحب مال و پسران است.

۲۸۱۶- إِنَّا بَلَوْنَا هُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ (قلم، ۱۷)

ما آنها را (اهل مکه را) آزمودیم همان گونه که صاحبان آن باغ را.

۲۸۱۷- أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ (قلم، ۲۴)

که مبادا امروز فقیری در این باغ بر شما وارد شود.

۲۸۱۸- عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا (قلم، ۳۲)

امید است که پروردگار ما بهتر از آن را به جای آن به ما بدهد.

۲۸۱۹- سَلِّهْمُ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ (قلم، ۴۰)

از آنها پیرس کدام يك از آنان چنین چیزی را تضمین می کند؟!

۲۸۲۰- وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ (قلم، ۴۲)

و دعوت به سجود می شوند، اما نمی توانند (سجود کنند).

۵۶۶

۲۸۲۱- فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ (قلم، ۴۴)

اکنون مرا با آنها که این سخن را تکذیب می‌کنند واگذار.

۲۸۲۲- وَأُمْلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ (قلم، ۴۵)

و به آنها مهلت (بازگشت) می‌دهم چرا که نقشه‌های من محکم و دقیق است.

۲۸۲۳- فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ (قلم، ۵۰)

پس پروردگارش او را برگزید و از شایستگانش قرار داد.

۲۸۲۴- فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ (حاقه، ۵)

اما قوم «ثمود» با عذابی سرکش هلاک شدند.

۲۸۲۵- فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ (حاقه، ۸)

آیا کسی از آنها را باقی می‌بینی؟

۵۶۷

۲۸۲۶- فَعَصَا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً (حاقه، ۱۰)

و با فرستاده پروردگارشان مخالفت کردند و خداوند آنها را به عذاب شدیدی گرفتار ساخت.

۲۸۲۷- فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ (حاقه، ۱۵)

در آن روز «واقععه عظیم» روی می‌دهد.

۲۸۲۸- فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَةَ (حاقه، ۲۵)

می‌گوید: «ای کاش هرگز نامه اعمالم را به من نمی‌دادند.

۲۸۲۹- مَا أَعْنَى عَنِّي مَالِيَةَ (حاقه، ۲۸)

مال و ثروتم هرگز مرا بی‌نیاز نکرد.

۲۸۳۰- وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ (حاقه، ۳۴)

و هرگز مردم را بر اطعام مستمندان تشویق نمی‌نمود.

۵۶۸

۲۸۳۱- فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ (حاقه، ۳۸)

پس به آنچه می بینید سوگند یاد می کنم.

۲۸۳۲- وَلَا يَقُولِ كَاهِنٍ قَلِيلاً مَا تَذَكَّرُونَ (حاقه، ۴۲)

و گفته ی کاهن نیست، اندکی پند می پذیرید.

۲۸۳۳- فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ (حاقه، ۴۷)

پس هیچ کس از شما باز دارنده [کیفر ما] از او نیست.

۲۸۳۴- سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ (معارج، ۱)

تقاضاکننده ای تقاضای عذابی کرد که واقع شد.

۲۸۳۵- إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيداً * وَنَرَاهُ قَرِيباً (معارج، ۶ و ۷)

آنان آن [روز] را دور می بینند (۶) و [ما] آن را نزدیک می بینیم. (۷)

۵۶۹

۲۸۳۶- وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً ثُمَّ يَنْجِيهِ (معارج، ۱۴)

و همه مردم روی زمین را تا مایه نجاتش گردند.

۲۸۳۷- إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعاً (معارج، ۱۹)

به یقین انسان حریص و کم طاقت آفریده شده است.

۲۸۳۸- وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ (معارج، ۲۷)

و آنان که از عذاب پروردگارشان بیمناکند.

۲۸۳۹- وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ (معارج، ۳۲)

و آنان که به امانت ها و عهد و عقد خود (با خالق و مخلوق) پایبندند.

۲۸۴۰- عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ (معارج، ۳۷)

از راست و چپ، گروه گروه (و آرزوی بهشت دارند)

۲۸۴۱- فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ (معارج، ۴۰)
پس به پروردگار مشرقها و مغربها سوگند یاد می‌کنم که ما تواناییم.

۲۸۴۲- يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعاً (معارج، ۴۳)
روزی که از گورها شتابان بیرون آیند.

۲۸۴۳- إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ (نوح، ۴)
هنگامی که اجل الهی فرا رسد، تأخیری نخواهد داشت.

۲۸۴۴- فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَاراً (نوح، ۶)
اما دعوت من چیزی جز فرار از حق بر آنان نیفزود.

۲۸۴۵- ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَاراً (نوح، ۹)
و باز دعوت را بر آنها علنی و در نهان انجام دادم.

۲۸۴۶- وَيَمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ (نوح، ۱۲)
و شما را با اموال و فرزندان فراوان کمک کند.

۲۸۴۷- وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُوراً (نوح، ۱۶)
و ماه را در میان آسمانها مایه روشنایی قرار داده است؟!

۲۸۴۸- وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطاً (نوح، ۱۹)
و خداوند زمین را برایتان گسترده ساخت.

۲۸۴۹- مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِقُوا فَأَدْخَلُوا ناراً (نوح، ۲۵)
به [سزای] گناهانشان غرق شدند، سپس به آتش [جهنم] در آورده شدند.

۲۸۵۰- وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاكِراً كَفَّاراً (نوح، ۲۷)
جز نسلی فاجر و کافر به وجود نمی‌آورند!

۲۸۵۱- يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ (جن، ۲)

که به راه راست هدایت می‌کند، پس ما به آن ایمان آورده‌ایم.

۲۸۵۲- مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا (جن، ۳)

و او هرگز برای خود همسر و فرزندی انتخاب نکرده است.

۲۸۵۳- فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَتٍ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا (جن، ۸)

و همه را پر از محافظان قوی و تیرهای شهاب یافتیم.

۲۸۵۴- وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ (جن، ۱۲)

و اینکه ما یقین داریم هرگز نمی‌توانیم بر اراده خداوند در زمین غالب شویم.

۲۸۵۵- فَمَنْ يَوْمَ يَرِيهَ فَلَا يَخَافُ بَحْسًا (جن، ۱۳)

هر کس به پروردگار خود ایمان آورد هرگز از نقص (پاداش) و رسیدن ظلمی نمی‌هراسد.

۲۸۵۶- وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَ الْقَاسِطِينَ (جن، ۱۴)

و از ما گروهی تسلیم (امر خدا) و گروهی منحرف از حَقِّند.

۲۸۵۷- وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا (جن، ۱۸)

و اینکه مساجد از آن خداست، پس هیچ کس را با خدا نخوانید.

۲۸۵۸- قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا (جن، ۲۱)

بگو: «من مالک زیان و هدایتی برای شما نیستم!»

۲۸۵۹- فَلَا يَظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا (جن، ۲۶)

و هیچ کس را بر اسرار غیبش آگاه نمی‌سازد.

۲۸۶۰- لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ (جن، ۲۸)

تا بدانند پیامبرانش رسالت‌های پروردگارشان را ابلاغ کرده‌اند.

۵۷۴

۲۸۶۱- إِيَّا سَأَلْتَنِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا (مزمّل، ۵)

چرا که ما بزودی سخنی سنگین به تو القا خواهیم کرد.

۲۸۶۲- إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا (مزمّل، ۷)

و تو در روز تلاش مستمر و طولانی خواهی داشت.

۲۸۶۳- وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ (مزمّل، ۱۱)

و مرا با تکذیب کنندگان صاحب نعمت واگذار.

۲۸۶۴- وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا (مزمّل، ۱۳)

و غذایی گلوگیر، و عذابی دردناک.

۲۸۶۵- السَّمَاءُ مُمْطِرَةٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا (مزمّل، ۱۸)

و آسمان از هم شکافته می شود، و وعده او شدنی و حتمی است.

۵۷۵

۲۸۶۶- فَاقْرَأْ مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ (مزمّل، ۲۰)

آنچه برای شما میسر است قرآن بخوانید.

۲۸۶۷- وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا (مزمّل، ۲۰)

و به خدا قرض دهید، قرضی نیکو [در راه او انفاق نمایید]

۲۸۶۸- فَإِذَا نُفِرَ فِي النَّاقُورِ (مدثر، ۸)

پس هنگامی که در صور دمیده شود.

۲۸۶۹- وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا (مدثر، ۱۲)

و برای او مالی گسترده و فراوان قرار دادم.

۲۸۷۰- إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا (مدثر، ۱۶)

بی گمان او در حق آیات ما ستیزه جو بود.

۲۸۷۱- فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ (مدثر، ۱۹)

پس نفرین بر او باد چگونه سنجید؟

۲۸۷۲- وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً (مدثر، ۳۱)

و جز فرشتگان را موکلان آتش [دوزخ] نساخته ایم.

۲۸۷۳- لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ (مدثر، ۳۷)

برای کسی از شما که بخواهد [در راه ایمان] گام پیش نهد یا پس ماند.

۲۸۷۴- كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ (مدثر، ۳۸)

هر کس در گرو عملکرد خویش است.

۲۸۷۵- وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمَسْكِينِ (مدثر، ۴۴)

و به فقیر و تهیدست طعام نمی دادیم.

۲۸۷۶- فَمَا تَتَفَعَّلُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ (مدثر، ۴۸)

پس آنها را شفاعت شفیعان سودی نخواهد بخشید.

۲۸۷۷- كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ (مدثر، ۵۳)

چنین نیست که آنان می گویند، بلکه آنها از آخرت نمی ترسند.

۲۸۷۸- أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ (قیامت، ۳)

آیا انسان می پندارد که هرگز استخوانهای او را جمع نخواهیم کرد؟!

۲۸۷۹- يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَقَرُّ (قیامت، ۱۰)

آن روز انسان می گوید: «راه فرار کجاست؟!»

۲۸۸۰- فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ (قیامت، ۱۸)

پس هر گاه آن را خواندیم، از خواندن آن پیروی کن.

۲۸۸۱- وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ (قیامت، ۲۲)

در آن روز صورت‌هایی شاداب و مسرور است.

۲۸۸۲- أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَتْرَكَ سُذًى (قیامت، ۳۶)

آیا انسان گمان می‌کند بی‌هدف رها می‌شود.

۲۸۸۳- ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ فَخَالِقٍ فَسَوَى (قیامت، ۳۸)

سپس بصورت خون بسته در آمد، و خداوند او را آفرید و موزون ساخت.

۲۸۸۴- إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ (انسان، ۲)

ما انسان را از نطفه مختلطی آفریدیم، و او را می‌آزماییم.

۲۸۸۵- إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا (انسان، ۳)

ما راه را به او نشان دادیم، خواه شاکر باشد (و پذیرا گردد) یا ناسپاس.

۲۸۸۶- وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا (انسان، ۷)

و از روزی که شرّ و عذابش گسترده است می‌ترسند.

۲۸۸۷- وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا (انسان، ۱۲)

و در برابر صبرشان، بهشت و لباس‌های حریر بهشتی را به آنها پاداش می‌دهد.

۲۸۸۸- عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا (انسان، ۱۸)

چشمه‌ای است در آن بهشت که نامیده شود «سلسبیل»

۲۸۸۹- إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لَوْلَا مَنُّورًا (انسان، ۱۹)

چون ایشان را ببینی گمان کنی که مروارید پراکنده‌اند.

۲۸۹۰- وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا (انسان، ۲۴)

و از هیچ گنهکار یا کافری از آنان اطاعت مکن.

۲۸۹۱- مِجْنُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وِرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا (انسان، ۲۷)

زندگی زودگذر دنیا را دوست دارند، در حالی که روز سختی را پشت سر خود رها می کنند.

۲۸۹۲- وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (انسان، ۳۱)

و برای ظالمان عذاب دردناکی آماده ساخته است

۲۸۹۳- إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ (مرسلات، ۷)

که آنچه به شما (درباره قیامت) وعده داده می شود، یقیناً واقع شدنی است.

۲۸۹۴- وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ (مرسلات، ۱۴)

تو چه می دانی روز جدایی چیست؟

۲۸۹۵- أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ (مرسلات، ۱۶)

آیا ما اقوام (مجرم) نخستین را هلاک نکردیم؟!

۲۸۹۶- أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ (مرسلات، ۲۰)

آیا شما را از آبی پست و ناچیز نیافریدیم.

۲۸۹۷- أَنْظِلُّوا إِلَى مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (مرسلات، ۲۹)

بی درنگ، به سوی همان چیزی که پیوسته آن را تکذیب می کردید بروید.

۲۸۹۹- وَلَا يُوَدِّنُ لَهُمْ فَيْعَتَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ (مرسلات، ۳۶)

و به آنها اجازه داده نمی شود که عذرخواهی کنند.

۲۸۹۹- كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ (مرسلات، ۴۳)

بخورید و بنوشید گوارا، اینها در برابر اعمالی است که انجام می دادید.

۲۹۰۰- وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ (مرسلات، ۴۸)

و هنگامی که به آنها گفته شود رکوع کنید رکوع نمی کنند.

﴿ ۵۸۲ ﴾

۲۹۰۱- عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ (نباء، ۱ و ۲)

از چه چیز از یکدیگر پرسش می‌کنند؟ از خبر بسیار بزرگ.

۲۹۰۲- وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثُجَّاجاً (نباء، ۱۴)

و از (ابرهای) فشرده آبی ریزان فرو فرستادیم.

۲۹۰۳- إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتاً (نباء، ۱۷)

در حقیقت روز جدایی، میعادگاه است.

۲۹۰۴- لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَاباً (نباء، ۲۴)

در آنجا هیچ سردی و نوشابه‌ای نمی‌چشند.

۲۹۰۵- فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَاباً (نباء، ۳۰)

پس بچشید که جز عذاب بر شما نمی‌افزاییم!

﴿ ۵۸۳ ﴾

۲۹۰۶- لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَعْوًا وَلَا كِذَاباً (نباء، ۳۵)

که در آنجا هیچ بیهودگی و تکذیبی نمی‌شنوند.

۲۹۰۷- يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ (نباء، ۴۰)

روزی که انسان به دستاورد پیشین خود می‌نگرد.

۲۹۰۸- وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَاباً (نباء، ۴۰)

و کافر می‌گوید: ای کاش من خاک بودم!

۲۹۰۹- يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ (نازعات، ۱۰)

می‌گویند: آیا قطعاً ما به حالت نخستین (زندگی) بازگردانده می‌شویم؟

۲۹۱۰- قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ (نازعات، ۱۲)

گفتند: در آن صورت، آن (رستاخیز) بازگشتی زیانبار است.

۲۹۱۱- إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (نازعات، ۱۶)

هنگامی که پروردگارش او را در سرزمین مقدس «طوی» ندا داد.

۲۹۱۲- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى (نازعات، ۲۶)

قطعاً در این (امور) عبرتی است برای کسی که (از خدا) بهراسد.

۲۹۱۳- أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (نازعات، ۲۹)

آبش و گیاهش را از آن بیرون آورد.

۲۹۱۴- يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى (نازعات، ۳۵)

(همان) روزی که انسان کوشش خود را به یاد می‌آورد.

۲۹۱۵- يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا (نازعات، ۴۲)

درباره ساعت (قیامت) از تو می‌پرسند، وقوعش چه زمانی است؟

۲۹۱۶- عَبَسَ وَتَوَلَّى أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى (عبس، ۱ و ۲)

چهره درهم کشید و روی برتافت، (به خاطر) اینکه نابینا به سراغ او آمد.

۲۹۱۷- كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ (عبس، ۱۱ و ۱۲)

هرگز چنین نیست؛ در حقیقت آن (آیات) یادآوری است و هر کس بخواند، آن را به یاد آورد.

۲۹۱۸- أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا (عبس، ۲۵)

که ما آب را با بارشی فرو ریختیم.

۲۹۱۹- يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ (عبس، ۳۴)

روزی که مرد (انسان) از برادرش می‌گریزد.

۲۹۲۰- لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُعْنِيهِ (عبس، ۳۷)

در آن روز هرکسی از آنان را کاری است که او را به خود مشغول می‌کند.

﴿ ۵۸۶ ﴾

۲۹۲۱- إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ (تکویر، ۱ و ۲)

هنگامی که خورشید به هم پیچیده شود و هنگامی که ستارگان تیره و بی نور شوند.

۲۹۲۲- وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ (تکویر، ۱۰ و ۱۱)

و هنگامی که نامه های اعمال گشوده شود و هنگامی که آسمان به شدت برکنده شود.

۲۹۲۳- ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ (تکویر، ۲۰)

نیرومندی که نزد صاحب عرش [خداوند]، صاحب مقام است.

۲۹۲۴- وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ (تکویر، ۲۳)

و به راستی او [جبرئیل] را در افق آشکار دیده است.

۲۹۲۵- لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ (تکویر، ۲۸)

برای هر کس از شما که بخواهد راستی و درستی پیشه کند.

﴿ ۵۸۷ ﴾

۲۹۲۶- عَلِمْتَ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ (انفطار، ۵)

هر کس بداند که چه چیزی پیش داشته و چه چیزی را فرو گذاشته است.

۲۹۲۷- الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ (انفطار، ۷)

کسی که تو را آفرید و استوار کرد و متعادل ساخت.

۲۹۲۸- يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا (انفطار، ۱۹)

روزی که هیچ کس هیچ اختیاری در حق هیچ کس ندارد.

۲۹۲۹- وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ (مطففین، ۳)

و چون برای آنان پیمانانه و وزن کنند، کم می دهند.

۲۹۳۰- يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (مطففین، ۶)

روزی که مردم در برابر پروردگار جهانیان به پا می ایستند.

﴿ ۵۸۸ ﴾

۲۹۳۱- وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ (مطففین، ۱۲)

و آن را جز هر متجاوز گناه پیشه تکذیب نکند.

۲۹۳۲- كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيْنَ (مطففین، ۱۸)

هرگز چنین نیست؛ قطعاً نامه (اعمال) نیکان در مراتب عالی است.

۲۹۳۳- تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ (مطففین، ۲۴)

در چهره هایشان شادابی فراوانی نعمت را می شناسی.

۲۹۳۴- عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ (مطففین، ۲۸)

چشمه ساری که مقربان از آن می نوشند.

۲۹۳۵- وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ (مطففین، ۳۱)

و هنگامی که به سوی خانواده شان باز می گشتند شادمانه بر می گشتند.

﴿ ۵۸۹ ﴾

۲۹۳۶- هَلْ تُوْبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (مطففین، ۳۶)

آیا کافران آنچه را همواره انجام می دادند پاداش داده شدند.

۲۹۳۷- وَالْقَتِّ مَا فِيهَا وَتَحَلَّتْ (انشقاق، ۴)

و آنچه را در درون دارد بیرون افکند و تهی گردد.

۲۹۳۸- إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ (انشقاق، ۶)

در حقیقت تو به سوی پروردگارت تلاش می کنی (رنج می کنی) و او را ملاقات می کنی.

۲۹۳۹- فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ (انشقاق، ۱۶ و ۱۷)

سوگند به روشنایی سرخگون (آخر روز)؛ سوگند به شب و آنچه را جمع آوری می کند.

۲۹۴۰- وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ (انشقاق، ۲۱)

و هنگامی که قرآن بر آنان خوانده می شود سجده نمی کنند.

﴿٥٩٠﴾

۲۹۴۱- وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ (بروج، ۱ و ۲)

سوگند به آسمان که دارای برج هاست! سوگند به روز (رستاخیز) وعده داده شده.

۲۹۴۲- وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ (بروج، ۷)

و آنها بر آنچه با مؤمنان انجام می دادند گواه بودند.

۲۹۴۳- وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (بروج، ۹)

و خدا بر هر چیز گواه است.

۲۹۴۴- ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ (بروج، ۱۵ و ۱۶)

صاحب تخت و بزرگوار است؛ آنچه را می خواهد انجام می دهد.

۲۹۴۵- بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ (بروج، ۱۹)

بلکه آن افرادی که کافر شدند، در حال تکذیبند.

﴿٥٩١﴾

۲۹۴۶- إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ (طارق، ۴)

هیچ شخصی نیست مگر آنکه بر او نگهبانی (گماشته) است.

۲۹۴۷- فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ (طارق، ۵)

پس انسان باید بنگرد که از چه چیز آفریده شده است؟!

۲۹۴۸- فَمَهَلَّ الْكَافِرِينَ أَهْمَهُمْ رُؤْيَا (طارق، ۱۷)

پس کافران را مهلت ده و مدت اندکی آنها را واگذار.

۲۹۴۹- إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ (اعلیٰ، ۷)

که او آشکار و آنچه را پنهان می شود، می داند.

۲۹۵۰- الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ (اعلیٰ، ۱۲)

همان کسی که در آتش بزرگ تر در می آید.

﴿ ۵۹۲ ﴾

۲۹۵۱- إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى (اعلی، ۱۸)

این گفتار به حقیقت در کتب پیشین ذکر شده.

۲۹۵۲- لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ (غاشیه، ۶)

برای آنان طعامی جز خار خشک و زهراگین وجود ندارد.

۲۹۵۳- فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَعْيَةٍ (غاشیه، ۱۰ و ۱۱)

در بهشتی برین اند؛ در آنجا سخن بیهوده نشنوند.

۲۹۵۴- أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ (غاشیه، ۱۷)

آیا با تأمل به شتر نمی نگرند که چگونه آفریده شده؟

۲۹۵۵- فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ (غاشیه، ۲۴)

پس خدا او را به عذاب بزرگ تر خواهد کرد.

﴿ ۵۹۳ ﴾

۲۹۵۶- هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ (فجر، ۵)

آیا در آنچه گفته شد، سوگندی برای خردمند هست؟

۲۹۵۷- فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ (فجر، ۱۳)

پس پروردگارت تازیانه عذاب های گوناگون را بر آنان فرو ریخت.

۲۹۵۸- كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ (فجر، ۱۷)

هرگز چنین نیست، بلکه یتیم (ها) را ارج نمی نهید.

۲۹۵۹- وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا (فجر، ۱۹)

و میراث را کاملاً یکجا می خورید.

۲۹۶۰- يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى (فجر، ۲۳)

انسان متذکر شود و کجا این تذکر برای او سودمند افتد؟

﴿ ۵۹۴ ﴾

۲۹۶۱- یَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي (فجر، ۲۴)

می‌گوید ای کاش برای این زندگی‌ام [چیزی] پیش فرستاده بودم.

۲۹۶۲- ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً (فجر، ۲۸)

به سوی پروردگارت بازگرد در حالی که (از او) خشنودی [و] مورد رضایت (او) هستی.

۲۹۶۳- لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ (بلد، ۴)

به یقین انسان را در رنج و مشقت آفریدیم.

۲۹۶۴- أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ (بلد، ۵)

آیا (انسان) می‌پندارد که هیچ کس بر او توانایی (دست یابی) ندارد؟

۲۹۶۵- وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ (بلد، ۱۷)

و یکدیگر را به شکیبایی سفارش کرده و همدیگر را به مهرورزی سفارش نمودند.

﴿ ۵۹۵ ﴾

۲۹۶۶- وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَاها (شمس، ۱ و ۲)

سوگند به خورشید و (تابش) نیمروزش! سوگند به ماه هنگامی که در پی آن در آید.

۲۹۶۷- وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَاهَا (شمس، ۵ و ۶)

سوگند به آسمان و آنچه آن را بنا کرد! سوگند به زمین و آنچه آن را گستراند.

۲۹۶۸- فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا (شمس، ۱۴)

پروردگارشان به (سزای) گناهشان بر سرشان عذاب آورد و آنان را با خاک یکسان کرد.

۲۹۶۹- وَاللَّيْلَ إِذَا يَغْشَىٰ وَالنَّهَارَ إِذَا تَجَلَّىٰ (لیل، ۱ و ۲)

قسم به شب تار هنگامی که بپوشاند و قسم به روز هنگامی که روشن و فروزان گردد.

۲۹۷۰- وَمَا يَعْني عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ (لیل، ۱۱)

و هنگامی که هلاک شود ثروتش (عذاب را) از او دفع نمی‌کند.

﴿ ۵۹۶ ﴾

۲۹۷۱- الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى وَسَيَجْزِيهَا اللَّهُ (ليل، ۱۶ و ۱۷)

کسی که تکذیب کرد و روی گردانید و به زودی پرهیزکارترین را از آن دور می‌دارند.

۲۹۷۲- وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى (ليل، ۱۹)

و برای هیچ کس نزد او نعمتی نیست که پاداش داده شود.

۲۹۷۳- وَلَسَوْفَ يَعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى (ضحی، ۵)

و حتماً در آینده پروردگارت به تو عطا می‌کند و خشنود می‌شوی.

۲۹۷۴- فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ (ضحی، ۹ و ۱۰)

و اما [به شکرانه] یتیم را خوار و رانده مکن و تهیدست حاجت خواه را از خود مران.

۲۹۷۵- أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ (انشراح، ۱ و ۲)

آیا سینهات را گشاده نکردیم؟ و بار گرانت را فرو نهادیم؟

﴿ ۵۹۷ ﴾

۲۹۷۶- ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ (تین، ۵)

آن گاه او را [به سبب گناهکاری] به [مرحله] پست‌ترین پستان بازگردانندیم.

۲۹۷۷- أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ (تین، ۸)

آیا خدا داورترین (بهترین) داوران نیست؟!

۲۹۷۸- أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (علق، ۱)

بخوان به نام پروردگارت که (همه چیز را) آفرید.

۲۹۷۹- إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظِرٌ (علق، ۶ و ۷)

قطعاً انسان طغیان می‌کند به خاطر اینکه خود را بی‌نیاز بیند (پندارد).

۲۹۸۰- أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى (علق، ۱۴)

آیا نمی‌داند که خداوند می‌بیند؟

۵۹۸

۲۹۸۱- إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ (قدر، ۱)

در حقیقت ما آن (قرآن) را در شب قدر فرو فرستادیم.

۲۹۸۲- لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ (قدر، ۳)

شب قدر بهتر از هزار ماه است!

۲۹۸۳- رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً (بینه، ۲)

فرستاده‌ای از سوی خداست که صحیفه‌هایی پاک را می‌خواند.

۲۹۸۴- وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَوْتُوا الزَّكَاةَ (بینه، ۵)

و نماز را برپا دارند و زکات بپردازند.

۲۹۸۵- أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ (بینه، ۷)

آنها به حقیقت بدترین خلقند.

۵۹۹

۲۹۸۶- ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ (بینه، ۸)

این [پاداش] برای کسی است که از پروردگارش بترسد.

۲۹۸۷- بَيِّنَاتٌ لِمَنْ وَجَّهَ وَجْهَهُ لِلدِّينِ (زلزال، ۵)

بخاطر اینکه پروردگارت بدان وحی (الهام) کرده است.

۲۹۸۸- فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (زلزال، ۷)

پس کسی که هموزن ذره‌ای (کار) نیک انجام دهد آن را می‌بیند.

۲۹۸۹- وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا (عادیات، ۱ و ۲)

سوگند به [اسبان] دونده نفس زن! و افروزندگان جرقه آتش.

۲۹۹۰- أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ (عادیات، ۹)

و آیا نمی‌داند در زمان (رستاخیز) آنچه در قبرهاست برانگیخته می‌شود.

﴿ ٦٠٠ ﴾

۲۹۹۱- إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ (عادیات، ۱۱)

قطعاً در آن روز پروردگارشان به (حال) آنان آگاه است.

۲۹۹۲- يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ (قارعه، ۴)

روزی که مردم همچون پروانه پراکنده‌اند.

۲۹۹۳- وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ (قارعه، ۵)

و کوه‌ها همچون پشم رنگین زده شده‌اند.

۲۹۹۴- وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ نَارٌ حَامِيَةٌ (قارعه، ۱۰ و ۱۱)

و تو چه می‌دانی هاویه چیست؟ آتشی بسیار داغ و سوزان است.

۲۹۹۵- ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ (تکواثر، ۸)

آن‌گاه شما در آن روز از نعمت‌ها بازپرسی خواهید شد.

﴿ ٦٠١ ﴾

۲۹۹۶- وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ (عصر، ۱ و ۲)

و یکدیگر را به حق توصیه نموده و به شکیبایی سفارش کرده‌اند.

۲۹۹۷- وَيَلْ لِكُلِّ هَمَزَةٍ لَمَزَةٌ (همزه، ۱)

وای بر هر عیب‌جوی بدگوی.

۲۹۹۸- يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ (همزه، ۷)

گمان می‌کند که ثروتش او را جاودانه خواهد کرد.

۲۹۹۹- أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ (فیل، ۲)

آیا نیرنگشان را در تباهی قرار نداد؟

۳۰۰۰- فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّا كُولٍ (فیل، ۳)

و (سرانجام) آنان را همچون برگ خورده شده قرار داد.

﴿٦٠٢﴾

۳۰۰۱- إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ (قریش، ۲)
 الفت آنها در سفر زمستانه و تابستانه (بود).

۳۰۰۲- فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ (قریش، ۳)
 پس باید پروردگار این خانه (کعبه) را بپرستند.

۳۰۰۳- أَرَأَيْتَ الَّذِي يَكْذِبُ بِاللَّيْنِ (ماعون، ۱)
 آیا دیدی کسی را که (روز) جزا را دروغ می انگارد؟!

۳۰۰۴- الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (ماعون، ۵)
 که از نمازشان غافل و نسبت به آن سهل انگارند (غافلند).

۳۰۰۵- إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (کوثر، ۳)
 قطعاً دشمن بدگوی تو، خود بدون تبار و نسل است.

﴿٦٠٣﴾

۳۰۰۶- وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (کافرون، ۳)
 و نه شما آنچه را من می پرستم، می پرستید.

۳۰۰۷- إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (نصر، ۱)
 هنگامی که یاری خدا و [آن] پیروزی فرا رسد.

۳۰۰۸- فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ (نصر، ۳)
 پس پروردگارت را همراه با سپاس و ستایش تسبیح گوی، و از او آمرزش بخواه.

۳۰۰۹- مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ (مسد، ۲)
 ثروتش و آنچه کسب کرده بود، (عذاب را) از او دفع نکرد.

۳۰۱۰- سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ (مسد، ۳)
 به زودی در آتشی شعله ور وارد می شود (ودر آن می سوزد).

۳۰۱۱- اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (اخلاص، ۲ و ۳)

خدای بی نیاز؛ کسی را نزاده، و از کسی زاییده نشده است.

۳۰۱۲- وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (اخلاص، ۴)

و هیچ کس همتای او نیست.

۳۰۱۳- وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (فلق، ۳)

و از شر شب وقتی که با ظلمتش فرا می رسد.

۳۰۱۴- وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (فلق، ۴)

و از شر جادوگران (زن) که به گره‌ها می دمند و افسون می کنند.

۳۰۱۵- الَّذِي يَوْسُوسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (ناس، ۵)

که در سینه‌های مردم وسوسه می کند.